

இ ர ம ஜ ய ம்.
வல்லூர்
தேவராஜபிள்ளை அவர்கள்
இ ய த் தி ய
ஞ் சே லோ பா க் தி யா ன ம்.

இ ஃ து,
திருக்கலாசபரம்பரைப்
பொம்மபுரம்
ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகாரதினத்துச்
சிதம்பரம் ஈசானியமடம்
ஸ்ரீமத் - இராமலிங்கசுவாமிகளவர்கள்
மாணக்கருள் ஒருவரும்
சென்னை பச்சையப்பமுதலியார் காலேஜ்
தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய
ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ
க. வ. திருவேங்கடநாயடவர்களால்
இயற்றப்பட்ட இன்றியமையாக் குறிப்புனாயோடு,
செவ்வாப்பேட்டை
முனிசாமிநாயடுவினால்
சென்னை :
கலாரத்நாகா அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

சோபனகுருகுல சித்திகாசம்.

Registered Copy-right.

முகவுரை.

படிவர்க ளமைத்தபல் வடிவமு நாமமுங்
கடிவதின் தேற்றருள் கடவுளின் கழல்களும்
போதனன் னாவகம் பொருந்தியெப் புலமையுங்
காதலி னுயிர்க்கருள் கலைமகள் கழல்களும்
இரவியி னெனதுளத் திருள்கடிந் திலகுதும்
பரவிரா மலிங்கப் பண்ணவன் கழல்களும்
அன்புட னிறைஞ்சியே யரிய தூற்பயிற்சிகா
லின்புல வருக்குமுன் னியம்புல தியாதெனின் :—

தசேலோபாக்கியானமென்னும் இச்சரித்திரம் ஸ்ரீபாக
வதத்துள், கண்ணபிரான் திவ்விய வைபவங்களை
வகுக்குந் தசமஸ்கந்தத்தின் இடைக்கண் ணிலவு
வது: பாகவதம்:—இதிகாச பாகவதம் புராணபாக
வதம், சம்மிதாபாகவதம் உபசம்மிதாபாகவதம்
விஷ்ணுரகசியபாகவதம் விஷ்ணுயாமளபாகவதம் கௌதம
சம்மிதாபாகவதம் என ஏழென்ப, இவை, பார்த்த கிரந்தங்க
ளுடையனவாய்ப் பற்பல அவதார சரிதங்களையுங் கதைகளை
யுந் தம்முளடக்கிக்கொண்டு விளங்குவன. இவையிற்றில் * இதி
காச பாகவதத்தை இற்றைக்கு (ச00) ஆண்டுகளுக்கு முன்னி
ருந்த வேப்பத்தூர் சங்க வித்துவான்களுள் ஒருவரான புல
வர்திலகரென்னும் ஆரியப்பப் புலவர் செந்தமிழில் (சக௭0)
செய்யுள்களில் இயற்றினர். புராண பாகவதத்தை இப்போ
தைக்குச் சற்றேறக்குறைய (௩௫௩) வருடங்கட்கு முன்

* இது புராண பாகவத மொழிபெயர்ப்புப்பென்பதே
பெரும்பாலார் துணிபு.

பிருத்த அருளாளதாஸரென்னும் மதுரகவி வரதராஜ ஐயங்கார் (௧000) செய்யுள்களில் மொழிபெயர்த்தனர். இவற்றுள், இக்தசேஷழனிவர் சரிதத்தைப் புலவர் (௨0) பாடல்களாலும் ஐயங்கார் (௩௮) பாடல்களாலும் மிகச்சுருக்கிக் கூறியுள்ளார். ஆந்திர பாகவதமியற்றிய பம்மொர - போதராஜரென்னும் மகாகவியும் (௭௨) எண்களில் பத்யகத்யமாகச் செய்திருக்கின்றனர். இது நிற்க;

இச்சரித்திரம் பரம பாகவதருடையதும் பக்திசாரமானதும் வைராக்கிய விசேடத்தைச் செவ்விதின் விளக்குவதும் மோகந சாதனமானதுமா யிருத்தலையுணர்ந்த அன்பர்களின் விருப்பின்படி இந்துலாசிரியரான வல்லூர் தேவராஜ பிள்ளையவர்கள், அம்பிகை யுபாஸகராய் மேம்பட்டிருந்த ஆந்திரகவி சுந்தரப்பிரபுராமர் என்பவர் மிகச் சிறப்பாகச் சுருதி ஸ்மிருதி புராண இதிகாசவசனங்களமைய மூன்று அத்தியாயங்களாக வகுத்து (௩௭) பத்தியகத்தியங்களால் வரைந்துள்ள துசேலோபாக்கியான மென்னும் தூலையே பெரும்பாலுந்தழுவி, அவர் கூறியுள்ள பிரமாணங்களை அருத்த ரூபமாக வேண்டுமிடங்களிலமைத்துத் தமது புலமைதோன்ற இதை இயற்றியதாக நன்கு புலப்படுகின்றது. அந்தப் பிரமாணங்கள் இந்துலிற் புகப்பெய்துள்ளமையை யுணருமாறு ஒவ்வொரு பக்கங்களினுங் குறிப்பித்த அடிக்குறிப்புக்களில் ஆந்திரலிபிகளால் அச்சிட்டிருக்கின்றன.

இந்துலாசிரியர் திருவாவடுதறையாதீனத்து மகாவித்துவானக இருந்தவரும் மகாகவியென்று புகழ்பெற்றவருமான திரிசிரபுரம் - மீனாக்விசந்தரம் பிள்ளையவர்கள் மாணக்கராதலானும் அவர் பார்வையிட்டபடி இற்றைக்கு (௩௪) வருடங்கட்கு முன்னர் ஒரு பதிப்பு பதிப்பித்திருத்தலானும் அப்பிள்ளையவர்கள் அப்பிராயமும் இந்துலிற் கலந்திருக்குமென

பூதிக்க இடமுண்டு. இது கல்வி பயிலும் மாணவர்களும் பிறரும் அறியவேண்டிய இன்றியமையாத இலக்கியமாய் அரிய பெரிய நூற்பிரயோகங்களையும் கற்பனை யலங்காரங்களையும் காப்பிய இலக்கணங்களையும் நல்லுணர்வு பயக்கத்தக்க அரிய நீதிகளையும் அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் புருஷார்த்தமா தியீவற்றையும் சமயோசிதமாகத் தழுவி நிலவுதும் ஓர் காப்பியமாகும்.

நூலாசிரியர்.

இந்நூலாசிரியர் தொண்டைநாட்டிலே வல்லூரில் கருணாகர் குலத்தில் கல்வியறிவொழுக்கங்களில் சிறந்திருந்த வீராசாமிப் பிள்ளையென்பவரின் புத்திரர். இவர் உரிய பருவத்திலேயே நல்லிலக்கணவிலக்கியங்களில் நன்கு தேர்ந்திருந்தன ரென்பதை இந்நூலே சான்று புகலும். இவர் சைவசமயப் பற்றுடையராயினும் கிருஷ்ணபக்தியுமுடையவரேபோலும். இடைக்கிடைக் கண்ணிராளைப் புகழ்ந்தோறும் வியந்துகூறும் விசேடணங்களே இதனைப் புலப்படுத்தும். இதன் தற் சிறப்புப் பாயிரங்களால், திருவூரில் பிரபுத்துவராயிருந்த வைஷ்ணவரான ஸ்ரீநிவாசப்பிள்ளை யென்பவரின் வேண்டி கோளின்படி இந்நூலியற்றி இவ்வாசிரியரின் சிறிய பிதாவாகிய வல்லூர் இராமசாமிப்பிள்ளை யென்பவரின் சபையில் அரங்கேற்றாவித்ததாக ஏற்படுகிறது. இவரியற்றிய வேறு நூல்களில் யான் கண்டன:—சூதசங்கிதை சேடமலைமலை தணிகைமலைமலை பஞ்சாக்கரதேசிகரபதிகம் மேற்படி பஞ்சரத்தினம் என்பன. வேறு பல தனிப்பாடல்களுமுளவாம்.

பதிப்பு.

[இது பலருங் கற்றற்குரிய நூலாகலின் எளிய விலையில் யாவரும் பெறும்படி, ஒரு பதிப்பு (௧௩) வருடங்களுக்குமுன் பதித்தனன். அது காண்போர் முக்கியகுறிப்புகளையும் உடனிருக்கின் மிக்க நலமென விரும்பலின் அங்ஙனமே இப்பதிப்

பில் முன்னையிலும் (சஅ) பக்கங்கள் அதிகப்படுமாறு இன்றியமையாக் குறிப்புரையும், சில செய்யுள்களுக்கு உரையும் கருத்தும் வரைந்து, திருக்கைலாசபரம்பரைப் பொம்மபுரம் ஸ்ரீசிவஞானபாலைய தேசிகராதீனத்துச் சிதம்பரம் ஈசானியமடம் ஸ்ரீமத் இராமலிங்கசுவாமிகளவர்கள் முன்னிலையில் ஒருவாறு பரிசோதிப்பித்துச் சேர்த்திருக்கின்றனன். பல அரிய பெரிய நூல்களை ஐயந்திரிபற வுணர்ந்து தெளிந்தவரே நூலுக்கு உரையாவது குறிப்புரையாவது எழுதத்தக்கவா. அவ்வியல்பெய்தாத யானும் இத்தொழிலை மேற்கொண்டது என்னென்பர் ஊக்கிய ஊக்கத்துக்கு இணங்கவேண்டியவனாயிருந்தமையினென்க. ஆகலின், இதிற்காணும் குற்றங்களை எனக்கறிவித்துச் சீர்பெறுத்துமாறு நல்லோர்களை நாவார வேண்டுகின்றனன்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாச் சிறியேனையும் இந்நன்முயற்சியிற் செலுத்திய கடவுளின் திருவருளையும், என்னுசாரியர் அடிமலர்களையும் அகத்தமைத்து அறுதினமுஞ் சிந்திக்கக் கடவன் என்பது. சபம்.

இங்ஙனம்,

அந்நீங்கப்பள்ளி,

க. ஸ்ரீ திருவேங்கடன்.

ஸ்ரீ

இராமஜயம்.

குசேலமுனிவர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

உலகினிற்சிறந்த உத்தரமதுரைக்கடுத்த அவந்தி நகரத்திலே அந்தணர்குலத்திற் றேன்றி சுதாமா என்னும் இயற்பெயர்பூண்ட குசேலமுனிவரென்பவர் ஒருவரிருந்தனர்.

அவர் பிரமசரியநிலையை மேற்கொண்டு, சாந்தீபமுனிவரையடைந்து உரியதொண்டிபூண்டு, ஸ்ரீகண்ணபிரானோடு தாமும் வேதமுதலிய சகலகலைகளினும் வல்லராகி, ஆசிரியரதுகுருபெற்று, சுசீலா அல்லது சுஷீலாநாமா என்னும் ஓர் கன்னிகையை மணமுடித்துக்கொண்டு, அந்நகரையடுத்த வனத்திலே அரிய சாந்திராயணமுதலிய விரதங்களைமுடித்துக்கொண்டு வருநாளில், இருபத்தேழ் புத்திரர்களுதிக்க; அதனால் வறுமை மேலிட்டும், ஒருவரிடஞ்சென்று இரத்த லிழிவெனக்கருதி, அவ்வனத்திலே மிகமுயன்றுபெற்ற மீவாரப்புல்லின் தானியங்களைக்கொண்டு, அதிதிக்குமுன்பித்து மைந்தர்களுந் தாமுமுண்டு யாதொன்றினும் பற்றில்லாதவராய் அச்சுதனை அனவரதமும் சிந்தித்துக்கொண்டு, காலங்கழித்து வருவாராயினார்.

இவரிங்ஙனமிருக்க; நற்குணநிறைந்த கற்புடை மனைவியார் தமது குழந்தைகள் பசிப்பிணிக்கு ஆற்றாதுபடும் வருத்தங்களைக்கண்டு மனம்வருந்தி ஒருநாள், கணவரைவணங்கி, “எம் பெருமானே! நங்குழந்தைகளபடும்பாட்டைத் தேவரீர் கண்ணுற்றிருந்தும் வாளாவிருப்பதென்னையோ? இனியேனும், தே

வீரூடன் ஒருங்குகற்றுச் செல்வத்தாலே சிறந்துவாழும் ஸ்ரீ கோபாலனையடைந்தாயினும் இவ்வறுமையை நிவிர்த்தித்தருள முயல்வேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்க; அதுகேட்ட குசேல முனிவர் செல்வநிலையாமைமுதலிய பலவிதீயாயங்களைப் புகன்றும், செல்வதற்கே உடன்படவேண்டி நேரிட்டமையால், “பெண்ணே! கடவுள், ஆசிரியர், அரசர் முதலியோர்பால் ஏதேனும் கையுறைகொண்டனர் பிச் செல்வது விதியன்று; ஆகையால், அம்மாதவனிடத்திற்கும் ஏதேனும் கையுறைகொண்டே செல்லவேண்டும்” என்று வற்புறுத்தினர். உடனே அவர்மனைவியார் தமதெண்ண முடிந்ததாகச் சந்தோஷமுற்றுத் தமதுகணவர் கொண்டுவந்துகொடுக்கும் நீவாரதானியத்தில் அன்றுமுதலாகத் தனக்குரியபங்கைச் சின்னஞ்சேர்த்து, ஒருநாள், நறுமணங்கமழப் பதமுறவறுத்து, வெள்ளியதாக முறிவின்றியிடித்துக் கணவர்பால் இனிகிழிதற்கிடமில்லாதிருக்கும் கந்தையினது ஒருதுனியை இரண்டுமூன்றுகமடித்து அதில் முடிந்துகரத்தளித்து வணங்கினின்றனர்.

அதுபெற்ற முனிவர்பெருமான் வறிய்கொண்டு, சிலநாளான வின்றிக் கடுகிநடந்து மேலைச்சமுத்திர தீர்த்தையடைந்து, அங்குள்ள ஓர் மீகாமனேக்கண்டு, இனியவார்த்தை பலவுரைத்து, அவனுதவியாற் கப்பலேறித் துவாரகையைச்சேர்ந்து, அரசர் பலர்களுக்கும் அரண்மனைவாயிலையடைந்து, தமதுவரவை வாயிற்காவலருக்குரைத்தனர். அதுகேட்டவருள்ளே சிலர் பெரிதும் இரக்கமுற்று, அம்மாயவனையடைந்துவணங்கி, முனிவரதுவரவை விண்ணப்பித்து, அனுமதிபெற்று விரைந்துவந்து, அப்பெருமானடைந்த விருப்பமிகுதியைத் தெரிவித்து, அவரை அந்தப்புரத்திற் கழைத்துச்சென்றனர். அங்கே அவர்வரவை நோக்கியிருந்த அக்கோவிர்தன் எதிர்வந்து பலமுறைவணங்கிப் பலவாறுபுகழ்ந்து ஆசனத்திருத்தி, அருக்கிய பாத்தியாச

முன தூபதீபாதிகளால் வழிபட்டுச் சிற்றுண்டிகளுடன் திருவமுது செய்வித்துப் பஞ்சணையிலே யெழுந்தருளுவித்து, அவருடைய பாதங்களை வருடிக்கொண்டே அவரதுமனைவி மைந்தர்களுடைய கேஷமங்களை வினாவுதலோடு, தாங்கள் கல்விபயின்ற காலத்திலே குருபணியில் ஒற்றுமையுற்றிருந்த திறங்கையூர் பாராட்டிக்கொண்டு அருகிருந்தனர். இருக்குங்கால், அம்முனிவரனோக்கி, “நண்பரே! எனக்கு யாதுபகூணங்கொண்டுவந்தீர்” என்று வினாவி, அவர் உள்ளக்குறிப்பை யறிந்துகொண்டு அவர்க்கத்திலிருந்த அவல்மூட்டையை வாங்கியவிழ்ந்து, அதில் ஓர் டிடி யவலையெடுத்து, அவருக்குச்செவ்வம் பெருகுமாறு அதனதுசுவையை வியந்துகொண்டே உலகமுண்ட திருவாயாலுண்டருளி, அன்றிரவு பஞ்சணையிலே துயில்வித்தனர்.

மறுநாட்காலையில், முனிவர் நித்திரைவிட்டெழுந்து, நித்தியகருமங்களை முடித்து, அப்புண்டரீகாஷ்டமிடத்து யாதொன்று ம்வேண்டிக்கொள்ளாது விடைபெற்று, அரிதிற்பிரிந்து, வழிநடந்துவரும்போதே, தமது திருமேனியில் ஒரு திவ்வியகாந்தியும் அரதனகுண்டலக் கடகமோதிரங்களும் உயர்ந்த பீதாம்பரங்களும் தெய்வீகமாக விளங்கக்கண்டு, “இது நம்பெருமான் திருவருள்போலும்” எனவியந்துகொண்டு, அங்கங்குள்ள அரசர்முதலியோர் எதிர்கொண்டுவணங்கி ஒரு புதிய இரதத்திலேற்றி விருதுகளுடன் புடைசூழ்ந்துவர நகரையடைந்தனர். இதற்கு முன்னரே அவ்வாசுதேவனருளால் அஷ்டஐசவரியங்களும் அதிகரிக்கப்பெற்றுக் களிகூர்ந்து தம்வரவை நோக்கியிருக்கும்மனைவியும் மைந்தர்களும் நகரத்தாரோடு எதிர்கொண்டுபணிந்து மங்கலவாழ்த்தெடுக்கத் தம்மனையடைந்து, அந்த ஐசவரியங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தனர். அப்பாளிலே ஒருநாள், முனிவர் தனியிடத்திலிருந்துகொண்டு, நாம்முப்பயின்ற தியா

அ குசேலமுனிவர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

னநிலைகளுக்குமாறாக உம்மைப் பந்தித்து நிற்கும் இப்போகங்கள் நிலையாதனவெனவும், இவற்றின்கண்ணே உவர்ப்புப்பிறந்தாலன்றி அப்பரந்தாமனடியை அடைய முடியாதெனவும், அங்ஙனம் உவர்ப்புப்பிறத்தற்கு அக்கடவுளைத் தியானித்தலே ஏதுவாவதெனவுந் துணிந்து, அப்பரந்தாமனது லீலாவிபவங்களைப் பலவகைப்பட்ட எடுத்துந்நுதித்து, அங்ஙனம் துநிகுந்நு கால் அக்கடவுள் தரிசனத்தந்தனித்துக் கட்டளையிட்டவாறே சிலநாள் உலகிவ்வாழ்ந்திருந்து, பின்பு தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிய திருவைகுண்டமடைந்து, அங்கே ஸ்ரீதரனது நிவ்விபமங்கள் சொருபம்பெற்று வீழ்ந்திருந்தனர்.

குசேலமுனிவர் சரித்திரச்சுருக்கமுற்றிற்று.

குசேலமுனிவர் திருவடிகளேசரணம்.

இந்நூலிலுள்ள விஷயஞ்சிதைக.

**மு - ஓ - ழ - என்பன அத்தியாயங்களையும் எண்கள்
செய்யுள்களையும் உணர்த்தும்.**

அகழியுமதிலும் - மு - கரு - இ - உரு - நுந - நுச - மூ - கக - கட.
அட்டமாசித்தியுட்சில - இ - கடந.

அண்டஜமுதலிய தோற்றம் - மு - கடஅ - கடக.

அகிதி பூசை - மு - கூஅ - இ - உநஉ.

அந்தணர் சிறப்பு - இ - ககச - ககரு - ககசு - ககௌ - ககஅ.

அந்தணர்வீதி - மு - உஎ - இ - சக.

அமுதருத்தல் - மூ - கூச - முதல் - க0ச - வரை.

அரசர்நட்பு நட்பன்மென்பது - இ - அக - முதல் - அஅ - வரை.

அரசர் வீதி - மு - உசு - இ - சச.

அரசவைபுகுவோர்க்கு வேண்டுவ - இ - எஎ - எஅ.

அருளாற்போந்தவற்றை மறுத்தலாகாமை - மு - உ0ந.

அவையடக்கம் - மு - கரு.

* அறம் - இ - ந0ரு.

அன்பு - இ - உஅந.

ஆசீர்வாதமகிமை - இ - உஎஉ.

ஆண்பெணலித்தோற்றம் - மு - ககந.

ஆரியனிரங்கிவந்தருளினமை - இ - உஎ0 - உஎக - உஎஉ.

* இகல் - இ - அக.

* இடைநகர் - இ - நஉ.

இரப்பவர்க்கு ஆடையாதியன முக்கியமாதல் - இ - உ0.

இன்சொலிதம்பயப்பது - இ - உக.

* இன்பத்திறம் - மூ - ருரு - முதல்.

இன்னவாற்புத்தி கேட்கத்தக்கனவென்பது - மு - ககக...

உணவாலுயிர்நிம்பது - மு - அரு.

உணவின்சாரமேயுடற்குக்காரணமாதல் - மு - கருஉ.

உணவுபாகப்படுமுறை - மு - 42க - கரு - கருக.

* உண்ணகர் - மு - உ - ந - ச - கரு - முதல் - நக - வரை -

இ - உரு - முதல் - உரு - வரை நரு - முதல் - நரு -

வரை - ரு - எ - முதல் - ரு - வரை.

உரிமைபாராட்டல் - இ - உருசு - உருஅ - உருக - உருந -

உருச - உருச - முதல் - உரு - வரை.

உருக்குமிணிதேவி விசேடம் - இ - உருரு - முதல் - உருக - வரை.

உலோபிகள் - மு - கருக.

[கரு - கருச.

ஊழின்நிறம் - ரு - அரு - கரு - முதல் - கரு - வரை - கரு -

ஊழை வெறுக்க வொண்ணமை - மு - சரு.

ஏற்பதிகழ்ச்சி - மு - கரு - கரு - கருச.

* கடல், நெய்தல் - இ - எ - முதல் - கரு - வரை

* கடவுளியல்பு-காப்பு, மு-க-உ-ரு-ச-ரு-இ-க-உ-ரு

* கடவுள்வணக்கம்-மு-அ-க-கரு-கரு-இ-ரு-ச-

கரு - மு - க - உ - ரு - ச - ரு.

* கடவுள்வாழ்த்து-மு-ச-எ-இ-கரு.

கடவுள் வழிபாடு - மு - ரு - இ - கரு.

கணவரை யூட்டுமுறை - இ - உருஅ - முதல் - உரு - வரை.

கண்ணன் பர்க்கரு முறை - இ - ருச.

கண்ணனுவளகச்சிறப்பு - இ - கருச - முதல் - கரு - வரை.

கண்ணனுவளகத்தமர்ந்தவாறு - இ-கரு-முதல்-கரு-வரை.

கண்ணனோக்கின்வழித்திருநிம்பது - மு - சரு.

கண்ணன் காதன்மேலீடு - இ - கரு - கரு - கரு - உரு -

உரு - உரு - உரு - உரு - உரு - ரு.

கண்ணன் கோயில்வாயில் - இ - கரு - முதல் - கரு - வரை.

கருப்பச்சின்னம் - மு - கரு.

கருப்பச்சிசுவக்கு முன்னுணர்வுண்மை - மு - கருஅ.

உருப்போற்பத்தி - மு - கஙங - முதல் - கஙஎ - வரை.

* கலவியிற்களித்தல் - மூ - சுரு - கசக-முதல்.

காடு - மு - ஈச - முதல் - ஈஅ - வரை.

காடு நகராயினமை - மூ - எ - முதல் - ஈ0 - வரை.

* கார்காலம் - இ - உச0 - முதல் - உருச - வரை.

குசேலரதுநகரமகளிர் கூற்று - மூ-ஈச - முதல்-சசு-வரை.

குசேல ருவகைமேலீடு - இ - ருச - சுச - உ0ச-உ0ரு.

குசேலரெண்ணல் - மு - ககக - முதல் - ககரு - வரை - இ -

குசேலரெனும் பெயர்க்காரணம் - மு - ருச. [ககக.

குசேலரைக் கண்ணன்பூசித்தல்-இ-உ0க-முதல்-உகங -வரை-

குசேலரை நகராரெதிர்கோடல் - மூ - ஈங. [ஈக0.

குசேலரொழுக்கம் - மு - சஅ - முதல் - ருஎ - வரை - அஉ -

அங - அச - இ - உகச - உகரு - உகசு - உகஎ - ஈ0க.

குசேலர்துதி - இ - கஙஅ - கக0.

குசேலர் மனைவளங் காண்டல்-மூ-அஅ - முதல் - சுஉ -வரை.

குசேலர்மாட்டி நிகழ்ந்தவிபவம்-இ-ஈஉச-முதல்-ஈஙஅ-வரை.

* குசேலர் முத்திரிலைமைதேர்வு-மூ-க0சு-முதல்-கஉரு-வரை.

குசேலர் மெலிவு-மூ-கஎ0-கஅஅ-கஅசு-கக0-இ-உஅ-உச.

குசேலர் வழிபட்டமை - மூ - கஅ0 - முதல் - கஅஅ - வரை.

குசேலர் வாயிலவர்க் குரைப்பு - இ - சுஅ - முதல்-எஉ-வரை.

குசேலர் விண்ணப்பம்-மூ-கக0-முதல்-ககச-வரை-ககஎ.

குருபரன்பணி - இ - உஙசு.

* குறிஞ்சியாதிப நால்வகை நிலம்-மூ-கஎச-முதல்-கஎச-வரை.

குறும்பர் நகர் - மு - கஎசு.

* கூதிர்காலம் - இ - உருரு - முதல் - உருசு - வரை.

கையுறையோடு செல்லத்தகு மிடம்-மூ-கசஉ-கசஎ. [ஈ0எ.

கையுறையுட்கொண்டி களித்தல்-இ-உஎஅ-முதல்-உஅங-வரை.

* சந்திராஸ்தமயம் - இ - உசஎ.

* சந்திரோதயம் - இ - உசரு - உசசு.

சயனம் - இ - கௌ - கௌசு.

சிவனர் சரிதம் - மூ - சஅ - முதல் - எசு - வரை.

சிறப்புப் பாயிரம், பாயிரம் - க - முதல் - கௌ - வரை.

சீவகருணை - இ - கௌ - மூ - கௌ.

சுசீலை கையுறையீந்த தகைமை - மூ - கௌஅ - கௌக.

சுசீலைபாணிகழ்ந்த விபவம்-மூ-எசு-முதல்-அரு-வரை. [உஉசு.

சுசீலையின் கற்பு-மூ-ருக-கௌ-அௌ-அசு-கௌஎ-கௌஅ-இ-உஉஅ-

* சூரியாஸ்தமயம் - இ - உசுௌ - உசுசு - உசுஉ.

* சூரியோதயம் - இ - உசுஅ - உசுசு.

செல்வத்தினிழிபு - மூ - கௌசு - முதல் - கௌசு - வரை.

செல்வமெனும் பெயர்க்காரணம் - மூ - கௌ.

செல்வ ரியல்பு - மூ - கௌக - கௌரு - இ - எசு - அௌ.

சோலையும் உய்யானமும் - மூ - கௌ - முதல் - கௌ - வரை-இ -

கௌஅ - முதல் - கௌக - வரை.

ஞானிக ணித்தியசுருமம் விடாமை - இ - கௌௌ - உௌக.

ஞானிகணிலைமை - இ - கௌௌ - முதல் - கௌசு - வரை, கௌசு.

ஞானிகளியல்பு உலகரநியாரென்பது - இ - கௌரு.

ஞானிகளின் சினம் - இ - கௌக.

ஞானிகளின் தரிசன விசேடம்-இ - கௌசு-கௌஉ-கௌசு-கௌஎ.

ஞானிகள் பற்றற் றிருப்பது-மூ-சௌ-சௌ-உௌௌ-உௌசு - உௌஉ - உௌக - உௌசு.

தசாவதார விபவம் - மூ - கௌசு - முதல் - கௌஅ - வரை.

தந்தையாநிய ரனந்தமென்பது - மூ - கௌௌ.

தரித்திரத்தனய ரியல்பு - மூ - எௌ - எசு.

தரித்திரத்தாய ரியல்பு - மூ - கௌசு - எௌ - முதல் எசு - வரை.

தரித்திரமெனும் பெயர்க்காரணம் - மூ - கௌசு.

தரித்திரரை அவர்க்குரியவரும் பேணுமை-மூ-கௌசு.

தரித்திரர்க்குச் சந்ததிவிர்த்தி - மூ - கௌக - கௌசு.

தரித்திரவியல்பு - மூ - எௌ - எௌ - எசு - அௌ - அௌ.

தவம் - இ - ந௩அ - மூ - ச௯.

தனிவாழ்த்து - மூ - ௨௧௦.

திருமால் ஆஞ்ஞை - மூ - ௧௯௯.

திருமால் வெளிப்பாடி - மூ - ௧௭௦ - முதல் - ௧௭௯ - வரை.

திருவடிப்பேறே செல்வமாதல் - மூ - ௧௧௩ - ௧௨௫ - ௧௪௩.

துவாரகை மகளிர்கூற்று - இ - ந௪௨ - முதல் - ௩௨௪ - வரை.

தெய்வவலிக் கெதிர்வலியின்மை - மூ - ௨௦௪.

நட்பின்பேறு - மூ - ௯௧ - ௯௨.

நல்லோர் நட்பு - இ - ௨௨௦ - முதல் ௨௨௭ - வரை - ௨௩௫.

நதி - மூ - ௧௭௭.

* நாடி-இ-௯௧-முதல்-௧௦௬-வரை (௧௬) நாடிகளை வர்ணிக்கும்.

நாட்டுக்கு நேருங்கேடு - இ - ௨௩௭.

நூலிழையிட்டு மதியை வணங்கல் - மூ - ௧௬௭.

நூல்வரலாறு - மூ - ௧௫.

நூற்பயன் - மூ - ௨௦௮.

நெருஞ்சி சூரியனையே றோக்குமென்பது - இ - ௨௩௫.

பரத்தையர்வீதி - மூ - ௨௩ - இ - ௩௮.

புகழ் - இ - ௨௫௯.

* புடை நகர் - இ - ௩௧.

* புனல்வினையாட்டி - மூ - ௯ - இ - ௪௭.

* புலவியிற்புலத்தல் - மூ - ௧௭௫ - இ - ௪௩ - ௪௪ - மூ - ௧௬.

பூத, பூதசார, பூதபரிணமசர்ரங்கள் - மூ - ௧௨௭.

பேதையர் நட்பு - இ - ௨௩௯.

பேரின்பப் பேறு - மூ ௨௦௭.

* பொருட்பேறு - மூ - ௧௧௪.

* பொழில் வினையாட்டி - மூ - ௫௧ - ௫௨.

* போர்ச்செலவு - மூ - ௧௫௦ - முதல்.

போலினூர்னிகள் - இ - ௧௨௫ - முதல் - ௧௨௮ - வரை.

மகளிர் திறம் - மூ - கள் - முதல் - உக - வரை - இ - ௫௨ -
மூ - கள் - கஅ - கக - உஅ.

* மக்கட்பேறு - மூ - கக - க௫ - இ - உ௩௦ - உ௩௧ - மூ -
க௫௬ - முதல் - கண்ணன் மகப்பேறுங் கொள்க.

மக்களிழிபு - மூ - கக௭ - முதல் - க௨௧ - வரை.

மக்களைப் பேணல் - மூ - அ௬ - ௬௦ - ௬௩ - க௫௬.

மடவோர் மாற்றம் - இ - எச - முதல் - ௬௦ - வரை - ௧௦௭ - ௧௦௮ - ௧௦௯.

* மணம் - மூ - ௬௪ - க௫௬ - முதல் - எண்மணம்.

மருதநிலம் - மூ - ௫ - முதல் - ௧௪ - வரை.

* மலை - மூ - ௪௦ - முதல் - ௪௩ - வரை. [௩௦௩ - வரை.

மற்றொருபடியவ லுண்பியாமைக் காரணம் - இ - ௩௦௦ - முதல்

மாதரிழிபு - மூ - ௧௧௫ - ௧௧௬.

மாதுடப் பிறவியருமை - இ - ௧௧௪.

* முடிகவித்தல் - மூ - ௧௩௮ - ௧௫௧.

* முதலேனில் - மூ - ௧௭௮ - முதல் - ௧௮௮ - வரை.

முயற்சி - மூ - ௧௪௭ - முதல் - ௧௫௫ - வரை.

முனிவர்சாலை - மூ - ௪௫ - ௪௬ - ௪௭.

மூப்பு - மூ - ௧௨௬.

யாக்கையிழிபு - மூ - ௧௪௦ - ௧௪௧ - ௧௪௪ - ௧௪௫.

வணிகர்வீதி - மூ - ௨௫ - இ - ௪௦.

வாவி - மூ - ௮ - ௯ - இ - ௧௬௪ - முதல் ௧௬௮ - வரை.

வித்தியாகுரு வணக்கம் - மூ - ௧௨ - ௧௩.

வெறுக்கையெனும் பெயர்க்காரணம் - மூ - ௧௧௦

* வென்றி - மூ - ௩௦ - இ - ௮௨ - முதல்.

வேளாளர் வீதி - மூ - ௨௪ - இ - ௩௬.

இவ்விஷய ஞ்சிகையிற் குறிப்பிக்கும் நகர் உவளகம் ஐவ
கை நிலமா தியவற்றையுணர்த்துறுஞ் செய்யுள்களில் இரதகஜ
தூரகபதா திகளும், அந்தந்தநிலக்கருப்பொருள்கள் அந்தந்தநில

மாந்தர் செயலாதியவும் விளக்கப்பட்டிருப்பதும், இந்நூல் கண்ணபிரானையும் குசேல முனிவரையும் தந்நிகரில்லாத் தலைவராகக்கொண்டு பெருங்காப்பியத் திலக்கணம் விரவி வரப்பெற்றிருப்ப தறிவித்தற்கு அவற்றின் மட்டும் (*) இக்குறி யிடப்பட்டிருப்பதும், சில செய்யுள்கள் அவ்வவ் விஷயங்கட்குத் தக்கபடி தொகுத்தும் தனித்தனி வகுத்தும் காட்டப்பட்டிருப்பதும் உய்த்துணர்க. விரிவஞ்சி ஏனையவை காட்டப்படவில்லை. பெருங்காப்பியத்தினிலக்கணங்களை அணியியலில் விளக்கிய இலக்கணவிளக்க நூலாசிரியரும் மீட்டும், “கூறிய வுறுப்பிற் சிலகுறைந் தியலினும் - வேறுபா டின்றென விளம்பினர் புலவர்” என்றராகலின், சில விரிக்கப்படா திருப்பினும் இந்நூல் அக்காப்பிய விலக்கணம் நிரம்பப்பெற்றதென்பதே தக்கார் துணிவு.

புத்தக விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர் சிதம்பரம் ஈசானியமடம் ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமிகளிடத்திலும், சிதம்பரம் மேலைக் கோபுரவாயில் ஷாப்புக்கடை மா. கந்தசுவாமி முதலியாரிடத்திலும், சென்னை முத்தியாலுபேட்டை கலாரத்நாகரம் பிரசிலும், ஷே பேட்டை ரிப்பன்பிரசிலும், நம்மிடத்திலும் விலைக்குப் பெறலாம். வெளியூரார் ரிஜிஸ்டர் செய்தேனும் - வி. பி. போஸ்டிலேனும் அழைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். தபாற்கூலி பிரத்யேகம். விலை - அணா - ௬.

இங்ஙனம்,

க. வ. திருவேங்கட நாயடு.

பச்சையப்பமுதலியார் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

சென்னை.

ஸ்ரீ

இராமஜயம்.

திரிசிரபுரம் மஹா வித்வான்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ

மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூமலி குளிர் தெண் புனற்பெருட் தடத்துக்
கவையடிச் செங்கட் கஞல்பிணர் மருப்புக்
கடமருள் செருத்தற் கவரிதலை பரிந்து
புழங்கா லாம்பற் பூசனி மிசைலான்
மேருறெழி தாட்டைஞ் சூட்டலா மிரிய
மடச் செழு நாரை வயிரெனப் பிளந்தக்
கயலின மடவார் கண்ணிற் பிழழப்
சலஞ்சலப் புஞ்சற் தலைபுக் கொளிப்ப
முட்டாட் டாமரை மொய்த்தடை கிடக்கு
மகஞ்சிறைத் தும்பி யகன்குலைப் பரப்பிற்
தேங்கமழ் பொங்கர்ச் செறிந்திறை கொள்ள
மாங்கனிக் கொள்ளை வரம்பில வுதிரக்
குறுங்கழுத் தரம்பைக் கூன்குலை முறிய
முட்புறப் பாகன் முதிர்சனி கிழியச்
செறிபசங் கங்கிச் செம்பழஞ் சிதறப்

பொலியிலாங் கலிமுப் புடைக்காய் வீழ்
 வெழுபுமீத் தகட்டகட் டிளவரால் பாயக்
 கருங்கடற் பாயுங் கந்தர நிகர்ப்பக்
 கதழ்விற் பாய்ந்து கலக்குபு ழிதந்து
 கதிரிளம் பசும்புற் கறிக்கக் கல்லா
 மழவிளங் கன்றைப் படர்ந்துவார்ந் தொழுகப்
 பொழிபால் பெருகிப் புணர்நிறைத் தீம்பா
 லாழிகொ லோவென் றமரரு மயிர்ப்ப
 மடையுடைத் தோடும் வரையாப் பெருவள
 நல்லூ ரென்னும் வல்லூ ரதிபன்
 பார்கரு ணீப்பப் பயில்குல மென்னுஞ்
 சீர்கரு ணீகர் செழுங்குல சிகாமணி
 பின்னப் பேந்திய வேணியற் கன்புறு
 மன்னப் பேந்திரன் வரத்தினி லுதித்தோ
 னிமையவர் தருவு மிமையாச் சுரபியுங்
 கமஞ்சூன் முகிலுங் கதிர்கான் மணியு
 மருதிதி யிரண்டு மழுக்கா றடையப்
 பெருங்கொடை யெவர்க்குந் தருங்கர வள்ள
 லொழுக்கமுஞ் சீலமும் விழுப்பெறு தவமு
 மாளு வன்பு மானமும் பொறையு
 நாடொறு நாடொறு நலம்பெற வளர்ப்போ
 லீன்றிஞ் சேரா நெடுமால் போல்வா
 லுண்ணறி வுடையோர் தூற்பொருள் விரும்புந்
 தண்ணளி யிராம சாமிக் குரிசி
 தன்னுடை யரும்பெறற் றமய னாகிய
 தழைபுகழ் வீராச் சாமி மகிப
 னுஞ்நற்றிய தவத்தா லுதயஞ் செய்த
 தேவ ராசச் செவ்வே ளென்பா
 னற்குணம் பொறுமைநூ னவொழுக்கங்

குறையா தமைந்த நிறைவு பூண்டு
 தொல்காப் பியமுதற் றோன்றிலக் கணமு
 முன்னுமைங் காப்பிய முதலிலக் கியமும்
 பற்பல சமய ரற்புறு தூலு
 மற்றுள கலைகளுங் கற்பினி துணர்ந்து
 மிகுவட தூலுளும் வேண்டிய தெரிந்து
 சோதிட தூலுந் துரிசற வோர்ந்து
 பிறங்குறு மறிவிற் பெரியோ னாகி
 வண்புகழ்க் குசேல மாதவன் சரிதையைத்
 தமிழிற் பாடத் தானஃ தறிந்து
 தள்ளவைக் களத்து மன்னுற வழைத்துத்
 தொக்கள வில்லார் சூழ விருப்ப
 விரித்துரைக் கென்று விருப்பிற் கேட்டுக்
 கவிதொறுங் கிடக்குங் கற்பனை வியப்புஞ்
 சொல்லுடை மாண்புந் தொகுபொருண் மாண்பு
 மற்றுள சிறப்பும் வகைப்பட வாராய்ந்
 தற்புத மற்புத மென்றக மகிழ்ந்து
 விரிகடல் சூழ்புவி விளங்கப்
 பரிவுட னச்சிற் பகிப்பித் தனனே.

சிறப்புப்பாயிரமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ
இராமஜயம்.
குசேலோபாக்ஷியானம்.

பா யி ர ம்.

கா ப் பு.

எழுசீர்க்கழிநெழலடியாசிரியவிருத்தம்.

கடலுடைப் புவிவா முயிரேலாங்குளிக்கக் காத்தருள் கண்
னனோ டருதா, லடலுறப் பயின்று பின்னவ னருளா லருந்தி
ருப் பெறுகுசே லன்றன், மிடலுடைக் காதை விளம்பிட ஆறு
விரவிடா தளித்தருள் புரியு, மடலுடைக் கடுக்கைச் சடைமு
டிக் கபோல மதக்கய மழவிளங் கன்றே.

கடவுள்வாழ்த்து.

குடத்தியர் துகிலைக் கவந்தவன், முனிவர் கோதையர் மூரல்
பண்ணியங்கு, எிடக்களித் துண்டோ, னித்திர னேவ வெழிலி

குசேலோபாக்ஷியானம் — குசேலரது சரித்திரத்தைக்
கூறும் தூல். குணசந்திபெற்ற வடமொழித்தொடர்; ஆறும்
வேற்றுமைத்தொகை. கு + சேலன் - குற்சிதமான (பொவி
வற்ற) ஆடையையுடையவன். இதனை முதலத்தியாயத்தில்
(௫௬) வது செய்யுளானுமுணர்க. உபாக்ஷியானம் - கிணை
கதை; இது ஸ்ரீபாகவதத்துள் தசமஸ்கந்தத்திலவருவதோர்
சிதாகதையாதலால். ஆக்ஷியானம் - கதை.

(க) குடத்தியர்-ஆய்ச்சியர். மூரல் - ஈண்டு முனிவர் அவர்ப்
பாகத்திற்காக வைத்திருந்த அன்னம். கோவர்த்தனம் - பகை

கள் பொழிந்தகன் மழையைத், தடப்பெருங் கோவர்த் தனம்
கரத் தேந்தித் தடுத்தவன், கமலைவாழ் மார்பன், வடப்பசுந்
தளிரி னினிதுறை சுண்ணன், மலர்தலை யுலகெலாங் காக்க. (க)

வேயங்குழ லிசையாம் வலியமம் திரத்தின் மேன்மைசால்
யாதவர் குலத்துப், பூங்குழன் மடவார் தம்மைத்தன் வசமாப்
புரிந்துவே ணுநட்டிக் கலவி, யாங்கவர் பாற்பன் னுளியற்
றியளி ராழியங் கரநலக் கொண்டல், வாங்குநீர்ப் பரவை யுல
குயிர்க் கென்றும் வழங்குக திருவோடா யுருமே. (உ)

மலர்விழித் தேவ கிக்குன் மகனாய் மகிதலத் தவதரித் தத்
ன்பின், பலர்புகழ்ந் தேந்து உத்தமோ பாலன் பனிமதி யானன
வசோதை, யலர்மனங் களிப்ப வாடுநூஉம் பால னுகிய வைய
னே நன்னு, வலர்பரா வுயர்பல் வளங்களு முயிர்க்கு வழங்கி
யான் டருள்செய்வ னன்றே. (ங)

குடம்புரை செருத்தற் கோவுமந் தணருங் குழைவறு சுடம்
பெற வென்று, மிடங்கொள்பல் லுலகு மிருசுக முறுக வென்
றுமா ரியருமோ னியருந், திடம்பட வெண்ணு மெண்புரந் தி

கள் வீருத்தி யடைவதற்குக் காரணமான மலை. இத்திரன் கன்
மாரி பெய்வித்ததற்குக் காரணம் கோபாலர்கள் அவனுக்கியற்
றும்வழிபாட்டைக் கோவர்த்தனத்துக்கியற்றக் கண்ணன்பணி
த்தமையின் என்க. கமலை - இலக்குமி. வடதளிரின் இனிதுறைத்
தென்பது பிரளயருடிவில் உலகனைத்தையும் தம்முனொடுக்கி
க்கொண்டு ஆலத்தளிரி னறிதுயிலமர்தலின்மேற்று.

(உ) வேணல்-மதனாகமம். (ங) இச்செய்யுளோடு “ஒருத்தி
மகனாய்ப் பிறந்தோரரிவி லொருத்திமகளு யொளித்துவளர”
என்ற ஆண்டாள் திருப்பாவையை ஒப்பிட்டுணர்க.

(ச-ரு) செருத்தல் - பால்மடி. ‘குடம்புரை செருத்தற்கோ
வும், என்றும் ‘விளங்குமாவின்’ என்றும்; ‘அந்தணருங்குறை
வறு சுடம்பெற’ என்றும் ‘மறையவர்குழாத்தனைப் பேணுக’.

எழுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிநத்தம்.

இமைத்தலில் விண்ணோர் மடந்தையர் சமழ்ப்ப விலங்குறு
மிளரல வெழிலா, ரமைத்தட மென்றோ ளாய்ச்சியர் விழியா
மம்புயத் தேமலர் மலரச், சமைத்தபூண் மார்பன் தேவகி
யீன்ற தநயன்போ ரேற்றவன் மல்லைக், குமைத்தருள் கண்
ணன் பேசருஞ் சீரிக் குரைகட லுலகின்வாழியவே. (எ)

கலிவிநத்தம்.

தாவகிச்சிரத்தினிற்சரண்வைத்தாடினோன்
பூவகிழ்கரும்புகைபோர்த்தபொற்குழன்
மாவகிர்க்கருங்கண்வேய்வாட்டுந்தோட்டுணைத்
தேவகிதநயனைச்சிந்தைசெய்குவாம். (அ)

எழுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிநத்தம்.

ஏழிரண் டென்னும் புவனங்காத் தளிப்போ னெழில்வசு
தேவன்றன் மைந்தன், வீழியங் கனிவாய்க் கொடியழன் மக
ட்கு மென்றுகி லளித்தபைங் கொண்ட, றுழிருங் கூந்தற் பூத
னை யுயிரைச் சவட்டினோன் றவாநல முண்டோன், பாழியம்
புயத்துச் சேதிபற் றுணித்த பண்ணவன் மலரடி பணிவாம். (இ)

கலிவிநத்தம்.

மாதவர்பன்னியர்மனமென்றாமரைப்
போதகத்தனமெனப்பொலிந்தமாண்பினு
னாதவர்கோடியரமுங்குகாந்தியான்
பாததாமரைமலர்பணிந்துபோற்றுவாம். (ஈ)

(எ) சமழ்த்தல் - நானுதல். மல் - தொழிலாகுபெயராய்ச்
சாணூரன் முஷ்டிகன்முதலியோரை யுணர்த்திற்று. பூணச் சூரி
யனாக உவமித்தவாறு.

(அ) அகி-பாம்பு, (காளியன்.) வகிர்-பிளவு.

(இ) அழன் மகன்-கிரேளபதை. தாவ+அதலம் - தாவாதலம்;
அது தவாதலமெனக்குறுகிற்று. (காட்டுத்தி.) சேதிபன்-சேதி
தேயவரசன்; (சிசுபாலன்.) (ஈ) பன்னியர்-மனைவியர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆர்ந்ததழ லிறைக்குமதிற் புரத்தரசு கரக்கொடிகட் கரிவா ளாகிக், கூர்ந்தமதி யிலாக்கஞ்சன் றாசுகொடு வருமீரங் கொ ல்லி வாழ்நா, டுர்ந்திடச்செய் விதியாகிக் கற்றாக்கட் குரிஞ்சு செறி தறியு மாகி, வார்ந்தகுழ லாய்ச்சியர்க்கோர் வேளாகி நினுறானை வழுத்தல் செய்வாம். (1)

வீத்தியாதருவணக்கம்.

சீராருந் திரிசிரா மலையின்வளர்ந் தெக்காலுஞ் சிறப்பி னோ ங்கு, மேராருங் கலைக்கடன்முற் றுண்டாங்கு நின்றெழீஇ யெ ன்வி வேக, வாராருந் தடநிரம்ப மனப்பறம்பி னினியதமிழ் மாரி டெய்த, பேராரு மீனாட்சி சுந்தரதே சிகமுகலைப் பேணி வாழ்வாம். (கஉ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிவபரஞ் சுடரி னினையடி மலரைத் திரிகர ணத்தினும் வழாது, பவமறத் தினமும் வழிபடு குணான் பகர்திரி சிரபுரத் தலைவன், சிவமுறு தென்சொ லைந்திலக் கணத்திற் மெளியுறச் சிறியனேற் கருளு, நவமுறு புகழ்மீ னாட்சிசுந் தரவே ணண் மல ரடிமுடி புனைவாம். (கங)

நூல்வரலாறு.

மறைமுழு துணர்ந்த வியாதமா முனிவன் மைந்தனாஞ் சுக ப்பெயர் முனிவன், கறைதபு செங்கோற் பரிட்சித்து மன்னன் களிப்பொடு கேட்டிடப் புகன்ற, நிறைபுகழ்ப் பாக வதத்தி லோர் கதையாய் நிலவிய குசேலன்மாக் கதையைத், துறை கெழு செஞ்சொற் றீந்தமிழ்ப் பாவாற் சொற்றிட லுற்றனென் மன்னோ. (கச)

(கக) தழன்மதிலரசு - அக்கினியைக் கோட்டைமதிலாகக் கொண்ட வாணன். ஈரங்கொல்லி - வண்ணன், (இவன் கம்ஸன் தாசுகளை வெருப்போன்.)

(கஉ) பறம்பு - மலை. (கச) தபுதல் - கெடுதல்.

அவையடக்கம்.

கணைகடன் முகிலைப் பார்த்தென ருவரைக் கழிப்பிமன் னுயி
ர்க்கெலா மினிதாப், புனையெனக் கேளா தெனினுமம் முகிலே
புரியுமென் செய்யுளின் புரரை, நினைவரு முழுதா லுணர்ந்தவ
ரகற்றி நீடுல கினுக்கினி தாக்க, வனையரை யான்கே ளாதிருந்
திடினு ம்துபுரிந் திடலவர்க் கியல்பே. (௧௫)

சிறப்புப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாமேவு மணிமார்பன் மலரடி கண் மருவுதிரு மனத்தி னே
ன்பொற், கோமேவு பொழிற்றிரு ளு ரதிபதிசீர் கருணைக் குல
வி சேடன், பாமேவு பெருஞ்சீர்த்தி மிகுநாரா யணவள்ளல்
பயந்த மைந்தர், தேமேவு மலர்மாலைக் கோவிந்த முகிற்சீரி
வாசச் செம்மல். (௧)

இருவருந் குசேலமுனி சரித்திரத்தை யுலகுள்ளோ ரின்ப
மெய்த, வொருவருமின் சுவைத்தமிழிற் பாடியரு ளுசுவை
வுள் ளுவந்து கேட்பப், பொருவருசெஞ் சொற்சுவையும் பொ
ருட்சுவையு மணிநலமும் பொலிய வார்த்தி, மருவருகாப் பிய
வுறுப்பும் வயங்கநயங் காட்டியெழு வழுவுப் வீட்டி. (௨)

இனிதமிர்த சுவையினுமிக் கஃதிதனின் சுவையதென வியற்
றி னானம், தனிதநிரை தவழ்மனைவல் லூர்வீராச் சாமியண்ண
றந்த மைந்தன், கனிதரும லல்லொழுக்கங் குணமனைத்து மோ

(௧௫) கழிப்பி - கழித்து.

இச்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுள்கள் இத்தாலாகிரியர் காலத்தி
ருந்த வித்துவான்களா வியற்றப்பட்டன.

ருருக்கொள் காட்சி போல்வான், புனிதமிகு கலையுணர்ச்சித் தேவரா சக்குரிசில் புலவ ரேறே. (௩)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஏராரூஞ் சகாத்தமா யிரத்தெழுநூற் றெழுபத் திரண்டி
னிகழ் செளமியநல் லாண்டுதனுத் திங்கள், வாரார்ரு மிருபத்து
நான்காநாள் பரிதி வாரமொன்பான் நிதிசோதி சிங்கவிலக்
கினத்திற், பேராரூங் குசேலமுனி தனதுசரித் திரத்தைப் பெ
ட்பினினி தருந்தமிழி னியல்செறியப் பாடித், தாராரும் புயத்
தேவ ராசவள்ள லான்றோர் தழைந்துவகை பூப்பவரங் கேற்றி
னனுண் மகிழ்ந்தே. (ச)

எழ்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்வளர் குசேலோ பாக்கியா னத்தைச் செந்தமிழ்ப் பாவி
னிற் செய்கென், றார்வளர் திருவூர்ச் சீநிவா சேந்திர றார்வ
மீக் கூர்தரப் புசலக், கார்வளர் வல்லூர்த் தேவரா சப்பேர்க்
கவிச்சக்ர வர்த்திசெய் தளித்தா, னேர்வள ரியன்முற் றுணர்ந்
தநற் புலவ ரின்புளங் கொண்டிட மாதோ. (ரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தாமநறு முளரிதுயல் வருதடந்தோ ளெழில்வீராச் சாமி
யீன்ற, காமருசீர்த் தேவரா சப்பெரியோன் பலகலேதேர் கவி
நோ ருள்ள, மேமமுறக் குசேலசரி தம்பகரு நற்றிறன்மு
னெண்ணி யன்றே, வாமனன்றிண் டோள்குபந் தாவவுடல்
பூரித்தான் வையத் தீரே. (க)

எழ்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அருமறை நான்கு மன்புட னேத்த வரவணை தனில்விழி வள
ர்வோன், திருவருள் பெற்ற குசேலமா முனிதன் சீர்வளர் சரி
தநன் குரைத்தான், பெருவள மோங்குந் தொண்டைநன்

(௩) தனிதம் - முழக்கம். (சு) ககுபம் - திசை.

அ

குசேலோபாக்கியானம்.

னாட்டிற் பிறங்கும்வல் லூரினில் வாழ்வோன், மருவளர் மாலைத் தேவரா சேந்திரன் வயங்குபல் கலையுணர்ந் தவனே. (எ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பார்புகழுங் குசேலமுனி சரிதமதைத் தமிழ்ப்பாவிற் பகர்ந் தான் றாய, நீர்தவழு நெடுஞ்சடிலச் சிவபிரான் பதயுகள் நில வு நெஞ்சன், கார்பொலியுஞ் சோலைபுடை யுடுத்தொளிர்வல் லூராளி கவிஞர் போற்றாந், சீர்திகழுங் கருணைக் குலத்துதி த்த தேவரா சேந்திரன் மன்னே. (அ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சந்தத முற்ற விருந்தினை யோம்புந் தக்கவேங் கடகிடை டி னப்பேர்க், கந்தவேள் பின்வந் துதித்தவன் றிருவூர்க் ஈாவலன் முட்பொதி பசுந்தாட், கந்தநந் கமல மாலைசூழ் தோளான் கலையுணர் சீரிவாடி சப்பே, ரிந்திரன் வேண்ட வெழிற்றிரு டார் பனிணையடிப் பூசனை யியற்றி. (க)

இல்லறத் திருந்தும் புளிம்பழ மேய்ப்ப வியைந்தவுட் றை வடை குசேல, னல்லதீஞ் சரித நாவல ருள்ள நனிமகிழ் தரத் தமிழ்ப் பாவாற், பல்லவச் சோலை சூழ்வல்லூ ராளி பகரருந் தேவரா சப்பேர், வல்லவன் புரிந்த திறத்தையிற் றென்ன வகு ப்பவ ருலகினி லெவரே (க0)

பா யி ர மு ற் றி ற் று.

ஆகச் செய்யுள் - உகூ.

குசேலமுனிவர் தீருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

மு த ல ா வ து

குசேலர்மேல்கடலடைந்த

அ த் தி ய ா ய ம்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிநீத்தம்.

உலகெலாம்புகழநாளுமுயர்மதிசுலத்திற்றேன்றி
யலகில்பல்லுயிருமின்பமடையவொண் குடைநிழற்றி
யிலகுசெங்கோல்கைக்கொண்டவெழிற்பரிட்சித்துவேந்தே
நலமுறிக்கதைகேளென்றுநற்றவச்சுகன்சொல்வானால். (க)

குத்தரங் குடிக்கொண் டாங்குக் கொழும்பொன்மா ளிகை
க ளோங்கிச்; சுத்தரங் களவி லார்க டொகுப்புற விற்ப நல்கி,
யித்தரங் கஞ்சும் பூமிக் கெழின்முக மாகி,யென்று, முத்தர
மதுரை யென்னு மொருநகர் விளங்கா நிற்கும். (உ)

அந்நெருகரின்பாங்குநல்லாருடிரீத்த,
தந்நெடுமணிக்கலங்கடமறுஞ்ற்றுமுற்றத்
துன்னியவிருளேமேயத்துறக்கமென்மமரர்நாளு
மன்னியவிமைக்குஞ்சீர்த்திமாநகரவந்தியுண்டால். (ங)

(க) பரிகுறித்து - கர்ப்பத்திலிருந்தபோதே நம்மைக்காத்
தகடவுள் யாவரென்று பரிகுறித்த காரணத்தாலவந்த பெயர்.

(உ) குத்தரம் - மலை; பூதரமென்னும் பொருளது. ஆங்கு -
உவமஉருபு. உத்தரமதுரை - இது முத்திநகரம் ஏழனுளொன்
று; பின்கூறும்அவந்தியும்அது. முத்திநகரம் ஏழாவன:—அயோ
த்தி - மதுரை - மாயை - காசி - காஞ்சி - அவந்தி - துவாரகை.

(ங) மன்னிய - வினையெச்சம்.

செந்தமிழ்பழுத்தநாவிற்கிஞ்சுவைப்புலவரானு
மத்தமிழ்சேடஞ்ஞமறைத்தரமுடியாச்சீரச்
சுத்தரட்சரவளப்பஞ்சொலவென்கடங்காவேனுஞ்
சின்னையிற்கனிப்புத்தூண்டச்சிறிதூனிருரைப்பல்கேண்மோ.

துறைதுறைதோறுஞ்சங்கஞ்ஞன்முதிர்ந்துயிர்த்தமுத்த
மறைபுனல்வாரியெக்கராங்கிடவரப்பிலேற்றித்
தமைசமஞ்செய்துவித்தித்தண்புனல்மள்ளர்பாய்ச்சக்
கறையடிமாய்க்குஞ்செக்கெற்குதிர்க்குலைச்செறுக்கள்குழும். ()

கலநிலைத்துறை.

வாவிமல்கியவனசமாமலர்பொழிதேனும்
காவின்மல்கியகரிசறுமலர்கொழிமதுவும்
பூவின்மல்கியநதியெனப்புரண்டுமாலென்னத்
தாவிவாளளாஞ்சாற்றருளெல்லயல்லவளர்க்கும். (சு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசரியவிர்த்தம்.

செம்பொனல்வெண்பொனல்விற்செறிபலமணிகளாற்செய்
தம்பொன்மாநகரத்துள்ளாலமைத்தனர்வேண்டாறற்று
னம்புராம்புறத்தேநிறற்றனன்நெனக்கொண்டாற்போலும்
பம்புவார்கதலிகந்திபைங்கழைபொலியுங்காட்சி. (எ)

நெய்க்கருங்கூந்தன்மின்னாநீர்க்குடைந்தகற்றுநான
மெய்க்கவின்மறைத்தசாந்தம்விண்ணுலாநதியுநாற்
செய்க்கருங்குவளைமேய்ந்ததிண்மருப்பெருமைபாய
வைக்கழுக்கடையேபோன்மேல்வானைபாய்வாவிமல்கும். (அ)

(சு) மோ - முன்னிலையசை.

(இ) எக்கர் - மேடு. கறையடி - யானை (அன்மொழித்தொ
கை.) மாய்த்தல் - ஈண்டுமறைத்தல்.

(சு) வாமனரூபனுக்கி வளர்ந்தோங்கிய திரிவிக்கிரமன்போல
வானளவும் நெல்வயலைவளர்க்கும் என்க. (எ) கந்தி-பாக்குமரம்.

வது.]* குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். கக

கலநிலைத்துறை.

புள்ளவாமலர்க்கணையினுன்னபொற்பினரு
மெள்ளரும்புகழிரதியையேய்க்குமாதர்களு
முள்ளமிக்குவந்தாங்குகைகோத்தனர்சென்று
வெள்ளநீர்நுனைந்தாடுறாஉமெழில்வளமேவும். (க)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மேதினிமுனைத்தவாற்றால்விண்ணவர்த்தெறுபாக்குற்றங்
கோதுவிற்பத்திரங்கொண்டுறுதளிராற்சிவந்து
தாதிவர்தண்பூங்கற்பத்தருக்குலம்விதிர்விதிர்ப்பத்
தீதறுசுவர்க்கருட்டைத்திணமுஞ்சென்றரிஞ்சஞ்சோலை. (க0)

பொங்குபல்லவப்பூஞ்சோலைபுதுமதுக்கனிகள்காய்க
டெங்கிளநீர்கண்மற்றுந்தேவருமரம்பைமாரு
மங்கிருந்தயிலலாறுமளித்திடுநல்லாழும்றே
ரெங்கிருந்தாலும்வேட்டயாவையுந்துய்ப்பரன்றே. (கக)

கலநிலைத்துறை.

வண்டர்பாண்செயமதுமலரசுப்புழம்பொழிலில்
வண்டலாட்டயர்மகளிர் தம்வளம்பொதிதிளவி
வண்டளிர்ச்சினைமாங்குயில்பயிலுறுமயிலவ்
வண்டலர்த்தகையாருஞ்சாயலைவெளவும். (கஉ)

கலவிருத்தம்.

மஞ்சினமெனமடமாதரோதிகண்
டஞ்சிறைமயிலகங்களிகொண்டாடுவ

(க0) மேதினி மதுகைடவரென்றும் அசுரர்களின் மேதை
சம்பந்தமுடையதாகலின் அதின்றுளைத்தசோலையும் அக்குணம்
படைத்ததுபோன்று இவ்வாறுசென்று உரிஞ்சுமென்பது. பா
க்கு - வினையெச்சவிகுதி. விற்பத்திரம் - ஒழியுள்ளதனீர்கள், வில்
வாள். சிவத்தல் - செத்திறமடைதல், சினத்தல் என்க.

(கக) பல்லவம் - தளிர். (கஉ) வண்டர் இறுதிப்போலி.
ஈற்றடியில் வண்டு - வளையல். (கங) சாம்புதல் - ஒடுங்குதல்.

மகாமகோபாத்தாய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

அடையாறு, சென்னை-20.

விஞ்சிருட்டும்பொழின்மேவுகோகில
மஞ்சிவாய்திறத்திடாதழங்கிச்சாம்புமால். (௧௩)

ஏவுலாமிருவீழியிபத்தின்மென்னடைப்
பூவலர்கருங்குழம்பொன்னனாபயில்
பாவுளர்வண்மனம்பருகத்தென்பொழி
காவுஞ்ஞவனப்பினைக்கணிக்கலாகுமோ. (௧௪)

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வெண்மணி கொழிக்குங் கடனெடு நகாமேல் வெகுண்டுமுற்
றியதென வொளிருந், தன்மதுப் பிலிற்றுத் தாமரை யாதி த
தைந்ததாழ் கிடங்குமற் றதனை, யண்மையி னகாகண் டஞ்சி
யுட் செல்லா தாற்றிய பெருந்தடை கடுக்க, வொண்மயி லாதி
யவனார்செய் பொறிக னுறுபெரு மதினுஞ்சூழ்ந் தனவால். ()

கலநிலைத்துறை.

மாதாபண்பயின்றாடுறாஉமணியரங்கவண
காதளாவியகுழையினாகண்வலைகடந்த
மாதவத்தினாமன்னுறுமடங்களுமவண
வோதநீருலகோதுறுசாலையுமவண. (௧௫)

கலவிருத்தம்.

வண்மியாகுழலினாவதனப்பேரெழிற்
கெண்டகுமுழுமுகியெதிரற்றேருதல்
கண்டுமைதீட்டநிகுறியைக்காசினி
மண்டியகளங்கெனமயங்கியோதுமால். (௧௬)

(௧௪) பயில் கா எனக்கூட்டுக. (௧௫) கிடங்கும் மதினுஞ்
சூழ்த்தனவென வியையும் பொறி - போரேற்றுவத்தோரை
யொறுக்கச் சூத்திரத்தோ டமைக்கப்பட்ட மதினுறுப்பு.

(௧௬) அவண - அவ்விடத்தன. (௧௭) இயிர்தல் - ஒலித்தல்
களங்கு கடைக்குறை.

வது.] குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். ௧௩

ஒழுங்குறுசுடர்க்நையுற்றுவிக்குற
விழுங்குறுபாப்பினம்விட்டொளித்திடல்
செழுங்கதிர்மாடமேற்சென்றுலாமயி
லழுங்கியசாயலார்க்கஞ்சிப்போலுமால். (௧௮)

கிஞ்சுகமந்நலார்கிளக்குந்தேதமொழிக்
கஞ்சிடாதெதிர்த்தலினவற்றைநாடொறும்
வெஞ்சிறையிட்டெனவிளங்குபன்மணிப்
பஞ்சரத்திருவினாப்பாவையன்னவர். (௧௯)

வெஞ்சிறைப்பட்டவர் தமக்குவேண்டிய
வஞ்சுவையுணுவழவரசளித்தல்போல்
வஞ்சியரச்சவாகதங்கள்வாய்மடுத்
துஞ்சிடக்கனிமுதலுணுக்கணல்குவார். (௨௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநத்தம்.

சிறைபடுதம்மைநீத்தல்செய்தனல்லறனாமென்னுக்
கறைதடிமொழியின்வேண்டல்கடுப்பப்பைஞ்சிறையகிள்ளை
நிறைமலர்க்குழலாருள்ளநெகிழ்தரவினியதீஞ்சொ
லறைதருமவருநீக்கியங்கையினெந்துவாரே. (௨௧)

கலநிலைத்துறை.

விண்டேவரிமைத்திலர்நோக்கவிளங்குபொற்பிற்
பண்டங்கணிவந்துயர்பற்பலவாவணத்தின்
றண்டாதபெரும்புகழிற்றெனச்சாற்றவல்லோ
ரொண்டாரணியிலிலையென்னிலுரைப்பதென்னே. (௨௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநத்தம்.

துறவறத்தடைந்தேதாரில்லந்திறந்தமைக்கிரங்கவில்லத்
துறவிருக்கின்றமார்த்தருள்ளனவெல்லாமீந்து

(௧௯) கிஞ்சுகம் - கிளி. சுவாகத மென்பதும் அது. பஞ்ச
ரம் - பறவைக்கூடு.

பிறர்நகைபொறாமலந்தப்பெருந்துறவடையப்போகந்
திறமுறவித்குமின் னூர்செறிதருத்தெருக்கள்பல்ல. (உ௩)

வருவிருந்தெதிர்கொண்டேத் துமலர் முகமினி துகாட்டி
யருமைசான் முகமன் கூறிய நுகவையு னென்குட்டித்
திறமலிகவிமுறேர்க்குச்சென் னொன்றான் னுமலர் உக்கப் [ல.
பெருமைசான் னொழும்குமின் னொன்பெருகிவாழ்நெருக்கள்பல்

அன்னியர்பொருளுத்தத்தமருப்பொருளென்ன னுள்ளத்
துன்னியொன்றான் தமலர் னுமலர் உக்கபத்தத்த்கண்ட
வென்னருமி துமபூதெய்குமழின் மிரும்குவினிகுரென்று
மன்னிவாழ்வெய்தும்க்குமறுகுக்கள்பல்லவங்குமம். (உ௪)

தேசினித்திறந்தோர்செல்வத்திறத்தினிலுயர்க்குதாராத்தும்
பூசலில்வென்றிகொள்ளும்பொற்புலியன் னூர்நாய
வாசமார்மாலேமார்பர்மழையென விரவாளர்க்
காசுறுதானமீழ்மரசர்வாழ்மறுகுமொர்பால். (உ௫)

மறுவறுமுத்தியென்னும்வளர்ப்பவரைந்தென்றோதுந்
தெறுபுலனவித்தமேலோர்செய்யமாறறுதுசெங்கேழ்
நறுமலருந்திபூத்தநாதனேயனையதூய
ரறுதொழிலாளர்வீதியவன்செவ்வயங்குமன்னோ. (உ௬)

தேரொலிபுழைக்கைமாக்கள்ஈறிசெயரிமாவோதை
வாரியைகழற்கால்வீரர்மணிப்புயந்தட்டுமார்ப்பு

(உ௭) இரங்க அடையலிற்குமென இயையும்.

(உ௮) என்னரும் - எத்தகுதியரும். இறும்பூது - ஆச்சரியம்.

(உ௯) மழையெனையும் என்றது “கைம்மாறுவேண்டா” என்
னுந் திருக்குறளின் கருத்து.

(உ௧) முத்தி - ஆகவனியம் தகவிலுக்கினி காருகபத்தியம்.
இவை முறையேசுதூரம் முக்கோணம் விலவழவுடைய குண்
டங்களில்வளர்ப்பன. இவையே திரோதாக்கினியென்பர்.

வது.] குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். கரு

நாரியர்சிலம்பின்சும்மைநரப்பியாழரவமின்ன
சேரவொன்றுகியேழுதிரைகள்வாயடக்குமன்றே. (௨௮)

கலிநிலைத்துறை.

அளகைவேந்தனையனந்தனைமதனனையரிய
புளகில்செல்வத்தாற்குறைவதுகல்லியாற்பகர
வளவின்மேனியின்வனப்பினால்வென்றமற்றவந்தந்
தளர்வில்லீர்த்ததியைச்சாத்திடவல்லனல்லேனே. (௨௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநத்தம்.

வெள்ளியகோட்டுவேழவென்றிவன் திருஞ்சோட்டுத்
துள்ளியதநரின்வென்றிதுணர்க்கவிர்ச்சூட்டுமுட்குத்
புள்ளியசேவல்வென்றிபுகரினாக்குறும்பூழ்வென்றி
யுள்ளியபிறவுநாளுமுலப்பறுவீரர்கொள்வர். (௩௦)

கோச்சகக்கலிப்பா.

தோடலர்நந்தனவனங்கடுறைமலர்பன்மலர்வாவி
நீடொளியகோபுரங்கணெடுமதிற்பொன்மாளிகை
ஊடவர்கடுதிமுழக்கநாடொறுமின்னியமுழக்க
மாடலொடுபாடலறுவாலயங்கல்பலவாங்கண். (௩௧)

கலிநிலைத்துறை.

தரங்கவாரிதிசூழ்தருந்தாத்திரிமாந்த
ரிதங்கும்வெண்டிரைவாவியின்மூழ்கிந்தனத்திற்
குரங்கவாரசினைமல்கியகொழுமலர்நாளுங்
கரங்கொடன்புடனருச்சிப்பர்காலங்கடோறும். (௩௨)

கோச்சகக்கலிப்பா.

இன்னவளம்படைத்தெவருமிறும்பூதுகொண்டடையப்
பன்னரியவுத்தமத்திற்பயிலுநால்வகைக்குடியுந்

(௨௮) திரை-கடல்; சினையாருபெயர். (௨௯) பளகு-குறிமம்.
(௩௦) கவிர் - முண்முருக்கு. குறும்பூழ் - காடை. (௩௨) தாத்
திரி - உலகம், சினை குரங்க எனமாறினாக; குரங்கல் - வளைவு.

துன்னுபுறச் சூழி மூன்றுத் தொக்குறையவிளங்கிடுமப்
பொன்னகருக்கணித்தாகப்பொலிபெருங்காடொன்றுளதால்()

மந்தாரங்கச்சோலம்வாசைசேவெட்பாலை
சங் * தார்பிடாவஞ்ஞ்சுலம்பகங்கவீளநாக
நந்தாதவேங்கைவெழைமலைவஞ்சுக்கைமுருக்கில்† யா
சிந்தாதவழைபுள்ளைசிந்துவாரஞ்செருந்தி. (௩௪)

சிந்துரமாமராவரசுசெங்கடம்பெழிலைம்பாலை
ஞந்தமாநீளஞாழல்குங்குமமுந்திரிகை‡ யா
கந்திகளாவிளாத்தென்னைகடுக்கைதேக்¶ கோமைமுத
லந்தில்பலசெழுந்தருத்தாடர்ந்தெரிநீருமவ்வனமே. (௩௫)

மலரினிழிகொழுந்தேதனும்வைத்தாவிருந்தெழுந்தேதனு
மலகில்பலகனித்தேதனும்வைத்தாவிருந்தெழுந்தேதனு
முலவையிரண்டுடையகனித்துநியமும்மதப்புளனுஞ்
சலசலவென்றோட்டெடுத்தத்தடங்கடலைமுனப்பெருகும்.()

விளங்கனியுமாங்கனியுமிளிர்பாகந்தெழுங்கனியுங்
களங்கனியும்விளங்கருணக்கனியுந்நந்தக்கனியும்
வளங்கனியுவைமுதலவானோரும்வாயுநி
யுளங்கனியும்வகைபழுத்தவொண்சினையதருக்களெல்லாம்.()

சந்தநறுமலர்ச்சேக்கைச்சதுமுகனருஞ்ஞாநு
மிந்தவனக்கழிவின்றென்றியாவருநன்கெடுத்தரைப்பக்
கந்தமலர்தளிர்ந்துறுமிக்காய்கனிபிஞ்சுகடுங்க
மந்திகளும்நியாதமரங்கள்பலவோங்கியதால். (௩௬)

(௩௩) புறக்குடி மூன்று - அனுலோமர் பிரதிலோமர் சங்கர
ஜாதியார். (௩௪) * ஆர் - ஆந்தி. † யா - ஒருவிதமரம்.

(௩௫) மராவை ஸாலமெனவும் ஏழிலைப்பாலைவை ஸப்தப
ர்ணமெனவும் கூறுப; இது மெலித்தல்விதமரம். ‡ ஆ - ஆச்சா.
¶ ஒமை - ஒருவிதமரம். அந்தில்-இடத்தைபுனர்த்தும் ஒரிடைச்
சொல்; அசையுமாம். (௩௬) பாகல்-பலா, அருணம்-எதுமிச்சை.

நது.] குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். கள

கலிவீரத்தம்.

இறவுபாய்கடலேறுவர்நீங்குற
நறவுபாயுநறுமலர்க்கொம்பர்விண்
னுறவுகொண்டிடவுற்றவக்கானிடைக்
குறவரும்மருள்குன்றமொன்றுண்டரோ. (நக)

மஞ்சலாவுமம்மாழைச்சாரலில் .
விஞ்சுவிற்றொழின்மேவியவேட்டுவர்
தஞ்சிறுருந்தரக்கின்பறழ்களுங்
குஞ்சரக்குழக்கன்அங்குழுமுமால். (ச0)

உன்னுநற்கணிகந்தவுணுவுண்டும்
பன்னுதோலுமித்தும்படருங்குழ
துன்னுமாறுதொடர்தரக்கட்டியு
மன்னுவேடருமாதவர்போல்வரால். (சஉ)

சிங்கம்யானைவெஞ்சீற்றப்புவியுழை
மங்குருந்திறன்மன்னுகுடாவடி
துங்கயாளிதுறுமியெழுப்புறும்
பொங்குமோதைபுவனம்பொதியுமால். (சஉ)

வாரணத்தின்மருப்புக்குமுத்தமுங்
காருலாவுங்கழையுக்குமுத்தமுஞ்
சீரளாவித்திகழ்கதிர்வார்கடற்
பாரெலாமிருளோப்பிப்பரக்குமே. (சந)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீரத்தம்.

பீருமணிச் சுழிகைப் பஹலை யரவம் படரொளி மேருவைப்
பொதிந்தாங், கிருளற விமைக்குங் கதிரொளி சமழ்ப்ப வெறி
கதிர் மணிபல வேந்தி, மருவுவெள் ளருவி பொதிதர வான்

(நக) இறவு - இறுமீன். (ச0) தரக்கு - புவி. பறழ்-குட்டி.
(சஉ) குடாவடி - கரடி. (சந) ஓப்புதல் - ஓட்டிதல்.

ரேய் மால்வரை செதியமிக் குயர்ந்த, பெருவரை முடியி னுள் ளதொன் தளவாப் பெருந்தவ முனிவர்தஞ் சேரி. (சச)

அருமறை முழக்கும் வினைதபும் யாக வழங்கண் மந்திர முழக்கும், பெருமைசால் சுரரைக் கூயவி யளிக்கும் பெருமுழக் கமுமவ ரேற்குஞ், செருமலி முழக்கு முண்டபி னுசி செப்பிடு முழக்கமு மொன்றிக், கருநிறக் கரைகொன் நிரங்கெறி தாங்கக் கடன்முழக் கெழாவகை யடக்கும். (சரு)

தருப்பைகொய் குருருஞ் சமிதைதே நெருந் தழைத்தமா விழைபதிக் குருரும், விருப்பொடு நல்லா னைந்துகூட் நெரும் வியன்பவித் திரமுடி குருரு, மருப்புமென் மலர்நந் தனவனந் தன்னை யடைந்தெழிக் குருருநா லாய்ந்த, திருப்பொலி பெரியோர்க் குபசரிக் குருருஞ் செறிதர விளங்குமச் சேரி. (சசு)

சரியைய ரொருபாற் கிரியைய ரொருபாற் சார்ந்தயோ கத் தின ரொருபாற், பெரியனா னத்தி னின்பவ ரொருபாற் பெட் பொடு போதிப்பா ரொருபால், விரிதரு மோத்துக் கற்பவ ரொருபான் மெய்ப்பொருள் பொய்ப்பொரு ளிரண்டுந், தெரி தர விசாரஞ் செய்பவ ரொருபாற் நிகழ்தரப் பொலியுமச் சேரி. (சஎ)

ஆங்கதிற் குசேலப் பெயரினோன் முனிவ ரருங்குலத் தினிய பாற் கடலிற், பாங்குறு மதிபோற் ரோன்றினோன் வண்டர்

(சச) பஃதலையரவம்-ஆதிசேடன்; கையிலிச் சேடனையும் வா யுவையுங்கண்ட முனிவர்கள் சேடனைப்புகழ்ந்தபேசு, அது காரணமாகப்பொருண்மகொண்டவாயு இம்மேருவை அசைக்குவார் வலியோரென வஞ்சினம் பேசியவழி, சேடன் மேருவைத் தனது பலதலையாற் பொதித்தனன்; வாயு தனதுவலத்தால் அதனை யசைக்கவுமுடியாது தோற்றபோது, தேவர் விரும்பியபடி சேடன் தோற்று வாயுவுக்கு வெற்றித்தனனென்பது புராணம். சேரி - சேர்த்தங்கிடமாயுள்ளது.

(சசு) ஆனைந்து - பஞ்சகவ்வியம். (சஎ) ஒத்து - வேதம்.

1. ாண்செய மணநறுக் கொழிக்கும், பூங்கம லத்தில் வாழ்பொ
2. ியிலகும் பொருப்பன நிறத்தூமால் பதத்தைத், தாங்குறு
3. றளத்தன் பொறிகடிச் செயலிற் சார்வுறு தடக்குறு மே
4. லான். (சுகி)

அடக்கமும் பொறையுங் கருணையு நன்பு மழுக்கறுத் திலா
மயு மென்றும், விடங்கருந் தவத்தோ டொருங்குற வளர்ப்
பான் வெகுளியுங் காமமு மயக்குங், கடக்கருந் தீமை நா
டாறும் விளைக்குங் கயவர்க டொடர்ச்சியுந் தன்னைத், தொ
ழ்கரி தாக வடியறக் காய்ந்தோன் றாயர்க்குந் தூயவன் மா
தா. (ரு0)

(சுஅ) குசேலருக்கு வடநாலார், ஸுதாமா என்றும் ஒருபெர் கூறுவர். பொறி-இலக்குமி. மால்பத்ததைத் தாங்குறு முளத் என்றது. 'நபு வஃ' 'கீ' 'வா' 'பூ' 'ர' (நதைவங் கேசவா த்பரம்) - சேவனைவிட வேறுதெய்வமில்லையென்ற துணியையுணர்ந்திற்று. குலத்துத் தோன்றினான் என இடையக்க.

சக) மறைதால் மொழிந்தது என்று 'புதுவத்யாஸாநி' நூல்வல்லுவது-தன்னுயிர்போற் பிறவுயிர்களையும் பார்த்து வேண்டும் என்ற வசனத்தை. தன்னம்-சிறுமை. (இர) அழுதேத்தல்-பொருமை. காமம் வெகுளி மயக்கம் இவற்றை நீருற்ற மென்பார்; இருவினைக்குக் காரணம் இவையாதலால்.

மையமுன் மூன்றும்விட் டோடக், கழிகெழு காயாம் பூங்க
திர் மேனிக் கண்ணனோ டமர்ந்துகற் றனனே. (௬௧)

கொழுந்துவிட் டெரியும் பசித்தழ லவித்துக் கோதில்வை
ராக்கிய மிக்கும், மழுந்துபட் டிடாத சாந்திரா யணமு னளப்
பருஞ் செயற்கரு விரத, மெழுந்துவிட் டொளிரப் பற்பக லா
ற்றி யென்பொடு நரம்புக டோன்றிச், செழுந்தசை வற்றி
யினே த்தயாக் கையனாய்த் திகழ்ந்தனன் சீர்த்தியந் தணனே.

கதிரவ னுதய கிரிமிசை வரமுன் கன்னலைத் தெனத்துயி
லொழிந்து, விதிவழி மலநீர் விடுத்தொளிர் கரக மென்புன
லாற்சுத்தி யமைத்து, மதிசெய்பற் கறைதீர்த் ததலினு ணனம்
வயங்குறச் செய்துநற் சந்தி, யதிகமாஞ் செபம்பவந் தனைமுத
லியதி யறாதுயற் றிடுந்தொழி லமைந்தோன். (௬௩)

ஒன்றுமெய் வாய்கண் ணசிகா தென்ன வுரைத்திடும் பொ
றிவழி யூறு, துன்றிய சுவையொள் ளொளிமணஞ் சத்தஞ்
சொல்லுமில் வைம்புல னென்று, மொன்றுபட் டுள்ளக் குறிப்
பறிந் தொழுக வொருக்கிய தவவலி யினனாய், நின்றனா னிவ
னைப் புகழ்தரா ரெவரே நீடிய பவத்தொடக் கறுப்பார். ((

(௬௧) பக்குவத்திறம்-மத்ததரம் மத்தம் தீவிரம் தீவிரதரம்
என்பன. சரியையாதி - சரியை கிரியை யோகம் ஞானம். இரு
க்குமுன்முன்றென்பது - வேதம் முன்னர்முக்கூறுபட் டிருத்த
தென்னும் வழக்கைநோக்கி. ஐயமுன்முன்று - ஐயம் திரிபு அறி
யாமை. (௬௨) அழுந்து - தாழ்வு; முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.
சாந்திராயண விரதம் - சுக்கிலபக்கப் பிரதமைமுதல் உணவை
ஒவ்வொர் கவனமுயர்த்தியும், கிருஷ்ணபக்கப் பிரதமை முதல்
அங்ஙனங் குறைத்தும் உட்கொண்டு அதுஷ்டிக்கும் ஓரரியவிர
தம். (௬௩) கன்னல் - நாழிகை. விதி என்றது ஸ்மிருதிகளில்
கூறும் நித்யகருமநியதிகளை.

ஒளவிய மவித்த பெருந்தவத் தினர்க ளகம்புற மெனும்
புருப் பிறந்து, முவ்வுல சுமுந்தம் மிடமதா வசிப்ப ஞெனமறை
மொழிவதற் கிசையச், செவ்விய மனத்தன் வீடுகா டென்னத்
தெரிந்துறை பகுப்பிலான் சினந்த, தெவ்வுடல் பணிப்ப வெள்
ளாளி நெடுவேல் செறித்தடற் தகற்றுபு விதிர்ப்போய். (௫௫)

மெத்திய பம்பல் கிழிதுணி யியைத்து, மெல்லிழைச் சரட்
டனும் பொல்லம், பொத்திய சிந்நோ நல்லுடை யாகப் புனைந்
தகா ரணத்தினும் கடல்கு, மெத்திசை யவருங் குசேலனென்
றாருபே ரிட்டழைப் பர்கண்மதக் கலுழி, தத்திய கரடத்
துகண்மால் யானைத் தரியலர் கூற்றெனப் பொலிவோய். ()

மாற்கடல் கடந்த மனத்தனய வேத வரம்புகண் டிலங்கு
 ிக் குசேலன், பாற்கடன் மிசையோர் கார்க்கடல் போலப்
 பயர வணைமிசைத் துயில்வோன், சேற்கரு நெடுங்கட் டிரு
 கள் வருடச் சிவந்துகாட் டிடுமரை மலர்த்தா, னேற்குமென்
 றள்ளத் திருவியெந் நாளு மியற்றும் பூசனை மியற்றும். ()

(ருரு) தம்மிடம் முல்வுலகமதா வசிப்பர் எனக்கூட்ட. ஆக
'சப்பது ஈறுதொக்கிற்று; உவமவாசகம். இதனை 'ஸூத்ரேஷுஸ
'திரயம்' (ஸ்வதேசம் புவனத்ரயம்) - தானுள்ளவிடமே முல்
லகமாக நினைக்கத்தரும் என்றதனாலும்; வீடுகாடென்னும் பரு
பிலான் என்பதனை 'ஸததீக்ஷிநாஸஃ க்ஷணம்வா ஸநம்வா' (ஸ
தமேகோநிவாஸஃ பட்டணம்வா வநம்வா) - எப்போதும் வசி
தல் பட்டணமாயினும் வனமாயினும் ஓன்றேயென நினைத்
ல் வேண்டுமென்பதனாலும் உய்த்துணர்ந்து கொள்க. பனித்
தல் - நடுங்கல். தடறு - உறை.

(ருசு) பொல்லம், பொத்தல் - னைத்தல். சிதர்-சீலத்துணி.

(டு) வேதவரம்புகாணல் - வேதத்தைக்கடைபோக வுணர்
ல்; அந்தணர்க்கு அதுவன்றித் தொழில்நெய்யில். இதனை
நீட்சுலா'மிதம்புர'ஸ்' (வேதபூலம் மிதம்பிராம்ஹம்) - பிரா
ணத்தவம் வேதத்தையேகாரணமாகவுடையது; எப்பின்னிக-

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியா சிரியவிருத்தம்.

திறலியை தவத்திவ்வாறு திகழ்ந்திடுங்குசேலனென்பா,
 னுறலியையத்தவத்திற்குத் தவிசெய்பாக்குமாளு,
 மறலியைகதுப்பினுளோரணங்கினைவதுவைசெய்தான்,
 மறலியமன்னாசென்னிமணிமுடியிடறுந்தாளோய். (௫௮)

மணமகனுடம்புபோற்றவல்ல வன்மனைவியேயென்
 றுணர்வினாமொழியுமாற்ற முவள்செயனோக்கிப்போலுந்
 தணவறுமன்புஞ்சாத்தத்தன்மையுநன்மையான
 குணமுமோருருவங்கொண்டோருடிப்பிறத்தனையநீரான். ()

மாசிலாக்குலத்துவந்தாள்வருவிருந்துவட்டலுட்டு
 நேசமிக்குடையாள்கொண்கணினேப்பறிந்தொழுஞ் சீரா
 டேசறுவாய்மையுள்ளாள்சினந்திடலென் றுமில்லாள்
 பேசுதிண்கற்புவாய்த்தாள்பெற்றதேகொண்டுவப்பாள். (௬௦)

அருண்மகப்பெறுகிலாருக்கணைகநிரத்தியென்று
 தெருண்மறைசெப்பலாணுஞ்சிறந்ததன்சூலநீடித்துப்
 பொருண்முயங்கிடுமாறெண்ணும்புந்தியனாதலானு
 மிருண்மருள்சூழலன்னாளோடிருந்தவக்குசேலன்சேர்ந்தான்.

(௫௮) மறல - பகை. இவ்வம்மைக்குச் சசீலா என்றும்,
 கூடாத்தூதாமா என்றும் பெயர்கூறுவர் வடநூலார்.

(௫௯) மணமகனைப் போற்றவல்லவளென்பது "தற்காத்துத்
 தற்கொண்டாற் பேணி" என்பதனானும், 'ஶாஸ்திரஸாநாநி சூரி
 பஸாந' (பார்யாஸமோநாஸ்தி சரீரபோஷண) - சரீரபோ
 ஷணத்தில் மனைவிக்குச்சமானம் பிறரில்லை என்பதனுமறிக.

(௬௦) மகப்பேறில்லார்க்குக் கதிநாஸ்தி என்றது 'அஷுருஸ்யக்
 கிஷுநி' (அபுத்ரஸ்ய கதிர்நாஸ்தி) - புத்திரனில்லார்க்குப்
 புண்ணியலோகமில்லை என்பதுகருதி. பொருள் - புருஷநீர்த்தம்
 ஞானம்.

[வது. குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். ௨௩

சேர் தலுநரம்புபைத்துச்சேல்விழிகுழிந்துகாட்ட
வார் முகங்கிழிக்குங்கொங்கைமருவுபால்சுரந்துகாட்டச்
சார் தருவயாவுநீடித்தணப்பில்பல்கவைநாக்காட்ட
நேரிழைகருப்பம்வாய்ந்துநிரம்புநாண்மைந்தனீன்றாள். (௬௨)

பின்புசின்னாள்செல்லப்பெய்வளைமக்கட்பேற்றி
னன்புறுமார்வமீட்டுமடர்த்தன்முயற்சியாலே
கொன்பெறுகணவற்கூடிக்கூடிநன்குயிர் த்துயிர் த்திட்,
டின்புறப்பெற்றுநின்றாள்ருபத்தேழ்மைந்தர்சேர. (௬௩)

மலையிட்டசெல்வத்தார்கண்மகிழ்வோர்மகவுந்தாரா
னலையிட்டமுட்டாட்செய்யவம்புயத்துறைவோனேரேழ்
தலையிட்டவிருபான்மைந்தர்த்தந்தனன்பெருமையன்றே
சிலையிட்டதழும்புவாய்ந்ததெரியலந்தடந்தோள்வேந்தே. (௬௪)

தன்குலவிருத்திக்காகத்தன்மனையெண்ணம்வாய்ப்ப
நன்குலமறையோன்சூழநலங்கொளிம்மைந்தர்ப்பெற்றான்
புன்புலத்தவர்கள்காமவிச்சையாற்புணர்ந்துபெற்ற
னென்பரானிற்கவன்னாற்கியைமிடிவெளிக்கொண்டன்றே. (௬௫)

பல்லெலாந்தெரியக்காட்டிப்பருவரன்முகத்திற்கூட்டிச்
சொல்லெலாஞ்சொல்லிநாட்டித்துணைக்கரம்விரித்துநீட்டி
மல்லெலாமகலவோட்டிமானமென்பதனைவீட்டி
யில்லெலாமிரத்தலந்தோவிழிவிழிவெந்தஞான்றும். (௬௬)

இருநிலத்தியாவார்கண்ணுமேற்பதையிகழ்ச்சியென்ன
வொருவியவுளத்தான்காட்டிலுதிர்ந்துகொள்வாருமின்றி,

(௬௨) வயர்வு - கருப்பம். (௬௪) முட்டாட்செய்ய வம்பு
த்துறைவோன் என்பதுசிலேடை. (௬௬) பருவரல் - துன்பம்.

(௬௭) அருகுதல் - ஆங்காங்குச் சிதறிக்கிடத்தல். உருவவொ
ண்ணகம் - அழகிய ஒளியழகம்; அன்றி, ஒளியை தகத்தால்
உருவும்படிக்கென்னி என்றுகூறுதல் சிறப்பு. இவ்வம்மையே தெ

யருகியநீவா ரப்புற்றானியுமாராய்ந்தாராய்ந்த
 துருவவொண்ணகத்தாற்குள்ளியெடுத்ததுன்சேரக்கொண்டு()
 வந்துதன்மனைகைநீட்டவாங்கிமற்றவற்றைக்குற்றி
 யந்தமெல்லியல்பாகஞ்செய்ததிதிக்கோபாகம்வைத்துத்,
 தந்ததன்பங்கயின் றுதவலருமுவகைபூத்து,
 மந்திரமறைக்கெட்டாமாலடிநினைந்திருப்பான். (சுஅ)

இற்றிவன்வாழ்க்கைத்தன்மையிருபத்தேதழ்மைந்தருக்கு,
 மற்றவப்பாகக்கஞ்சிமட்குழிசியைப்பால்வைத்துப்,
 பற்றுக்கோரிகையான்மொண்டுவாக்கிப்பற்றமைகண்டு,
 வெற்றுடம்பாகிநிற்பண்மெலிவள்பினைன்செய்வாளால் (சுசு)

மேற்படி வேறு.

ஒருமகவுக் களித்திடும்போ தொருமகவு கைநீட்டு, முந்தி
 மேல்வீழ்ந், திருமகவுங் கைநீட்டு, மும்மகவுங் கைநீட்டு,மென்
 செய் வாளாற், பொருமியொரு மகவமுங்கண் பிசைந்தழும்
 றொருமகவு, புரண்டு வீழாட், பெருநிலத்திற் கிடந்தழும்
 றொருமகுவெங் னனஞ்சுகிப்பான் பெரிதும் பாவம். (எ0)

அந்தோவென் வயிற்றெழுந்த பசியடங்கிற் நில்லையென
 வழுமா லோசேய்; சிந்தாத கஞ்சிவாக் கிலையெனக்கண் னுயெ
 னப்பொய் செப்பு மோசேய், முந்தாவத் தொருசேய்மி சை
 யப்புகும்போ தினிலொருசேய் முடுகி யீப்படி, நந்தாமற் றச்
 சேயு மெதிரீப்பச் சிந்துதற்கு நயக்கு மோசேய். (எக)

நீகுற்றிக் கூலிகொண்டு மணமகளையும் மக்களையும் ஒம்பிவந்த
 னரென்பது மதரகவி வரதராசையங்கா ரருளிய பாகவதம்.

(சுஅ) அதிதியாவார்-முன்னறிதலுண்மையிற்குறித்தும் அஃ
 தின்மையிற் குறியாதும் உச்சிப்போதில் உணவுவேட்டு வரு
 வோர்; இவரையுபசரித்தல் மானுஷ்யாகத்தின்பாற்படும் மந்
 திரம் - வேதத்தின் ஒருபடி. (சுசு) கோரிகை - அகப்பை.

வது.] குபீசலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். ௨௫

இவ்வண்ணங் கலாம்வினைக்கு மைந்தர்களை நனிநோக்கி யிரங்கி யேங்கிச், செவ்வண்ணக் கரதலத்தா லீணைத்துமடித் தலத்திருத்திச் சிறப்புச் செய்து, மைவ்வண்ணக் கண்ணீரைத் துடைத்துமுகம் வெரிப்புறந்தை வந்து மாம்ப, லவ்வண்ண வாய் முத்தங் கொண்டுநயத் தோர்விதத்தி லாற்றல் செய்வாள். ()

அடுத்தமனைச் சிறுஞ்ஞவனின் றுநும தகங்கறியென் னட்டா ரென்று, தொடுத்துவினா யினனா லச் சொற்பொருள்யாததுதானெச் சுவைத்தன் னாய்நீ, யெடுத்துரையென் றிடுமழவுக் குரைக்கிலது செய்யெனிலென் செய்வா மென்று, மடுத்தவஃ தறிந்திலே னெனமற்றென் றுரைத்ததனை மறக்கச் செய்வாள். (௪௩)

வேறுமனைச் சிறுனயின்ற பக்கணங்கண் டோடிவந்து விழிநீர் வாரச், சீறுதலி லாதவனை முகம்பார்த்தின் னானின்ன தின்ற னென்வா, யூறுதலா லிப்பொழுதே செய்தளித்தி யெனவுடுத்த. வுடைதொட் டிற்குந், தேறுதலில் சிறுமகவை யெடுத்துமாந் பிடையனைத்துச் சிந்தை நோவாள். (௪௪)

குண்டலமோ திரங்கடகஞ் சுட்டியயன் மனையார்தங் குழவிக் கிட்டார், புண்டரீ கக்கண்ணா யெனக்குநீ யிடாதிருக்கும் பொறுமை யென்னே, கண்டெடுத்திப் போதிடெனக் கரைமதலைக் கில்லாதான் கடன்றந் தானாக், கெண்டபச் சொல்வார்த்தையென நாளைக்கு நாளைக்கென் றியம்பிச் சோர்வாள்()

பருப்போடு குளமளித்தி யெனக்கென்று மெனக்கினிய பால்வெண் ணெய்யும், விருப்போடு தருதியென்று மக்களமும் போதெல்லாம் விள்ளா னொன்று, நெருப்போடு புகையுயிர்க்கு நிரியாணக் கரடமத நெடுங்கை யானைப், பொருப்போடு செறுநர்படை முழுதுழக்கிச் சவட்டிவரும் புகர்வேல் வேந்தே.

(௪௨) வெளித் - முதுகு. (௪௩) குளம் - வெல்லம். நீரியாணம் - கடைக்கண். சவட்டல் - வாட்டல்.

சிறியசித மணிப்பூணே யன்றிவே நெருபூணச் சேய்கட்
கில்லை, வறியமர நாரூரியே யுடையன்றி மற்றுடைக்கண் மருவ
லில்லை, வெறியபொழிற் றழைத்தவிலை யுண்கலமல் லாதுகலம்
வேறென் றில்லை, குறியமனே வயிற்புகுமோ ரெறும்பினுக்கு
மாங்குணவு கொடுத்தம் கில்லை. (எஎ)

நண்புகூர் தருமன்னப் பால்சிறிதல் லாமன்மற்றோர் நற்பா
லில்லை, பண்புகூர் தருதனையாக் கெஞ்ஞான்தும் பசிதீர்ந்த
பாடு மில்லை, கண்புகூர் விவ்வுறுமை கண்டுமறை யவனுமுளங்
கவற்சி மில்லை, பெண்புகூர் புகழவன்றன் செயல்கண்டு மனை
விவிருப் பிகத்த வில்லை. (எஅ)

வ்ருவாய்மிக் குடையரா யளவிறந்த செல்வத்தின் வளமுள்
ளாக்கு, மொருவாவன் பொருமதலை யெண்ணியவா றளித்
தோம்ப லொல்லா தாகும், பொருவாவெங் கடுங்கூற்றாய்க்
கொடுவிடமாய் வடவையாய்ப் புகுந்து வாட்டத், திருவாநின்
நிடுமிடியிற் பன்மகவுள் ளாள்செய்கை யெற்றேயெற்றே. ()

இவ்வாறு மிடியென்னும் பெருங்கடலு ளழுந்தியுந்தம் கினி
மை சான்ற, செவ்வாய்மை யுந்தணைவெறுத்துரையா ளலர்
மொழிகள் சிறிதுஞ் செப்பா, " இவ்வாமை மைந்தர்கள்பான்
மேற்றதுமியற் றுளவடன் சுருண மென்னே, யெவ்வாநித் துய
ர்க்குடனீர் துவமெனுமோ ரெண்ணமுளத் தென்று முண்
டால். (அ0)

கற்புடைய வருந்ததியே முதன்மடவார் புகழவருங் கற்பின்
மிக்காள், பொற்பமையா மிடியென்னுஞ் சாகரத்து ளழுந்தி
மனம் புண்ணே ழூகிப், பற்பலநாள் செல்வொருநா ளமைய

(எஎ) சிதமணி - வெண்மணி, (பாலமணி.) வயின் ஏழனுருபு.

(எஅ) எண் - அளவு. (எசு) இருவா நின்றிடம் - இருவுகின்ற.
எற்று - எத்தன்மைத்து. (அ0) அவர்மொழி - பழிமொழி துல்

வாமை - உணவருந்தாமை.

வது.] குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். ௨௭

மறிந் துளந்துணிந்து பண்பிற் போற்றிச், சொற்பெறுந் புக
ழ்க்கணவன் முகநோக்கி, யெண்ணியவை சொல்ல லுற்றான். (1)

எழுதீர்க்கழிநெடிலடியா சிரியவ்நுத்தம்.

காமம்வெங் குரோத முலோபந்தி மோகங் கரைமத மாற்
சரி யமெனூந், தீமைசே ராறு பகையினைச் சேற்றோய் செம்
மணி கொழிக்கும்வெண் டரங்கப், பாமமா கடலுங் காமுறு
மேனிப் பண்ணவன் மலரடித் துணையைத், தோமற வுள்ளத்
துள்கியேத் தெடுப்போய் துரிசறு மறைமுழு துணர்ந்தோய்.

உரைக்கருஞ் சிங்கஞ் சரபம்வெம் புலிக ளுலவையோ ரிர
ண்டிடை வேழ, நிரைப்படச் சரிக்குங் கானத்தி லணுகி நிகழ்
சரு கறல்வளி யருந்தித், திரைக்கடல் விளைக்கோ ராகர மாகு
ந் தேகத்தை வாட்டுமெய்த் தவத்தோய், நரைத்தவோ திமத்
தை யுயர்த்தருள் கமல நான்முக னனையது யவனே. (அங்)

துணிபடு கந்தை சூழ்ந்தமெய் யினரிற் றுணையிலா நற்றவ
முனிவ, வணிபடு மனையாண் மக்களி லருத்தி யமைக்கிலா
யென்றுமன் னியர்பா, னணியிரந் தேற்ற லொழித்தனை யடி
கே ளுனஃ துணர்ந்துளே னெனினும், பிணிபடு முளத்திற்
புகலுமென் மொழியைப் ஓபட்பொடு கேட்டியென் றியம்பும்.

கொழுந்துவிட் டெரியு முத்தழல் வளர்க்குங் கோதிலா முனி
வருஞ் சிறார்க, ளழுந்துபட் டேங்க வெழும்பசி யொழிக்க
வனமிலா துயங்கின ரந்தோ, முழங்குமீ ரொன்பான் புராண

(அக) அருத்தி முதன்மடவார் - அருத்தி அகலியை திரை
பதைத்ததை தாரை மண்டோதரி சுந்திச் சாவித்திரி அநருவை
முதலியோர். (அஉ) காமமுதலிய இவ்வாறும் அரிஷ்டவர்க்கு
மென்பர். பாமம் - பரவல். தோம் துரிசு - குற்றம். (ஆக) சர
பம் - சிக்கத்தை வெல்லும் ஆற்றலுடைய எண்காற் பறவை.

ஆகரம் - இடம். (அச) அருத்தி பெட்டி - அன்பு.

நன் கோர்த்தோர் மூரலா லுயிர்நிற்கு மென்னு, வழங்குவ ரச்
சொன் மறிதிரைக் கடல்குழி மண்ணிடத் துண்மையே யாமே.

கான்மறை யுவரிக் கடல்புடை யுடுத்த நானிலத் துயிரெலா
மின்பத், தான்மன மகிழுஉ வாழ்கநன் கென்னுச் சாற்றிடு மத
ற்குமா நின்னிக் கான்வழிந் தொழுநுங் கற்பக மாலைக் கடவு
ளர் பராவுநற் புகழோய், தேன்வழிந் தன்ன மழலைவாய் மைந்
தர் சிறப்புற வருளுதல் கடனே. (அசு)

சித்திலங் கோட்டிற் கொழிக்கும்வெண் டரங்க நெடுங்கடல்
புடையுதித் தகன்ற, தத்தொளி மணிச்சூட் டிச்சியி லரவந் தா
ங்குமிந் நிலவல யத்தி, லெத்தகை யினரும் வெருவரு நிரப்
பே யிசைந்தவர் பாவியர் செல்வ, மொத்துற வியைந்தோர்
புண்ணிய ரன்றோ வும்பருந் தொழ்த்தகு மேலோய். (அஎ)

தரித்திர மிக்க வனப்பினை யொடுக்கிச் சரீரத்தை யுலர்தர வாட்டிந், தரித்திர மளவாச் சோம்பலை யெழுப்புந் சாற்றரு முலோபத்தை மிகுக்குந், தரித்திரந் தலைவன் றலைவியர்க் கிடை யே தடுப்பருந் கலாம்பல வினைக்குந், தரித்திர மவமா னம் பொய்பே ராசை தருமிதிந் கொடியதொன் றிலையே. (அஅ)

தரித்திரங் களிப்பாங் கடலுக்கோர் வடவை சாற்றுமெண்
ணங்கள்வா ழிடமார், தரித்திரம் பற்ப றுக்கமுந் தோன்றத்
தக்கபே ராகர மென்ப, தரித்திர நன்மை சாலொழுந் கென்

(அடு) புராணம்-கஅ:—பிரமம் பதமம் வைணவம் சைவம் பாகவதம் நாரதியம் மாரீக்கண்டம் ஆக்கியேயழி பவிடியம் பிரமகைவார்த்தம் இலிங்கம் வராகம் காத்தம் வரீமன்ம் கூர் மம் மச்சம் காருடம் வாய்வலியம் என்பன. (அக) நான்மறை சாத்திரிமெனமுடிக்க. “சாற்றலாவது ‘ஸ்ரீஜநாஸுஜிநாஸு ஜஸு’ (ஸர்வேஜானுஸ்ஸாமினோபவத்து) - பிராணிகளெல்லாம் சுகமடையச் சடவனவாம் என்பது. கரன் - மணம்.

வது.] குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். உக

ஹர் தழைவனந் தனக்கழ றழலாந், தரித்திரங் கொடிய வெவ
ற்றினுங் கொடிதத் தகையதை யொழித்தனன் றுமே. (அக)

யாதவர் குலத்திற் றோன்றிய வரசர் யாவர்க்கு மதிபனா,
மினையின், மாதவ னுடனீ பலகலைக் கடலை வாய்மடுத் தனை
யென வகுப்பா, ராதலி னப்பீ தாம்பரன் மருங்கி லணைந்தவன்
பாற்பெருஞ் செல்வந், தீதறக் கொண்டு கொடுத்தாந் சிறு
வர் செல்லனாய் தவிர்க்குதல் வேண்டும். (க௦)

இளமையி னின்தோ டிருங்கலை கற்ற வெழிலிபோல் வண்
ணனிற் கண்ட, வளவையே யெல்லாப் பேசரும் வளமு மளிக்
குவ னையம தின்றாற், பளகறு நேச னெருவனைப் படைத்தல்
பருந்தனப் பொதிபெற்றாற் போன்மென், றுளமிகத் தெளிந்
தோர் புகலுநன் மாற்ற முண்மையாம் பொய்ம்மையா கா தே.

உலகமோர் மூன்றும் வெருவரக் கொடிய வுருந்திய கஞ்ச
னா தியர்க்கொன், தலகினன் னெறியோ ரின்புற வளிப்போ
னாதலி னாங்கவன் பாற்சென், திலகுறுஞ் செல்வம் வேண்டிடி
னினக்கு மீகுவன் மற்றவன் மறுக்கிற், குலவவன் பாதங் கா
ண்டலே யமையுங் கோதறு வீடுமெய் தலினே. (கஉ)

கண்ணனைத் துளப் மாலிகை நிறத்திற் கமலைவாழ் தரவ
ருள் புரிந்த, மண்ணிய மணியைத் தினந்தினம் போற்று மா
சறு தவத்தின றுள்ளத், தெண்ணிய வெண்ணி யாங்களிப்
பவனை யெய்திநஞ் சிறுருயச் செல்வ, நண்ணிவா வென்னா நன்
கைசொற் றிடலு நற்றவக் குசேலனீ துரைக்கும். (கக)

(க௦) யாதவர் - யதுகுலத்திற் பிறந்தவர். இடையருக்கு இப்
பெயர்போந்தது பசுக்கூட்டங்களைபுண்டமைபின் என்க; யாத
வம்-பசுக்கூட்டம். பீதாம்பரம் - பொன்னாடை; பீதம்-பொன்.

(கஉ) கஞ்சனாதியர் - பூதனை சகடன் திருனாவர்த்தன் கேகி
முதலியோர். வீடு - முதனிலத்தொழிம்பெயர் வீடப்படுவது;
(மோகூடம்.) "அற்றதுபற்றெனி-அற்றதுவீடே" என்னும் பெ
ரியார் மொழியானு முணர்க. (கக) நிறம் - மார்பு.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியா சரியவருத்தம்.

மக்களுக்கிரங்கிவாமெடத்தகையணங்குகேட்டி,
தக்கமுற்பவத்திலான்றதருமன்சியற்றிஞாக,
னொக்கவிப்பவத்திலின்பமொருங்கனுபவிப்பரின்றேன்,
மிக்கவெந்துயரத்தாழ்வரிதற்குளமெலிதலென்னே. (கூசு)

துப்பி தழ்மடந்தைல்லாய்தே தான்றியசீவரெல்லா
மிப்புவிபிடத் துச்சாலவெண்ணுவரெண்ணியாங்கே
யெய்ப்படிமுற்றமுற்றதெம்பிரானொருவர்கன்றி
யப்படிமுற்றிற்கீழ்மேலாம்புரப்பிரண்டுண்டாமோ. (கரு)

தேற்றமுற்பவத்திற்செய்ததின்குணமிரண்டு
மாற்றல்சார்க்குமென்பரசுக்கருமத்தனோக்கிச்
சாற்றுமிப்பிறப்பிற்றக்கதரித்திரஞ்செல்வநல்குப்
போற்றுவுனுயிரையெல்லாம்பொலிசுடாத்திகிரி உள்ளல். (கூசு)

மேம்தாகடம்மைப்போற்றவளத்திதிவேண்டுமென்றாய்
நந்தியபறவைகாநநயந்தாநவிஸங்குமுன்னா
வந்தபல்லுமிாக்குச்சேமவைப்புண்டோவருவாயுண்டோ
வெந்திடத்தேதனும்போயொன்றிரப்பதுதானுமுண்டோ. (௯௭)

(கூச) இதனை, 'அவச்யமஸுதோ'த்வம் க்யதெகர்த்தகாருகம்' (அவஸ்ய மதுபோக்தவ்வியம் கிருதம்கர்ம சுபாசுபம்) — முற் செப்த கர்மத்திற்கினங்க சுபாசுபங்களை அனுபவிப்பர் என்பத னனும், 'அநாநஸுதோ'த்வம் (அநாததோஷேண பவேத் தரித்திர:)—தானமனியாத தோஷத்தார் தரித்திரமுதவர என்ப தனும் உபபிபிணைர்க.

(கூக) போற்றுவன் நிகிரிவள்ளல் என்றது ‘சர்வம்விஷ்ணுருயம்
ஐக்’ (ஸ்ரீராமவிஷ்ணுமயஞ்சகத்) — ஜகமெல்லாம் விஷ்ணு
தலம்; எனவே, அவரால் போற்றப்படுகின்றன என்பதுதருதி.

(க) சேமவையு - புதையல், தந்துதல் - வளருதல். எந்த இடம் என்பதில் அகரம் தொக்கது.

வது.] குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். ௩௧

அல்லதுநானைக்கென்செய்வாமெனங்கவலையுண்டோ
வெல்லையிலொன்றினாலொன்றிடிப்புண்மொழ்தலுண்டோ
வொல்லுமவ்வுயிரகடம்முருணவிலாதிடந்ததுண்டோ
சொல்லரிபரந்தவுண்கட்டுடியிடைப்பேபைமாதே. (௯௮)

கல்லினுட்சிறுதேதரைக்குங்குருப்பையண்டத்துயிர்க்கும்,
புல்லுணவளித்துக்காக்கும்புனத்துழாய்க்கண்ணியண்ணை,
லொல்லுநின்மைந்தாக்காவாதொழிவவேனுவாழியானுண்மை,
மெல்லியல்கொண்டதுன்பம்விடுவிடமுறத்துமெண்ணல். (௯௯)

உரைத்தகன்முதலிடப்பல்லுயிரக்கெலாமுணவேயின்று
வரைத்தவவ்வுயிரவ்வாறுவழங்குதலியல்பேயென்னிற்
றரைத்தலைவர்தஞான்தேசலமலம்விடுத்தலுண்டே
விரைத்தபூங்குழலாய்துய்க்குமுணவின்நிமேடிமேகொல். (100)

அலரவன்றீட்டிவைத்தவாயுளினவையாறும்
விலகிலாவினைக்குத்தக்கவிருப்புணவெறுப்புணவு
மிலகவுண்டின்றேலின்றமின்னுயிருடம்பின்வாழ்தன்
மலர்தலையுலகத்தென்றுவகுப்பாநூலுணர்த்தவல்லோரா. (௧0௧)

ஆதலினினதுமைந்தர்க்காயுளுள்ளவையகாறு
மோதிருவினைக்குத்தக்கவுணவுண்டுபுத்திமாழ்கே
லேதுவந்தாலுமூழாலெனநினைந்திருத்தல்வேண்டு
மாதாவாண்முத்தமூரன்மயின்மருணடைப்பூங்கொம்பே. (102)

வளரிதிபடைத்தோமென்றும்வடிவவிலுடையோமென்று
மளவில்சேயின்றோமென்றுமன்னுபலுத்தமைந்தோமென்று

(௯௯) மெல்லியல்-அன்மொழித்தொகை. (௧00) கல்முதலிய
இடம் - கல் கருப்பம் அண்டமுதலியன; அவற்றிலுள்ளவுயிரீ
தேரை முதலியன. (௧0௧) உருவுண்டு என்பது 'உருவஞ்ஞ
ருவஞ்ஞ' (ஐயுர்ன்னம்பிரயச்சதி)-ஐயகாலம் உணவைத்தரு
கின்றது என்ற பிரமாணத்தால் வெண்க.

மிளமையிற்சிறந்தோமென் றுமெ தினலமுடையோமென்று
முளமகிழ்கூர்வார்சற் றுமுண்மைநூ லுணர்ச்சியில்லார். (௧௦௩)

உயிர்க்கொலைபுரி தலுண்ணுமுண வுமாறாட்டஞ்செய்த
லயிர்ப்பிலாநண்பாமாட் டுமெமைதரக்குய்யஞ்செய்தல்
பயிர்ப்புமிக்குறலல்லோரைப்பழி த்தல்பொய்க்கரியுரைத்தல்
செயிர்ப்பிலாலயத்திடத் துஞ்சென் றுபட்டிமையியற்றல்(௧௦௪)

இவைமுதற்பலவுமாந்தரியத் திராள்கழியாநிற்ப
ரவையெலாம்பொருணிமி த்தமாகுமப்பொருளைப்பெற்றத்
குவையுறப்புதைத்துவைத்துக்குதுகுதுப்படைந்துகாத்து
நவையுறுபணப்பேயென்னுநாமமும்பெ றுவாமாதோ. (௧௦௫)

ஒருசிறுதருமமேனுமுந்நிடாரிரப் போர்வந்து
தருநிகர்கரத்தாயென் றுசாற்றினுங்கொள்ளாராகிக்
கருணைசற்றின் றியெல்லைகடந்திடத்துரந்துமீள்வர்
மருவுபல்கிளையுமோம்பாவளம்படைத்தென்பெற்றாரால். ()

முறைதவிர்கொடுங்கோன்மன்னர்முனிவிற்குநனியுமச்சங்
கறைகெழுகரவுசெய்வார்கர த்திற்குமழற்குமச்ச
மறைவறுதாயமாக்கள்வெளவுவரென் றுமச்ச
மறைபொருள்பெற்றரல்லரச்சமேபெற்றார்போலும். (௧௦௭)

ஒல்லொழுக்கினரைத்தீயவொழுக்கரென் றுரைக்கச்செய்யும்
புல்லொழுக்கினரைத்தூயபுதைத்தரென் றுரைக்கச்செய்யு
நல்லகற்புடையமாதர்நலத்தையஞ்சாமைசெய்யும்
பல்வகைத்துயருஞ்செய்யும்பாழும்பொருள்பற்றுளார்க்கே. ()

(௧௦௭) இல் - மனைவி; இடவாகுபெயர். (௧௦௪) அபிர்ப்பு -
ஐந்தேசம். குய்யம் - வஞ்சம். பயிர்ப்பு - அஞ்ஞாபு. களி -
சாகுதி. செவிர்ப்பு - குற்றம். பட்டிமை - ஊவு. (௧௦௫) குது
குதுப்பு - மிக்ககனிப்பு. (இரட்டைக்கிளவி.) (௧௦௭) தாயமாக்
கள் - ஞாநிகள்.

வது.] குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். ௩௩

கோடிபொன்னளிப்பனின்றேகோடிநோர்மாத்திரைக்கு
ஈழியகிளைக்கோர்வார்த்தையுரைத்தடைகுவனென்றூறும்,
தேடியகாலதாந்சிமிழ்த்தல்விட்டொழிவரேகொல்,
வாடியமருங்குனங்காய்மாண்பொருட்பயன்கண்டாயோ. (1)

பொருவறுபந்தமெல்லாம்புணர்த்திநிந்தெய்வகிந்தை
யெய்ருவமேலிட்டுநிங்குமுறக்கமுமிறக்கச்செய்யும்
கருவினுட்புகுத்துமின்னகரிசுகண்டதனாலன்றே
விருநிலத்திடைவெறுக்கையென்மனாற்புலமைசான்றோர். (2)

சிறியரேமதிக்குமிந்தச்செல்வம்வந்துநூன்றே
வறியபுன்செருக்குமுடிவாயுள்ளார்முகராவர்
பறியணிசெவியுளாருட்பயிற்றருசெவிடராவர்
குறிபெறுகண்ணுளாருங்குருடராய்முடிவரன்றே. (௧௧௧)

பல்கதிர்விரித்துத்தோன்றிப்பாடுசெய்கதிரேபோல
மல்லனிருலகிறேன்நிமறைந்திடுதும்மைவிட்டுச்
செல்வமென்றுறுவதற்குஞ்செல்வமென்றுரைக்கும்பேர்நன்
றல்லலைவிளைப்பதாகாதரும்பெறற்செல்வம்பாவாய். (௧௧௨)

மதுமடையுடைத்துப்பாயும்வனத்துழாய்க்கண்ணிவெய்ந்து
விதுமுகப்பதுமைசெங்கைமெல்லெனவருடச்சேந்து
கதுமெனக்கருதுமன்பர்கருத்தினுட்புகுந்துவாழ
முதுமறைப்பெருமான்பாதிப்பெறுதலேமூரிச்செல்வம். (3)

(௧௦௯) கோடிர்-கொள்ளுதிர். சிமிழ்த்தல்-கட்டல். (௧௧௦) வெறுக்கை - பொன்; வெறுக்கப்படுவது. என்மனாரொன்பதில் மன் இறந்தகால இடைநிலை. (௧௧௧) பறி - பொன், ஈண்டுக்காதணி, (நிலைஞ்சொல்.) (௧௧௨) செல்வம் திரண்டில் முன்னது உடன்பாட்டு ஈதிர்காணத்தன்மைப்பன்மைவினைமுற்று. பின்னது துரண்கூறப்பெயர். (௧௧௩) விது - சந்திரன். பதுமை - இலக்குமி. கதுமெனல் - விரைவைக்குறிக்கு மிடைச்சொல். கதுமெனப் புகுந்து என இயையும்.

கைப்பொருள்பெற்றநூன்றேகடவுளாலயத்திற்கீந்து
மெய்ப்படுபுராண நூல்கள்விருப்பொடுகேட்டுவந்தும்
வைப்பெனவிரப்போர்க்கீந்தும்வருபவருளரேத்குற்ற
மொய்ப்புயத்தண்டந்தப்பிமுன்னவனின்பத்தாழ்வார். (௧௧௪)

குடருநெய்த்தோருமென்புங்கொழுவும்வாவழம்புந்தோலுந்
தொடருநாடிகளும்வைத்துச்சுமத்தியதடியுங்கொண்டு
படர்தாச்செய்தபவ்வீப்பாண்டமாமடந்தைநல்லா
ரிடனுடைவடிவமந்தோவிதற்குமுண்மயங்காநிற்பர். (௧௧௫)

கோதுறவமைத்தபவ்வீக்குழம்புபஃறுவாரந்தோறு
மோதுறவழியுங்கும்பழுத்திரபாத்திரந்கை
யாதுபல்குருமிக்குப்பையடர்ந்தநீராற்றக்கூடும்
மாதர்மெய்வடிவங்கண்டுமாழ்குவாராமாழ்கிநிற்க. (௧௧௬)

முன்னமெத்தனைபேர்மைந்தர்முறைமைபாராட்டினாரோ
வின்னமெத்தனைபேர்மைந்தர்முறைகொளவிருக்கின்றாரோ
வன்னமைந்தரைத்தம்மைந்தரெனலறியாமையாகு
மென்னடைக்கரியவாட்கண்விரைக்கருந்தாழ்குழாலே. (௧௧௭)

மதலையைப்பெறுநாட்டுன்பம்வளர்த்திடுநாளுந்துன்பம்
விதலேநோயடையிற்றுன்பம்வியன்பருவத்தூந்துன்பங்
கதமுறுகாலர்வந்துகைப்பற்றிற்கணக்கிநுன்ப
மிதமுறலெந்நாள்சேயாலெழைக்கூந்துன்பமானால். (௧௧௮)

(௧௧௪) வைப்பு என - தனது பொருள்வைத்தற்கு ஈதேயி
மென; இதனை “அற்ற ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன் - பெற்று
பொருள்ஷைப் புழி.” என்னுந் திருக்குறளானுணர்க. (௧௧௫) எ
ய்த்தோர்-இரத்தம். தடி - தசை. பவ்வீ - பீ; (இடக்கரடக்கல்
(௧௧௬) கைத்தல் - வெறுத்தல். (௧௧௭) தாழ்குழலென்ற அ
மொழித்தொகை விளியேற்றது. (௧௧௮) விதலை-நடுக்கம். உ
ன்புருவம் - பெருமையுற்றபருவம்; காண்ப்பருவமென்றப
பின்னர் தளர்வறுபருவமென்பதும் அது. கதம் - கோபம்

தழைவிரிகற்பநாடுசார்தலும்புவியில்யாரும்
விழைதகுபோகந்தய்த்துமேவலுநல்லாழாமாத்
பிழைபடநிரையத்தாழ்ந்துபெருந்துயருறலுமண்மேற்
ருழைமிடியாதித்துன்புகூதலுந்தீயூழன்றே. (௧௨௪)

இத்தகுதுன்பமின்பமெய்திடாரறிவுசான்றோர்
பத்தியின்வழாதுநின்றபகரஞ்ச்சனையியற்றிக்
கைத்துமுற்செயலெலாநிட்காமியமாக்கியென்றும்
பைத்தகாராவண்ணத்தெம்மான்பதமடைந்தின்பத்தாழ்வார். ()

சளசளவெனவாழ்நறடையின்றியொடுகப்பற்போய்த்
தளாவொடுமெலிந்துகூனித்தசையறவற்றிமுற்றிக்
கிளாநடையொழிந்துபாயல்கிடைகொளுங்கிழவுத்தன்மை
யளவுகண்டிலாகொலுற்றவிளமையோக்ககங்களிப்பார். (௧௨௫)

மேற்படிவேறு.

பாவமிகையாற்பூதத்துற்பவிப்பாநகா புண்ணியங்கள்
மேவுமிகையாற்பூதசாரத்தின்விண்ணோருதித்திடுவர்
பூவினிடத்தவ்வினையிரண்டாற்பூதபரிணாமத்துயிர்க்
ளாவ வியன்மானிடம்விருகமனைத்தும்பையுளாவனவே. (௧௨௬)

(௧௨௬) திட்காமியம்-பலன்கருதாதுசெய்தல். (௧௨௭) கொ
ல் - ஐயப்பொருட்டி. ஏர் - அழகு. (௧௨௮) இதுமுதல் - ௧௧௮-
வரையும் வரும் கர்ப்போற்பத்திவிடயங்களைப் பாகவதம் கபி
லீதத்துவமுரைத்த வந்தியாயம் ௩௮ - வது செய்யுள்முதலா
கவும், சிவதருமோத்தரம் சன்னமரணவியல் ௩-வது செய்யுள்
முதலாகவும், தணிகைப்புராணம் அகத்தியனருள்பெறுபட்டல்
௨௬௮ - வது செய்யுள்முதலாகவும் விரிவாகக் காணலாம். பூத
த்துற்பவித்தல் - பஞ்சபூதத்தாலாயசரீரமெடுத்தல். பூதசாரத்
துற்பவித்தல் - பூதங்களின் சாரமான சரீரமெடுத்தல். பூதபரி
ணாமத்திரிபுத்தல் - பூதங்களின் திரிபிஞ்சுப சரீரமெடுத்தல்;
பரிஞ்சுமம் - திரிபு. பையுளாகு - கருப்பையுட் சட்டினை நிறிபு
ன. இவற்றை ஜாராயுஜம் என்பு; ஜாராயு-கருப்பை; ஜம்-பிறத்தல்

வது.] குசேசலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். ௩௭

பறவையுரகமுதலாயபலவுமண்டத்துதித்திடுமால்
உறவுற்றுதிக்குங்கசிவினிற்கீடாதி யுருவவித்திடமண் [டா
ணறல்கால்வெயிலுற்றிடவுதிக்குமறுகாற்பொறியஞ் சிறைவண்
நறவுண்டிசைபாடிடமலருநறியதருக்கண்முதற்பலவும். (௧௨௮)

அவ்வித்துயிர்ப்பவற்றரிய யவைமுன்செந்நெலீறான
செவ்விப்பலத்தினசித்திடு மச்சிறந்தபலமானிடாக்குணவா யு
யெவ்வத்தகற்றிவளாக்கு மகத்திட்டவுணவுநீரிவற்றை
யொவ்வப்பருவமடுப்பவறல்கீழாவுணவுமேலாக. (௧௨௯)

புகுக்கும்¹பிராணன்⁴ பின்வளிபின்புகுக்குஞ்சாரந்தராவிர
ண்டா, வுகுக்குமழலிதயஞ்சாரம்¹⁰வதிந்துசமானனாற்பயிலுந்,
"தொகுக்குநாடியெலா¹³ ம்றைத்துரால்பன்னிரண்டாய்வேளிக்
கொள்ளு, மிகுக்குஞ்சாரமென்பதுமத்துணைத்தாம் விரைப்பூங்
குழன்மாதே. (௧௩௦)

இயக்கமிரண்டாய் மிடற்றுவுழுக்காய் மூக்கிளகுள்ளிராய்
நயக்கட்டினையாய்ச் செவி நா நகம் பல் குய்யங் குதமழுக்காய்க்

(௧௨௮) அண்டத்துதிப்பன - அண்டஜம். வேர்வையிலுதிப்
பன-ஸ்வேதஜம்; ஸ்வேதம் - வேர்வை வித்திலுதிப்பன-உத்பிஜ்
ஜம். (௧௨௯) யவை - ஓர்தானிய விசேடம்; வாற்கேரதுமையு
மாம். பலத்தினசித்தல் - பலந்தந்து நசித்தல். ஒவ்வு அப்பருவ
ம் - சமமாகும்பருவம்; அது ஜீர்ணிக்கும் சமயம். அறல்கீழாக
உணவு மேலாகும்படி நீரையும் உணவையும் பிராணவாயு
புகுக்கு மென்க. (௧௩௦) அவ்வுணவை அக்கினி பாகப்படுத்திச்
சாநமுந் தராலுமாகப் பிரியும்படி வகுக்கும்; அவற்றை அபா
ணவாயு அங்வனமே பகுக்கும்; அச்சாரம் இதயத்திலவதிந்து
சமானனால் நாடியெலாம் பயிலுமென்பது. பின்வளி-அபாணன்.
தரால்-அழுக்கு. தாடி-இடைகலை பிங்கலை சுழுமுனை காத்தாரி
அத்தி சிஃருவை அவம்புடை புருஷன் குகு சங்கினி என்பன.

கயக்குரோமத்துனீதோறுங்கசியும்வேராய்த் துரால்கழியும்
வியக்குமருங்கற்புடையாரும்விரும்புமென்மைமெல்லியலே.)

சாரமதனிற்றுவுக் கதனிலுதிர் மதனிற்றதைநிணமூன்
சேருந்தசையினரம்புமயிர் செறியுரம்பினிடைநாடி
யோருமதிலென்ப தின்மூளையுகிர் மூளையிற்சுக்கில மதனிற்
சாருங்கரு விங்ஙனமீராறாகிப்பயிலுந்தன்மைத்தே. (௧௩௨)

கலநிலைத்துறை.

பாயும்வெண்புனல்செம்புனலினுமிகப்பரவி
னேயுமாண் சுரோணிதழிகிற்பெண் ணிகர்த்திரண்மீர்
தோயுமேலலியாம் பிதாநுகர்சுவைபற்றிப்
போயுள்வெண்புனற்பட்டு யிரனைகருப்புகுதும். (௧௩௩)

உயிர்பிங்கருவற்றைநாட்டுஞ் சிறியையொக்கும்
இயலுமைந்திற்புற்புதமொக்கு மேழின்மெல்லுளும்
பயிறரும்பதினான்குநீர்செந்நீர்பர்ப்புனாந்
செயிரிலையைந்திற்பீசமுற்றிடுஞ்சிறிதாக. (௧௩௪)

சிரங்களம்புறமென்புநாண்முப்பதிற்செறியுங்
கரங்கடாளுமுருங்குமுனிருமதிகாணுந்
தரங்கொள்சந்திகள்வழுவின்மும்மதியிடைச்சாரும்
வரங்கொண்மாதராய்விரல்கணன்மதியிடைமருவும். (௧௩௫)

(௧௩௬) இயக்கமிரண்டு - மலஜலங்கள். குய்யம் - மர்மஸ்தா
னம். கயத்தல் - கசங்குதல். வேர் - வேர்வை. (௧௩௭) நிண
மூன் - நிணமும் ஊனும். (௧௩௮) வெண்புனல் - சுக்கிலம். அவி
ஆண்தன்மையை யவாவிப் பெண்தன்மையை இழந்தது; பெ
ண்தன்மையை அவாவி ஆண்தன்மையை யிழந்தது பேடு. இப்
பேதத்தைப் “பெண்ணே வ்விதானே பேடோ வெனவுரைப்
பார்” என்னும் கத்தபுராணத்தேவரைபெவல்கொள்படல்ச்செ
ய்யுளானுணர்க. (௧௩௯) புறம் என்பு-முதலும் முதலெனும்பு.

வது.] குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். ௩௯

நாசியானன்கங்கன்னங்குய்யன்னகையூன்
பேசுமைந்தி லாநினிற்கன்னத்துணைபெறுமேழில்
ஆசிலா தபல்குறிகளும்விளங்கிடவமையு
நேசமாய்க்குதமுந்திமற்றங்கமுநிரம்பி. (௧௩௬)

ஓங்கிடும்பிராணன்முதல்வளிகளுமுற்றுத்
தேங்கிடும்மதியெட்டி நன்றாய்துகாசெறியூன் நிசம்மெ-
பாங்குறுஞ்சுவையுந்திவாயகட்டிதும் பற்றி
வாங்குமின்பதுன்பங்களும்னாதிபானுகரும். ௨௪௭௭ (௧௩௭)
உற்றிடுங்கருப்பாசயப்பையுறுத்துதன்முற்
சொற்றிடுந்தயரமுந்திமுன்னிகழ்ச்சியுந்தோன்றப்
பற்றிடும் புவிப்பிறத்துன்னெநிநின்றபவநீர்
வற்றிடச்செய்வாமென்றுள்ளிப்பிறக்கும்பின்மறக்கும் (௧௩௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இவ்விதமின்பமுத்தியெய்திடுங்காறுமாறு
தெவ்வனோயுறும்பிறக்குமிறக்குமித்துயரமோந்த
செவ்வியமனத்தாமாயன்றிருவடிப்புணையாற்சென்மப்
பெளவமேழையுங்கடப்பாபரிந்துசோகாப்பாமற்றோர். (௧௩௯)
நாடிகளுநேராமந்தந்தநகங்கள்வீரியமேபித்த
நீடியகபரிணந்தோனெய்த்தோளுன்மூலையின்ன

(௧௩௯) பிராணன் முதல்வளி - பிராணன் அபாணன் உதானன்
சமானன் வியானன் நாகன், கூர்மன் கிரிகரன் தேவதத்தன்
தனஞ்சயன் என்பன. இவற்றில் முற்கூறியவைத்தும் பஞ்ச
பிராணனென்பர். இவற்றின் ரெழில்வகைகளைக் கட்டினாக
ளாறுணர்க. (௧௩௮) கருப்பாசயப்பையுறுத்தல் முதலியன—
கருப்பாசயப்பையுறுத்தல், அதிற் சலம்பூரித்தல், உதராக்கினி
யால் வேவுதல், பிரகுதவாயு முறித்துத் தன்ருதல், யோனித்து
வாரத்தி னெருக்குண்டல். முன்னிகழ்ச்சி-பூர்வஜன்ம வுணர்ச்சி.

(௧௩௯) காறு - அளவையுணர்த்துமோரிடைச்சொல். சோ
காப்பர் - துக்கிப்பர். (௧௪௦) தொடி - பலம்.

கூடியவி ரண்டைந்நூறுதொடியெனக்கூறுதூலக்
ளோடியவி ரண்டியக்கக்குறுத்தியவளவையின்றே. (கசுடு)

புலைத்தொழில்பயின்றவிற்தப்புன்புலாற்சுமையைநாளு
நிலைத்ததென்றெண்ணியெண்ணினேயம்வைத்துறுகாப்பாற்றி
மலைத்தலைந்துழல்வதெல்லாமடமையோர்செய்கையாகுஞ்
சிலைத்தொழில்விளக்கியாங்குச்செறிகரும்புருவப்பாவாய். (கசுடு)

தரித்திரமென்றுபல்காற்சாற்றினையெதிர்மறுத்தல்
பரித்திரமச்சொறன்மைப்பன்மைமுற்றுகவல்லோர்
விரித்துரைபொருணீசற்றும்விளங்கிடவுணர்ந்தாயல்லை
யரித்தடங்கருங்கண்மாதேயாதலினிலைத்ததன்றால். (கசுடு)

பாற்கடலடித்தமீனப்பால்விரும்பாதுமற்ற
வேற்குமாவிரும்பினாற்போலெம்பிரான்றிருமுன்சார்ந்து
காற்கதிகடக்குமின்பச்செல்வத்தைநண்ணிடாமற்
சேற்கருங்கண்ணாய்துன்பச்செல்வமோண்ணுவேன்யான். (கசுடு)

மானமற்றிழிவுபூண்டுவளமனைக்கடைதொறெய்தி
யீனமுற்றிரந்திரந்திவ்வுடல்புறுத்திடச்செய்தாலுந்
நூலகைக்கரியவாட்கட்சுடர்த்தொடநிலைப்பதன்று
பேனமார்வெள்ளநீரிற்பிறந்திடுங்குமிழிபோலும். (கசுடு)

கன்றியிலுடலைப்போற்றனன்றுளார்செய்கையன்று
வன்றிகண்மலத்தழந்திமாசுகமென்றும்பேல

(கசுடு) தரித்திரம் - வறுமை; இது வடமொழியேனும் நயம்
கருதி எதிர்ப்பறைத்தன்மைப் பன்மை முற்றுகக் கூறினார்; ஓரிட
த்திற் றங்கியிரோமென்பது பொருள். அரி - ரேகை. (கசுடு)
ஏற்குமா ஈறுதொக்கது; (மனம்போனபடி.) நாற்கதி - தேவ
கதி மனிதகதி நரககதி மிருககதி. (கசுடு) இவ்வுடல் நிலைப்புத
ன்று என்பது 'ஐ' ச்ஞகரஸ்யு' (ஜாதஸ்யமரணம் திரு
வம்) - பிறந்தவ னிறப்பது நிச்சயம் என்பதுகருதி.

வது.] குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். சச

வொன்றுமிக்குடும்பச்சேற்றிலுமுன்றிடேனுமுன்றிடேன்யா
னென்றுரைத்திதுத்தான்பற்றிலிருந்தவரேறுபோல்வான். ()

அந்தணனுரைத்தமாற்றமனைத்துமஞ்செவியிலேற்று
நந்தலிலுண்மையீதென்றுணாந்துந்தானயந்துபெற்ற
மைந்தர்பால்வைத்தவாசைமயக்கறளாகிப்பின்னும்
புந்தியின்விரும்பிப்பாதம்போற்றிநின்றிதனைக்கூறும். (கசசு)

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவநீந்தம்.

கலைமுழு தோர்ந்து கரிசெலா மறுத்த காந்தனை பருமணி
யரவத், தலைகிடர் திமைக்குந் தாத்திரி யதனிற் சாற்றருந் தக்
கநன் முயற்சி, யுலைவறப் புரியா வொருவனுக் கெங்ங னுற்றிடு
ஞ் செல்வநன் னிலத்தை, நிலைபெற வுழுது வித்திலான் மனக்
கு நீள்பய னுற்றிடுங் கொல்லோ. (கசசு)

மானிட னொருவன் மனக்கருஞ் செல்வம் வாய்க்கவென்
றனுதின முயற்சி, தானுஞ் றுவனேற் கடவுளு மதனைத் தந்
தளிக் குவனதா லன்றோ, வானபே ரறிஞர் திருவினை முயற்சி
யாக்குமம் முயற்சியில் லாமை, யீனமா ரின்மை புகுத்திடு மா
லென் றியாருநன் குணர்தர நவில்வார். (கசசு)

மக்களே தேவர் நரகரென் றறிஞர் வகுக்குறு முயர்தினை
யாதி, தக்கபல் லுயிர்க்குஞ் சக்கர முதலாச் சாற்றுமைம் படை
கரத் தேந்து, மைக்கடன் மேனி வள்ளல்வேண் டியலீ வா
னென வாய்மலர்ந் தனையான், மிக்கபன் முயற்சி புரிகிலார்
தமக்கவ் விண்ணவன் யாங்ஙன மருளும். (கசசு)

செய்த்தகு முயற்சி செய்திழற் செயிர்ஜீர் செய்யவன் மணு
ளனு மிரங்கி, வியத்தக வேண்டு மியாவையு மளிப்பன் விளம்

(கசசு) வன்றி - பன்றி. இறுத்தல் - விடை. (கசசு) அதாவ்
அஞ்சாரியை பெறுத சுட்டி விரையெச்சம். இது, “முயற்சி
திருவினையாக்கும்” என்ற திருக்குறளைச்சுட்டிநின்றது.

புறு முயற்சிசெய் யானே, னயத்தகு போக மளித்திடா னெ
ன்னா நானிலத் தறிஞர்நன் குரைப்ப, ருயத்தகு நெறிமா லடி
யுன லென்றே யோர்ந்தமா தவப்பெருங் கடலே. (கரு0)

முன்புநல் வினைசெய் தவர்முயற் றின்றி முன்னிய வெலா
முண்ப ரென்னி, லின்பவா லரியே முதலுப கரண மெலா
மினி துடையவ ரேனும், வன்புறு மடுதன் முயற்சியில் லாமை
வயிற்றெழு பசித்தழ லவிய, நன்பத மாமோ மறைமுழு துண
ர்ந்த நற்றவங் குணப்பெருங் குன்றே. (கருக)

கடவுளீ குவனென் றெண்ணிநித் தியமுங், கருதுறு முயற்சி
செய் யானே, லடலுறு செல்வ மடைகுவ னேகொ, லருங்க
லத் திட்டபா லடிசின், மிடலுடைக் கரத்தா லெடுத்திண, தெ
ங்ஙன் வீங்கும்வெம் பசிப்பிணி யொழிப்ப, னுடல்பவந் தனக்
கோ ராகர மாகு முடனனி வாட்டிமெய்த் தவத்தோய். ()

முன்பொரு கராவான் மொய்வலி சிந்து மும்மதக் கறைய
டிக் கயமும், வன்புடைப் பொன்னன் புரிகொடு மையினான்
மனமெலி பிரகலா தனனு, மன்பினே டேத்தி யழைத்தலா
னன்றே யலைகடல் வண்ணன்வந் தாண்டா, னென்பரா தலி
னான் முயற்சிசெய் பவருக் கெய்தரும் பொருளுமொன் றுள
தே. (கருங)

கமலமே லவனைத் தோற்றிய வுந்திக் கமலன்வெந் தொட
ரெனப் பகரு, முமலவே ரறுத்த முனிவர்வேண் டாம லெங்

(கரு0) செய்யவன் - இவக்குமி; காரணக்குறி. வியம் - மென்
மை. நானிலம் - குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல்; பாலை இந்
நாலிடத்தடங்கலின் வேறு விதத்திலர். (கருக) முயற்று - முய
ற்சி; து தொழிற்பெயர்விருதி. அரி - அரிசி. வால் - வெண்மை.
பதம் - உணவு. (கருஉ) உடல் பவம் - வருத்தும் பிறவி.

(கருங) கரா - முதலை. கயம் - ஈண்டுத் தஜெத்திரன். பொன்
னன் - இரணியன்.

வது.] குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். சக

கன முயறிரு வளிப்பன், விமலவே தியநீ யுளத்தின்வேண்
டுவையேல் வேண்டிய வேண்டியாங் களிக்கு, மமலநால் வேத
மாறுசாத் திரநன் காய்ந்தவா தமிழ்சிறந் தவனே. (கருச)

முன்னரும் பற்பன் முனிவரர் பன்னாண் முயலரு மருந்தவ
முயன்று, பன்னரும் பேறு மாதவ னளிப்பப் படைத்தனர்
பவளவாய்ச் செங்கா லன்னவே றுயாத்த நான்மறை முனிவ
னனையுந் பெருந்தவ ரேறே, யுன்னருந் செல்வ மன்னமா
லீய வுறிந்புக ழன்றிவே றிலையே. (கருரு)

அட்பரந் தாம னிணையடி யன்றி யாதர விலையென வறிந்
தாய், செப்பரு மாசை பொய்கொடுஞ் சீற்றஞ் செற்றுளா
யெனினும்விண் ணாளு, நப்புரந் தரனா தியாதொழு மன்ன
னண்ணுறுந் துவாரகை யணுகி, யொப்பில்பல் வளனுந் தருதி
யென்றிரக்கி லுறுங்கொலோ தாழ்வதி னுணாந் தோய். ()

மாசறு கற்பின் மடவர றனக்கு வகுக்கருங் கொழுநனே
யுலக, மாசறத் துதிக்குங் கடவுளா மென்னா வரியநான் மறை
சொலு மதனாந், பாசமுந் திரியப் பலகலை யொருங்கு பளக
றத் தேர்த்தநீ யெனக்குப், டேசருங் கடவு ளாமெளி யேனைப்
பெட்பொடு புரத்தனின் கடனே. (கருள)

மடமையேன் றனக்குக் கடவுளு நீயே வகுக்கரு மிறைவனு
நீயே, யடலுறு தானந் தவமுதல் யாவு மாற்றாநின் பணிவிடை.

(கருச) மும்மலம் - ஆணவம் காமியம் மாயை. ஆறுசாத்தி
ரம் - வேதாந்தம் வைசேஷிகம் பாட்டம் பிரபாகரம் பூர்வமீ
மாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சை. (கருசு) நப்புரந்தரன் என்பதின
ள்ள நகரம் சிறப்புப்பொருட்கண்வந்தது; நக்கிரனார் நப்பின்
னையார் என்பவற்றிற்போல. இரண்டாவது அத்தியாயத்தில்
உகச - வது செய்யுளில் வரும் நகரமும் இப்பொருளதே.

(கருள) நான்மறைசொலு மென்றது - 'அந்யதாசரணம்நாஸ்தி' (அந்யதா சரணம்நாஸ்தி) - (நாயகனையன்றி மனைவிக் கு) வேறு
கதிலில்லை யென்பதை.

யன்றோ, மடலவிழ் துளப மாலிகை புனைந்த வாசுதே வன்பத
மலரைத், திடமுற நெஞ்சத் துன்னிவல் வினையைச் சித்தர்தரச்
செகுத்தமா மறையோய். (கருஅ)

வெண்டுகரை வீசங் கருங்கடற்புடவி வின்னகம் பாதல மிவ
ற்றுண், மண்டிய வுயிர்க ளெவற்றையுங் கமலை மார்பினன் புர
ப்பனெ யெனினு, மண்டர்கள் புகழு மையரீ யுயிர்த்த வரிய.
மக் களையுமென் றனையும், பண்டைநூற் கியையப் பாதுகாத்
தளித்தல் பகருநின் கடனெனப் பகர்ந்தாள். (கருக)

கலிநிலைத்துறை.

இடம்பாடி லாமையுடை யானலனுயினுனே. (கரு௦)
இடம்பாடுகொண்டபெருங்கற்பினடே மொழிக்கு
மடம்பாடறுத்துக்கலைமுற்றுணர்வாய்மைசான்றோ
னுடம்பாடி லாமையுடையானலனுயினுனே. (கரு௦)

கண்ணன் றனைக்கண்ணு நிற்கண் ணுங்கதியுநன்கு
கண்ணஞ்சி துமைந்தர்களா ளுளரையுமின்கு
ளெண்ணுநி ரம்புமெனச்சில்பொழுதுள்ளத்தெண்ணி
யொண்ணுமனை யான் முகநோக்கியுரைக்க லுற்றான். (கரு௧)
தெய்வங்குரவன் ரசன் றிருமுன்னர்ச்செல்வோர்,
மெய்வந்தவன் னொருள்வேண்டி விரும்பெதனுங்
கைவந்தபெற்றுச்செலீஇக்காண் குவர்கண்ணன் முன்பு
மைவந்தகண்ணுயினிதென்கொடுவல்லே செல்வல். (கரு௨)

(கரு௦) இடம்பாடி - செல்வமுடைமை; இடம் - செல்வம்.
“இடனில் பருவத்தும்” என்னுந் திருக்குறளானு மறி. உடம்
பாடி லாமையுடையானலனுயினுன் - சம்மத மின்மையை யுடைய
வனவல்லாதவ னான; (சம்மதித்தா னென்றபடி.) பாடி நான்
ரும் முதலிலைத்திரிந்த தொழிற்பெயர்கள். (கரு௧) கண்ணுதல்-
அருதுதல். இன்னுந் அல்லது மின்னுள் என்று பிரிக்கலாம். என்-
தனை. ஒன்னும் ஒன்று மென்பதன் மருஉ. (கரு௨) ஓதேனும்
என்றது கையுறையை.

வது.] குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். சடு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநீத்தம்.

தெறுநி ரப்புளோர் வாழ்ந்திடு செல்வர்பாற் செல்வரேன்
மதியார்கண், மறுவு றுத்தவ மானமு மியற்றுவர் மானமுள்
ளவராயிற், குறுகு மவ்வவ மனத்தா லுயிர்விடு கொள்கையி
ற் றலைநிற்பார், நறும லர்க்குழா லாதலா லவரிடை நண்ணை
ன் நெனவெண்ணல். (கசுந)

இருங்க டம்புவி யிடத்தினில் லாரையெல் லாருமென் னுவ
ரென்னா, வொருங் குணர்ந்தமுன் னேருரைத் திட்டவஃ துண்
மையென் றுளங்கொண்ணீ, நெருங்கு பற்றுறு தாய்தந்தை ய
ருநிரப் புறுநாை வெறுப்பாரேற், சுருங்கு மன்பின்மற் றெவர்
வெறுத் திடாதவர் தூநகை மலர்க்கொம்பே. (கசுசு)

ஒன்றும் வேண்டல ராயினுஞ் செல்வாபா லுறுமிடி யவர்
சார்ந்தா, லின்று வந்தமை யாதினைக் கருதிமற் றிவரென வுள
த்தெண்ணிக், கன்று மாறுபல் குறிப்புரை ந்விற்றுவா காதலி
னவர்பாற்போய், மன்ற வந்தது சிறுமையே யிவர்க்கன்றி மற்
றிலை யறிபாவாய். (கசுரு)

இந்த வாரிவ னுரைத்தலென் னெனவுளத் தெண்ணிடே
லெக்காலும், பந்த மானிடர் தன்மையிற் றெனப்பகாந் தேன்
பரம் பொருளாய, சந்த மாமறைத் தலைவன்பா லுறுவது தகா
தென்றே னலன்கண்டா, யெந்த வாறுகை யுறையிலா தையன்
முன் யான்படர் குவன்மாதே. (கசுசு)

(கசுந) தெறு நிரப்பு - வருத்தும் வறுமை, எண்ணல் - எண்
ணிக்க. (கசுசு) இது "இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளவர்" "அற
ஞ்சாரா தல்குறவு" என்ற திருக்குறள்களின் பொருளது.

(கசுரு) இது 'यः पश्यन्मां' (யாசனாந்தம்ஹி
கௌரவம்) - ஏற்றலால் கௌரவம்போம். என்றதைச் சுட்டி
, ந்த. போய் - போதலாலென்பதன் நினைப்பு.

(கசுசு) சத்தம், உதாத்த அதுதாத்த சொசுதிதங்கள்.

எழுக டற்கொரு புன்னுனிப் பனித்துளி யென்னுவ கையைச் செய்யுங், கொழும் லைத்துணைத் தேவுக்கம் மலைத்துணை கொண்டுபோற் றிடலுண்டோ, செழும திக்குசின் னூலிழை பறித்திட்டுச் சிந்தித்த துறல்போல, முழுமு தற்குமே தாவது கையுறை கொண்டுமுன் னுறல்வேண்டும். (சுசுஎ)

மேற்படி வேறு.

என்றுணைத்த கொழுநூளை கேட்டுமகிழ்ந், திதற்கென்றோ செயலென் றெண்ணி, யன்றுமுத லுபவாசந் தானிருந்து, மா முனிவ னரிதிப் றேடி, நன்றளிக்கு நெல்லினிற்சூன் னொருபா கம் வேறெடுத்து நலக்கச் சோத்துத், துன்றியவந் நெல்லையொரு தினத்தறலி னனைத்துவறுந் தெடுத்துத் தாய்தா. (சுசுஅ)

கறையிட்டு நானிகாண வுலக்ககொடு மிக்கிடித்துக், கரிசு போக்கி, நிறையிட்ட வவலாக்கிக், குசேலமுனி கந்தையினி னேடி, யோபான், மறையிட்ட வொழுங்குடையான் முடிந்து கொடுத்தினிதுபோய் வருக வென்றாள், சிறையிட்ட பவநீங் கும் வழிகண்டோன், வழிதேடிச் செல்ல லுற்றான். (சுசுக)

முன்னுநெடுந் தூரவழி நடந்தறியான், ரோட்கோப்பு முதலா தாரந், தன்னமுமி லான்பதிகா தமைவினவி னீழிதோந்து, தடையி லாது, பன்னெடுங்கா வதம்போகிக், கவாவழிகண் ளெ மயங்கிப் பரிந்து நின்றந், குன்னிமதிப் பாலிதுசெல் வழியெனத்தோந், தவணின்று முற்றுச் செல்வான். (சுசுஓ)

(சுசுஎ) எழுகடல்கள் - உப்பு கரும்பிரசம், கள் நெய் பால் தயிர் சுத்தஜலம் இவற்றினை யுடையன. செழுமதிக்குச் சின்னா விழைபறித்திட லென்பது. —கண்ணிப்பெண்கள் விரைவிலே கண வனைப் பெறும்பொருட்டு நிலாச்சோறு சமைத்துப் படைத்து வழிபடுங்கால் தமது முன்னுனை நூலிழையை வஸ்திரப்பிரீதியா கப் பறித்திட்டுப் பிறைதொழுதலைச் சுட்டிநின்றது.

(சுசுக) கரிசு - தவிடு உமி முதலியன. தேடல் - (இழியாத் பாகத்தை)நீட்டல். (சுசுஓ) தோட்கோப்பு-தோளிற்சேர்ப்பது. சுட்டமுது. பதிகர் - வழிச்செல்வோர்.

வது.] குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். சள

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநீத்தம்.

வாங்குவிற் கருங்கார் மருங்குற மருண்டு மையலம் பிடியென வணைத்த, தேங்குமும் மதம்பெய் களிற்றினைக் கண்டு சிறு பிடி யூடவக் களிற்று, பாங்குறப் போகி யடிக்கடி வணங்கிப் பரிந்துபைங் கம்பகந் தளிர்்த்த, பூங்குழை யூட்டிப் புலவிதீர்த்தனைக்கும் பொருப்புகள் பற்பல கடந்தான். (களக)

மிக்கசெந் தழுவின் சிகைக்கொழுந் தெழுந்து மெய்வெதுப்புறுமென வஞ்சித், தக்கபொன் னுலகத் துறைகுநர் முகிலைத் தடையென நவின் னுகீழ்த் தாழ்த்தி, யொக்கலோ டொளிர்கற்பகரிழன் மருந்துண் டியிரையோம் புறக்கடுங் கொடுமை, தொக்கநீள் பரப்பு நிரப்புறு முரப்புச் சூழல்கள் பற்பல கடந்தான். (களக)

ஆறலைத் துயிருண் டிடல்கவர்ந் தொளிக்கு மவர்க்குமவ் வுடல்கரு தாது, கோறலைக் குறித்த குடாவடி சீயங் கொடுவரி வேங்கையெய் யாமான், மாறலைத் தெழும்போ தகமுத லாம்பன் மாக்கட்டு மிடமதாய்க் கொடுமை, காறலைச் செய்யா தடர்ந் துயர்ந் திருண்ட காடுகள் பற்பல கடந்தான். (களக)

மாங்கனி யுதிதப் புலியடிப் பைங்காய் வாழைக்கூன் குலைபல முறியத், தேங்கனின் தொழுகும் வருக்கைகள் கிழியச் செறி கழு கம்பழஞ் சிதறத், தாங்குமுப் புடைக்கா யுடைதரப் பகட்டுத் தகட்டகட் டிளவரால் பாயும், வீங்குநீர்ப் பழன முடுத் ததே யங்கண் மென்மெலப் பற்பல கடந்தான். (களச)

(களஉ) மருந்து - அமிர்து. முரம்பு - பருக்கைக்கல்; வலிந்து நின்றது. (களஉ) உடல் - திரவியம். எய் - முட்பன்றி. காறுதலைச்செய்யாமல் - தோற்றவியாமல்; அன்றிச் சூரியவெப்பம் காறுக்குந் தலைக்குஞ் செய்யாமல் எனலுமாம். (களச) புலியடிப்பைங்காய்வாழை-புலியடிபோலும் காய்வரிசைகளை யுடைய வாழை. வருக்கை - பலா; இது வரிசையாகச்சுளைகளை யுடைமை யின் ஆகுபெயரென்பர் நச்சினூர்க்கினியர். அகடு - வயிறு.

காமனும் பெண்மை யவாவும்ப் பொலிந்த காணையர் மார்பி
டை வயிரத், தோமறு பூணிற் றந்நிழல் வேற்றுத் தோகைய
ரெனநினைந் தூழிக், கோமள மடவார் மறுகிடை யெறிந்த
குருஉமணிப் பூணவட் குறுகு, நாமநீ ளிருளை நக்கிவா ளெறி
க்கு நகரங்கள் பற்பல கடந்தான். (கஎரு)

துன்னிய வஞ்ச மழுக்கறல் வெகுளி தோன்றிடா வகையு
ளத் தொடுக்கி, நன்னய முடையார் போல்வெளிக் காட்டி நா
ட்டிய திறையுநன் குய்த்துச், சென்னிமே லிருகை குவித்துநன்
கொழுதிச் செயிருறு சமயமுற் றறிந்து, மன்னரை யலைக்குங்
கொலைத்தொழிற் குறும்பர் வாழ்நகர் பற்பல கடந்தான். ()

கந்தமென் மலரும் வயிரமும் பொன்னுங் கரிப்பெரு மருட்
புழுவெண் முத்துந், சந்தனக் குறடுங் காழகிற் றுணியுந் ததை
மயிற் பீலியு மெடுத்திச், சிந்துவெண் டரங்கக் கரங்களா லிரு
பாற் செறிகுலை யுடைத்துவார் பரவை, நந்தலில் வயிறு கிழித
ரப் பாயு நன்னதி பற்பல கடந்தான். (கஎஎ)

கோச்சகக்கலிப்பா.

மெய்த்தசையிலாதொடுங்கிமேலாய தவத்தொடுங்கா
னெய்த்தினிநாமற்றைவழியெவ்வாறுகடப்பதென
வுய்த்துணர்ந்துமென்மெலச்செலுறுபொழுதுமறுகும்வகை
மொய்த்தெழுதிவெப்புடம்றுமுதிர்வேனில்வந்ததுவால்(கஎஅ)

மண்கொதிப்பவறல்கொதிப்பவளிகொதிப்பவெண்ணுவா
ரெண்கொதிப்பந்நூநீழலியைமனைவிட்டகலார்க்குங்
கண்கொதிப்பக்கரங்கொதிப்பக்கால்கொதிப்பக்கற்பகஞ்சார்
விண்கொதிப்பவவ்வேனில்வெம்பருவமேவியதால். (கஎஆ)

(கஎஇ) நக்குதல் - நண்டுக்கெடுத்தல். (கஎஈ) குறும்பர் -

சிற்றரசர். (கஎஎ) குலை - கரை.

வது.] குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். சக

குலவுதனைவிழுங்குவகைகொண்டகோட்குனமாகி
யிலகரவநாடனைத்துமிதுசமயமெனப்பரிதி
பலகதிரும்புகுத்துடற்றப்பண்ணியசெவ்வழிபோலு
நிலமகடனுடல்வெடிப்பநேர்தோன்றும்பெருங்கமர்கள். (கஅ௦)
நலக்கதிர்செய்நம்பகையைநான்மறையேரிதுகொண்டே
விலக்குவர்நாங்கொண்டிருப்பின்மேவாதெப்பகையுமெனப்
புலத்தமைத்துக்கவர்ந்தான்போற்பொய்கைகுளங்கானதிமுன்
னிலத்தமைத்தநீரெல்லாநெடும்பரிதிகவர்ந்தனனூல். (கஅ௧)
தெள்ளுபுனனசைமிக்குத்திரிமருப்பினிர்லையெலா திருநெல்
நள்ளரியபேய்த்தேநின்பின்றொடர்ந்துநலிந்திடுமால்
வள்ளலெனவெளிக்காட்டிவஞ்சிக்குமுலோபர்கள்பி [போல்
னெள்ளுவறுமைப்பினியோர்தொடர்ந்துதொடர்ந்தினைப்பது
புறங்கொடாத்திறல்வீரர்பூம்போர்வைநெகிழ்த்தகற்றிப்
பிறங்குசாந்தாற்றிவிடுவளிக்களித்துப்பெரிதுவப்பா
ரறங்கொண்மாதருங்கணவரங்கையன்றித்தடவுதலின்
மறங்கொள்குயஞ்சிவிறிவிடுவளித்தடவவம்பவிழ்ப்பார். (கஅ௩)
காலோடைவாவிசுளமுதலாயகணக்கிலவன்
மேலோடும்புனல்வறப்பவவற்றுறைமென்பதவைகணற்
பாலானவொருவனிடம்பற்றியினிதுண்டகினை
யேலாத்துன்பவனுறுங்காலிரிவதெனவிரிந்தனவால். (கஅ௪)
வாவிகாள்சுளங்காணீர்வற்றினீர்முன்னளித்த
மேவியவின்சுவைப்புனலால்வீங்கினேமிதுபொழுது
பாவியவப்புனலளிப்பேம்பற்றுமெனக்கால்வதுபோற்
பூவியன்மக்கள்ளுடம்புபொங்குவெயர்நீர்காலும். (கஅ௫)

(கஅ௦) கோள் - ஈண்டு இராகு. கமர் - நிலவெடிப்பு.

(கஅ௧) நம்பகையென்றது - குரியனை மறைக்கவரும் மாத்
தேயரென்றும் அகரரை. இதுவென்றது பொய்கையாதியவந்
றியுள்ளநிறை. (கஅ௨) இரலை - மான். பேய்த்தேர் - காண
விற்பென்றும் பொய்த்தீர். (கஅ௩) சாத்தாற்றி - சிவிறி. வங்
பு - கச்சு. (கஅ௪) அவல் - பள்ளம். நற்பாவி - தலையூழ்.

கண்ணாழிக்குகாடும்பருவநகைதருவெள்ளொளிகாட்டி
யெண்ணுமனங்கரைந்துருகவிந்தியமுமுடனுருகத்
துண்ணெண்ணும்வெந்தீவெப்பந்தொகுமைந்தர் துறுத்துதலால்
வண்ணமணிநகைத்துவரவாய்மடலார் மடம்பெருவும். ()

வாங்குகடலகம்புருந்துவடவைதிவதையநிந்தா
மோங்குகடல்சுவற்றவெனவுலகுரைத்தலதுபொய்யே
தெங்கியவிப்பருவத்தாற்செறிவெப்பிற்காற்றமை
யாங்குருளிரிடந்தேடியஞ்சியொளித்ததுபோலும். (கஅ௭)

இத்தகையவேனிலிடையிருப்பசுபாலமெலிந்தம்
பைத்ததருநிழலிருந்தும்பள்ளமெலாமாராய்துந்
தத்துபுனல்கிடையாமைத்தாகத்தால்வாப்புலர் துந்
சுத்தவிரதத்தவநற்றுடைநின்றோன்செல்லுமால். (கஅ௮)

சுடர்மறையலுரகத்துத்துயில்வதற்காரிடங்கோடுப்பார்
படர்வழிச்செனமக்கிவகூர்ப்பழச்சுமுடையாரிலெரன்
நிடுருடையமனத்தினனாயெதிர்கோயின்முன்னுறங்கி
யடர்கதிரோனெழுமுனெழுந்தாறுணர்ந்துநடந்திடுமால். ()

கானவேன்முட்டைத்துக்காலான்முடியாம
லீனமார்முள்வாங்குங்கருவியுமங்கில்லாமன்
மானமார்பெருந்தவத்தேதான்மனமெலிந்துமுகம்புலர்ந்தோர்
தானமேவுறவிருந்துட்டதையவியவையெண்ணுவான். (க௬0)

செறிதருதன்மனப்படியேசெய்தலொருவர்கினிதா
மறிவுறுக்குங்குருமொழிசேட்டாக்கலஃதினுஞ்சிறப்பா
முறிதருமேதிலர்சொற்கேட்டுநூற்றன்முனிதுயர்மனையாள்
வறியவுரைகேட்டுநூற்றன்மண்ணிறனோர்கெடுதியுறும். (க௬௧)

இதுதெரிந்துமனையாட்டியியம்பியசொற்குடம்பட்டு
முதுவெயிலாலுடல்வருந்திமூர்ச்சித்துமெலிகின்றேன்

(க௬௧) மன் திறல் நேர்கெடுதி - உலகு அழித்தலை பொத்த
கெடுதி. 'ஸ்திரிபுத்தி: ப்ரளயாத்தக:' என்பதனுருணர்க.

வது.] குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம். ஐக

கதுமெனப்பல்காவதங்கள்கடந்தேன்வண்ணவரைநக
ரெதுவெனக்கேட்டிடிவெவருமின்னுநெடுந்தூரமென்பார். ()

மற்றைவழியுங்கடக்கவலியின்றோர்விதத்தினு
லுற்றிடினுங்கருங்கடல்யாருதவிகொடுகடந்திடுவேன்
பொற்றவதுகடப்பினுமப்புரத்திலெனையார்மதிப்பார்
சற்றுமுணராதுவழித்தலைப்பட்டேனென்செய்தேன். (கக௩)

மாமகுடமுடிமன்னர்நனிவந்துகாத்திருக்குங்
கோமகன்மன்றலைவாயிலெவ்வாறுகுறுகுவல்யான்
பூமலியுமவ்வாயில்புகினுமவன்நிருச்சேவை
யேமமுறவேழையெற்கெளிதுகிடைத்திடுங்கொல்லோ. (கக௪)

கற்பகத்தைச்சார்ந்தும்வறுங்காய்கேட்குத்தணிவார்போற்
பொற்புடையவெம்பிரான்நிருமுனரிதிற்புகுந்து
மற்பமுறுதிருவேட்டலறிவேகொலெனவுளத்துப்
பற்பலவுமெண்ணியயர்வுயிர்த்தானப்பனவனே. (கக௫)

என்னதுயரினியுறினுமிதுகாறும்வந்தமையான்,
முன்னமனைக்குரைத்தபடிமுற்றும்போய்வருவலெனத்
தன்னுளத்திலெண்ணியெழீஇத்தனிநடந்துசின்னொளின்
மின்னுமிழ்கார்முகில்பயிலுமேல்கடலின்கரையிறுத்தான். ()

என்னவெடுத்துரைத்தசுகமுனிவனிணையடிவணங்கி
மன்னர்மணிமுடியிடறும்வார்கழற்கால்வயவேந்த
னன்னர்கொண்மற்றைக்கதைபுநடத்துகெனநனியிரப்ப
வின்னலிலாதயார்ந்தமுனியின்புறவாய்மலர்கின்றான். (கக௭)

முதலாவது

குசேலர்மேல்கடலடைந்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - ௨௨௩.

(கக௨) துவரை - துவாரகா என்பதன்றிபு. (கக௩) பொ
ற்ற - ஈண்டுதன்றாக என்னும்பொருட்டு.

(கக௫) அயர்வுயிர்த்தல் - சோர்வு நீங்கல்.

ஸ்ரீ

இராமஜயம்.

இரண்டாவது

குசேலர் துவாரகைகண்டு

தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம்.

கடவுள்வணக்கம்.

பஃறேடைவண்பா.

சூமேவு நான்முகத்தோன் போற்றித் துதிப்பதுவுந்

தேமேவு பைந்துளவஞ் சேரக் கமழ்வதுவு

மாமேவு மாமறைகள் வாழ்த்தப் பொலிவதுவுந்

தாமேவு வஞ்சச் சுகட முதைத்ததுவுந்

தீமேவு மாரணியஞ் சென்று திரிந்ததுவுந்

தூமேவு மன்பருளந் தோன்றப் பயிவதுவுந்

பாமேக வண்ணன் பதம்.

(க)

(க) தாமேவு - வலிமைமேவிய, தாமாகமேவிய. வண்டில்
வழிவாய்வந்தவன் சுகடாசுரன்; சுகடம் - வண்டில்.

தீமேவுமாரணியஞ்சென்றது - இராமாவதாரசரித்திரமரபினு
ம், அவதார ஒற்றுமையினால் கூறியதென்றனும், "சூடையுஞ்
செருப்புங் கொடாதே தாமோதரனைநான் - உடையுங்கடியன
னுன்றுவெம்பரற்கனாடைக் - கடியவெங்கானிடைக் காலடிநோ
வக் கன்றின்பின் - கொடியெனென்பின்னையப்போக்கினெனெல்
லெபாவமே." என்ற ஆழ்வார் ருத்தியைக்கொண்ட இவ்வவதா
ரச் சரித்திரமாகவேனுங் கொங்க.

ஞ்சேலர் தந்கர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம், ஐங்

ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கிவந்த
ஆசிரியத்தாழ்சை.

நீரார்பைங் கொண்ட னிகர்திருமே னிப்பெருமான்
பாரார நின்றசெழும் பங்கயச்செம் போதழக
டேர்வார் வினையிருட்குச் செங்கதிரோ நென்பரால்.

காயாம்பூ வொத்த கதிர்த்திருமே னிப்பெருமான்
பாயா ரணமறைக்கும் பங்கயச்செம் போதழக
ளாய்வார் வினைவாரிக் கார்வடவை யென்பரால். ௧௮௮.

வற்றாக் கடனேர் வருதருமே னிப்பெருமான் நிகர்த்த.
பற்றார் கழலொலிக்கும் பங்கயச்செம் போதழக ௧௮௯.
நற்றார் வினையரவுக் கோருவண மென்பரால். (௨)

வெள்ளோத்தாழ்சை.

திண்ண மென்று தீய தீர
வெண்ண மொன்றி யென்று முள்வர்
கண்ணன் கமலக் கழல். (௩)

ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்த
வெள்ளோத்தாழ்சை.

பற்றிற் பழுதியற்றும் பந்தத் துழனெஞ்சே
செற்றச் சகடுதைத்தான் றுள்குறியா தென்கொலோ ௧௯௦.
முற்ற வொழிந்து விடல்.

(௨) கொண்டல்மேனி, காயாமேனி, கடனேர்மேனி, என்
தது கிருஷ்ணன் என்பதுகுறிக்க ; கிருஷ்ணன் - கருநிறமுடை
யவன். வினை ஆண்டு தலவினையினைகள் ; தலவினையும் பிறப்புக்
கேதுவாதலை “ திருஞ்சேரிருவினையும் ” என்ற திருக்குறளானு
ணர்க. (௩) தீயதீர தமலக்கழல் திண்ணமென்று எண்ண
மொன்றி உள்வர் என்க.

தன்று பவம்வினைக்கும் பத்தத் துழனெஞ்சே
கன்று குணில்கொண்டான் னுள்குறியா தென்கொலோ
வென்று மொழிந்து விடல்.

நந்தும் வினைக்கிடனும் பத்தத் துழனெஞ்சே
யுந்தி மருதிடந்தான் னுள்ளுறியா தென்கொலோ
வந்தோ வொழிந்து விடல். (ச)

வெளிவிருத்தம்.

வேதந்தெரித்தானும் தெய்தித் துள்ளானும் கண்ணன்போ
லும், போதந்தருவாலும் போத்தொளியாய் தீற்பானும் கண்
ணன்போலும், மேதத் தவிட்பாலும் மெவ்வுறிகுந் காப்பானும்
கண்ணன்போலும். (ரு)

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியா சிரியவிருத்தம்.

முற்ற விளமென் தளிர்க்கரத்தான் முனிவி ளாது மெல்லெ
னச்செம், பொற்ற மரையிற் குடியிருக்கும் பூவை வருநிற் தொ
றுஞ்சேக்கும், வற்ற ரணிநற் பதமிரண்டும் விபன்மா நிலந்
தீண் டிடநடந்து, கற்ற மேய்த்த சிற்றாயன் காமா சோத்தி வா
ழியவே. (சு)

மேற்படி வேறு.

பலதலையனந்தனோடென்பகடுமெய்ப்பாறிநிற்ப
மலாதலையுலகந்தாங்குமாலையந்தடந்தோள்வேந்தே
குலமறையுணர்ச்சிமிக்ககுசேலன்சென்றிறுக்கப்பட்ட
நலமலிநெய்தல்சார்த்தநளிர்கடல்வளமிக்கன்றே. (எ)

(ச) செற்றம் - வஞ்சம். ஒழிந்துவிடல் - நினையாதொழிதல்.
கன்றுவடிவாகவந்தவன் - வசசாகரன். மருதமரமாகவிருத்த
வர் - தனகூபரமணிதிகிர்பர். (ரு) போலும் ஒப்பில்போலி,
இசைநிறை யசையுமாம் (சு) பூவை - பூவைபோலும் இலக்
குமி. தார் பதத்திலணிதல் - தானிலவீழுமாறுதோனிலணிதல்.

(எ) அனந்தன் - அழிவற்றவன், (ஆதிசேடன்.) பிரையத்து
மழிவின் நிதிப்பவன். எண்பகடு - பூமியைப்பரிக்கும் எட்டியாரினை
கள். எய்ப்பு - இளைப்பு. இறுத்தல் - தங்கல்.

டாவது] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். ௩௫

சீருறுசங்கம்வாய்ந்துசெழுங்குலயமுண்டாக்கி
யோருறுகமடமீனவுருவங்கொண்டியிகளோம்பி
யேருறுபவளச்செவ்வாயியைந்துபொன்புனாந்துதண்ணென்
காருறுநிறமுங்காட்டிக்கண்ணனைத்துணையும்வாரி. (அ)

வாங்குதென்கடலின்மீனமுதலுயிராமருவலாலே
வீங்கியபுலவுமாற்றிமிளிர் தரப்பூத்தவெய்த
மேங்கியமணங்கான்றான் றசிறப்பினைச்செய்யுந்தம்மைத்
தாங்குறுகளைகளுனோதம்பழிமறைப்பார்போல. (க)

அலையெறிமுனியுமுத்துமலகும்பன்மீனும்நுந்
தலையெய்க்கும்நுமுன்நிச்சாரதருகுப்பையாகக்
குலையருங்கியற்றும்பெண்ணைமடம்புனைகுரம்பைதோறும்
வலையெத்தொழின்மேற்கொண்டுவாழ்வனபரதச்சாதி. (க0)

அயில்விழிப்பகையாமென்பதறிந்துயிராசெகுப்பார்போலக்
குயின்மொழிப்பரவமாதாகுரைகடன்மீன்கள்போழ்ந்து
வெயிலிடையுணக்கிப்பின்னும்விற்றுளமகிழ்வாராயாரே
செயிருறுசேற்றத்தெவ்வைச்சிதைத்துளத்துவகைசெய்யார். (1)

இணங்குகைத்தோணியேறியெறிவலைச்சுமார்ப்பு
மணங்குறப்பட்டபன்மீனருங்கரையுக்குமார்ப்பு
முணங்கன்மீன்கவாபுள்ளோப்புமார்ப்புமிக்கோசைபோக்கி
வணங்குதுண்ணிடைபாரம்மீன்மாறிடுமார்ப்புமல்கும். (க2)

மீன்விலைக்கொளவச்சேரிவிருப்பொடுபுகுந்தமைந்தர்
வானவிற்போலுநெற்றிவலைச்சியாகண்மீன்பாய

(அ) குவலயம்-தீலோற்பலம்; பூமிவட்டம். கொள் எல் - கொ
ண்டிருத்தல்; எடுத்தல். பவளச்செவ்வாய் - பவளமுண்டாருஞ்
செவ்வியஇடம்; பவளம்போலும் வாய். பொன் - பொன்; இலக்
குமி. துணைதல் - ஒத்தல். (க) பழிமறைத்தல் "அற்றமறைக்கும்
பெருமை" என்ற பெருநாவலர் வாக்கியப்பொருளுண்டேற்ற.
(க0) அலகு-பலகறை பரதர்-வலைஞர்; பரவர் என்போருமிவர்.

மானமால்கொண்டன் னூர் சொல்வரம்பினை க்கடவா ராகி
யீன மிக்குறப்பொன்னெல்லா மீந்தளித்தவையெ கொள்வார்: ()

கொழுஞ்சுறுக்கொழுமீனோடு கூட்டினன்கருந்தவாங்காங்
கெழுங்கரும்பெண்ணைதோறு மிறக்குகண்மாறப்புக்கார்
செழுங்கதிர் த்தரளக்குப்பைசேயொளிப்பவளஞ்சால
வழுங்கலிப்பரதமாக்களிடைக்கிடையளிப்பக்கொள்வார். (கசு)

பெருகியசெல்வருள்ளும்பயனிலாருளரார்ப்பேணி
யருகியசெல்வருள்ளும்பயனுளாருளரென்றாய்ந்து
பெரியவர்சொலுஞ்சொற்றேற்றும்பெரியநீர்க்கடலுமாங்காங்
சூரியவெண்மணற்சித்தூரற்கேணியுமுரியநீரால். (கரு)

சிற்றிடைவலைச்சிமார்கடெருத்தொறுங்கூறிவிற்கும்
வற்றன்மீனாற்றம்போக்குமவர்மணிக் குழற்றாழம்பூ
பற்றுபுபரதர்கோட்டிந் பரப்புமீனாற்றம்போக்கு
மற்றவர்திணினோள்வெய்ந்தநெய்தலங்கண்ணிமாதோ. (கசு)

³ மருங்கிலாப்பரத்திமார்கண்மடநடைகற்பான்வேண்டி
யொருங்குவந்தடைந்தாற்போலவுயர்கரும்புண்ணிச்சேக்கை
⁴ யருங்குலப்பார்ப்பினோடும்பெடையொடுமன்னந்துஞ்சுந்
கருங்கொடியடம்புகுழந்தைகையங்கானல்வேலி. (கஎ)

(கசு) மானமால் - பெருவேட்கை. (கசு) கொழுமீன் - கொழுமீன்; இதனைத் திருக்கோவையார் கஅஅ - வது செய்யுளில் உரையாசிரியர் மீனின் ஓர்வகைச்சாதியென்பர். புக்கார் கொள்வாரெனமுடிக்க. இடை - அளவு. (கரு) பெரியவர்சொலுஞ்சொல்லென்றது, "எறிநீர்ப் பெருங்கட லெய்தி யிருந்தும்" "மல்கு திரைய கடற்கோட் டிருப்பினும்" என்னும் தாலடியார்முதலியமுதுதூல்களின்வசனங்களை. (கசு) கோடு-கரை; கொம்புமாம். (கஎ) சேக்கை - புட்கந்தங்குவது; (கரு) அடம்பங்கொடி. எனமாதக. கருமை - பெருமை. கைதை - தடமை; கேதகை என்பதன்றிபு.

டாவது.] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். ௫௭

தினைமுதல்வரகுமுன்செஞ்சாலிமுன்வினைக்குமுன்று
வனைபுகழ்நிலத்தார்நன்குமழைவளம்வேண்டிநிற்பர்
பனைசெறிபிந்நிலத்துப்படுமுப்புவினைப்போரென்றும்
வினைதவாதுஞ்நற்றமிக்கவெயில்வளம்வேண்டிநிற்பர். (௧௮)

இவ்வகைவளங்களெல்லாமினிதுகண்விட்டுநோக்கிச்
செவ்வியவிறும்புதெய்திச்சீகரந்துளிப்பத்தன்மெய்
யொவ்வமெல்வளிதண்னென்னவருடவோர்புன்னைநீழ
லெள்வியமவித்தமேலோன்சற்றிருந்தயர்வுயிர்த்தான். (௧௯)

இக்கலமுனைப்பாற்குப்பொன்னிம்மியுமீதற்கில்லே
மிக்கவன்கேளாதுய்ப்பவிரும்புறுசிறப்புமில்லே
நக்கசெங்கமலக்கண்ணன்சேவைக்குநடக்கிறேமென் [ன்.
நெருக்கமெய்யுரைத்திட்டாறுமுண்மையென்றுள்ளம்கொள்ளா

என்செய்வாநன்சொற்கூறியிரப்பதேதுணிவென்றெண்ணிப்,
பொன்செய்தமலர்ப்பூம்புண்ணைநிழலினின்றெழுந்தபோந்து,
வன்செயன்மீகாற்சார்ந்துமனமிரங்குரைபல்கூறி,
நன்செயலேறியின்றானடைக்கலமேறினானே. (௨௧)

கூம்புடைக்கலமீகாநற்குரைகடல்கிழியவோடித்,
தேம்பலிறுவாரகைக்குச்செஃறுறையிறுத்தலோடும்,
பாம்பணைக்கடவுள்பாதுபங்கயமுள்ளத்துள்வோர்,
னோம்புறுற்றிறங்குவாரோடிநங்குனுவகையெய்தி. (௨௨)

(௧௮) தினைசோளமுதலியனகுறிஞ்சியினும், வரகுதுவ
ரைமுதலியனமுல்லையினும், சாலிகரும்புமுதலியனமருதத்தி
னும்விளவன. (௨௦) இம்மி-மத்தங்காய்ப்புல்லரிசியென்பர்சித்
தாமணியுரையாகிரியர்; இது“தினைத்தனைநன்றி”என்னும்
திருக்குறள்போலசிறுமைக்கெடுத்துக்காட்டுவதோரளவை.
மிக்கவன்-மேலிடத்துள்ளமீகாமன்; இதனானேமீயான்மீகான்
என்றுவழங்குமுண்டு. (௨௨) கூம்பு-பாய்மரம்.

இம்மி-புதுவடசுது-அருபுநாயகமடங்குதிருநாழிஸ்ஸுப்பகம்.

கலிவிருத்தம்.

பானஸந்துவரைப்பன்மினூர்கண்வா

யானஸந்துவரைப்பற்றுறாதவன்

வான்ஸந்துவரைப்படுப்போன்பின்வாழ்

கானஸந்துவரைப்பதிகண்ணுற்றான்.

(௨௩)

(இ - ள்.) பானஸ் அம் துவரை பன் - நீலமலரையும் அழகிய பவளத்தையும் (உவமை) கூறத்தக்க, மின்னூர் கண் வாயான் மின்போல்பவரான மங்கையரது கண்களாலும் வாயினாலும், அலந்து உவரை பற்றுறாதவன் - (மயல்கொண்டு) வருந்தி அம்மங்கையரைப் பொருளெனக்கொள்ளாத குசேலமுனிவர், வான் நலந்து வரை படுப்போன் பின் வாழ் - தேவர்கள்-நன்மையடையுமாறு மலைகளின் (சிறகுகளை) அறுத்த இரத்திரன் பின்னவனான கண்ணபிரான் வாழ்கின்ற, கானஸம் துவரைப்பதி கண்ணுற்றான் * கடற்கரையினையுடைய துவாரகைப்பதியைக் கண்டனர். ஏ-று.

பன் வினைத்தொகைப்பொருட்கண்வந்தவினைப்பகுதி. உவர் உகரச்சுட்டுப்பெயர். நலந்து நலக்கவென்பதன்றிரிபு. பின்னென்றது இரத்திரன் தந்தையராகிய காசிப முனிவரிடம் வாமனராயத்தோன்றி உபேந்திரபட்டம்பெற்று, உபேந்திரநகரத்தில் வீற்றிருத்தலால்வந்த முறைப்பெயர். முன்னிரண்டடி முறைநிரணிதைப்பொருள்காள். பின் வான் நலம் துவரை படுப்போன் வாழ் துவரை கண்ணுற்றான் எனக் கண்ணழித்து, பின்பு (அக்குசேலர்) தேவர்கட்கு (ஆகத்தக்க) நன்மைகளை விராயச் செய்வோனான கண்ணன்வாழ்கின்ற துவரையைக் கண்டனார் என்றும், கானஸ் என்பதற்குச் சோலையென்றுங் கூறினும் அமையும். இதில் துவரை த்வரா என்பதன்றிரிபு. அன்றி, வான் அஸம் துவரை படுப்போன் - சிறந்த அலாயுதத்தால் துன்பங்களைக் கெடுக்கத்தக்க பலராமர் எனக் கூறுதலுமுண்டு. துவர் - வெறுப்பு ; இச்செய்யுள் திரிபணி.

தருமந்தன்னகந்தங்கிப்பொலிவுறத்
தெருமந்தன்னகுபாவஞ்சிதைதர
வருமந்தன்னவன்வைகலினொருநாக்
கருமந்தன்னமுமின்றக்கடிநகா.

(௨௪)

(இ - ள்.) தன் அகம் தருமம் தங்கி பொலிவுற - தன தகத்தில் தருமம் நிலைபெறத் தங்கிவிளங்கவும், அல் நகு பாவம் தெருமந்து சிதைதர - இருளையும் கீழ்ப்படுத்தும் பாவம் கலக்கமடைந்து சிதைத்தொழியவும், அருமந்து அன்னவன் வைகலின் - அருமருந்தன்ன கண்ணபிரான் வீற்றிருத்தலால், அக்கடிநகா ஆர் அநா கருமம் தன்னமும் இன்று - அவ்விளக்க முடைய துவாரகைபானது அரிய துன்புறுத்துங் கருமங்கள் சுற்றுமில்லாததாயிற்று. எ - று.

தெருமரல் - கலங்கல். பாவம் இருளினுங் கருமையுடைமை நோக்கி அல் நகு பாவம் என்றா. அருமருந்து அருமந்து என மரீஇயிற்று. கண்ணன்வைகலால் அந்நகா தன்னிடம் தருமம்வைகவும், பாவம் சிதையவும், அருளின்றி விளங்காநின்ற தெனவும்; கண்ணபிரான் தனதகத்தில் தருமம்வைகவும் பாவம் சிதையவும் வைகலால் அந்நகா அருளின்றி நிலவிற்று எனவும் பொருள்படநின்றது. இன் கருவிப்பொருளது. திரிபு.

கொடியவிஞ்சிவட்காரைக்குனித்தடுங்
கொடியவிஞ்சிவட்காரைக்குனித்தடுங்
கடியகற்சிக்கிடங்கராக்காலுறுங்
கடியகற்சிக்கிடங்கராக்காலுறுங்.

(௨௫)

(இ - ள்.) கொடிய விஞ்சி வட்காரை குனித்து அடிகம் - (பொறிகளாற்) கொடுங்குணமதிகரித்துப் பகைவரை வளைத்துக்கொல்லுகின்ற, கொடிய இஞ்சி வள் காரை குனித்து அடிகம் - கொடிகளையுடைய மதிலானது நெருங்கிய மேகங் களைஅகைந்து அடிக்கும், கடி அகற்சி கிடங்கு - விளக்கம்பெற்

ற அகன்ற கிடங்கானது, அரா காலுறும் கடிய கல் சிக்கு இடம் கரா கால் உறும் - (பாதலத்துள்ள) அராவிறும் கக்கப்பட்ட ஒளியுடைய இரத்தினக்கற்கள் சிக்கிக்கிடக்கும் இடங்கடோறும் முதலையின் கால்கள் படியப் பெறும். எ-று.

எனவே, மதில் மேகமண்டலத்தினளவும், அகழி பாதலத்தினளவுஞ் சென்று நின்றன என்பதோடு, மதில் இறுமாந்து மேற்சென்றமையின் மேகமண்டலத்தைக்குணிந்தடுத்ததெனவும், அகழி தாழ்ந்துசென்றமையின் தன்னிடந்தங்கு முதலையும் ஆதிசேடனது முடியை மிதித்தற்கு ஏதுவாகிய உயாவையடைந்ததெனவும் தொனிப்பொருள் தருவதுமுணாக. இப்பொருளைத் “தாழ்ந்தோ ருயாவ ரென்றுமிக வுயாந்தோர தாழ்வா” என்னும் பிரபுலிங்கலீலை மாயையுற்பத்திகதிச் செய்யுளானு முணாக. குணிந்து வலித்தலடைந்தது. அடுக்கும் என்பது அடுமெனநின்றது. இது ஈரடிமடக்கு. இதனை அடிதோறும் பொருள்முடித்துக் கூறலுமுண்டு.

சுவலையங்கமலங்குலவாம்பன்மல்

சுவலையங்கமலங்குகுதிக்குமுன்

சுவலையங்கமலங்குறத்தோற்றிநன்

சுவலையங்கமலங்குயிற்றநகா.

(உசு)

(இ - ள்.) சுவலையம் கமலம் குலவு ஆம்பல் மல்கு வலையம் கம் - சுவலையும் கமலமும் விளங்கும் ஆம்பலும் நிரம்பப் பூத்த வட்டமாகிய (அகழியின்) சலத்திலே, மலங்கு குதிக்கு முன் - மலங்கென்னு மீன்கள் துள்ளுதற்குமுன்னா, கம் அலங்குற தோற்றி நன்கு வலையம் சுவலையம் கமலம் குயிற்று அந்நகர் - ஆகாயமானது விளங்கத்தோற்றி நன்கு வட்டமாகப் பூமியில் ஜலத்திலே பத்தது (போல்வது) அந்நகா - எ-று.

முன்றாமடியிலுள்ள கம் ஆகாயம். அது இடவாகுபெயராய் அங்குள்ளகரங்களை யுணர்த்திற்று. ஆகாயத்திலுள்ள

டாவது.] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம்.

சூக

உலகங்களின் பிரதிபிம்பம் ஆகாயத்தையே அதிலுள்ள உலகங்களோடு பூமியிலே சலத்திற் பதித்தாற்போல்வது என்பதாம். மலங்குகுதிக்கில் நீர்கலங்கிப் பிரதிபிம்பம்தோன்றாமை பற்றி முன் என்றார். போல்வது என்பது எஞ்சிற்று. இப்பொருளைக் “குடவனைக்குலம் வயிறுனைத் தினமணிகொழிக்கும்” எனும் நடைதச்செய்யுளானுமுணர்க. இது யமகம்.

இன்னமாநகர்க்காண்டலுமேர்முகி
லன்னமேனியற்காண்டலொப்பாமகிழ்ந்
தின்னநீர் தரவெட்டிவிசைகொளீஇ
நன்னர்நெஞ்சுனடக்கத்தொடங்கினான்.

(உஎ)

பரிக்கொதுங்கியும்பாய்தருமும்மதக்
கரிக்குந்தேர்க்குமொதுங்கியும்கார்க்குழ
லரிக்கண்மாதர்க்கொதுங்கியுமாழ்வினை
பரிக்கலாதான்படருகின்றானரோ.

(உஅ)

முன்னும்பார்க்குமுதிரொலிதோன்றலாத்
பின்னும்பார்க்கும்பெருநிலத்தூருயி
ருன்னும்பார்க்குமுறுவர்குழாமெலா
மின்னும்பார்க்கவெழுதிடுஞ்சீர்த்தியான்.

(உக)

சீதநீழற்செலிற்சிறுயிர்த்தொகை
போதச்சாம்புமென்றெண்ணியபுந்தியா
னாதவந்தவழாறுநடந்திடுந்
காதலன்கைவிரித்துக்கவித்தரோ.

(ஈ௦)

எழுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிநீத்தம்.

நாகுவண் டொலிப்பப் படுங்கடச் செருக்கா னுடொறு மின்
பிடி பூட்டும், பாகுடல் குமைக்குங் கதையடிக்களிறு பாவிய

(உஎ) ஏர் - எழுச்சி. (உஅ) அரி - வண்டு, செவ்வரி. (உக)

ஊருயிர் - எறும்புமுதலியன. உறுவர் - பெருமையை யுடையவர் (முனிவர்.) (ஈ௦) போத - மிக. ஆதவம் - வெப்பம்.

கூடமுங் கடுங்கா, லேகுவாம் பரிமந் திரங்கனும் வாட்போ ரி
லகுகல் லூரியும் விண்ணிற், போகிய ரிரத நிலைஞ்ரு மிகுத்த
புடைவளப் பெருநகர் கடந்தான். (௩௧)

கூந்தலம் பிடியுங் கோணமாக் களிற்றுங் கூடியாட் டயார்ந்
தென மணிப்பூ, ணேந்தெழி விளமங் கையருமைந் தரும்
பொன் னியைதரு சிவிறியும் பந்துஞ், சேந்தகைத் தலங்கொ
ண் டொள்ளற லிறைத்துச் செறிகளி யின்புவந் தாடும், பூந்
தட மலிந்து பலவள நிறைந்து பொலிதரு மிடைநகர் கடந்
தான். (௩௨)

செப்பரு மருதான் மடந்தபு தேர்ச்சிச் செந்தமிழ்ப். புலவர்
தந் தூக்கிற், நிப்பிய வணியும் பலபொருள் வாய்ப்புந் தெளி
தரு நீர்மையுஞ் சீருந், தப்பிலா முழுங்கொண் டலர்மண மு
டைத்தாய்ச் சாற்றுதோ தகலமுந் நெவரு, மொப்பருங் குரை
த்தென் றுரைத்திடப் பொலியு முன்னக ரகழியைக் கடந்
தான். (௩௩)

படங்கிள ரரவப் பாயுடைப் பகவன் பாரளந் திட்டநாள்
வளர்ந்தாங், கிடங்கொள்விண் ணுலகம் போழ்ந்துமேல் வள
ரா வெதிர்தரி யலருயிர் மடங்க, முடங்குணை மடங்க லடங்கரு
முழுவை முதற்கொடும் பொறிபல வுடைத்தாய்த், தடங்கொ
ளீஇ நின்ற மதிம்பெரு வாயிற் றடையையுந் தடையறக் கடந்
தான். (௩௪)

உட்புகு மரசை முன்புகுந் திருந்த வோரர செதிர்கொளுந்
காலை, விட்புலம் புகழு மற்றுமோ ரரசு விரைவினுட் புகுவது

(௩௧) பிடி - கவளம். செருக்கால் குமைக்கும் என்க. பாவல்-
பரவல். கல்லூரி - கல்விப்பிலிடம். (௩௨) கோண - வலிமை.
சிவிறி - நீர்த்துருத்தி. (௩௩) தூக்கு - பாட்டு. திப்பியம் - திவ்வி
யமென்பதன்றிப்பு. அருங்குரைத்து - அரிது; இதில் குரை
அசை. இதுசெய்யுளுக்கும் அகழிக்கும் சிலேடை. (௩௪) கொ
ளீஇ என்பது சொல்லிசையுளபெடை.

டாவது.] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். சூந

காணூஉ, நட்புடையிவ்வீ ரரசுநன் கெதிர. நடப்பவிய் வாறறு
துறலாம், கட்டிலம் புகாதா நெருக்கிடை யொதுங்கிக் கரங்
கண்மேற் றுக்கியுட் புகுந்தான். (௩௫)

விடம்படு வழியான் மள்ளருக் கொதுங்கின் விரைவினவ்
வொதுங்கிடம் வளிபோற், திடம்படு பரிக டாவிட மதற்குந்
திரிந்தொதுங் கிடுமிடஞ் சீறிக், கடம்படு களிறு பாயிட மதற்
குங் கண்டொதுங்கிடுமிடங் கொடிஞ்சி, யிடம்படு மிரத முன்
பினூ ரிடமற் றெவ்விட மிவனடந் திடுவான். (௩௬)

போதரு மிடங்க டொறுநெருக் குறலாம் பொன்வரை யனை
யதோன் மைந்தர், மேதகு மார்பத் திலங்குமா லைகளும்
விரைகெழு கலவையு மிளமை, மாதர்மெய்ப் பூசங் குங்குமச்
சேறு மான்மத மளாவியைந் தூற்றுக், காதநா திடுசெஞ் சந்
தமுங் குசேலன் கந்தையு நாறின மாதோ. (௩௭)

வெளிவரு வாரு முட்புகு வாரும் வீதியிற் கலாம்விளைப்
பாரு, மளிமலர் மாலை சாந்தமுன் கொடுபோ யலங்கரிப் பாரு
முன் வாயி, லொளிபெறு கதவந் தட்டிநிற் பாரு முழலுகின்
றாருமாய் மைந்தர், களிதரப் பயிலப் போகம்விற் றுண்ணுங்
கணிகையர் சேரியைக் கடந்தான். (௩௮)

சங்கரிந் தெடுத்தாம் போன்றவா லரியாம் சமைத்திடப் படு
புழுக் கலந்தீம், பொங்குபாற் குழம்பு மனையுமாச் சியமும்
பொருவில்பல் சுவைக்கறி களுந்தேன், றங்குழுக் கனியு மமை
த்துண்பார்க் குதவத் தக்கபொன் முதலவுள் ளனவென், றெங்
குமா ராய்வுற் றழைத்திடும் பின்னோ ரிருந்தெரு நோக்கியுண்
மகிழ்ந்தான். (௩௯)

குருமலர் வென்பொற் கட்டிமுன் றமைத்த குமுதத்திற்
பொற்கலஞ் செறித்துப், பொருவறு பனிநீ ருலையின்முத் தரிசி

(௩௮) மான்மதமளாலி நாரிடுஞ்சந்தமென்க. மான்மதம்-கஸ்

தாரி; மிருகமத மென்பது மிது.

மகாமகோபாத்தியாயம்

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

நூல் நிலையம்,

புகடடியொண் மணித்தழ லிட்டித், திருகில்வித் துரும விக்
தன மடுக்கித் திருமலி வணிகர்தந் தெருவி, ன்ருமைசால் சிறி
ய பிணுக்கள்பண் ணையினு மடுந்தொழில் கற்பது கண்டான். (.)

ஆப்பியான் மெழுகி முத்தநுண் டிகளா விவிர்தரு கோலமு
மியற்றிப், பூப்புணை கூந்தம் பார்ப்பன மகளிர் பொலிமற்றைப்
பணிதலை நிற்பத், தூப்பயி லுபக ரணங்கொடு மறையோர்
துணர்த்தழல் வளர்த்தவி யமரர்க், கூப்பிடு பளிக்கும் பன்
மகச் சாலேக் கூட்டமாங் காங்குகண் டிவந்தான். (சக)

கதைதபு கலைத்தோன் முடிந்தபூ ணூலர் கவின்றரு முஞ்
சிறா ணையி, னிறைதரு தானைச் சொருக்குமுன் தூங்க நீள
விட் டவர்குழாங் கூடி, மறைபல கற்குங் கிடைகளு நடைதேர்
மாண்புடை யாசிரி யன்சொற், குறைவற வுணர்த்தும் பெரு
மையுங் கண்டுங் கேட்டுமுள் ளுவகைகூர்ந் தனனால். (சஉ)

சீதளப் பளிக்கு மாடமேன் மடவார் செறிதரு புலவியில்
வெறுத்த, தீதறு மணிபொன் றரளமா லிகைகள் செல்பவார்
காலுறப் பின்னி, மாதர்மேன் மைந்தர் மைந்தர்மேன் மாதர்
மாறிவீழ் தரவடிக் கடிசெ, யேதமி லரச வீதியிற் புகுந்தா
னிருந்தவக் குசேலமா முனிவன். (சக)

(ச௦) குரு - ஒளி. குமுதம் - அடுப்பு. வித்துருமம் - பவனம்.
பிணுக்கள் - பெண்பிள்ளைகளுக்கும் உரித்தாதலை "பன்றி புல்வாய்
நாபென மூன்றும் - பின்றுக் காட்சிப் பிணுவொடு வருமே" என்
ற பிங்கலத்தையார் "விளம்பிய பிணுவும் பெண்பெயர் மேற்றே"
என்று ஆடவர்வகையில் விதந்தமையானும் அறிக. (சக)
துணர் - (அழுவகைச்) சிகை; இதனை இரணியை கணகை இரத்
தை கிருஷ்ணை சுப்பிரபை அதிரத்தை வெருருபை என்வழ
ங்குவர். கூப்பிடுபு அனிக்கும் எனப்பிரித்த. அவி அனிக்கும் என
இயைக்க. (சஉ) கிடை - கல்தூரி. கண்டுகேட்டல் முறைதிர
னிறை. (சக) புலவி - அமனியிற்றேன்றும் சிறப்பிணுக்கு. பின்
னிவீழ்தரச் செய்யெனக்கூட்டுத.

டாவது] தங்கர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். கூடு

மணிகள்கால் யாத்த மாளிகை தோறு மருவிய புலவிதீர் பாக்குப், பணிதரு மைந்தர் சென்னியிற் புயத்திற் பதமெடுத்தோச்சிடு மாத, ரணிகிளர் சிலம்பி னொலியும்பின் னெழு பொன் னவிர்தரு காஞ்சியி னொலியுங், குணில்பொரு முரசு முதலிய மடங்கக் குமுறுதல் கேட்டுள்ளே நகைத்தான். (சச)

வலாயிசை முனைத்த கழைநுனிக் கழன்ற மாசுண வரிய சைந் தாற்போ, லிணாபடு மாடச் சிகைநடு பதாகை நெடுமரத் துகிலசை வதுவும், புறாதபச் செறித்துக் கட்டிய மணியாற் புனைந்தோ ரணங்களின் மீது, திரைநா மூப்பி லமரநூர் விமானஞ் சிக்குண்டு கிடப்பதுங் கண்டான். (சரு)

பாற்றினஞ் சுழலும் வசுதுதி நெடுவேற் பார்த்திபர் முன் கடிப் போச்சு, மேற்றுரி முரசு வேற்றிடி முழக்க மெழுதலும் வெளிபுத் தெழுந்து, கூற்றுமுண்ணடுங்க வெதிர்பரிக் காரர் குறுகிடா வகைசெலுங் களிறு, காற்றுவெம் பரிவி லாழிரீர்ச் சேற்றிற் கால்பதிந் தெழாவகை கண்டான். (சசு)

தம்மிடையேற்ற ரவரிடைச் சிறந்த தரணிமன் னவரும் வந் தேற்பச், செம்மையிற் கொடுக்கும் பொருளுட னெழுக் குஞ் செழுங்கர கப்புனல் பெருகி, மும்மைநல் லுலகும் விய ப்பரீ ணதியாய் முடுகிடக் கதிரவ னுறுத்தும், வெம்மைதீர் பாக்குச் சிறுவர்கைத் தோணி விட்டிலா யாடுதல் கண்டான்.()

(சச) கால்யாத்தல் - பதித்தல்; கால் பொருளின்றிய வோரி டைச்சொல். இதனைவடநாலார் உபசர்க்கமென்ப. காஞ்சி - மகளிரிடைக்கணியும் அரதனவணி ; இது என்கோவையாலாக் கியது. குணில் - குறுந்தடி. (சரு) சிக்குண்டல் - தடைபடல். (சசு) வெனில் - கட்டுத்தறி. பரிகாரர் - ஈண்டியானையைக்கா க்கும் குதிரைவீரர். விலாழி - குதிரைவாழ்ந்தீர், பாணத்துதிக் கையிதுறு மதநீருமாம். களிறு எழாவகைபென இலையும்.

(சஎ) கை - சிறுமை.

தெள்ளிய தரள நீற்றிய சுண்ணந் தீற்றிய மாடவறம் தோ
றும், வெள்ளியாற் பொன்னாற் பதுமரா கத்தால் வித்துரு
மத்தினுன் மற்றை, யொள்ளிய மணியா லமைத்தகந் திகண்
மீ யுயர்கத லிகள்பசங் கழைக, ஞுள்ளிய வானத் தலமர நிறு
த்தி யுறுத்தபல் லணிகளுங் கண்டான். (சஅ)

தம்மையூ ரிறைவ னகாவளங் கண்ட சலதரக் குலமவன்
பின்னோன், செம்மையா ரரசுபுரிநகா வளத்தின் சிறப்புநோக்
கிடல்குறித் தாங்குத், தம்முதிப் பொறிய வேவள மைந்தா
துணைவிய ரோடுமின் பமரும், விம்முவான் செல்வ மாடமா
ளிகையின் மேற்றவழிந் திடுவன கண்டான். (சக)

மன்னாதம் பவளக் காற்குடை பிச்சம் வரைந்திடு கேதன
மொலிய, னன்னாகொள் சிவிறி யாலவட் டங்க ணனிதுவன்
றூவிருள் பரப்பப், பன்னகமணியும் வயிரமு முத்தும் பதித்த
பொன் மகுடமுங் குழையு, மின்னல்செய் வாரு வலயமும்
வாளுங் வெயிலுறப் பரப்புதல் கண்டான். (ரு0)

வெண்மையிற் நிகழ்ந்த மேனிலை மாட வியலுப் ரிகையிடை
யிருந்து, துண்மையிற் புனையப் புகுந்தவோ மைந்த னுவல
ருங் காமத்தான் முயங்கிப், பண்மையிற் பொலிந்தாள் வழக்
கறுத் தமாக்கும் படாரிக் கண்ணித னுதலென், றண்மையிற்
செறிந்த சிறுபிறை யிடைப்பொட் டணிந்துவெள் கிடுவது
கண்டான். (ருக)

(சஅ) உறுத்தல் - அலங்கரித்தல் (சக) சலதரம் தவழவன
கண்டான் எனக்கூட்டுக ஜலத்தைத் தரித்திருப்பது (மேகம்.)
கத்தரமென்றும்போல (ரு0) பிச்சம் - மயிற்றோகைக்குஞ்சம்.
ஒலியல் - ஓர்வகை வஸ்திரத்தாக்கு. (ருக) வியல்-அகலம்; “விய
லென்னெவி யகலப்பொருட்டே” என்பது தொல்காப்பியம்.
ஆள்வழக்கறுத்தல் - காதலித்துமயங்கிப் ஆடவரைப் புடை
பெயர்ச்சியறச்செய்தல். “ஆள்வழக் கொழியநீண்ட வனிமல
ரீத் தடங்கள்” என்ற சிந்தாமணி கோலித்தையாரிலம்பகம்
ருக - வது செய்புளானுமுணர்ச.

பொற்றநன் மாடத் தும்பரோர் மடந்தை புரிசூழற் றரள வெண் பிறையு, மற்றொரு மாடத் தும்பரிற் றங்கு மங்குலிற் செறிந்தவெண் பிறையுங், கற்றவர் புகழும் பெருந்தவ முனி வன் கண்டிரு பிறைகளுள் ளானவோ, வுற்றவித் தன்மை யெ ன்னென மயங்கி யுண்மைதேர்ந் துண்ணகை கொண்டான். ()

நவமணி மாட மீமிசை யிட்ட நறும்பரி யங்கத்தி னன்கு, துவளிடை மடவா ரொடுநல னுகாந்த தோள்வலி மைந்தாக ளவர்பூ, விவர்குழல் சோத்துக் கட்டிடக் கதிர்நா னெடுத்த னர் மயங்குபண் மையிற்று, மூவர்குடி சூயினிற் கட்டின ரத் தனை யுறுமின்னே யென்னவுட் கொண்டான். (ரு௩)

பாயொளி விரிக்கும் பொற்றக டிணங்கப் பதித்துநன் கியற் றிய மறுகின், மேயின வரசர் வில்லிடு மகுட மிடைதலி னெ ன்றொடொன் றுரிஞ்சு, சேயடன் மணியும் வயிரமு மற்றுஞ் சிதர்தர வுதிர்ந்துதங் குவதாற், காயும்வெம் பரல்போற் றசல் லுகின் றுர்தங் காலிடை யுறுத்துதல் கண்டான். (ரு௪)

மாங்குயின் மருட்டு மழலையங் கிளவி மதர்த்தரி படர்ந்து மை தோய்கட், பூங்குழன் மடமா தாகளொடுங் கண்ணன் பொன்னுல கோரழக் கறுப்பப், பாங்குறப் புரியு மின்பநற் கலவிப் பகுப்பெலாந் கைவலாற் கொண்டு, தேங்குமந் நகரா தங்கண்மா ளிகைமுன் சித்திரித் திருப்பன கண்டான். (ரு௫)

தலாமிசைக் கொடுங்கோ னடவிய கஞ்சன் சாஸவ னேசிக் பாலன், வரைநிகர் தோட்கா லயவன னாதி மாற்றலர்ச் செகுத் தபோர்க் கண்ணன், வினாகேழு வென்றிப் பெரும்புகழ் யாப்

(ரு௨) பிறை - தலைக்கோலத்துளொன்று. (ரு௩) பரியங்கம் - கட்டில். பண்மை - அழகின்றன்மை. உவர் - கடல் ; பண்பாகு பெயர், குயின் - மேகம். (ரு௪) உரிஞ - உராய. (ரு௫) அழக் சதத்தல் - பொருமைப்படல்.

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் தூல் நிலையம்
துடையாறு, சென்னை-20.

பின் மேவர வியைத்திடந் தோறுந், தினைசெறி கடல்கு முல
கினர் வியப்பத் தித்திக்கப் பாடுதல் கேட்டான். (௫௬)

தன்வயிற் றுலக முழுவது மடக்கித் தந்துமீட் டளித்திடு
பிராணை, மின்வயிற் பொலிய வுயர்ந்தமா ளிகையென் வியன்
வயிற் மடக்கிமீட் டிமீழும், பொன்வயிற் பொலிந்த விந்நகர்
வளப்பம் புகலுதல் சேடற்கு மரிதான், முன்வயிற் காண விந்
திரன் றனக்கு முடிவரி தாலென மதித்தான். (௫௭)

மாந்தளிர் மேனி யில்குமி மணுளன் மலர்தலைப் புவிவருக்
குறுங்காற், தேந்தட மலராற் கணிக ரிம்மா திரிகைசெய் யெ
னத்தெரி விப்பச், சேந்ததன் னான்கு கரங்களாற் சிருட்டி
செயப்படு மாநகர் போலும், வேந்தாக ணெருங்கு முரசுகண்
படாவிவ் வியனக னொனவுமுட் கொண்டான். (௫௮)

சிறந்தவந் நகர வளத்திலிவ் வாறு சிறிதறிந் தம்புத முற
லால், விறந்தபல் காத வழிநடந் ததனான் மேவிய வருத்தமு
மிளைப்பும், பறந்தன பசியு மொழிந்தது நாவின் பைம்புன லூ
றிய துறவு, மறந்தழை மனத்தா னுடலமுஞ் சிறிது தளிர்ந்
ததா லதிசயம் பயப்ப. (௫௯)

(௫௬) சாளவன் - ஸாலவன் ; உருக்குமிணீதேவியைத் தான்
மணத்தல் தவறினமையின் பகைகொண்டெதிர்த்தவன். காலய
வான் - யவனதேசமிலேச் சவரசன் ; இவன் ஜராசந்தன் ரோமுன்.
(௫௭) மின்வயின் - மின்னுடின்றஉள்ளிடம், என் - என்வின்ற. முன்
வயின் - எதிரிடத்தில். (௫௮) முரசு - மங்கலம் வீரம் கொடை
களைப்பற்றியெழும் மும்முரசுகள் ; இவற்றின் வீரத்திற்குப்பதில்
தியாயமுரசுகூறுகின்றது புறநானூறு ௫௮ - வது செய்யுள்.

(௫௯) வீறப்பு - செறிவு, வெருவுதல். "வீறப்பும் உறப்பும்
வெறுப்பும் செறிவே" "வீறப்பேவெருஉப்பொருட்டுமாகும்"
என்னுந் தொல்காப்பியத்தானுணர்வ. உறவும் பைம்புன்னுந்
பது என்க. துறவும் அறமும் தழைமணத்தன் எனதுமாம்.

டாவது.] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம. ௬௬

ஐந்துதுந் துபியின் முழக்கமு மன்ன ரவிகழ லொலியும்
வாம் பரியி, னந்தலி லாரப்புந் கந்தடு களிற்றி னரலலுந் தே
ரர வமுஞ்சோந், தந்தினின் றெழுந்து விண்முக டிடைக்க
வளவில்பல் வளத்தவாய்ப் பொலியுஞ், சந்தமரா கண்ண பிரா
ன்றிருக் கோயிற் றனித்தலை வாயிலைச் சாரந்தான். (௬௦)

கண்டனன் றலைவா யிற்பெருஞ் சிறப்பைக் கழியவு முள்
ளத்துத் திகைப்புக், கொண்டன னடங்கி லாவிறும் ழுதுங்
கொண்டன னெண்ணிடு தற்கும், விண்டசிற் றிடமு மின்
றொரு கற்ப மேவிநாங் காத்திருந் திடினுந், தண்டலி னெருக்
கந் தவிரந்திடா துள்ளாம் சாவுதெவ் வாறென நினைந்து. ()

கன்னல்பல் கழிதல் கண்டுபா ணித்தல் காரிய மன்றினித்
துணிந்திம், மன்னிய நெருக்கிற் புகுந்திடி னமக்கு வருவன
வருகவென் றோந்து, தன்னினு னங்கோ ரரசனைச் சூழ்ந்த
சுடாந்தகஞ் சுகப்படி வுடையார, மின்னிய வாளாற் பற்பலா
துரப்ப வெரீஇயினுன் சேயிடை யகன்றான். (௬௨)

மீட்டுமுட் டினியா வணிகொளங் கொருசார மென்மெல
மேவின னுங்குத், தாட்டுணை பணிந்து கண்ணனுக் களக்குந்
தயங்குசெம் பொற்பொதி குவித்த, மோட்டிட மதனாற் காவ
லா பலரு முடுக்கினா வாளுறை கழித்துத், தீட்டரும் புகழோ
னென்செய்வா னடுங்கித் தியங்கியோட் டம்பிடித் துய்ந்தான்.

பின்னொங் னனம்யாம் புகுவதென் னுளத்துப் பெரிதுமா
ராய்ந்துநின் றிடுபோ, தன்னருங் கடவுட் கண்ணன தருள்
போ லோவருந் தானைதற் சூழ, மன்னனாங் கொருவ னடைந்
தனன் கண்டான் மற்றவன் சேனையுட் புகுந்தான், பன்னரும்

(௬௦) ஐந்துதுந்துபி - தோற்கருவி தொனக்கருவி தரப்புக்
கருவி கஞ்சக்கருவி மிடற்றுக்கருவி. (௬௧) எண் - என். கற்பம் -
ஊழிகாலம் (௬௨) கன்னல் - நாழிகை பாணித்தல் - தாமதித்
தல். கஞ்சகம் - மேற்சட்டை. (௬௪) ஓவல் - நீங்கல்.

வ்ருத்த முடங்குதல் யாவும் பரித்தனன் மென்மெல நடந்தான். (௬௪)

நெருக்கினுட் படலா லுடலனா பட்டு, நீளிடைக் கானிலத் துறாமல், வெருக்கொளச் சென்றுங் கரங்கண்மே லெடுத்தும், விடாதுகை யிடிப்புண்டும், வளைந்தும், பெருக்குறு வெயரின் மூழ்கியு, மிரண்டாம் பிறப்பிது நமக்கென வுணர்ந்து, திருக்கிளா துவார பாலாநிற் கின்ற செவ்விய விடத்தினை யடைந்தான். (௬௫)

நெடியவ னடியா ரிவனொன வெவரு நிகழ்த்திடத் தகுமடையாளம், படியறப் புனைந்து பொலிவுறுந் துவார பாலனைக் கண்டனன் மகிழ்ந்தான், மடிவில்வை ணவசி காமணி களாகு மற்றிவர் வைகுந்தத் துறையுங், கடிதலில் செயவி சையர்க ளே யிவனைக் கடுப்பவ ரிலனொன நினைந்தான். (௬௬)

முகத்திடை நீண்ட வுரோமமிக் கவனெண் முடிதற்கு மிடமற யாரு, நகத்தகு பற்ப றுளையுடைக் கந்தை நயந்துகொண்டவன்மதிப் பிலாமை, மிகத்தரும் யாக்கை யுடையவன் லுவார மேவுமப் பாலர்முன் குறுகி, யிகத்தலில் குணத்திர் கேட்டருள் வீனொன் றியம்புறத் தொடங்கின னன்றே. (௬௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியா சிரியவிநுத்தம்.

மக்களுண் மிக்கீர்நிலவண்ணனுக்கடியீர் தாய்தாத் தொக்கபுண்ணியத்தீர்பாவந்தொலைத்தமாதவருஞ்செய்ய நக்கபூங்கமலத்தோனானுந்நரும்புகழ்பெற்றுள்ளீ ரொக்கலைகளினும்வல்லீரியம்புமென்னுசிகொண்மின். (௬௮)

(௬௯) அடையாளமாவன:—தரமரைமணிமாலை துளசிமணி மாலை ஊர்த்தபுண்டரமுதலிய வைஷ்ணவ சித்தங்கள். படி - ஒப்பு. ஜயவிஜயர்கள் - சேழ்வாசந் காவலர்கள். கடித்தல் - உடம்ப வாசகம். (௬௭) மிகத்திப்பிலாமைதரும் யாக்கை எனக்கூட்டுக.

டாவது.] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம்.

எக

உங்களைநோக்குந்தோறுமுவரியும்வெஃகுமேனிச்
செங்கண்மாமனைக்கண்டாங்குச்செறிந்திடுமுவகையந்தக்
கொங்கவிழ்கமலச்சேக்கைக்கோமளவல்லிமார்பன்
றுங்கநற்சேவையாற்றித்தாயராதலினுலன்றே. (சுக)

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிறந்தம்.

எளியனென் மறையோர் தங்குலத் துதித்தே, நென்பெயர்
குசேலன்மிக் கொலிக்கு, நளிகொள்வெண் டரங்கப் பாற்கட
னாப்ப னாகணைத் துயிலொழிந், தடியார்க், களிசெய்தல் லார்க்
கீ றுறுத்திட வவதா ரஞ்செய்து கண்ணபி ரானே, டிளமை
யிற் பற்பல் கலைபயின் றுள்ளே, னிசைக்குமுக் குற்றமு மகல.

கத்துவெண் டரங்கக் கடலை கானாற் கடந்துவண் கரைப்
பட ரொருவற், செத்துமண் டியபன் னெருக்குடை வாயிற்
செழுங்கட றன்னைநல் லருளே, பொத்துநெஞ் சுகதும் மாற்
கடந் தடியார் பொருள்பெறு முத்தியங் கரையென், றொத்
துமா மறைகள் சொலப்படுங் கண்ண னிடையடை தரவுண்
நினைந்தேன். (எக)

வச்சிரத் தடக்கை வாசவ னேவ, மஞ்சினம் பொழிசிலா
மழையை, நச்சம்விண் ணுரிஞ்சும் போருயர் குவட்டோர் நாக
மேந் தித்ததித் தருளு, மச்சதன் பாற்சென், றேழையேன் வரு
கை யறிவித்தென் றனையவட் சேர்த்தன், மெச்சுறுங் கடனெ
ன் றுரைத்தன, னெவரும் விரும்புறு குசேலமா தவனே. ()

(எ) யாரொணவீனாவற்குமுன் விடைபதரல் ஏற்போரியல்பு;
இக்கருத்து தொல்காப்பியச் சூத்திரவிறந்தியினுமுணர்க. அவ்
தாரம்-மேலுலகிருந்துகீழிறங்கல். (எச) செத்து-உவமவாசகம்
“துண்ப்பமலையத் தூக்கே செத்தொடு” என இலக்கண விளக்க
ம்விளக்கியுணர்க. உதீதி - நீர் தங்குமிடம்; (உதம்-நீர்.) ஒரு
வனையொத்துக் கடந்து கரையென்றுசொல்லப்படும் கண்ண
விடையடைதர என்த. (எஉ) தாகம் - மலை.

இன்னணம் வாயில் காப்பவர் தம்மோ டங்கிவன் புகன்மொழி கேளா, வன்னவர் பக்க லுறுஞ்சிலர் மடமை யாலட ரப்படு மனத்தா, ருன்னரு மறைநன் கோர்ந்தவிக் குசேல னொளிர்முகத் திண விழி பரப்பிப், பன்னரு மிழிசொற் புகலலுற் றுராற் பரவைசூ முலகெலாம் புரப்போய். (௪௩)

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியா சிரியலிநத்தம்.

வகுத்தபல்லுலகும்போற்றமாற்றலர்கூற்றார்மேவச் செகுத்தரசாளுங்கண்ணச் செம்மலெங்கேநீயெங்கே விசுத்தபஃறுவா ரக்கந்தையேழைப்பார்ப்பானேசற்றும் பகுத்தறிந்திடலற்றாய்கொல்பயனின் மூப்படைந்தாய்போலும் பின்மைசெய்பகைஞர்மோலிமிதித்திடுகழற்காற்கண்ணன் றன்மையுமேழையாநின் றன்மையுந்தெரிந்துநோக்கில் வன்மைசெய்புழைக்கைமாவும்சகமும்போலும்வாரிக் கொன்மைசெய்நீருமாவின் குளப்படிநீரும்போலும். (௪௪)

கனகமால்வரையும்ண்ணங்கட்டியும்போலுஞ்செங்கேழ்த் தினகரவொளியுமோர்கத்தியோதத்தினொளியும்போலு மனகமார் தருவும்புன்சீழ்கம்புலும்போலுஞ்சேடப் பனகமுஞ்சிறுநாக்கூடும்போலும்பாய்மிடிப்பார்ப்பானே. ()

பொருணையுளனென் றியாரும்புகலுமோர்வார்த்தைவேண்டு மிருகையுங்கடகம்வேண்டுமிலங்குருண்டலங்கள்வேண்டும் வருவிரலாழிவேண்டுமார்பிடைமதாணிவேண்டு முருவமுத்தாரம்வேண்டுமுயர்ந்தபட்டாடைவேண்டும். ()

சிவிகைமுன்னூர்திவேண்டுஞ்செழும்பொருட்செலவுவேண்டு குவிகையேவலரும்வேண்டுகோலமார்ந்திருக்கவேண்டுங் [ந்

(௪௫) மோவி - கிரீடம்; மௌவி - பெண்பதன் சிதைவு. கொன்மை - பெருமை. குளப்பு - வலித்தல் விசீரம். (௪௬) கத்தியோதம் - மின்மினி (கம் - ஆகாயம், தியோதம் - விளக்குவது.) சிழ்கம்புல் - ஒருவகைப்பூல். தாக்கூழ் - தாகம்போலும் பூச்சி.

டாவது.] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். எந

கவிகைதாங்குநரும்வேண்டுங்கையுறைசிறப்பவேண்டு
மவிகையில்திளக்கம்வேண்டுமரசவைகுறுகுவாக்கே. (எஅ)

சிறப்புறச்செல்வராகிற்சிறப்புறுமுகமன்செய்வா
பெறப்படுமிடியராகிற்பிடர்பிடித்துந்துவார்கள்
வறப்பிலுன்முன்னுண்பைமறந்திடாதிருக்கின்றன்கொ
லிறப்பநேற்றுண்டகூற்றையின்றியாமறப்பமாகில். (எக)

இலகுமோர்நகரச்செல்வரிடத்தினுஞ்செல்வார்நட்பே
நிலவுறநிற்குமேழைநீரமையர்நட்புநில்லா
தலகில்செல்வத்தனாகியரசாயாவருந்தற்போற்ற
மலர் தலையுலகங்காக்குமன்னன்மாட்டின்னட்பெற்றே. (அ0)

நிலத்திருவேட்டுநாட்டுநெடும்புகழ்த்தும்பைகுடி
யுலப்பெருந்திணிதோண்மாற்றருயிர் தபவுடற்றுங்காலை
நலப்படுந்தந்தைமைந்தர்நந்துமுன்னோர்பின்னோர்தன்
குலப்படுமற்றோரேனுங்கொல்பவரநட்பென்னுமால். (அக)

மாற்றலர்ச்செற்றனானேமற்றவர்கரமுற்றும்
வேற்றுவண்கழுதையேரின்வினாதரவுமுவித்துண்ணப்

(எஅ) விளக்கம் - தீபம்; ஈண்டுத் தீவர்த்தி. எஎ - எஅ - ல்
உறபவை, 'வ்ருக்ஷாஷ்டுலங்காரம்' (வஸ்திரமூக்கியம் த்வல
ங்காரம்) - அலங்காரத்துக்கு வஸ்திரம் மூக்கியமானவை என்ற
வசனம் போல்வன. (அக) தும்பை பகைவரொடு பொருவார்
க்குரிய மாலை. "செங்கனத்து மறங்கருதிப்-பைத்தும்பை தலைம
லைத்தன்று" என்னும் புறப்பொருள்வெண்பாமாலையானுணர்க.

(அஉ) உப்பு-அளவு, (இலக்கண.) இது உழிஞைத்திணைத்து
றையுனொன்று; உழிஞைத்திணை - உழிஞைமாலையுட்ப பகைவ
ருடையமதலைவனைப்பது. அதனுள் இத்துறை உழுதுவித்திடுத
லெனப்படும். இதனை "எழுதெழின் மாடத் திடனெலா தூறிக் -
கழுதையேர் கையொளிர்வேல் கோலா - வுழுததற்பின், வெச்

போற்றலில்வராகுகொண்முற்பொலிதரவிதைப்பித்துப்பிற்
சீற்றமாற்றிடுவார்ந்தபோசிமந்ததுமிடிக்கோட்பட்டாய். (1)

ஆவுமானியற்பார்ப்பீருமாடமைத்தோளினீரு
மேவுநோய்க்கோட்பட்டிருமிளிர்விதிர்க்கருமஞ்செய்யப்
பூவினன்மகப்பேருள்ளும்புந்தியினீருமம்பு
நூவுமுனரணஞ்சேர்மினென்பர்பினீரென்றவாயார். (அக)

கோதறுகல்விசாலூர்க்குடியிருந்தறியானேனு
மோதருஞ்செல்வமிக்கோனொருவனேசிமந்தோனாவன்
காதலின்வேதமுன்னங்கலைகள்கற்றுணர்ந்தோனேனுந்
தீதமைமிடியனாயிற்சிமந்திடான்வேத்தவைகடே. (அச)

காமமேவெகுளியேயுட்கலந்திடுமயக்கமேயென்
ருமவையமையப்பட்டோரவற்றொரோவொன்றுதோன்றின்
மாமறைமுழங்கிக்கூறிவருவிதிவிலக்கயர்ப்பர்
தோமறுமமைச்சிடித்துச்சொல்வதுங்கொள்ளாரம்மா. (அரு)

வரகு கொள்வீத் திடினும் வீனியாதாற் - கள்விரவுதாரான் சுத
ம்” என்னும் புறப்பொருள்வெண்பாமாலையானு முணர்க.

(அக) ஆனியல் - ஆனின்சுபாவம், அது சாந்தம். இது பா
டாண்டிணையும் இயன்மொழித்துறை: பாடாண்டிணை - ஒருவ
னுடைய கீர்த்தியும் வலியும் கொடையும் அனியுடைய இவற்
றைத் தெரிந்து கூறுதல். இயன்மொழி - தலைவனெதிர் சென்
தேறி அவன் செய்தியையும் அவன்குலத்தோர் செய்தியையும்
அவன்மேலேற்றிப் புகழ்தல். இச்செய்யுளோடு, “ஆவுமானியற்
பார்ப்பன மாக்களும் - பெண்டிரும் பிணியுடை பீரும் பேணி
த் - தென்புல வாழ்தர்க் கருங்கட னிறுக்கும் - பொன்போற்
புதல்வர்ப் பெருஅ நீரும் - எம்மம்பு கடிவிடுது தும்மரண்
சேர்மினென் - நறத்தாறு துவனும் * * * எங்கோ” என்னும்
புறநானூற்றுச் செய்யுளை ஒத்துக்காண்க.

(அரு) தோன்றின் அயர்ப்பரீ கொள்ளாரொன்பது. அயரீத்
..ஆல்-மறத்தல்; வேதங்களாற் கூறப்பட்டுள்ள விதிவிலக்கென்பது.

டாவது.] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம்.

எடு

கலைபயிணைப்பென்றுகரைந்தனையந்தநப்பிச்
சிலைவலாற்கிருக்குமாயிற்சென்றபற்பலவாண்டிற்கு
ஞலைவருமுடங்கநீட்டியொன்றிரண்டனுப்பலாமே
மலைவறுதூதுய்த்துன்னைவருகவென்றழைக்கலாமே. (அக)

அந்தநாட்டகுதிக்கேற்பவாக்கினன்போலுநின்னட்
பிந்தநாட்டகுதிவானத்திறைவனுமணுகொணாதம்
முந்தைநாணட்பையெண்ணிமுமுகிரீசெலக்கூடாதா
லெந்தநாளினும்பூபாலாயாவர்க்குநட்பரல்லர். (அன)

அல்லதுமிருட்பேயென்றற்றநோக்காதுசெல்லி
லொல்லையினிளக்குண்டாயிற்றுமவமானமெய்யே
நல்லதன்மனையின்வாக்குநறுநெயுண்டொளிர்வதெயென்
றெல்லடர்சடனாமுத்தமிழ்சுடாதமைவதுண்டோ. (அஅ)

பழியிலுன்குலத்தோர்செய்யப்படுந்தொழினன்கியற்றி
யிழிவறவுண்டுத்தலின்றிமிக்கெண்ணங்கொண்டு
வழிநடந்தினைத்தாய்மெய்யும்வாடினாயந்தோவானிற்
கழிமதிவருகவென்றுட்கசுந்தமுமழவுபோன்றாய். (அக)

மாத்திருந்தளகைவேந்தும்வானரசளிக்கும்வேந்தும்
பாத்திருந்தியசர்கேட்டுப்பரிவுறப்போகந்துய்க்கு
மேத்திருந்தியவில்வல்லான்சேவைக்குவந்திவ்வாயில்
காத்திருக்கின்றமன்னர்க்கண்டிலைபோலுமாலோ. (க0)

இந்திரதிருவனென்னவீங்குநிற்கின்றவள்ளல்
பந்தியின்மடநலார்பொற்பந்தெறிந்தாடனோக்கி
நந்தியபொழிலிற்றேமானறுங்கனிபறித்துக்கொண்டு
மந்தியுமாடல்செய்யுமகதநாடாளுமன்னன். (கக)

(அஅ) அற்றம். சமயம். உண்டாயிற்று - துணிவுபற்றியகா
வலருவமைதி. (அக) குலத்தோர் செயுந்தொழில்:—"ஓதவோ
தலிந்தல்வேட்டல்வேட்டித்தல் - ஈதலேற்றலென்றிவைபாறு
யிழுதிக்காலத் தந்தணர் தொழிலே." என்பன. (க0) ௪-அம் ௪

படுங்கடக்கரிபோன்றாங்கோர்பரிக்கருகாநிற்கின்றே
 னெடுங்கலில்வருக்கையாவொழுதுசெழுந்தேனேடி
 யடுங்கருப்பாலைவீழ்த்தியடர்புலியடிப்பசங்காய்க்
 கொடுங்குலைக்கதலிசாய்க்குங்கொங்கணநாட்டுவேந்தன். (௧)

ஒளிர்நுதிவடிவாளேந்தியூங்கெழிமரநிற்கின்றே
 னளிசெறிமலர்நீர்வாவியடாமருப்பெருமைபாய்க்
 களிதருசெருக்கினேடுகால்விசைத்தெழுந்துவானை
 குளிர்மதிகிழியப்பாயுங்கூர்ச்சரநாட்டுவேந்தன். (கூஉ)

மலையெடுத்தனையதிண்டோள்வலயம்வில்லிடநிற்கின்றேன்
 குலையெடுத்திருக்கும்வாழைக்கூன் குலையுறிந்துசாய
 நிலையெடுத்துமையுங்கந்திரெடுங்கழுத்திறப்பன்முத்த
 மலையெடுத்தெறியும்வாவியங்கநாடாளுமவேந்தன். (கூச)

மேவருமதன்னென்னவெண்குடைநிழனிநிற்கின்றேன்
 றுவருநகர்களெல்லாந்தயங்குபொன்மனைகடோறு
 மாவகிர்க்கண்ணாராக்குமண்டுசூய்ப்புகையெண்ணுற்றுக்
 காவதங்கமழுஞ்செல்வக்காம்போசநாட்டுமன்னன். (கூடு)

வாகைவேல்வலத்தினேந்திமடங்கலெறெனநிற்கின்றே
 னேகையங்களிப்புமீக்கொண்டொளிவளரரங்குதோறும்
 பாகைநேர்மொழியாராட்பைந்தளிர்ச்சோலைதோறும்
 தோகைமாமயில்களாடுந்துளுவநாடாளுமன்னன். (கூக)

காணையர்குழமோலிகதிரொறிந்திடநிற்கின்றேன்
 வானையார் த்தம்வந்தவலம்புரிகமுகினேறி
 வேணவாய்த்திடப்பன்முத்தம்விருப்பொடுகாண்போர்கந்தி
 பாணியின்மதெனவீனும்பல்லவநாட்டுமன்னன். (கூஎ)

(கூடு) வகிர் - பிளவு. குப் - தானிதம்.

(கூஎ) வலம்புரி வேணவாய்த்திட எனும் எனமுடிக்க.

பாவதி] தந்தகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். என

வயிரவொண்குழைமதாணிவாளெறித்திடநிற்கின்றேன்
பயிறுறுகளைகட்டோம்பும்பான்மொழியுத்தியார் தஞ்
செயிரறுவதனங்கண்டுதிங்கெள்ள்மெண்ணியெல்லுங்
கயிரவமலரும்பண்ணைக்கலிங்கநாடாளுமன்னன். (க௮)

அளவில்பல்சேனைசூழவமரணிகொடுநிற்கின்றேன்
வளமலிநறும்பூமல்கும்வாவியிற்றுண்டில்வாய்நின்
றுளம்வலித்தெழுந்தவானையொய்யெனக்கற்பகத்தின்
கிளாகழுத்தொடியப்பாயுங்கேகயநாட்டுவேந்தன். (க௯)

கொழுநிணந்தின்றுசோரிசூழ்க்கும்வேலொடுநிற்கின்றே
னெழுக்கிப்பரிவாய்க்கெளவவெழுந்தசெஞ்சாவிச்செய்யிற்
குழுமுபல்கயன்மெய்கீளக்குதித்தென்றும்பாய்தலாலே
செழுமுகிற்பொழிவறுதசிக்களநாட்டிமென்னன். (௧௦௦)

பாயசோப்போவைபோத்துப்படாகதினொநிற்கின்றேன்
மேயபூம்பொய்கைவெண்டாமரையைமென்சேவலன்ன
நேயமோடணைப்பக்கண்டுநெறிபிழைத்தாயென்றுடித்
தூயபேடொதுங்கிமாழ்குஞ்சோனகநாட்டிமென்னன். (௧௦௧)

குஞ்சரக்குழாத்துநாப்பட்டகோளரிபோனிற்கின்றேன்
கஞ்சமட்டொழுகப்பூத்தகழனிகாலோடைக்கண்ணின்
றஞ்சிறையுருத்தகூவாய்ப்பெருங்கிழநாயாரல்
வஞ்சனைத்துயில்கொண்டுண்ணும்வங்கநாடாளுமன்னன். ()

பொத்தியகவசமெய்யிற்பொலியநிற்கின்றகாளை
கத்திகைக்குழலாராடுங்காமருமஞ்சனீர்பாய்ந்
தெத்திகையினும்வளாந்தகதலியின்றுருத்தெழ்மாவை
மத்திகையெனப்புடைக்குமராதாடாளுமேந்தன். (௧௦௩)

(௧௦௮) கட்டல்-பறித்தல். கயிரவம்-செவ்வல்லி. (௧௦௦) கீளவ்-
கிழிபடல். (௧௦௨) ஆரல் - ஒருவகை மீன். (௧௦௩) கத்திகை -
மரம். திகை - திசை. மத்திகை - குதிரைச் சம்மட்டி.

அயலெலாஞ்சேனைசூழவணிந்துநிற்கின்றசிக்கங்
கயலெலாம்வெருவுங்கண்ணாகனையரிக்கமுநீரோடிச்
செயலெலாஞ்செயும்படப்பைச்செழுங்கரும்போங்கப்பாய்ந்து
வயலெலாம்வினைக்குஞ்செல்வமச்சநாடாளுமன்னன். (௧0௪)

கருகிருண்மோலிமேயக்கடாக்களிமெனநிற்கின்றேன்
வருவிமன்மடங்கன்மன்னன்வருடைதேனதிபன்முன்னும்
பெருவிடைதுலாக்கோன்பின்னும்பிரிவின்நிச்செலச்செல்கா
குருமுகின்முழங்கிப்பெய்யுங்குடகநாடாளுமேவந்தன். [லுங்
கையுறையொடுநிற்கின்றேன்கவின்முழுச்சலராசிக்க
ணையமாமதிரின்றன்னாழ்கைத்தெழுநான்பானிலோகட்
செய்புகளோனும்வெய்யோன்சேயேனுநிற்குநாள்போற்
பெய்முகிலென்றுமாறப்பெருமைக்கார்தாரவேந்தன். ()

இத்தனைமன்னாதம்முள்யாரைநீயொப்பாய்கந்தை
பொத்தியமேனியோயெண்ணிரட்டியாயிரம்பொன்னஞா
மெத்தியமனததராகிமேவுறப்பொலியுங்கண்ண
வித்தகன்சேவைகாணலெண்மையின்மேவுங்கொல்லோ. ()

முடங்குகைகாலோபேதைமூரிவானனைவுங்கோட்டி
னிபம்படுதேத்திறுலுக்கிச்சைவைத்ததனைப்போலுந்
தொடங்கியசிராத்தவில்லந்தோறுஞ்சென்றிரத்தனித்து
விடங்கொள்வாண்மன்னற்காணவிருப்புவைத்தஃதுமாதோ. ()

(௧0௪) அரி - அரிசி (௧0௫) மடங்கள் மன்னன் - சிங்கராசிக்
குரிய குரியன். வருடை தேன் அதிபன் - மேடவிருச்சிக ராசிக
னாக் குரிய செவ்வாய். விடை துலா கோன் - இடபதுலாராசிக
னாக் குரிய சுக்கிரன். மழையின்மைக்குக் காரணமாகிய கிரகநிலை
கள் குறித்தபடி (௧0௬) சலராசி - மீனராசி. ஐ - அழகு. புகர் -
சுக்கிரன், வெய்யோன்சேய் - குரியபுத்திரனாகிய சனி, கன் -
இடம், தேத்திரம். மழை பெய்தற்குரிய கிரகநிலைகள் குறித்த
படி. (௧0௭) எண்ணிரட்டி யாயிரம் பொன்னன்னார் - பதினாயி
ரம் இலக்குமீனைப் பொத்த கோயிகைகள்.

டாவது] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். எக

இத்தலைவாய்நிற்கின்றவிவர்க்கெலாமிரும்பொனாண்டு
மெத்தியவேவலாளர்மிகவுமுண்டாதலாலே
யெத்தனைப்பன்பனாகாத்திருக்கினுங்குற்றம்மில்லை
பொத்துநோய்மிடிக்கோட்பட்டினக்கிதுபொருந்தாதாகும்.

ஆதலின்வந்தவாற்றையறிந்துநின்னூர்க்குப்போதன்
மேதகுகருமமென்றம்மடமையோர்விளம்பலோடுந்
தீதறுகுணத்தான்மாண்டசெழுந்தவக்குசேலமேலோ
னேதமிழ்குறத்தன்னுள்ளத்திவையிவையெண்ணுவானால். ()

மின்செய்தமதானியாமுத்தாரமாம்விளங்குபட்டாம்
பொன்செய்ததூர்தியாமிப்போதியாம்பெறுவதெங்கே
நன்செயனம்முதாதநாளினுங்கேட்டதின்ரு
லென்செய்வாமெண்ணுதொன்றையிறுதுதென்னுந்தீதே. ()

கந்தையிற்பொதிந்தந்தங்கையுறைகண்டாராகி
னந்தலிலிகழ்ச்சிபொங்குகைப்போயெனவுட்சாம்பி
யந்தினின்றயங்குங்காலவ்வடர்மடமையனாநோக்கிச்
சுந்தரவறிவின்மாண்டதுவாரபாலகர்சொல்வாரால். (ககஉ)

யானொனநினைத்தீரிந்தவிருந்தவத்தலைவன்உன்னைச்
சேருறுபொய்மையில்லன்செறிந்தநோன்புழந்தல்லை
வாருறுமறைகள்வல்லன்மற்றெங்குஞ்செல்வானல்ல
னேருறுமினியசொல்லென்னவெயாமுட்கோடும். (ககங)

மேற்படி வேறு.

உலகினின்மா னுடப்பிறப்பே யரியதிழி குலமொருவி யுயர்
ந்த பின்னோர், குலமுறுத லரியதத னினும்வசியர் குலமரிது
கொற்ற வேந்தர், நிலவுபெருங் குலமரிய ததனினுமற் றஃதி

(ககக) “எண்ணித்துணிககருமம்” என்றதிருக்குறட்பொரு
ட்டி. (ககக) வாருறுமறை என்பது - சாகோபசாகைகளை
யுடையவேதம்.

னுமிக் கரிய நீரால், பலர்புகழும் தணர்குலத்துத் தோன்றிட
லென் றருமறைகள் பகரு மன்றே. (கக௪)

அந்தணரோ யரசர்முதன் மூவருக்கு மாசிரிய ரருளார் தெ
ய்வ, மந்தணரோ மறைக்கிழுவன் முதலாய தேவரினு மாற்றல்
சான்றோ, ரந்தணரோ யாவதற்கு மழிவதற்குள் காரணமா
யமைந்தநீரா, ரந்தணரே தெய்வமெனக் கென்று கண்ண
னுரைக்கவுமியா மயிாத்த லென்னே. (கக௫)

மறையவருக் குயாதெய்வத் தலங்களிடத் தமர்மாடம் வகு
த்து னோரு, நிறையுமுப நயனமண மகமாதி புரிதரப்பொன்
னோந்து னோருங், குறைவறுபாற் செருத்தலா னிலன்முதற்
பல் வகைத்தானங் கொடுத்து னோரு, மறையுமறு சுவையு
ணவு விலாப்புடைவீங் கிடவுணுமா றளித்து னோரும். (கக௬)

தீயபுலி முதல்விருகத் தாற்கொடுங்கோன் மன்னவராற்
றியா னீரான், மேயகொடுங் கள்வரான் மற்றெவைக ளாலு
மிடா விளைந்த பேரதி, லாயவிடாக் கத்தோவென் றுளமிரங்கி
விரைந்துபொரு ளாதி லல்கி, நேயமுறப் பேருதவி புரிந்தின்
னுங் காப்பமென நிகழ்த்து வோரும். (கக௭)

(கக௮) அந்தணரே தெய்வமென்றது - “தைவாநீனம் ஜகத்
ஸர்வம் - மந்த்ராதி நந்து தைவதம் - தம்மந்த்ரம் ப்ராஹ்மண
நீனம் - ப்ராஹ்மணோமமதைவதம்” என்றபாரதவசனத்தைக்
குறித்தது. (கக௯) மகம் - அக்நிஷ்டோமம் - அப்யக்நிஷ்டோ
மம் - உக்தியம் - சோடசி - வாசபேயம் - அதிராத்திரம் - அப்
தோரியாமம் ; அக்னியாதானம் - அக்னிகோத்திரம் - தரிசபூர்
ணமாஸம் - சாதூர்மாஸ்யம் - நிருடபசபந்தம் - ஆக்நிரயணம் -
சௌத்திராமணி ; அஷ்டகை - பார்வணம் - பிராத்தம் - பிரா
வணி - ஆக்நிரகாயணி - சைத்திரி - ஆசுவயுசி - என்பன. இவை
முக்தியயாகமாம். இராசசூய முதலியவேறும் பலவுள.

டாவது.] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். அக

இம்மையிற்பல் பெருஞ்செல்வ மினுடயரு துறப்பெருக வீன்
ற மைந்தர், செம்மையிற்செய் வினைநல்லோர் தமைச்சுழச்
செழும்போகஞ் சிறப்பத் துய்த்தித், டம்மையிற்கற் பகநாடு
கனிதாங்கத் தேவரா யரம்பை மாதா, கொம்மைவரி முலைப்
போகஞ் சேனாட்டிய்த் ததற்பின்முத்தி கூடு வாரால். (ககஅ)

இத்தகைய மறையவரை யெளியொன நினைப்பதெவ னிவ
ணிற் கின்ற, வித்தகமா மறைத்தலைவன் றன்னேழுழு ஞானி
யென விளம்பல் வேண்டு, மெத்தகைமை யாலெனின்மெய்ஞ்
ஞானியாதங் குணங்குறியு மிகத்தி லாசைச், சித்தமொரு
வாதுழல்பொய்ஞ் ஞானியாதங் குணங்குறியுஞ் செப்பக் கே
ண்மின். (ககக)

கம்மாலுஞ் செயற்கரிய செயற்றலைநின் றொருவழிநாற் கா
ணஞ் செல்ல, வம்மாலு மறைப்பொருளி னிலக்குறுத்தி யயிற்
கணு ராசை முன்னு, வெம்மாலுங் கடந்தாக்கு மணியாலும்
பொன்னு மெந்த வேந்தா, தம்மாலு மும்மாலு மெம்மாலு
மாம்பயனென் சாற்று வீனே. (ககஉ)

வலங்கொள்செழு முகிலுரறி யுருமேறு பலவுதிர வழங்கி
னாலும், விலங்கலைவே ரோடுபறித் தொன்றினையொன் றடா
வளி வீசி னாலுங், கலங்கலையா ரொழுகடலு நிலைபெயர வுலக
நிலை கலங்கி னாலு நலங்கிளர்தந் நிலைபெயரா ருண்ணடுங்கா
ரவைகண்டு நகையா நிற்பரா. (ககக)

புகழ்ந்தூறு வினாக்கலவை பூசிடினும் புல்லியனாப் போல
நோக்கி, யிகழ்ந்துபல பேசிடினும் விருப்புலெறுப் பென்பத
வர்க் கென்று மில்லை, யகழ்ந்தமலக் கிழங்கினராய்ப் பசி
வேளை கிடைத்தவற்றை யமுதாத் துய்த்துத், திகழ்ந்திடுவர்
சிறிதேனு நாளைக்கு வேண்டுமெனச் சிந்தை செய்யார். (ககஉ)

(ககஅ) சேன்தாள் - தெடுத்தாள். (ககஉ) - கம் - பிதமன். அம்
ஆனும் - அழகமைந்த. கடந்தார்க்கு ஆம்பயனென இயையும்.

விண்ணிடையே குதன்மீள்ப் பாதலத்திற் புகன்மீட்டுப் புவியின் மேவ, லண்ணியபல் பரகாயப் பிரவேசஞ் செயலு றையு மவ்வி டத்தே, யெண்ணியவெ லாம்வரச்செய் திடன் முதற்செய் சித்திகளை யென்றும் வேண்டார், புண்ணியபா தகமிலார் பெருமையிலார் சிறுமையிலார் பொய்மெய் யில் லார். (கஉ௩)

ஆடுவா ருன்மத்தர் போற்றிரிவாரா நகைத்திடுவா ரங்கை கொட்டிப், பாடுவா ரின்றிருந்த விடநாளை யிருக்கமனம் பற் றார் சுற்றிக், கூடுவார் தமிழ்கூடார் கந்தையன்றி வேறுநிக் கை கொள்ளா ரன்னா, நீடுவார் புகழ்ப்பெருமை யிற்றென் று மதிப்பவரார் நிகழ்த்து வாரா. (கஉ௪)

உற்றதலை மயிர்பறித்துப் பீலிகரத் திடைக்கொடுபா யுடை புனைந்து, கற்றதவம் போலவமே பெருக்குவது ஞானமன்று கந்த மைந்தும், வற்றநெடுஞ் சீவரம்போர்த் தொளிர்வதுவு ஞானமன்று மற்றோர் போல, நற்றவம்வேண் டிலநாமே பிரம மென நவில்வதுவு ஞான மன்று. (கஉ௫)

ஓங்குபெரு ஞானியர்போற் பேசுவா ரவருண்மை வேடம் போலப், பாங்குபெற வுடற்புனைவார் சற்கருமஞ் செய்வோர் தம் பக்க மேகி, நீங்குகவென் றொழிப்பாரிந் நிலைமேலாம் பிர மத்தி னிலையே யென்பா, நீங்கிவர்க டாங்கெடுவ தன்றிமற் றோ ரையுங்கெடுக்கு மெண்ணம் பூண்டோர். (கஉ௬)

(கஉ௭) விண்ணிடை * * * மேவல் - இவை அட்டமாசித்தியுள் பிரகத்தியென்னுஞ் சித்தி. பரகாய * * * வரச்செய்திடல் - இவை பிரகாரமியமென்னுஞ் சித்தி. மற்றயவற்றைத் திருவிளையாடல் அட்டமாசித்தி உபதேசித்தபடலத்துணர்க.

(கஉ௮) கற்றமைந்தாவன:—உருவக்கந்தம் வேதனைக்கந்தம் ஞாநிப்புக்கந்தம் பாவஞகந்தம் விஞ்ஞானகந்தமாம். இவற்றி ன்விரிவைச் சீவகசித்தராமணி முதலிய தூலதஞட்காண்க.

சீவரம் - துவராடை.

டாவது.] தங்கர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். அக

பொன்முதற்பல் பொருளிடத்து மிச்சையற்றார் போற்று
றவு பூண்டு பின்னர், வன்மைசெறி மனத்தபக்கு வர்க்குபதே
சமுநவிற்தி வருவ தெல்லா, நன்மைதரு முன்னோரெண் கா
றொழுக்கப் பள்ளையென நயந்தோ ராயன், புன்மையுறப் பற்றி
யஃ துடனழிந்தா னென்றகதை போலு மாலோ. (கஉஎ)

மிக்கவறி வுடையாரைப் போன்றுமுடற் பற்றனைத்தும் விடு
த்தார் போன்றுந், தக்கவழக் கிடத்தினுயர் திணைவினையஃ
றிணைவினையாய்ச் சமையச் சொற்றுந், தொக்கபடர்க் கைப்
பெயர்முன் நிலைப்பெயரா கிடவுரைத்துஞ் சழல்வ தெல்லாம்,
பக்குவமின் மடவோரை மயக்கியவர் கைப்பொருளைப் பறித்
தற் கன்றே. (கஉஅ)

சிறப்புறுமில் லறத்தினிதுண் டிடுத்துமனை மக்களொடுஞ்
செறிந்தா னோனும், பெறப்படுமப் பற்றடையார் மெய்ஞ்ஞான
நெறியுணர்ந்த பெரிய நீரா, ரறப்பெரிய துறவறஞ்சாரந் தவர்
க்குமிய ரதிகமென வறையு னூல்கள், விறப்புறுமஞ் ஞானிய
ரொவ் வறத்தினுமெவ் வகைச்சிறப்பு மேவி டாரால். - (கஉக)

இம்மறையோன் முழுஞானி யாயிருந்துஞ் சற்கரும மிழந்
தா னல்லன், செம்மைபெறு மக்கருமத் தாலினைத்த திவனுட
ம்பு திண்ண மீதே, மும்மையுல கிடத்துமொரு ஞானியரி யவ

(கஉஎ) ஆற்றொழுக்கிற்சென்ற எண்கைப் பள்ளையென அவா
விற்றப்பற்றி அதனுடனிறந்த இடையன்கதையைக், “குட்டித்
திரட்டரடி யாரொழுகக் கோஞ்ஞித்துக், கட்டிப் புதைந்த
கதையாகும் - துட்டமலப், பித்திலே மூத்தவர்கன் பேய்பிதற்
கும் பேதையர்க்குப், புத்திபோற் காட்டும் பொருள்.” என்னும்
ஒழிவிலொழிக்கச் செய்யுளானும் உணர்க. (கஉஅ) உயர்த்தினை
வினையை அஃறிணை வினையாச்சொல்லல்:—சுவாமி வந்தது, போ
யிற்று என்றிங்ணம் கூறுவது. படர்க்கையை முன்னியாக-
வுரைத்தல்:—நீர் என்பதைத் தாம் எனக் கூறுவது.

னென்றே முழங்கு தூல்க, னெம்மையினி தாண்டருள வெழு
ந்தருளி னுனென்றே யெண்ணங் கோடும். (௧௩௦)

ஆதியினம் கலையுணரு நாட்பழக்க மென்றுணர்த்த தமைய
மெய்யே, நீதியும் மரசனைக்கண் டிடும்விருப்ப மீக்கூர நேடி
வந்தா, னேதியவிய வன்றியிவ னரசரிடைப் பெறுங்கரும
மொன்று மின்றும், காதியதி வினையுடையே மாதலினால் யா
மின்று காணப் பெற்றேம். (௧௩௧)

ஆவாவும் மறையோனைக் காண்டொறுமுள் ளகத்துவகை
யரும்பா நின்ற, தோவாது மெய்யினிடைப் புளகமெழு கின்
மனகண் ணுருகா நின்ற, நாவாரத் துதிப்பதற்குத் துடிதுடிக்
கின் மதுவினாந்து நாம்போ யின்னே, தேவாதி தேவனுக்கித்
தவன்வரவை விண்ணப்பஞ் செய்ய வேண்டும். (௧௩௨)

கலிவிருத்தம்.

என்றறியாமையினிகழ்ந்துகூறிய
வன்றினிமனத்தினுர்வாயடங்கிடக்
கன்றலிலுரைபலககாந்துமாதவக்
குன்றனான்றிருமுகநோக்கிக்கூறுவார். (௧௩௩)
மறையெலாமுணர்ந்துமெய்வாய்ந்துவெம்பவச்
சிறையெலாங்கடந்தமாச்செல்வவேதிய
தறையெலாம்புகழுநின்வருகைத்தன்மையாற்
குறையெலாந்தவிர்ந்தனங்கூர்ந்தனங்களி. (௧௩௪)

(௧௩௦) சற்குமம் - ஈண்டு யாகம் தபம் விரதம் நியமமாதி
-கள். மும்மை - மூன்று ; மை பகுதிப்பொருள்விகுதி; "இருமைவ
கைதெரிந்தி" என்ற திருக்குறளின்போல. (௧௩௧) இவ் - இவை;
கட்டுப்பண்மைப்பெயர். காதியதிவினையுடையேம் என்றது
அருங்கேடன் என்றும்போலவது. (௧௩௩) கன்றலில் உரை -
இன்னுரை. (௧௩௪) மெய் - மெய்யுணர்வு (ஆகுபெயர்) செல்வ
-மென்றது ஈண்டறிவுடைமை. "அறிவுடையா ரெல்லா முடை
-யார்" ஆதலின். அன்றி "பிராம்ஹருகுத் தனம் வேத;" என்ற
படி வேதச்செல்வ னென்னதுமாம்.

ஆய்ந்தநின்பெருங்கலையருமைப்பாடுஞ்சீர்
வாய்ந்தமாதவம்வளர்மறாதசெல்வமுந்
தோய்ந்தவுட்டேய்மையுந்துகளிறன்மையும்
பாய்ந்தமாலுலகமோபகுத்தறிந்திடும். (கந௫)

சிறியவர்மடமையிற்செறித்தவார்த்தையைக்
குறிபெறநின் றிருவுளத்துக்கொண்டிடே
லறிதருமுளத்திடைக்கொள்ளிலம்மவோ
மறிவரும்பீழைநோய்க்கடற்கண்மாய்வோ. (கந௬)

கங்கையேமுதனதிகளிப்பினாடியும்
பொங்குமாதானங்கள்புரிந்துமிட்டிக
ளிங்குபற்பலசெய்துமெய்தும்பேறெலாந்
துங்கநின்மரிசனமொன்றிற்றேன்றுமே. (கந௭)

காலமுன்றையுமறிகருத்தபோற்றிநந்
சீலமார்தருமறைச்செல்வபோற்றிமெய்
வாலறிவுடையவவரதபோற்றியெம்
பாலருள்சுரந்தருள்பனவபோற்றியே. (கந௮)

சற்றுநீயிவ்விடமிருக்கிற்சார்த்தியாந்
கொற்றமார்கண்ணற்குள்வரவுகூறுபு
முற்றுவமென்றவன்முன்வணங்குபு
பொற்றவவ்விடனின்னும்போயினாரோ. (கந௯)

கலிநீலத்துறை.

திரண்டமாமணிகுயிற்றுபுசெம்பொன்செயெழுபத்
திரண்டுவாயிலும்விரைவினிற்கடந்தனரிலங்கி

(கந௯) மறிவரும் பீழைநோய்கடல் - மீளக்கூடாத துன்பக்
கடல் (தரகமென்றபடி.) “எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொலெ
ன்றுபரிவதுஉஞ் சான்றோர் கடன்” என்பதுக்குறிப்பித்தவாறு.
(கந௯) இட்டி - யாகம். (கந௮) வால்-தூய்மை. (கந௯) கொ
ற்றம் - வெற்றி. பொற்ற-பொலிவுள்ள (குறிப்புப்பெயரெச்சம்.).

முரண்டவாமுடிமன்னவர்மொய்த்திடுஞ்செல்வ
வரண்டவாத்திருவோலக்கமடைந்தனர்காணர்.

(கச0)

அந்திடத்தமர்வாரைநம்மரசமர்கின்ற
தெந்திடத்தெனவினாவினரிலங்கெழிறருபொற்
பந்தித்தகையாரொடும்பயின்மணிச்சிகரத்
திந்தித்தபேருவளகத்தெனவவரிறுத்தார்.

(கசக)

கேட்டகாலையின்னெருரெலெனக்கிளருவளகப்பா
லோட்டயீதெனப்படர்ந்தனரொளிர்துதிவடிவேற்
கூட்டம்யாவையுங்குமைத்துமைதோய்ந்துபொற்குழைபாய்
நாட்டமா தரார்காவல்செய்வாயினண்ணினரால்.

(கசஉ)

நெடியநீர்மையித்துவாரபாலகர்செயனிற்க
படியிலாவளம்பரந்தவவ்வுவளகப்பண்பை
முடியயாவரெயெடுத்தாரைப்பவநசைமுனைத்துத்
துடிதுடித்துநாவெழுதலிற்சிறிதுசொற்றிடுவாம்.

(கசங)

பொன்னினாற்செய்துமணிகள்கால்யாத்தவண்புரிசை
யின்னினாற்பொலியப்படுமுகில்விராய்த்துயில்வ
வுன்னினாற்கடலுலகுசொல்கண்ணனெண்ணிறத்தை
மன்னினாற்பெறலாமெனமதித்தனபோலும்.

(கசச)

மண்ணகந்தவப்பதிதரநீலமால்வரைசாய்த்
தெண்ணகந்தபக்கொணர்ந்தகல்லடுக்கிமேலெழுப்பிக்
கண்ணகங்கவர்வேறுசெய்திருபுறங்கதிர்ப்பப்
பண்ணகம்பொலிவயிரயாளிப்படியமைத்து.

(கசரு)

(கச0) அரண் - காவல். ஓலக்கம்-கொலுமண்டபம். (கசக)
அந்திடம் எந்திடம் என்பவற்றில் பெயரெச்சத்தகரம் தொக்
கன. (திசைச்சொல்லுமாம்.) எழில் - அழகு, எழுச்சியுமாம்.
உவனகம் - உன்னிடம். இறுத்தல் - விடைதரல். (கசஉ) நெ
ரேல் - விரைவுக்குறிப்பு. (கசச) கால்யாத்தல் - கால் - உபசரி
க்கம். யாத்தல் - ஈண்டுப்பதித்தல். (கசரு) யாணி - துதிக்கை
யோடுகூடிய ஒருசில்கவிசேடம்.

[பாவதி.] - தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். அன

இலங்குவெண்பொனிட்டிகைகளாற்சுவர்த்தலமெழுப்பி
நலங்கொள்பன்மணிபதித்தபொன்னிலைகளுநாட்டித்
துலங்குமாமரகதப்பலசாளரந்தொகுத்து
வலங்கொள்வச்சிரவிருநிலைக்கதவமும்வயக்கி. (கசக)

நிறையுமேதகத்தாற்பலதூணடிநிலைவைத்
துறையுமேற்பலமணிகடைதூணங்களுறுத்தி
யறையுமப்பலதூணெருத்தத்துறவணிந்த
தறையும்திடுசெந்துகிர்ப்போதியுஞ்சார்த்தி. (கசஎ)

அன்னபோதிமேல்வெண்பொனுத்தரமியைத்தடுப்ப
நன்னராக்கியவிடங்கமுழுறுத்திமேனயப்ப
பன்னுபொற்றகடடுக்கிவேயந்ததற்குமேற்பரிதி
மன்னுமாமணிக்குடநிர்இயமைத்தனமாடம். (கசஅ)

ஓங்குசந்திரகாந்தமாளிகைகையுரைக்கோ
வீங்குநாசினோபானவண்மையைவிரித்திடுகோ
தேங்குசூளிகைச்சிறப்பினையிற்றெனத்தெரிக்கோ
பாங்கியற்றியசுத்திரத்தொகுதியைப்பணிக்கோ. (கசக)

மற்றுநாற்றியபன்மணிமாலையைவகுக்கோ
சுற்றுநாற்றியபொன்மலர்ப்பிணையலைச்சொல்கோ
கற்றையங்கதிர்ச்சாமரைத்தூக்கினைக்கரைகோ
விற்றவென்றுரைத்திடவெளியனவலயார்க்கும். (கரு0)

தங்குமேனிலைமாடமேல்வெள்ளிடைதணப்ப
வெங்கும்வார்கமஞ்சுன்முகிக்குழாம்பொலியியக்கஞ்

(கசக) இட்டிகை - கல். நிலை - வாயில்தலை. (கசஎ) மேத
கம் - கோமேதகம் (முதற்குறை.) எருத்தம் - பிடர் (உச்சி.)
போதி - போதிகை. (கசஅ) விடங்கம் - கைமரம். (கசக) உரை
க்கோ - உரைப்பேனோ? இதில் கு - தன்மையொருமைவிருதி.
நாசி - சிற்பவிதியாலமைக்கும் ஓர் சித்திர உறுப்பு.

சிங்கலம்மவிண்ணவர்கள்கண்ணூறுசேராமைப்
பொங்குநீனிழக்கஞ்சுகஞ்செறித்ததுபோலும்.

(௧௫௧)

அன்றியுங்குடஞ்சுட்டினம்புரந்தவந்நாளின்
மன்றவேய்க்குழற்கோவலர்மகிழ்தரக்கொண்ட
வென்றிவார்குடையாகியவிலங்கலங்குவட்டிற்
துன்றிமிந்தடித்தொடுசெறிந்தமையையுந் துணையும். - (௧௫௨)

தீத்திரட்பொறிகாரணமின்றியுஞ்சிததக்
காத்துமேனிலைவிழித்துரிப்பவாகைவாளொளியுந்
துத்துளிப்படுகுயின்குழாயின்றொருமொளியும்
பாத்தநிந்திடத்தேவர்க்கும்யாவர்க்கும்படாவால். (௧௫௩)

சிறந்ததன்குலத்துதித்தவன்செல்வத்தினுறையு
மூற்றதபன்மணிமாளிகைதனக்குமிக்குரித்தென்
றறந்தவாதெழுமதிவிசம்பாறுசெல்வருத்தந்
துறந்திடும்படிசற்றுறைந்தகலுநாடோறும். (௧௫௪)

திருவிழ்க்கான்நிடுசோமகார்தச்செழுஞ்சிகர
முருவச்சந்திரனெழுதலுமுறைத்தநீர்பெருகி
மருவிக்காலெனவழியருவியுமவன்வயங்கும்
பருவக்கோவைமுத்தாரமும்பகுத்திடலரிதே. (௧௫௫)

மேயமேனிலைமாடங்கள்வெள்ளொளிரித்துப்
பாயதாரகைக்கணத்தொடுபயிலுறுகாட்சி
துயபாற்கடல்சங்கநாடொறுந்தன்பாற்றுறந்த
நேயமுத்தொடுபொங்கிமேலெழுந்தெனநிலவும். (௧௫௬)

(௧௫௧) சிங்லம் - அழிதல். கண்ணூறு - கண்ணால் உறுவது;
(திருஞ்சி தோஷம்.) (௧௫௨) குடஞ்சுட்டி - பசு. (௧௫௪) உற
த்தல் - மிகுதல். (௧௫௫) உருவச்சந்திரன் - பூரணசந்திரன்.
உறைத்தல் - துளித்தல்.

டாவது.]¹ தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம்.

அசு

ஐய நுண்ணிடையயிலைத்தமர்த்திடுமரிக்கண்
மையன்மாதரார்ப்பலாதனித்தனிமருவச்
செய்யகாற்பரியங்கமெல்லணையொடுசெறித்த
வெய்யவற்றொடுசிகையளவில்லடைவிளங்கும். (கரு௭)

வருக்கைவாழைதமாக்கமுகறப்பலத்தென்னை
முருக்குநாரமுண்மாதுனைமொய்த்தமுந்திரிகை
பருக்குமின்சுவைக்கனியுடைமற்றைப்பாதவங்கள்
பெருக்கியென்நுல்வளந்தருசோலைகள்பிறங்கும். (கரு௮)

கண்ணனுவயின்வருந்தொறுங்களிமயிற்கூட்டம்
விண்ணின்மேற்பயின்மேகமும்மணவிரவியதென்
றெண்ணிடக்கடையிலாத்தழைகோலியின்பகவும்
பெண்ணணங்கனையாரைத்தம்மினமென்றுபெட்கும். (கரு௯)

குழைகிழித்தயிறடற்றுறத்துறந்துநோகுறுகு
முழைகிழித்தொளிரநோக்கினாசலாட்டுவடும்
பிழைகிழித்தபொற்கந்துகவாடலின்பெருக்கு
மழைகிழித்தவச்சோலையின்மருதென்றும்வயங்கும். (கரு௧௦)

கோங்குமாதவிபாடலங்குராவழைபுன்னை
தேங்குசண்பகங்குங்குமஞ்சந்தனஞ்செருந்தி
யோங்குகைதைமந்தாரமாலத்யொளிர்கற்பு
வீங்குசாதிமுற்பலவுளவிரைத்தவய்யானம். (கரு௧௧)

சாலமெய்யிற்பெண்குறியினனாய்ப்பழிதழைந்தோன்
பாலமர்ந்திடறகாதெனநீங்கியபண்பே
போலமன்றலங்கற்பகமாயிடைப்பொலிந்து
கோலமாரந்தளவிடற்கருவளங்கொழித்துறையும். (கரு௧௨)

(கரு௮) பாதவம் - மரம்; (வேரால் தீரையுண்பது; பாதபம்
என்பதன்றிரிபு.) (கரு௯) தழை - பீலி. (கரு௧௧) வழை - சுரப்
புண்ணை. மாலதி - காட்டுமூலலை. கற்பு - மூலலை.

அன்றியும்பலநாள்கண்முன்னோனிடத்தமர்ந்தா
மொன்றுபின்னவனிடத்தமவ்வாறுறவுறைவா
மென்றுவந்துறைகின்றமையும்பொருடமிலங்கித்
துன்றுபைந்தருவைந்துமாவயிற்பொலிதோற்றம். (௧௬௩)

ஈர்த்தெடுத்தவெண்பளிங்கினேநிலனுறவிருத்திச்
சார்ந்தநாற்புறம்வெண்பொனாற்படித்தலஞ்சமைத்துக்
கூர்ந்தமுத்தவெண்மணலடிப்பரப்பிமேற்குலவ
வார்ந்ததன்புனனிரப்பியதடங்களுமவயங்கும். (௧௬௪)

நீண்டவாட்கருங்கண்ணினையாரொடுநீதி
பூண்டமாமணிநிறத்தவனாடல்செய்பொய்கை
வேண்டுமேற்புனல்பெருகவுஞ்சுருங்கவுமவினைக்குஞ்
சேண்டுலங்கியதூம்புகள்பற்பலசெறியும். (௧௬௫)

செய்யதாமரைபற்பலவாவயிற்செறிந்த
வையசெம்மணிப்படியொளிகதிர்த்தலாலல்லு
மையில்செஞ்சுடர்க்கண்டெனமலருமற்றாங்கு
ரையலின்றியஞ்சம்பலபயிறருநாளும். (௧௬௬)

குலவுபூந்தடநடுவமர்குடுமிமாமாட
நிலவுவெள்ளொளிவிரித்தலாற்றன்னரைநிரம்பச்
சுலவுபாசடைசுற்றநின்றிடுதலாற்சுடர்விட்
நிலவுவெண்பளிக்குருவந்லுடைப்பிராணுறழும். (௧௬௭)

மருவிடம்புரிவலம்புரிசலஞ்சலம்வயிற்றுக்
கருவுணைந்துசோபானத்திற்கான்றபன்முத்தந்
திருவனாரடிப்படுந்தொறுமுறுத்துமச்செல்ல
லொருவுமாசிரித்தத்தலைப்படிந்தபூவுளுற்றும். (௧௬௮)

(௧௬௯) தூம்பு - உட்டுளைப்பொருள். (௧௬௭) நீலுடைப்பி
ரான் - நீலவாடையையுடையபலராமர். (௧௬௮) சோபானம் -
படி. சலஞ்சலம் - வலம்புரிச்சங்கம் ஆயிரஞ்சூழ்விருப்பதொர்
சங்கு; 'வலம்புரியாயிரஞ்சூழ்ந்ததுசலஞ்சலம்' (பிங்கலத்தை.)

டாவது.] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம்.

கூக

பெருமைசேர்புகழ்க்கண்ணனென்கயலெனப்பிறழங்
கருமைதீட்டியகண்ணினூர்பலரொடுங்கவின
வொருமையன்பின்வீற்றிருக்குமத்தன்மையையுணரி
னருமையுற்றவைகுந்தமுமதற்கிணையாமோ. (ககக)

நன்னயத்தபல்வளம்பெறுமுவளகநடையி
லென்னசொற்றனன்சிறிதும்விண்டேனலனினிமேற்
பன்னகத்ததுயிற்பகவன்வீற்றிருக்குமப்பண்பிற்
றன்னம்விண்டிவிள்ளாதசீர்க்கதைசொலச்சமைந்தேன். (க௭௦)

துன்னுசந்திரகார்த்தத்தினமைத்தவொன்சவர்க்க
னென்னுமாறுசெஞ்சந்தனங்கருப்புரமொருவா
தென்னுநாறியமான்மதங்குங்குமமின்னு
நின்றபல்விரைவருக்கமுநிறைதரக்கூட்டி. (க௭௧)

விரைதுவன்றியமென்பனிநீரிடைக்குழைத்துப்
புரையகன்றிடப்பூசியொண்காரகில்புகைத்துத்
தரைசெறிந்திடநறுமயிாப்படார்தவவிரித்து
வரைவில்பன்மணிக்கம்பலமேலுறவயக்கி. (க௭௨)

அமைத்தசீர்மணிமாளிகைநாப்பண்வாளவிரச்
சமைத்தபன்மணியழுத்தியதடப்பரியங்கத்
திமைத்தமுவகைப்பஞ்சியன்மயிரனத்தாவி
குமைத்தியற்றியவைந்தணையடுக்கிமீக்குலவ. (க௭௩)

உரகமெல்லுரிபரலெனக்குழையும்வெள்ளொளிப்பட்
டிரவெழுஞ்சுடர்க்கதிர் தவழ்ந்தெனவிரித்தியக்கி

(க௭௨) நறமயிர்ப்படாம் - கம்பலம். மணிகம்பலம் - இர
த்தின கம்பலம். (க௭௩) முவகைப் பஞ்ச - வெண்பஞ்ச செம்
பஞ்ச பூண்ப்பஞ்ச. ஐந்தணை - மேற்கூறிய ருப்பஞ்சிஞெடு மெ
ல்லியமயிரும் அன்னத்தாவியும் சேர்த்துத் தனித்தனி யியற்
றிய மெத்தைகள்.

யரவமேகலையாரமைத்திட்டவப்படுக்கை

விர்வுபாற்கடற்படுக்கையிற்சிறப்புறமேவி.

(கௌசு)

அரும்புசீதளப்பாற்கடற்றுயிலுநாளவிரும்

விரும்புசெந்துகிரோடலைக்கொழுந்தெழீஇவிழல்போற்

கரும்புபோன்மெனக்கரையுஞ்சொல்லினூர்கவரி

விரும்பொற்கால்பிடித்தேக்கழுத்தம்பெறவிரட்ட.

(கௌடு)

அல்லிரிக்குழுத்தோரம்வைத்தலங்குசார்த்தாற்றி

மெல்லியற்கவினொருத்திகைப்பற்றுபுவிச்

வல்லியிற்பொலியொருமகண்மாடகந்திரித்து

கல்லியற்படுவீணையினரப்பொலியெழுப்ப.

(கௌசு)

குலவுகப்புரமிலவங்கமேலமுற்கூட்டி

நிலவுவெண்ணகையொருத்திமென்பாகடைநீட்டக்

கலவமாமயில்வெருவுறுசாயலங்கருங்க

ணிலவிதழக்கொடியொருத்திபொற்படியாகமேந்த.

(கௌசு)

வண்டுவார்குழலாருளமயக்குநின்னுருவங்

கண்டுபாரெனவொருத்திநேர்கண்ணிகாட்ட

விண்டுமென்பனிரீருறைத்திடுமிதின்விரைமிக்

குண்டுகொண்டிடுன்றொருத்திபூஞ்சென்னிகையுதவ.

(கௌஅ)

இழையிடைக்கொடியொருத்திபொற்சிரகரீரேந்தத்

தழையொளிச்செழும்பாதுகையொருத்திகைத்தாங்க

வழைமலர்த்தொடைவண்டாரந்நிடநறவாக்கு

மழைமுகிற்சூழலொருத்திமெல்விரைப்புகைவயக்க.

(கௌசு)

(கௌடு) ஏக்கழுத்தம் - தலைபெயிப்பு. (கௌசு) சாந்தாற்றி - இவிரி. மாடகம் - முறுக்காணி. (கௌஎ) முகவாசம் மூன்றுகூற்றும் உபலக்கணத்தால் மற்றைய இரண்டுங்கொள்க. அவை வாலமினாரு சாநிக்காய். இவற்றைமுற்கொண்டு பின்பு பாகுகடைக்கொள்ளல் வழக்கு. அடை - இலை (வெற்றிலை) படியகம் படியகம். (கௌஅ) பனிநீர் விண்டு உறைத்திடும் எனக்கூட்டுக

வது.] * தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். கூட

1)ணியவிழ்ந்துமட்டேற்றிவண்டடர் தரப்பிறங்கும்,
ணியவளைந்தவொண்கருங்குழல்வெண்ணைகைக்கனிவா,
1)ணிசிமந்திரிபடர்ந்தகண்ணணங்கெனுமுருக்கு
1)ணிவளங்கெழுகவான் மிசைமுடித்தலைவைத்து. (கஅ0)

ஆதரத்தினன்புளும்றுவார்க்கருண்மலரடிகள்
1)ாதரங்கொளக்கூற்றொடும்பொருங்கொலைக்கருங்கண்
மா தர்சத்தியபாமைதன்கவான் மிசைவைத்துச்
2)தரப்பிரான்பித்திருந்தனன்கனிசிமந்தே. (கஅக)

ஆயவேலையிற்றுவாரபாலகரழகமைந்த
வாயில்காவல்செய்மாதரார்வாண்முகநோக்கிப்
போயுரைத்திடுமெம்வரவிறைக்கெனப்புகன்றார்
நேயமாதரும்விரைந்துசென்றதுநிகழ்த்தினரால். (கஅஉ)

மன்னரேறுகேட்டெழுந்திருந்தவர்வருகென்ற,
னன்னமாதருஞ்செலவிடநடந்தனரடைந்தார்,
மின்னுதாரகைக்குழாத்திடைவிளங்கொளிமதிபோற்,
றுன்னுமாதருட்டோன்றிடுந்தோன்றலைக்கண்டார். (கஅங)

அவசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியலிநுத்தம்.

சுந்தையுண்மகிழ்ச்சிபொங்கச்சிரமிசைக்கரங்கள் கூப்பிச்,
சுந்தமார்நிலத்தின்வீழ்ந்துதாழ்ந்தெழீஇக்குடந்தம்பட்டு,
முந்துதானையுமொடுக்கிமுன்னர்நிப்பாரைநோக்கி,
வந்தகாரியமென்னென்றான்வகுத்துரையாடலுற்றார். (கஅச)

(கஅ0) கணி - கண்ணி. கவான் - தொடை. (கஅக) காத
ரம் - அச்சம். (கஅச) குடந்தம்பட்டு - வணக்கம்பட்டு என்
பது திருமுருகாற்றுப்படையில் "குடந்தம்பட்டுக் கொழும
வர்சிதறி" என்றவிடத்து நச்சினார்க்கினியர் குட என்பது நட
என்பதுபேரல வளைவை யுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லாக
வின் அதனடியாகப்பிறந்த பெயருமாம் [என்று வரைந்தமை
யுந் காண்க. நால்வரன் முடக்கிப் பெருவிரன்முத்தி, நெஞ்சி
டை வைப்பது குடந்தமாகும் எனக்கோடலும் ஒன்று.

மாமறைத்தலைவபோற்றிமதிக்குலவிளக்கேபோற்றி
காமரிந்திரன்முன்னோர்காண்பதற்கரியாய்போற்றி
தாமரைக்கண்ணாய்போற்றிதரியலரேரேபோற்றி
தோமறுசெல்வம்வாய்ந்ததுவாரகைக்கிறைவாபோற்றி. (1)

ஆதிநானையநின்னோடருங்கலைகற்றுளானும்,
போதவுஞ்சிறந்தநட்புப்பூண்டுகொண்டவனாகந்தை
மேதகக்கொண்டநீரான்மெய்ம்மறையவர்குலத்தான்,
கோதறுகுணத்தின்மிக்காங்குசேலனென்றியம்பினோபர்.
வற்றியென்பெழுந்தயாக்கைமாதவனின்மேல்வைத்த
பற்றினையெம்மனோரோபகுத்தறிந்தளக்கவல்லா
ரிற்றைநாளவந்தவாயிலிருக்கின்றனெதிர்த்தபோரில்
வெற்றிகொள்கழற்கால்வேந்தேவிண்ணப்பமிதுவேயென்றார்()
என்றலுமுவகைவிம்முவெழின்முகமலர்ச்சிகாட்டப்,
பொன்றவில்கருணைபொங்கிப்பொழிதரவுரைவினிற்சென்,
றின்றுநவாயில்வந்தவிருந்தவத்தலைவன்மன்னை,
மன்றவிங்கழைப்பீரென்றுவாய்மலர்ந்தருளிானே. (க்அஅ)
கேட்டனர் துவாரபாலர்கிளர்ந்தெழுகளிப்புத்துள்ள,
வாட்டமின்மனத்தராகிவாயில்கள்பலவுநீத்து,
நாட்டுதங்காவல்லாயினண்ணினராங்கிருக்குங்
கோட்டமின்மனத்துச்செய்யகுசேலமாமுனியைச்சார்ந்தார்.()

ஆதரம்பெருகநெற்றியணிநிலந்தோயத்தாழ்ந்து
மாத்தவரேரேபோற்றிமறைக்குலச்சுடரேபோற்றி
காதரம்பெருக்குஞ்சன்மக்கடல்கடந்தவனேபோற்றி
நாதனுக்கினிமைமிக்கநண்புடையவனேபோற்றி. (க்ஈ௦)

என்றுபடிமுதிமுழக்கியாங்கள்பல்வாயினிந்தித்
துன்றியகதுப்பின்மாதர்சொற்படியுவளகம்போ
யொன்றுபல்பிழிகள்முழவுறுங்கடக்களிறுபோன்று
யின்றிகழ்மடவார்சூழவீற்றிருந்தானைக்கண்டு. (க்ஈ௧)

11வது.] தற்கர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். கூடு

சின்னுடைவரவுரைத்தேநிருபனுக்கப்போழ்துற்ற
பன்னருங்களிப்பையாமோபகார்திடவல்லமைய,
முன்னமங்கிருந்தவின்பமுழுவதுமறந்துகின்ற,
னன்னாநெஞ்சுடையநீராராட்பினிற்சிறந்ததுண்டோ. (ககஉ)

தாயதுவருகைகேட்டதனியிளங்குழவிபோன்று
நேயமிக்குடையனுகிநெஞ்சினுளவகைபூப்பப்
போயழைத்திடுமினின்னேபோயழைத்திடுமினின்னே
போயழைத்திடுமினின்னேயெனவிரைபொருளிற்சொற்றான்.

இலக்கணமின்மைநோக்கியிதற்குமேற்சொற்றானல்லன்
மலக்குறும்புறுத்துயார்தமாதவத்தலைவரேறே
பலப்பலசொல்லியென்னைபாணித்தல்கருமமன்று
நலக்கநீவிரைவினெய்தாவிடினவனண்ணுமிங்ஙன். (ககச)

ஆதலினெம்பிரானுக்ககத்துமிக்குவகையுப்ப
வேதமின்முனிவரேறேயெழுந்தருளுகவென்றங்கைப்
போதகங்கூப்பினாகள்பொருக்கெனவெழுந்துசெம்மை
வேதீழ்முற்றுணார்தவையன்விரைதரநடக்கலுற்றான். (ககரு)

அன்னதுகண்டுமுன்னரறிவிலாதுரைத்தநீரா
ரென்னகாரியஞ்செய்தேமிப்பெரியனையெளியனென்று
சொன்னதீங்குரைகளெல்லாஞ்சுடுகின்றமம்முளத்தை
மன்னவனறிவானுகில்வாராததீங்குமுண்டோ. (கககூ)

(ககக) இவ்வடிக்கு விரைவுப்பொருளது; இதனை “விரை
சொல்வடிக்கே மூன்றுவரம் பாகும்” என்ற தொல்காப்பியத்
தானுமுணர்க. (ககச) இலக்கணமின்மையாவது:—விரைவு
முதலிய பொருணிலக்கண மூன்றுமுறைக்குமே வடிக்கலாகா
தென்பது; இதனை “அசைநிலை பொருணிலை” என்னும் தன்னு
ஞ்ஞ முணர்க. (கககூ) சுடுகின்றதென்பது, “தன்னெஞ்சறி
வது பொய்யற்க” என்ற திருக்குறட்பொருளது.

அருண்மிகப்படைத்தசிந்தையந்தணனாதலாலே
தெருண்மிகப்படைத்தமன்னன்செவியறிவுறுப்பானல்லன்
பொருண்மிகப்படைத்தவேந்தாபோற்றிடுஞ்சிறப்புற்றனென்
றிருண்மிகப்படைத்தநெஞ்சரின்னவாறியம்பிநிற்க. (௧௯௭)

மன்னனைக்காணுமன்பும்வாயில்காவலருமுன்னே
நன்னயத்துடனடப்பநடப்பவனாங்குள்ள
பன்னரும்வனங்களெல்லாம்பாரத்தனனிழும்பூதுற்றான்
பொன்னகாசிமந்ததென்பாரபுல்லியரெனவுட்கொண்டான். ()

பன்மணிவாயிலெல்லாம்பின்னிடும்படிக்கடந்து
நன்மணிமோலிவேந்தாநயந்தபேரவையுநீந்தி
யன்மணிவிளாக்கும்வண்ணனங்களுரொடுமிருக்கும்
பொன்மணிவாயிலந்தப்புரத்தினுக்கணியனானான். (௧௯௯)

ஓவியத்தொழில்வல்லாருக்கொன்பொருள்வெறுப்பவீசி
நாவியற்கருமென்கூந்தனங்கைமாரெழுதிவைத்த
பூவியற்படமாங்காங்குப்பொலிவதுகாணுந்தோறுங்
கோவியற்கண்ணனென்றுட்கொண்டுபின்பெளிவனம்மா. ()

ஈங்கிவனிவ்வாறெய்தவின்னம்வந்திலனென்றையன்
பூங்கதிராவரவுபார்க்கும்பொற்றபுண்டரீகம்போலுந்
தீங்கதிராவரவுபார்க்குஞ்செவ்வரக்காம்பல்போலு
மோங்குமைவரவுபார்க்குமொண்டழைமஞ்ஞைபோலும். ()

பொருந்துதாய்வரவுபார்க்கும்புனிற்றிளங்கன்றுபோலுந்
திருந்துதன்வரவுபார்க்குஞ்செம்மனத்தொருவன்போலு

(௧௯௭) அருண்மிகப் படைத்த சிந்தையந்தணன், எந்தது
“அந்தண ரென்போ ரறவோர்” என்ற திருக்குறள் நோக்கி
யது. (௧௯௮) அன்பும் காவலரும் முன்னே தடப்ப எனவிறு
க்க. (௧௯௯) அம்மணி - நீலமணி.

டாவது.] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். கூன

மருந்துநீர்வரவுபார்க்குமறனசையுடையான்போலும்
கருந்துழாய்க்கண்ணியண்ணல்கமழ்நறுஞ்செக்கைமீதே. (1)

வளர்மறையுணர்ச்சிமிக்கான்வரவுபார்த்திருப்பவந்த
வளவிடற்கரியமேலோனாடமைத்தோளினல்லார்
கிளர்தரநின்றாகாக்குங்கேடில்வாயிலுங்கடந்து
தளர்வில்பன்மாதர்குழந்தனியிடத்தணுகுங்காலே. (20௩)

வருந்துமோர்மிடியன்சேமவைப்பெதிர்கண்டாற்போலும்
மருந்துணவிழந்தோன்விண்ணோரமுதெதிர்கண்டாற்போலும்
பரிந்துவெப்புமுலுவோன்கற்பகமெதிர்கண்டாற்போலுஞ்
சரிந்தபற்றினன்மெய்யாசான்றனையெதிர்கண்டாற்போலும்(2)

எண்ணனைக்கிலங்குமார்பயீத்தருள்பிரானேநீல
வண்ணனைத்திகிரிசங்கம்வலமிடமுறக்கொண்டானே,
மண்ணனைத்தும்புரக்கும்வாசுதேவனேமணக்கும்
கண்ணனைத்துளவத்தாமக்கண்ணனைக்கண்ணிற்கண்டான். (3)

காண்டலுமுவகைபூத்துக்கால்விசைகொடுநடந்தா,
னாண்டகையவனுங்கண்ணுற்றனையுடைத்தெழுநீத்தம்போ,
னீண்டபூம்பள்ளிநீத்துநிலவுபேரன்புபொங்கப்,
பூண்டமாதவன்முன்சென்றுபொன்னடிவணங்கினால். (4)

(202) புனிது - இளமை. ஒருபொருட்சொற்கள்; "புனி
றென் கிளவியின் றணிமைப் பொருட்டே." என்பது தொல்கா
ப்பியம். (203) பற்று - யானென்றபிராணிக்கும் அகப்பற்றும்,
எனதென்றபிராணிக்கும் புறப்பற்றுமாம். (204) ஈத்து என்
பது ஈத்தென்பதன் வலித்தலன்ற; அதுவே முதற்சொருபம்.
"ஈத்தலும் ஈதலும்போலப் பாத்ந்தலும் பாதலும் ஒன்று
என்று" ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் கூறுதலால் என்க. கண்
ணனைத்துளவம் - தேனையும் அரும்புகளையும்கொண்ட துளவம்.

(205) கால் - சிலேடை. ஆண்டகை - ஆணின் தகுதி; அவை,
அறிவு நிறை ஓர்ப்பு கடைப்பிடி என்ப.

திலகமண்டோயவையன் திருவடிவணங்கிப்பின்னர்
நிலவுமெய்ப்புளகம்போர் த்துநிரம்புறத்தழுவிக்கொண்டான்
குலமறைத்தலைவனென்றுங்கூர்ந்தமெய்நட்பென்று
மலர் தலையுலகங்கூறும்வாய்மைகாத்தருளினானே. (௨௦௭)

பாக்கியமுற்றதிர்நாள்பாக்கியமுற்றதிர்நா,
ளாக்கியவறம்பலித்தவாக்கியவறம்பலித்த,
யோக்கியமடைந்ததிந்தமனையுமென்றுரைத்துரைத்துத்,
தேக்கியபுகழினன்கொண்டாடினான்சிலைவலையே. (௨௦௮)

அங்கொருமாடத்துள்ளாலரதநபீடத்தும்பர்,
மங்கலமறைவலாளன்மகிழ்ந்தெழுந்தருளப்பண்ணிப்,
பொங்குபொற்குடம்பூரித்தபுதியமஞ்சனரீராட்டித்,
திங்களங்கதிரேயென்னத்திகழ்ந்தவொற்றாடைசாத்தி. (௧)

கதிரொனக்கதிர்க்குஞ்செம்பொற்கவின்செய்பட்டாடைசாத்தி
பிதிர்கருப்பூரநானம்பெய்விரைச்சாந்தஞ்சாத்தி [ப்
முதிரொளிலிரிக்குந்தண்ணென்முத்தவக்கதையுஞ்சாத்தி
யதிர் தரவண்மிந்தேனுமலங்குபூந்தொடையல்சாத்தி. (௨௧௦)

(௨௦௭) கண்ணன் அடிவண்ங்கல: — அவதாரத்திற் கிணங்க
அத்தணர்க்கு ஆற்றவேண்டிய அருமெநியீதெனக் காட்டுவா
லியற்றிய தென்க. “உன்முறையால வந்த நான்மறை யாள
ரை - மேன்முறை யாற்றங் குரவரைப் போலொழுக - னுன்மு
றையாளர் கடன்.” என்னும் ஆசாரக்கோவையுங் காண்க. ௧௧௦-
வது செய்யுளுக்கும் ஈதொக்கும். (௨௦௯) மஞ்சனரீரென்றது,
உபலக்கணத்தால் அர்க்கியபாத்தப ஆசமனங்கனையுங் குறித்
கும். (௨௧௦) வண்டும் தேனும் என்றதால் இவற்றினினமான கரு
ம்பு ஞியிறங் கொள்க. வண்டின் பேதம் தாண்டென்பது சித்
தாமணி குணமரணியரிலம்பகம் சஉ-ல் “கரும்புகளக் - வண்டு
கூண்மகிழ் தேனினங் காண்மது - வண்டு தேக்கிடி மொன்ஞியி
ரிட்டவ்களக்” என்று கூறுதலானு முணர்க.

விரைதருதாமங்காட்டி, மேவுநெய்விளக்கங்கோட்டி,
யுரைபெறுபளிதநீராசனக்கலமொளிரச்சுற்றித்,
திரைசெய்நல்லமுதமன்னதிஞ்சுவையுணவுநல்கிக்,
கரையறுதவத்தோன்வாயுங்கையுமொள்ளறலிழ்சி. (உகக)

பாகடைசிறப்பநல்கிப்பயன்பெறுமுகமன்கூறிப்,
போருயர்மாடத்திட்டபொற்றதன்படுக்கையேற்றி,
மோகமிக்கருகிருந்துமுதுகுதைவந்துபின்னங்
கோகனகப்பூங்கையாற்குளர்செய்பொற்கவரிவீசி. (உகஉ)

வழிநடந்தினீர்த்தவேயிம்மலரடியிரண்டுமென்று,
கழிமகிழ்சிறப்பமெல்லவருடினன்கமலக்கண்ணன்,
பழியில்பல்லபசாரங்குளபண்ணவந்தெரியானாகி,
யொழிவறுதவக்குசேலனென்றும்பேசாதிருந்தான். (உகங)

பித்தருன்மத்தர்பாலர்பிசர்சர்தங்குணத்தராவர்
நத்தவஞானயோகரெனமறைவிலுமாற்றம்
சித்தம்விட்டகலாதையன்றிருவுருத்தியானஞ்செய்து
புத்தமுதுறுமின்பிற்புணர்ந்தசைவற்றிருந்தான். (உகச)

வழுவில்பைங் குளவி யோசை யன்றிமற் றென்றுந் தே
ராப், புழுவென விருக்குந் தன்மை பூண்டமற் றிவனோ பொங்
கும், பழுதில்கற் புடையா டன்சொற் படிவறுஞ் செல்வம்
வேண்டும், கொழுநிணங் குதட்டி மாற்றார்க் குமைத்தெழும்
வடிவேல் வேந்தே. (உகரு)

(உகக) நீராஞ்சனம்-கண்ணேறு கழிக்கும் ஆவத்தி. (உகஉ)
பாகுஅடை - அடைக்காயமுது. போரு உயர்மாடம் - மிகவுய
ந்த மாடம். கோகனகம் - கோகனதமென்பதன்மறஉ. சக்க
ரவரகங்கள் விளையாடப்பெறுவது; கோகம் - சக்கரவாகம்.
(உகங) ஒன்றும்பேசாதிருத்தல் - பரவசப்பட்டிருத்தல். (உகச)
உன்மத்தர் - சித்தவேறுபாடுடையவர். புத்தமுது - புதியவ
முது. (உகரு) குதட்டல்-வாயடங்க மெல்லுதல். வடி-கூர்மை.

உருவினைக்கண்டுங்கண்டத்தொளர்வனமணங்கவரந்து
மருமைசான்முகமன்கேட்டுமமைந்தமெய்ப்பரிசுமுற்றும்
வெருவினற்றிருநாமங்கள்விருப்பினுட்டுதித்துமைந்தம்
பொருவிலானந்தமெய்தப்பொலிகடத்தீபம்போன்றான். ()

நீருறுமுப்புப்போலுநெருப்புறுபளிதம்போலு
மேருறுவடிவத்தண்ணலிடத்துத்தன்மனங்கலப்பப்
பேருறுபவஞ்சவாழ்க்கைப்பிணிப்பொழிந்தகலக்கஞ்சத்
தாருறுமாபத்தையன்மன்னையுமறந்திரும்தான். (உகஎ)

இன்னணமியுனிருப்பவியன்வரவனைத்துஞ்சொல்லா
முன்னரேயுணர்ந்துகொண்டமுழுமுதற்கண்ணென்பான்
மன்னியவுவகைபூத்துவழிதருமனத்தகுதி
யன்னவன்வதனநோக்கியனமயவின்னனொல்வானால். ()

கோச்சகக்கலிப்பா.

மன்னுடையமறையனைத்தும்வகுத்துணரந்தமாதவனை
யுன்னுடையதரிசனத்தாலுடம்புபூரித்தனன்யான்
மின்னுடையவிளங்கொளிலேல்வேந்தருளந்தேவருளு
மென்னுடையபெறலரும்பேறியார்பெற்றாயார்பெறுவார். ()

பூன்றதையென்னிடத்தெப்போதூவைத்தருள்க
வான்றவெனதுளத்தினவிட்டகன்றிலையிர்நாள்காறுஞ்
சான்றகுணத்தாயின்னுஞ்சந்ததமுநினைந்திருப்பேன்
றோன்றவனைகம்பெறினுந்தொன்னட்பிற்சிமந்தனவோ. ()

ஆயின்மறைமுதற்கலைகளனைத்துமுணர்ந்தமமறம்பாத்
தேயினிதுநன்றிதுதிதென்றுணர்த்துமுவர்நட்பை

(உகசு) வனம் - துவவமால். கடத்தீபம் - போல்வது - உகி
னொளி பெற்றுப் புறந்தேரன்றிருத்தல். (உகஎ) பவஞ்சம் -
பிரபஞ்சம். தன்னையுமறத்தல் - கண்ணனிடங்கலத்த புலமுடை
மையால் தேர்த்த அவசம். (உகஅ) முழுமுதல் - திரிமூர்த்த
பரன் என்றபடி. (உஉ0) பூன்றல் - பூரணமாதல்.

டாவது] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். ௧0௧

வீயினுந்தாமறப்பர்களோமேதையோர்மறப்பரே
னூயினுங்கீழ்ப்பட்டவர்களவர்காணின்நானிலத்தே. (௨௨௧)

நல்லார்சொல்லிரும்புவதுநல்லாரைக்காண்பதுவு
நல்லார்க்கொன்றுதவுவதுநல்லாரைப்புகழ்வதுவு
நல்லார்நன்றென்றுரைப்பநவிற்தியவ்வெலாமடங்க
நல்லார்நட்பென்றுமுறனன்றன்றேநான்மறையோய். (௨௨௨)

பொன்னுள்ளான் பூமியுள்ளான் புந்தியுள்ளான் னுயிடினு
மென்னுள்ளான் னுவனவனிருந்தவர் தந்தப்பிலேனற்
பொன்னில்லான் பூமியில்லான் புந்தியில்லான் னுயிடினு
மென்னில்லான் னுவனவனிருந்தவர் தந்தபுளனேல். (௨௨௩)

பேயோடுபழகுறினும்பிரிவதரிதரிதென்று
னாயோர்கண்மொழிவராற்றாயோரும்புகழ்தனாயோ
ராயோர்கள்பெருநட்பையருந்தவத்தாற்பெறலன்றி
யேயோவெண்மையிற்கிடைப்பினிகழ்வரோவிகழ்வில்லார். ()

சமீபம்வரினிடத்தரைப்பார்த்தக்கவழிச்செலச்செய்வா
ரிமையவர் தமுலகுறவுமிருளுலகம்பகையுமா
யமையவறிவுறுத்துவாரந்தோ நூல்கற்றுணர்ந்த
கமையுடையார்நட்பெவர்க்குக்காண்கிடைக்குமரிதரிது. ()

(௨௨௧) இது “அறனறிந்துழுத்த” “உற்றநோய் நீக்கி”
என்னுந் திருக்குறளாதிய தழீஇயது. பாத்து - பகுத்து. (௨௨௩)
இது “முதலிலார்க் கூதியமில்லை” என்னுந் திருக்குறளாதிய தழீ
இயது. (௨௨௪) இது “விலங்கேயுந் தம்மோ டுடனுறைதன் மே
வும் * * * இன்னுதே - பேளையேடானும் பிரிவு”. என்னும் பழ
மொழி “பரிதி யுயிர்செகுக்கும் பாம்பொடு மின்னா - மரீஇப்
பின்னைப் பிரிவு” என்னும் நாலடியாதிய தழீஇயது. (௨௨௫) இது
“அழிவி னவைநீக்கி” “அழச்சொல்லி யல்லதிகுத்து” என்னுந்
திருக்குறளாதிய தழீஇயது.

கூடுதற்குக்கூடாதகூட்டத்துப்படுக்பு
வீடுதற்குத்தக்கதாய்நாடோறுமெலிந்தொழியு
நீடுதற்குத்தக்கதுநன்னெறிநின்றோர்ப்பொன்றே
தேடுதற்குக்கிடையாததிரவியமுமஃதாமால். (௨௨௬)

முத்திக்குவித்தாகுமுழுதுணர்ந்தோர்பெருநட்பே
தித்திக்குநாடோறுந்தேவர்பெறற்குந்திருவுஞ்
சித்திக்கும்படியுருளுஞ்செப்பரிதாலதுநிங்க
வெத்திக்கும்புகழுநின்க்கியுன்மணநன்காயிற்றே. (௨௨௭)

நின்னுடையமனைக்கிழத்திநிரம்புபெருநீர்மையளே
மன்னுடையசொற்காத்துச்சோர்விலாமாண்பினளே
தன்னுடையவுயிராநின்றனைப்பேணுந்தன்மையளே
யுன்னுடையவருவாய்க்குத்தக்கசெலவுநுற்றுவளே. (௨௨௮)

சொன்னகாரியமனைத்துஞ்சொன்னபடியியற்றுவளே
யென்னமிடிவரினும்வெளியெடுத்தியம்பாவியலினளே
தன்னமுநாயகன்பழிநுற்றதமையத்தக்கவளே
பன்னருமாமறையுணர்ந்தபளகறுநற்குணக்குன்றே. (௨௨௯)

பைங்குதலைவாய்மைந்தர்பலர்பிறக்கவேண்டிமே
யெங்குமரும்புகழுடையாயெத்தனைமைந்தர்கள்பிறந்தா
ரங்கவரைப்பேரவையோரணிதரச்செய்செயலனைத்துஞ்
சிங்கலறப்புரிந்தனையோசெய்தனையோவுபநயனம். (௨௩௦)

இவர்தந்தையென்னோற்றொன்னென்றறிஞருரைக்கும்வகை
யிவர்கின்மமனத்தினராயிருங்கலைகற்றுணர்வரே

(௨௨௬) இது “நிறைநீரநீரவர்கேண்மை” என்னுந் திருக்
குறள் “கருத்துணர்ந்து கற்றறிந்தார் கேண்மை” என்னும் தா
வடியாதிய தழிஇயது. (௨௨௭) இது “அரியவற்று நெல்லா மரி
தே” என்னுந் திருக்குறளாதிய தழிஇயது. (௨௨௮) இது, “தந்
காத்துத் தற்கொண்டான்” “மனைத்தக்க மான்முடையன்” என்
னுந் திருக்குறளாதியவற்றைத் தழிஇயிற்றது. (௨௩௦) பைங்கு
தலை - இனிய மறச்சொல்; பசுமை - இனிமையின் மேற்பு.

டாவது.] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். ௧௦௩

யுவர்கொண்டகடலாடைபுடையுத்தவலகமெலா
முவர்கொண்டகுணமெவர்க்குண்டெனமொழியவுயர்வரே. ()
நிறைகின்றசிறுமைந்தர்நினைத்தவையெலாங்கொடுத்துக்
குறைவின்நிபடத்திவருகின்றனையேகொடும்பகலி
லுறைகின்றபசிவருத்தத்துநாந்மாலெனச்சுருதி
யறைகின்றதாலவருக்கன்னமிடுகின்றனையே. (௨௩௨)

நானமுதற்சந்திசெபநன்குநடக்கின்றனவே
யானவிலைசெயமெய்திடமாகியிருக்கின்றதே
மானமுறுமைப்பொருளில்வைத்ததியானஞ்சிதறு
தினமநிற்கின்றதேதெய்வருஞ்சொலற்கரியாய். (௨௩௩)

சீரார்நின்னூர்நின்றசேரவிவண்வருவாரா
னீரார்நின்றன்மையெலாநென்னல்வரைக்குந்தவறு
தாராய்ந்துகொண்டிருந்தேனகன்மபலநாள்களின்பி
னேராரின்பஞ்சிறப்பவிருவேமுகூடினேம். (௨௩௪)

நள்ளார்களண்மைக்கணிநுந்தாலுநட்புறுத்தார்
விள்ளார்கள்சேய்மைக்கணிநுந்தாலும்விருப்பொழியார்
தள்ளாதபல்பொருள்கடனைச்சூழவிருந்தாலு
முள்ளாதவன்கதிரையுறநோக்குநெருஞ்சியே. (௨௩௫)

(௨௩௬) இது, “மகன்றத்தைக் காற்றமுதலி” என்ற திருக்
குறனாதிப தழிஇநின்றது. (௨௩௭) சுருதி யறைதலாவது: —
‘ಅಘೋರಃಸ್ವಯಂವಿಷ್ಣುಃ’ (அப்பாகதஃஸ்வயம் விஷ்ணுಃ) - அநிதி
யாக வந்தவர் விஷ்ணு ஸ்வரூபர் என்பது. (௨௩௮) இது “புண
ர்ச்சிபழகுதல் வேண்டா” என்றதிருக்குறளின் கருத்தது. நெரு
ஞ்சிப்பூ ரூபியனநோக்கியேநிற்குமென்பதை: — “நீங்கடர் நெ
றியை நோக்கு நிரையிதழ் நெருஞ்சிப் பூப்போல்” என்ற சித்
தாமணி கோவிந்தையாரிலம்பகம் ௫௩ - வது செய்யுளானும்,
“நெருஞ்சிப் பசை வான்பூ - ஏர்தருகடரி நெதிர்கொண்டாஅ
ங்கு” என்றும் புறநானூற்ற - ௧௮௮-வது செய்யுளானு முணர்க

மடமையாருறுந் பேமருவுபெருஞ்சுகங்காணுந்
திடமுறவெவ்வாறென்னிற்செய்ப்பக்கேள்செழுமறையோ
புடனுதைதலொருவுமிடத்தொருதுன்புமுறலின்று
படர்தலுமின்றொருவேளைபகர்தலுமின்றாகுமால். (௨௩௬)

ஐயநீகுடியிருக்குமணிநாட்டிலதிகமழை
பெய்யுமழையின்மைகிளிவிட்டின்முதற்பெருங்கேடு
வெய்யகொடுங்கள்வரவனவிருகமுதற்பலகேடு
நையவினிதுயிரெலாநன்குதழைக்கின்றனவே. (௨௩௭)

இருவேழுமுன்னுளிலிலங்குசாந்தீபமுனி
வருகாமரடிவணங்கிமாமறைகற்றுணர்ந்திடுநாட்
பெருகார்வத்தொடும்பேசிக்கொண்டிருந்தபேச்செல்லார்
திருகாராவுளத்துநினைத்திருக்கின்றயோசிறப்ப. (௨௩௮)

கொள்ளைமறையுணர்ச்சிமிகுருராயன்பத்தினியார்
தள்ளைநமைப்பார்த்தமுதுசமைப்பதற்கிந்தனமின்றின்
மெள்ளருநன்மைந்தர்காங்கொடுவாருமெனவேவ
விள்ளருமோர்பெருங்காட்டிள்விறகொடித்துத்திரிந்தனமே. ()

(௨௩௬) படர்தல் - நினைத்தல். இது, “பெரிதினிது பேதை
யார் தேன்மை பிரிலின்கட் - பீழை தருவதொன் றில்” என்னும்
திருக்குறளாதிய தழீஇயது. (௨௩௭) அதிகமழையை அதிவ்ரு
ஷ்டி என்றும், மழையின்மையை அநாவ்ருஷ்டி என்றும், வடநா
லார்கூறுப. இச்செய்யுள் “பெரும்பொருளாற் பெட்டக்கதா
கி” என்ற திருக்குறளின் உரைக்கருத்தது. விட்டில் முதல் என்
றதனால், எலி அரசன்மையுங் கொங்க. இதனை “மிக்கபெய
லோடுபெய வின்மையெலி விட்டில்கிளி - அக்கணர சண்மை
போடாறு.” என்றதனுமுணர்க. அரசன்மையாவது - வேந்
றரசன் அத்தாட்டெல்லையினருகிருத்தல். தைதல் - குன்றுதல்.

(௨௩௭) ராயன் - ராஜனென்பதன்றிரிபு. தள்ளை - தாய்;
(திசைச்சொல்)

கலிவிடுத்தம்.

ஆயகாலேவிண்ணுறெழுவெண் முகி
னையநெய்தனிதைவளநோக்குவான்
பாயவன்னம்பறந்தனபோன்மெனத்
தோயமாக்கடற்றுன்னுபுசென்றவே. (௨௪௦)

நீநிறக்கடல்வற்றிடநீ ரம்வா
யானி ரப்பவியப்பருகும்மெழீஇ
வானிடைப்படர்மஞ்ஞைக்குழாமென
மேனிபைத்துவிதிரைவினின்மீண்டவே. (௨௪௧)

பெட்டுநீர்மழைபெய்துவளர்த்திடு
மட்டுநீங்குபைங்கூழ்மரமாதிகள்
பட்டுநீங்கவெப்பம்புரிகோடையை
வெட்டும்வாளெனமின்னல்விதிர்த்தவே. (௨௪௨)

எமருணற்கிடமாயவிருங்கட
லமர்தல்கொண்டறலைச்சுவற்றுந்தழற்
சுமர்தனிப்பமின்னேயெனச்சாற்றல்போற்
றமரம்விண்ணுஞ்சலிப்பவெழுந்தவே. (௨௪௩)

மேதினிப்பகைமேலம்புதூற்றிடச்
சாதிரன்மலர்க்கற்பதருவினான்
காதிவாங்கியகார்முகமென்றுல
கோதிநிற்கவொருவில்விண்டோன்றிறே. (௨௪௪)

நம்மையூரிதைவற்பகைநாகங்க
டம்மையாமென்றுஞ்சாரற்காதிவண்
வெம்மைதீரிடமென்றுவிராயபோற்
கம்மைமேகமக்காட்டைவரைந்தவே. (௨௪௫)

(௨௪௧) நீரம் - ஜலம். (௨௪௨) பெட்டல்-விரும்பல். (௨௪௩)
தமரம் - ஒலி. (௨௪௪) மேதினிப்பகை - திவ்வுலகவழிவாகிய
அரசன். (௨௪௫) கம்மைமேகம் - நீருண்ட கரிய மேகம்.

வி ரவுமின்னி னெளிக்கும் வெருவிடி
புரவொலிக்கு முளம்பதைத் தஞ்சுபு
பசுவுதம்மிறை பாற்சரண்சார் தல்போ
லரவம்யாவுமனைபுக்கொளித்தவே.

(உசக)

இடிமுழக்கமுழவமியைதர
நெடியகானவரங்கநிலவுற
வடிவமஞ்ஞையெனுமடமாதரா
ரடிபெயர்த்திடுமாடன்மலிந்ததே.

(உசஎ)

பெட்டுதூல்பெருகப்பயிலாதவ
ரொட்டுசெய்யுணினைத்துநினைத்துளங்
கட்டுறுத்திக்கரைவதுபோன்மென
விட்டுவிட்டுறைமென்மெலவீழ்ந்தவே.

(உசஅ)

ஆன்றகல்வியறிவினிரம்பிய
சான்றதன்மையர்சற்றுந்தடையின்றித்
தோன்றயாப்படங்கத்தொகச்சொற்றல்போற்
கான்றவேபெருந்தாரைக்கணமழை.

(உசக)

பாயமாவும்பறவையுமஞ்சுற
மேயகாணும்பனிப்புறவென்மைய
தாயநீறுடலார்தரவீங்கிய
காய்நிகர்ப்பக்கனோபலம்வீழ்ந்தவே.

(உரு0)

மன்றலங்குருந்தத்தடிவையுயிற்
கொன்றைமூலங்குறுகியுமற்றுள
துன்றுசிறினைப்பாதவத்தூர்தொறுஞ்
சென்றுந்தெய்யுகைத்துநின்றேமன்றே.

(உருக)

(உசஅ) கட்டுறத்தல் - யாப்பாகத் தொடுத்தல். (உரு)
பனிப்புற வீழ்ந்த என்க. நிறணித்தகாய் - பூசணிக்காய். கனோ
பலம் - ஆலங்கட்டி. (உருக) தூர் - புதர். தெய்ய-அகை.

கொய்மலர்த்தருத்தோறுங்குறுகியு
மொய்சிகைத்தலைமுன்னனெந்தானன்ங்
கைநனைந்திருகானனைந்தம்மவோ
மெய்நனைந்துவிற்றுகுநனைந்ததே. (௨௫௨)

மேலுமேலும்விடாமழையாகலாற்
சாலுநீர்புறந்தாளளவாய்க்கணைக்
காலுமாய்முழங்காலளவாய்ப்பினு
மாலுநீர்த்தமரையளவாயிற்றே. (௨௫௩)

வானிலாவுமதிமுடியண்ணல்போற்
றேனிலாவுகடுக்கைதிகழ்தர
மானிலாவுறவேந்திவயங்கொடு
கானியாறுகலித்துநடந்ததே. (௨௫௪)

ஊற்றுமாரியொழிதலின்றென்னினி
யாற்றலென்றிருவேழுமுள்ளாய்தர
லேற்றகாலையெழுந்தோர்கொடுங்குளிர்க்
காற்றுவந்துகடுகிச்சுழன்றதே. (௨௫௫)

மோதுகாற்றின்முளசினைமாமரத்
தோதுசாகையுலோலித்தொலித்திடன்
மீதுகையமைத்தவ்வனம்வின்மழை
போதுநில்லெனல்போலவிருந்ததே. (௨௫௬)

அன்னகாலையிடியொலியார்முகி
னென்னல்காறுநிரம்பியவெப்பெலா
மின்னறீரவிரிந்தனவோவென
மன்னக்கேட்பதுமானவிருந்ததே. (௨௫௭)

காலுமின்னுவிளக்கமிக்காட்டினுக்
கேலுமாமழையின்னமும்வேண்டிங்கொல்

(௨௫௨) அம்ம - உரையசை. (௨௫௩) முனி-உவர்வு. உவோ
வித்தல் - அசைதல். மழை வினி. (௨௫௭) ஓலி இருந்தது என்க.

சாலுயீதிற்றழைந்தகொலென்றுமை
யாலுந்தீபங்கொண்டாய்வதையொத்ததே. (௨௫௮)

உள்ளயாவுமுதவிப்புகழ்ப்படாங்
கொள்ளுநற்கொடையாரிற்குயின் குழா
மள்ளனீர்முழுதும்மளித்தாம்புகழ்
விள்ளலின்றிக்கொண்டென்னவிளர்த்தவே. (௨௫௯)

அறுசீர்க்கழநெடிலடியா சிரியவந்தத்தம்.

மாற்று விதயில் பறவையெலாம் வாய்தாழ்க் கொண்டு மரந்
தோறும், போற்று குடம்பைப் புக்கொளிப்பப் பொருமா
வனைத்தும் போத்தொளிப்பக், காற்று குளிருக் காற்றான்
போற் கரங்கள் யாவர் தொகமுடக்கிப், பாற்றி யிருளைப் பகல்
செய்யும் பரிதி மேல்பான் மறைந்தனனே. (௨௬௦)

ஒருவா வன்பிற் றணந்தார்க ளூற்று நோக்கி வெய்துயிர்த்
து, வெருவா நின்று கண்பனிப்ப விளங்கு நெடியோன் றிரு
மார்பிற், பொருவா விரைக்குங் குமங்குழைத்துப் பூசி வைத்
தாற் போற்றோன்றுங், கருவா நெழுந்த செவ்வானங் கடல்கு
ழுலகு வளைந்ததே. (௨௬௧)

நிலைசேர் வான மகள்கூந்த னீள விரித்து விட்டாற்போற்,
கலையா ருணர்ச்சி யொடுகேள்வி கழித்து நிற்பா ருள்ளம்போ,
ஹலையா துலகிற் பரக்குமா றூற்று கருமைக் குழம்பேபோற்,
கொலைகு முரந்தந் தீவினேபோற் குருட்டுக் கங்குல் செறிந்
ததே. (௨௬௨)

ஒருவர் காமம் றொருவர்பிடித் துறுமே டவலென் றுண
ராமன், மருவுங் குளிர்காற் றுனடுங்கி மயங்கிக் காலால் வழி

(௨௬௮) மை - மேகம். ஆறுத் தீபம் - அசையுத் தீபம்.
(௨௬௯) குயின் - மேகம். (௨௬௦) மாற்று விதம்-குளிரைப்பரிசு
சித்தக் கொள்ளும்வகை. போத்து-விலக்கிப்படுக்கை. (௨௬௨)
குருட்டுக்கங்குல் - கட்டிலை மறைத்தற்கேதுவாய் இருள்.

டாவதீ.] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். ௧௦௯

தடவி, யிருள்போ மளவு மிவணுறைவோ மென்றோ ரிடமுந்
 திருந்தனமே, குருமா முல்லை நமைக்கண்டு கொண்ட நகை
 போன் மலர்ந்தவே. (௨௬௩)

மாட்டும்திறகுதேடப்போய்மயங்கியிருந்தநமக்கிரங்கிக்
 காட்டுமரங்களல்லா துகண்ணீருகுப்பாராங்கில்லை
 வாட்டுமீரப்பதமன் நிவயிற்றிற்செறிக்கும்பதமில்லைப்
 பாட்டுமுழக்குமுமனன் நிப்பார்ப்பார்களுமற்றில்லையே (௨௬௪)

இந்த வாறு தவமயங்கி யிருக்குங் காலை நங்குலத்து, வந்த
 மைந்த னட்போடும் வருந்த வருத்து மிவ்விருள்போய்ச், சிந்
 தச் சிதைப்ப லெனச்சினந்து செழுவான் முகட்டி லெழுவான்
 போற், சந்தக் கதிர்க ளுறப்பரப்பித் தண்ணங் கதிரோ னுதி
 த்தனனே. (௨௬௫)

வானி னெழந்த செழுமதியம் வயங்கப் பொழிவெண் கதி
 ராலக், கானின் மிடைகார்க் களிமெல்லாங் காம ரயிரா வத
 மெனவு, மான களவின் கனியெல்லா மமைவெண் ணுவற்
 கனியெனவு, மான முறுபுல் லினமெல்லா மடங்க லெனவும்
 விளங்கியவே. (௨௬௬)

திருவ மொருவற் குறமெரியச் சிற்சில் குறிமுன் றேன்று
 தல்போன், மருவு முலகுக் கிருளொதுக்கி வயங்கு கதிரோன்
 வரமெரியப், பருவச் சிலபுள் ளெழுப்பொலியும் பாய கீழைத்
 திசைவிளர்ப்புந், குருவிட் டொழிதா ராகணமுங் குறியாய்
 முன்னர்த் தோன்றினவே. (௨௬௭)

இருவாரசி றுவர்மழையினனெந்தினை த்திக்காடுகோட்பட்டார்
 மருவுமவரென்னுற்றரென்றெட்டிப்பார்க்கவருவான்போற்
 பருவமரைகண்முகமலரப்பற்றற்றிருளும்போயொளிப்ப
 வெருவுநாமுங்களிதாங்கவெய்யோன்குணபாலெழுந்தனனே()

(௨௬௪) பதம் - வதி, உணவு. ஊமன் - கூகை. (௨௬௬)
 புல் - புலி. (௨௬௭) திருவம் - இதில் அம்சாரியை. குரு - நிறம்.

கல்வியறிவுமேலிடலுங்கரிசிப்பல்லோரியற்றிய தூம் [னபோல
சொல்லும்பொருளும்வெளிப்படையாய்த்தோன் டுவிளங்குவ
வல்லையனுக்குமிரவியெழுவாங்காங்கமருமரும்பொருள்க
னொல்லையின்னவின்னவெனவுணருமாறுவிளங்கினவே. (1)

வெய்யோனெழுந்தவப்பொழுதேவிமலவாசாரியனான
செய்யோன்மறைச்சாந்தீபமுனிதேடிநம்மைமுகம்புலரா
வையோபிரமசாரிகளெங்கடைந்தாரென்னுற்றனாகொலென
றையோகையின்வந்தக்காட்டுணன்ணநாமுங்கண்டனமே. (2)

கண்மெணக்கஞ்செய்துநின்றகாலையளவில்கருணையனாய்த்
தொண்டுபுரிமாணுக்கர்களிற்றாயீர் தும்மைப்போல்பவரார
மண்மெறையொலென்னிமித்தமழையினனீந்தீர்வருத்தமிகக்
கொண்டிரின்றீர்கற்றகடன்கொடுத்தீர்விடுத்தீர்கோதுனைத்தும்

சீரார் துமக்குக் கல்விபோற் செல்வப் பொருளுஞ் செழுந்
தொடையற், காரார் கூந்தன் மனைவியருங் கனிவாய் முழலை
மைந்தர்களு, நாரார் தருசுற் றமுட்வாழு நானு மதிக மாருக
வென், நேரார் தருநல் லாசிபகர்ந் தில்லி னமைக்கொண் டே
கினனே. (உஎ௨)

இன்னவெல்லாமுளத்துநினைந்திருக்கின்றயோநீயென்னப்
பன்னவரியமறைகத தும்பகவனுள்ளுமைதோற்றம
லுன்னவரியகைதவனொருமாலுடவன் டுனைப்போல
கன்னர்வினவிப்பின்னுமிதுநயந்துகூறத்தொடங்கினனூல். (3)

மேற்படி வேறு.

பந்தனையகன்றமேலோய்ப்பற்பலநாட்குப்பின்பு
வந்தனையெனக்கென்கொண்டிவந்தனையதனையின்னே
தந்தனையாயினன்றுதருசுவைப்பக்கனத்தேன்
சிந்தனைநின்றதென்றான்மெரிவரும்வஞ்சுக்கள்வன். (உஎ௩)

(உ௮௬) அனுக்கல் - கெடுத்தல். (உ௮௭) பந்தனை-யானென
தென்னுஞ் செருக்கு, கள்வனென்றது:—அனைத்தபிரிதும் அது

'டாவது] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். ககக

இனியசிற்றுணவேதனுமின் நிரீவருவாய்கொல்லோ,
வினியநின்னுள்ளமின்றோவெண்ணியான நிதல்வேண்டு
மினியநின்மனைவிவாளாவேகிவாவென்பளோமற்
நினியவெற்கன் நியார்க்குக்கொண்டெவந்திருக்கின்றாயே. ()

திருந்தவிங்களித்தியென்றுசெங்கரமலர் த்திரீட்டப்
பொருந்தவின்பாலுண்பான்பாற்புளித்தகாடியைக்கொடுத்திட்
டருந்திடென்றுரைத்தல்போலிவ்வவற்கொடையென்றுவாளா
விருந்தனன்குசேலமேலோனிவனுளமநிந்தகண்ணன். (உஎசு)

நடலைதீர்த்தவன்மெய்ப்புபோர்த்தநாள்பலகண்டகந்தைப்
படர்தலைச்சருக்கிவாங்கிப்பாங்குவைத்தினிதினாய்ந்து,
விடலருங்கற்புவாய்த்தமின்னனார்வணங்குந்தெய்வந்,
திடமுறமுடிந்துவைத்தசிறுபொதிகண்டு கொண்டான். (உஎஎ)

மலிதருமன்பின்வந்தவண்பொதியவிழ்த்துநோக்கி,
வலிதருமவற்றுணன்றுவாய்த்ததுநமக்கிதென்னா,
வொலிதருகழற்காலையொருபிடியவலைக்காதல்
பொலிதரவெடுத்தவாயின்போகட்டுக்கொண்டான்மாதோ. ()

செறிதருசுவைத்தீதென்றுந்தேவர்க்குமரியதாகு
மறிதருவிருப்பினில்லினமைத்தேதபழைதாமன்று
குறிதருவிலைப்பாற்சென்றுகேடிலிவ்வளத்தேதோவென்
றுறியனைவாரியுண்டோனொருபிடியவறின்றானே. (உஎசு)

முன்னுமிவ்வவலொன்றேனுமுனைமுநிர்த்ததுவுமின்று
பன்னுமுட்டையுமின்னுகும்பட்டவங்கையுமணக்குங்

மும் புறமும் நிறைந்திருந்தும், சிலர்க்கு வெளிப்பட்டும் சிலர்க்
குமறைத்தும் நிற்கின்ற ஆச்சரிய சூணவிசேடம் பற்றி யென்க.
(உஎசு) கொடை போலாமென ஆக்கச்சொல் வருவிக்க. (உஎஎ)
தூய்மை, பொய். (உஎஅ) வலிந்தகொண்ட அவற்றுள்
ஒரு பிடி வீசுக. போகட்டென்பது போட்டென மருவிவழங்கு
கின்றது. இதில் பேர்கடு பருதி. (உஎசு) பழைது-பழையது.

கொன்னும்வாய்செறிப்பினம்மகுளமும்வேண்டுவதின்மென்ன
வுன்னுபல்லுலகுமுண்டோனொருபிடியவறின்றானே. (௨௮௦)

பாங்கிருகொடிற்றொதுக்கிப்பதமுறச்சற்றிருத்தித்
தேங்குறமென்றுமென்றுசிரம்பலதரமசைத்துக்
கோங்கிளமுலைப்பூங்கோதைகுமுதவாய்ப்பைந்தேனூற
லோங்குமின்சுவைகொள்வாயானொருபிடியவறின்றானே. ()

நாட்டுமில்வவல்லிருப்பநமக்குமிக்குள்ளதென்று
கேட்டுளாய்கொல்லோமுன்னுங்கிளந்திருப்பதுமன்றேயென்
தேட்டுமென்மலாப்பூந்தொங்கலிமையவர்க்கமிர்தமுன்னா
னாட்டியபுகழின்மேலோனொருபிடியவறின்றானே. (௨௮௨)

அரியவன்பினிற்கொடுத்தலிழிந்ததாயினுஞ்சிறந்த
திரியுமன்பினிற்கொடுத்தலிழிந்ததேசிறந்ததேனும்
பெரியவர்புகழப்பட்டபெருந்தவக்குசேலமேலோ
னாரியவன்பிணையுங்கூட்டியொருபிடியவறின்றானே. (௨௮௩)

மற்றொருபிடியெடுத்தவாயிடப்போகுங்காலை,
முற்றிழைத்திருவுருக்குமணியெனுமுத்தமுறம்
பொற்றொடிப்பூங்கொம்பன்னாள்பொருக்கெனவோடிவந்து,
கற்றவர்புகழ்தன்கேள்வன்கரத்தினைப்பிடித்துக்கொண்டாள்.

நெய்யடைகவளங்கொள்ளுநெடுங்கடக்களிற்றின்கையைத்
தெய்யவார்த்தேதாடிவந்தோர்சிறுபிடிபிடித்தல்போன்ற
தையறுண்ணிடைக்கலாபமடிச்சிலம்பலம்பவோடிப்
பொய்யிலான்கையைத்தேவிபொருக்கெனப்பிடித்ததோற்றம்.

(௨௮௦) முட்டை - தவிடு. (௨௮௩) ௨௮௮ - முதல். ௨௮௯ -
வரையும், ஒருபிடியவையே வித்ததவறித்தார். அதவாதமா
வது - முன்னர்ப் பெறப்பட்டதொன்றையே வேறொன்று விதி
த்தற்பொருட்டுப் பின்னும் வேறு அணிப்படக்கூறவது.

கலிவிருத்தம்.

இருங்கிளிப்பெயரிருடியின்னவா
 ரொருங்குகூடவமுவந்துதாழ்ந்தெழீஇப்
 பருங்கைமால்வரைப்பகையுழக்குபு
 பொருங்கைவேலினுன்புகறன்மேயினான். (௨௮௬)

என்னவற்புதமெடுத்துரைத்தனை
 பன்னுநாயகன்பரிவிறுய்த்திட
 றன்னையூறுறத்தடுக்குமாதரார்
 நன்னர்நீரேராவையில்கேள்வியாய். (௨௮௭)

கடித்தகார்விடங்கயிலைக்கண்ணுத
 லெடுத்திண்காலையுமிடத்துமேவிய
 தொடுத்தபூங்குழற்றோகைமாமயி
 றடித்ததில்லையேசாற்றுமேன்மையோய். (௨௮௮)

கணவன்றுய்த்திடக்கருதெவற்றையு
 மிணர்மென்கூந்தலாரெடுத்தெடுத்தளித்
 தணவநின்றுபசரிப்பதல்லது
 குணமிலாரெனத்தடுத்தல்கொள்கையே. (௨௮௯)

வாயுமுன்பிணிவகுத்தறிந்திடு
 மாயுள்வேதியரகற்றுமொன்றனை
 நாயகன்கௌநயந்துநிற்பனேற்
 றீயதென்பர்பின்சந்தைநோவரே. (௨௯௦)

கண்டன்வேற்றொருகருமநெஞ்சகங்
 கொண்டுமற்றையகுறைத்திருப்பினு
 மண்டுமன்பின்யாதானும்வைத்துக்கொண்
 டிண்டுபாரொனாண்டிரேரே. (௨௯௧)

(௨௮௬) இனிப்பெயரிருடி-சுகப்பிரமந்நி. (௨௯௦) வாயுமுன்பி
 ணி-வாழ்வித்த சிலேஷ்டமதோய்கள். (௨௯௧) கண்டன்-நாயகன்.

ஆரமைச்சுநெர்மதியமைந்துமிக்
கோரடிச்சியாய்ப்பணியிலுணிடச்
சாரிலன்னையாய்ச்சமைவர்கற்புடை
நாரிமாரெனநவில்வர்நல்லவர்.

(உகஉ)

கோற்றொடிக்கருங்கூந்தன்மாதரான்
மாற்றலார் கேடமாட்டிம்வைந்துதிக்
கூற்றமன்னவாட்ஞரிசிலெண்டப
மாற்றிநின்றதென்வழங்குவாயென்றான்.

(உகங)

சேரலார்புழுதேதய்க்குமொண்கழல்
வீரனிங்நனம்வினவிடக்குறு
மூரல்கொண்டருண்முகத்தனாகிய
வீரமாதவனிதைகொடுக்குமே.

(உகச)

மேற்படி வேறு.

சொற்பிறங்கியநற்குலத்தோற்றத்தாள்

கற்பினுக்கரசாயகனங்குழை

விற்பிறங்கியவாணுதன்மெல்லியல்

பொற்பினுக்கொருபொற்பெனுந்தன்மையாள்.

(உகரு)

நிலவுவெண்டிரைப்பாற்கடனின்மெழு

கலவமாமயிலன்னகருங்குழற்

குலவுமாமகள் கூற்றினிற்றோன்றினு

ளலகினற்குணங்கட்கெல்லையாயினாள்.

(உகசு)

இலக்கணங்கணிர்ம்பியவேற்றத்தாள்

விலக்கரும்புகழ்வாய்ந்தவிளங்கிழை

நலக்குமன்பற்குநன்மையல்லாதொன்று

கலக்கச்செய்குவனோபுகாவலோய்.

(உகஎ)

(உகஉ) மதில் அமைச்சாய், பணியில் அடிச்சியாய், ஊனி
நிலவில் அன்னையாய்ச் சமைவர் என்பது. (உகங) கோலம் தொ
டி - அழகியவள்; கோல் - கடைக்குறை. (உகரு) சொல்-புகழ்.

டாவதி.] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். ககரு

மேவுமன்பன்மனக்குவிரோதமா
யாவுஞ்செய்யகிலாளாய்ந்தாவது
நாவினாலுநவிற்துகிலாளுளம்
பாவுமாறுபடர் தலுஞ்செய்கிலாள். (உகஅ)

கோச்சகக்கலிப்பா.

பலகலைகண்முற்றுணர்ந்தபளிகிலாத்தவமறையோந்
குலகமிதும்பூதடையவொழியாதபெருஞ்செல்வ
நிலமிசையுண்டாகவெனநினைத்தவலோர்பிடியெடுத்து
நலமுறத்தின்மனனென்றுமறிந்தாளந்நன்னுதலே. (உகக)
தகத்தின்மபிடியவற்கேசகங்கொள்ளாப்பெருஞ்செல்வ
மிகத்துன்மமஃதன்றிமீட்டுமொருபிடியெடுத்து
நகத்தின்மவிடுவானேனாள்பலவுமன்னவர்குத்
தொகத்துன்மமடிமையாய்ச்சொற்பணிகள்கடவானாய். (உக)

தானமரவேண்டுமெனுந்தக்கருத்துளத்தமரக்
கானமருங்கருங்கூந்தற்கதிரமருமதிவதனக்
கூனமரும்விற்புருவக்குயிலமருமென்மொழியா
டேனமருந்தார்மார்பன்செங்கைபிடித்துத்தடுத்தாள். (க0க)
அன்றியுமத்தொழுகுலத்தானணிமனைக்குவேண்டிவது
துன்றியசீர்ச்செல்வமேதுன்னலார்முடியுரிஞ்சும்
வென்றியமர்கருங்கழற்கால்வெள்ளொளியவேல்வேந்தே
மின்றிகழுமணிமார்பன்பணிசெயல்வேண்டிவதின்றே. (க0க)

ஆதலிற்றன்னாயகனுக்கமைந்தவிதமாகும்விதம்
காதமர்பொற்குழைகிழித்துக்கருங்குவளைக்குலஞ்சவட்டி
மோதடுகூற்றொடும்பொருதமுடங்கல்லிடுந்தடங்கருங்கண்
மாதர்புரிந்ததையன்நிமற்றொன்றுபுரிந்திலளே. (க0க)

(உகஅ) படர்தல் - நினைதல். (க0க) தானென்றது கண்ண
பிராண (க0உ) தொழுகுலம் + எவருந் தொழத்தக்க பிராமணகு
லம், (க0க) பிராட்டியின் கண்களுக்கும் இவ்வனங்கூறியது பொ
துத்தன்மைபினும், ஆகும்விதம் புரிந்ததை என்க. ஐ சாரியை,

வன்புடைமாற்றலாநெய்த்தோர்வாய்மடுத்துத்தசைகுதட்டி
யின்புடையீருளுஞ்சுவைத்திட்டெழுங்கதிர்வாட்கண்ணபிரா
னன்புடையார்க்கிதுகொடுத்தலாகுமிதாகாதென்று
தன்புடையாயினுமெண்ணத்தக்கவனோதார்வேந்தே. (௩௦௪)

வாரிதிசூழலகினொருமானுடவனறியாது
சீரியலச்செய்தவறஞ்சிறிதேனுமப்பயனாற்
பேரியலுஞ்சுவர்க்கத்திற்பெரிதின்பந்துய்ப்பனென்ற
கூரியலும்வடிவேலாய்குசேலமுனிக்கிஃதரிதோ. (௩௦௫)

நீடுபுகழ்ப்பகவனடிநீங்காதுவளருளத்தா
னோடுபொறிச்சேட்டையெலாமொடுக்கியமாதவனன்றே
யேடுசெறிமலாமார்பாவிம்மையோனெனப்புகன்றிட்
டாடுபுகழ்ப்பெருந்தவத்தோனப்பாலுஞ்சொல்புக்கான். ()

தேவியாற்றடைபட்டுச்செறிதரக்கைக்கொளுமவலைப்
பாவியவண்புகழானப்பழங்கந்தைதனின்முடிந்து
மேவியவோபிடியவலின்மிசமகிழ்ச்சியுடையாய்ய்
நாவியலுந்துதிமுழக்கிநன்முகமன்பலசொற்றான். (௩௦௭)

அன்றிரவோர்மென்படுக்கையணிந்துதவவதின்மேவி
மன்றிகழவ்வுவளகத்துவளம்பலவுங்கண்டதனாற்
றுன்றியபேரானந்தமொழியாதுதோன்றியெழக்
கன்றியதீப்பொறியவித்தோன்கண்படைகொண்டருளினான் ()
கதிருதிக்குங்காலையெழீஇக்கடன்பலவுமுற்றியடர்
முதிர்புலன்செற்றருளுனமுயன்றடைந்தோனாதலினான்,

(௩௦௮) கண்படை - கண்படுதல். (தூங்குதல்.) (௩௦௯) கட
னாவது:—“வைகறையாமற் தயிலெழுந்த தாள்செய்யும் - தலி
லறமு மொன்பொருளுஞ் சித்தித்து வாய்வதிர் - நத்தைபுந்தா
யுற் தொழுதெழுத வெண்பதே - முத்தையோர் கண்ட முறை”
என்பது. முயன்றடைதல் - கேள்வி விமரிசம் பாவனையாலடை
தல்; கேள்வி.கேட்டல், விமரிசம்-சித்தித்தல். பாவனை-தெயிற்றி.

டாவதி.] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். ககள

மதிசூலத்துமன்னவன்பால்வாய்திறந்தொன்றுங்கேளா,
னிதியமிகப்பெற்றவனாய்நினைந்துர்க்குவழிக்கொண்டான். ()

அக்காலேக்கண்ணனுந்தன்னணிவாயில்வரவந்து,
மிக்கார்வத்தொடுமடியில்வீழ்ந்துவணங்கிடுமகிழ்ந்து
தொக்காசிபலகூறித்துவாரபாலகர்வாயி,
லெக்காலுமின்பமறான்கடந்தப்பாலேகிடுங்கால். (௩௧௦)

விண்டார் தம்மணிமௌலிமிதித்துழக்குங்கருங்கழற்கால்
வண்டாடுநுந்துளபமாலேதயல்வருதடந்தோட்
கொண்டாடும்புகழ்க்கண்ணன்களிகூர்ந்துகோயில்புகக்
கண்டார்களாங்கிருக்குங்கார்க்குமுன்மின்னர்பலரும். (௩௧௧)

மலர்வதனஞ்சாய்க்குருமணியதரம்பிதுக்குருஞ்
சிலதியரைச்சினக்குருந்திருமிநட்பவருமாய்க்
சூலவுமதையவற்கொன்றுங்கொடுத்திலன்போவென்றனென்
திலவவிதழ்ச்செய்யவாயியன்றனவெலாமுரைப்பாரா. (௩௧௨)

கலநிலைத்துறை.

தாயெதிர்வுற்றசேயெனவுள்ளந்தழைவுற்றான்
போயெதிர்கொண்டான்காலில்விழுந்தான்புனைவித்தா
னையமுளானென்றுரறிவித்தான்கென்றான்
சேய்மையனொத்தானன்றிதுவென்றார்கிலமாதர். (௩௧௩)

பார்த்திபர்பல்லோர்காத்தனநிற்கப்பாரானாய்க்
கூர்த்தழிப்பூசுரனெதிர்கொண்டான்கொண்டாடிப்
பூர்த்திமிசூந்தானந்தோவாளாபோகென்றான்
சீர்த்திமிசூந்தானந்தேயென்றாசிலமாதா. (௩௧௪)

துன்றியவன்பிற்கட்டியனைத்தானொழுதிட்டான்
டொன்றிகழ்பள்ளியீதமர்வித்தான்புகழ்ந்திட்டா
னென்றுமளித்திட்டானலனுதயத்துன்னூர்க்குச்
சென்றிடுகென்றானன்றிதுவென்றார்கிலமாதர். (௩௧௫)

(௩௧௬)நிதியம் இதில் அம் சாரியை. (௩௧௨)சிலதியர்-தோழிகள்

எளியோன்பாவமித்தனை தூரமேன்வந்தா
 னளியாரதேனேபாலேயெனவினிதாப்பேசிக்
 களியாரின்தோகாசம்மீயான்கழிகென்றான்
 றெளியாரல்லோரிவனுரையென்றாசிலமாதா. (நகக)

காடுந்நாடுநீந்தினனாக்கழியன்பி
 னீடுநிரப்புநீங்கிடுமென்னுநினைவுள்ளஞ்
 சூடுபுவந்தானிங்கொருவேளைச்சோற்றுக்கே
 தேடுவாசான்றோரிவன்புகழென்றாசிலமாதா. (நகஎ)

குன்றலன்றுமாரிதடுத்தகோமான்மற்
 றொன்றறன்பெனன்நிவன்வந்தாஹவுள்ள
 மன்றொயன்னொன்கொடுவந்தையும்வாரித்
 தின்றொனென்றுமீந்திலனென்றாசிலமாதா. (நகஅ)

ஒழுங்குமுற்றவமில்லவாயாரட்டற்றாலென்,
 விழுங்குமிடித்துயாதீரருநீரினாமெய்யீதா,
 லழுங்கலிலாதுலகாள்படாதேவியராலுஞ்,
 செழுங்கைதரிப்பதுமண்வளையென்றாசிலமாதா. (நகஇ)

2 அறுசீர்க்கழிநெடிபடியாசிரியலிந்தம்.
 இங்கிவனம் மறையோன்பால் வைத்ததையெலாமறிந்தோ
 4 மென்னே யென்னே, கங்கணங்கண் ணுறுவதற்குக் கண்ணடி
 யும் வேண்டுங்கொல், 3 கருங்கண் ணீரகா, 5 நெங்கமுட னொருவே
 னைச்சோறுண்ட துயாந்தவரை துளைத்துப் போகி, யங்குவரு
 சிகரியொன்று பிடித்ததுபோ லாயிற்றென் றறைந்தார் சில்
 லோர். (நஉ௦)

(நகஅ) உறவு உள்ளம் அன்றொய் - உறவு உள்ளத்திலில்லா
 தவொய்; எனவே, புறத்திலுள்ளவன்போலதடித்து என்பது.

(நகக) சுமங்கலிகள் அரதனவளைகளை அணிந்தவராயினும்
 மங்கலத்தில் மண்வளைகளையே அணிதல்போல நற்றவயிவ்வாறே
 செல்வரை தீட்பாகப்பெற்றும் தமது வறுமையையே மெத்
 கொண்டிருப்ப றென்பதுகருத்து. (நஉ௦) சிசுரி - ஓய்.

டாவது.] தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். ககக

4 நரபதிபால் வேண்டுவன பெற்றுவருந் தலைவனென 3 5 நடவை
பாத்துப், புரவுபுகழ் மனையிருக்கு மந்தோரன் மைந்தருமப்
பரிசே நிற்பா, விரவிலிவ னென்செய்வான் சிந்துபழம் கந்தை
யன்றி வேறென் றில்லான், புரவுடையா னென்பனொரு கலையு
மளித் திலனென்று புகன்றா சில்லோர். (நஉக)

எத்துணைய செல்வமிசுத் திருந்தாலு மீத்துவத்த விவன்பா
லில்லை, மெத்துநய மொழிதளான் மயங்கியொன்றுங் கேளா
னாய் விரைந்து போனான், பித்துறுமா மறையவனு மிவனுமகி
ழ்ந் தாறனுப்பிப் பெயாந்து வந்தான், கொத்துறுமிந் நட்பிரு
ந்தென்னிராதொழிந்தா லென்னென்று குயின்றா சில்லோர்.

அம்மமையோ னொருபொருளுங் கேளானாய்ச் சென்றதை
யா மறிந்தோ மன்ற, மம்மாதபுத் தீத்துவப்பாக் காணிலன்
றோ கேட்பவாக்கு வாயுண் டாகும், விம்மலுறு நசையினரு மிவ
னிடத்துக் கேட்பதற்கு மேவா ரென்றார், நம்மையுணர் துய
ரீதவரோ கேட்கத்தக் கவரென்றா தடங்கட் சில்லோர். ()

3 என்னினைத்து வந்தானோ வவனிவனும் யாதுநினைத் திருக்
கின்றானோ, பன்னரிய விவன்செய்யு மாயையெவ ராலுறியப்
படுமவாய் வந்த, வின்னனவெ லாம்பேச லறிவன்று நமக்கெ
னவண் டிரங்குநீ கூந்தன், மின்னனைய நுண்ணிடைப்பே ரம
ர்க்கண்மட மாதாசிலா விளம்பி னாரே. (நஉச)

சிறிதிடைப்பே ரமாக்கண்மட மாதாபல ரிவைமுதலாச் செ
ப்பி நிற்கக், கற்றவரேத் தெடுக்குமுனி துவகாநெடுந் தெருப்

(நஉச) நடவை - வழி. மனை - மனைவி. புரவு - காத்தல். ஒரு
கலையு மளித்திலனென்பது முன் உக௦ - நிகழிப்படி சாத்திய
உடையனையும் விரும்பாது விட்டுச்சென்றனென்பது குறித்து
நின்றது. (நஉஉ) மெத்துதல் - அதிகரித்தல். குயிறல் - சொல்
வல். (நஉக) கரத்தல் களவிலுந்தேற்றதார்ப்பாட்டி இரத்தனும்
இதலேபோலுமாகலின், அந்தையைரைக்காணிவுள்தோ இரக்க
வாயெழும் என்பது. மேவல் - விரும்புதல்.

பலவுங் கடந்து போகி, வற்றுதலில் பெருங்கடலு நீங்குபுதன்
னூர்க்கேகும் வழியைக் கூடி, நற்றவமார் தன்னிலக்கிற் சிந்
தையுற மிகமகிழ்ந்து நடக்குங் காலை. (௩௨௫)

அருந்தவர்கள் புகழ்ச்சாத்தி யமைந்ததிருக் கண்ணபிரா னரு
ளி னாலே, பொருந்துவிர தாதிகளான் மிக்கிளைத்த தன்னுடம்பு
பூரிப் புற்ற, திருந்தபழங் கந்தைசெழும் பொன்னுடை யாயி
ற்று, லிலங்குங் கண்டப், பெருந்துளப மணியாரம், பெருவிலை
மூத் தாரமாப் பிறங்கிற் றாலோ. (௩௨௬)

செவியணிபுல் வியபொருள்க ளாதநருண் டலமாகித் திக
ழ்ந்த வான்ற, சவியணிகை விரற்றருப்பைப் பவித்திரம்பொன்
னாழியாய்த் ததைந்த தோங்கும், புவியணியுங் கட்டழகு, காம
னுங்கா முறுசிறப்பிற் பொலிந்த தம்மு, கவியணியு மதகளிற்
துக் கதிகமாம் வலியுமுடற் கலந்த தன்றே. (௩௨௭)

²பாயபெரு மிடிமுன்னே தனக்கொழிந்த வவித்தையெனப்
³பாறி மாய்ந்த, தேயவழி நடையினைப்பு முதலியவெ லாஞ்சற்
று மின்றாய் விட்ட, காயவெயில் குளிர்ந்ததுபா லையுநீரு றிற்
றிளமென் காலும் வீசின், றுயலிவை யனைத்துமுணர்ந் திறும்
கூது மிகக்கொண்டா னன்ன காலை. (௩௨௮)

கலிவிநத்தம்.

ஒழுஞ்கடவரையுங்கதிருமழ்செம்பொனிரதமு
மெழுவெங்கதியுளைபொங்கியவியறங்கியபரியுங்

(௩௨௯) இலக்கு - குறிப்பு. (௩௩௦) ஆதிபென்றதால்வறுமை
வுங் கொள்க. (௩௩௧) சவி - விளக்கம். சவியணிதல் - கவிசொல்
புனைந்து கூறல். (௩௩௨) அவிச்சை - விபரீதஞானம்; அது
ஹபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் கடவுளும் இல்லெனது தவிர
ஃபட்டிமயக்கல். காய - குளிர்நீங்கக்காயும்படி என்க. பாலை -
துர்க்கைக்கு இடஞய நீருறுப்பரல்நிலம். பாய ஆய என்பவன்
நிறுள்ள யாகாவொற்றுக்கித் திறந்தகால இடைநிலைகள்;

-வது.] தங்கர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம். கஉக

கொழுநின்றவையில்கொண்டவர்குழுவும்பலகுழும்ப
பழுதென்பதிலவர்மன்னவர்பலர்வந்தெதிர்கொண்டார் (௩௨௬)

மணிவார்முடிமண்டோய்தரமறைமாமுனிதாளிற்
பணிவார்சிலர் துதிப்பார்சிலர்படரன்பினில்வழிபட்
டணிவார்சிலர்பார்ப்பார்சிலரார்ப்பார்சிலராகிக்
கணிவார்புயலிற்வேந்தர்க்கழலாக்களிப்புற்றார். (௩௩௦)

பொன்னர்வடவரைமேற்குதிப்புத்தேளெனப்பொலிய
மின்னர்கதிருமீழும்மொருவியன்மாமணித்தேர்மேன்
முன்னர்மறையோனைப்பலமுகமன்புகன்றேத்தி
நன்னொராடுபெருவேந்தர்க்குழநடந்தனரால். (௩௩௧)

³மண்ணென்பதுதெரியாவகைவானத்திடையமார்
⁴கண்ணென்பதுதுழையாவகைகற்பத்தருமலரை
⁵யெண்ணென்பதுமின்றும்வகையிறைத்தார்களித்தார்த்தார்
புண்ணென்பதுபொலிவேலவர்பூத்தாரிதும்பூது. (௩௩௨)

கடன்மேலெழுந்தார்த்தாலெனக்கடனீருறப்பருகி
யுடன்மேகங்களார்த்தாலெனவுயர்வான்முகடதிர
மடன்மேலெழுந்தார்வானவர்வண்டுந்துபியைந்தும்
விடன்மேலுளதாகாவகைமேலும்பெரிதார்த்த. (௩௩௩)

கலிநிலைத்துறை.

³அளவிலாமகிழ்தலைசிறந்தோங்கிடவ்விரந்து
பங்களிலாதுயர்தருப்படர்கொடியசைந்தென்ன

(௩௨௬) கடவரை - மதநீரையொழுக்கும்மலை; எனவே குறிப்பால்யாணையையுணர்த்திற்று. உறழ்-ஒப்பு. வை-உர்மை. பழுது-காமாதிகள். (௩௩௦) கணி - மாலை. (இடைக்குறை.) (௩௩௧) தேர்மேற்பொலிய வேந்தர்கள் ஏத்திநடந்தனர் என்க. நார்-அன்பு. (௩௩௨) அமரர் இறைத்தார் என்க. புண் - (பகைவர்) மாமிசம். (௩௩௩) என என்பன உவமைவாசகம். மடல் - பூவிதழ். துந்துபி மேல்விடல் உளது ஆகாவகைஆர்த்தல் - ஓயாதொலித்தல்.

வளநிலாவியமின்னுகண்டித்தெனமணிவாய்த்
தளவமுரல்விண்மடந்தையர்நடித்தனர்⁵தயங்க. (௩௩௪)

பிரகலாதனன்பராசரன்பெருஞ்சவுனகன்சீர்
வரவியாதனம்பரீடன்புண்டரீகன்முன்மற்றோர்
கரவிலாதவுள்ளத்தராய்க்கழிமகிழ்சிறப்ப
விரவிநின்னுதோத்திரமெடுத்தியம்பினர்மேன்மேல். (௩௩௫)

இன்னபல்வகையதிசயமெதிரும்பக்கண்டு
நன்னர்மாமறைக்குலத்தவனாகுன்பாதத்
துன்னுநெஞ்சகம்பெயாத்திலனுறுவனவெல்லாம்
பன்னுமெம்பிரானருளெனநினைத்தனன்படர்வான். (௩௩௬)

அரசரேமுதலாயினாரனைவருமடுத்துப்
பரசியேவலாபோற்பிரியாபின்புபடர்ப்
புரசைமால்கரிபரிமுதற்படைகளும்பொலியத்
தகாசெய்பேமெனவிளங்குதன்னூரப்புறஞ்சார்ந்தான். (௩௩௭)

பரியுநீள்பழங்கநைதகொளுடையனிப்பரிசு
பெரியமாதவாவேந்தாகண்முதலியோர்பெரிதுந்
தெரியுமாபுகழ்ந்தேத்திடச்சிறந்தனனென்னி
லுரியதாகியதவத்தினிலுயர்ந்ததொன்றுண்டோ. (௩௩௮)

என்றுரைத்தமாமுனிவரனினையடியிறைஞ்சி
நன்றுசொற்றனைமற்றதுநடத்துகென்றையார்க்
கொன்றிரத்தம்வாய்மடுத்திடும்வாட்படைக்குரிசி
துன்றுமற்பொடுகேட்டலுஞ்சுகமுனிசொல்வான். (௩௩௯)

குசேலர் துவாரகைகண்டு

தந்நகர்ப்புறமடைந்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - ௩௬௨.

(௩௩௮) பரிதல் - கிழிதல்.

ஸ்ரீ

இராமஜயம்.

மு ன் ற வ து

குசேலர்செல்வ நுகர்ந்து

வைகுந்தமடைந்தவத்தியாயம்.

கடவுள்வணக்கம்.

இ ன் னி சை லெ ண் பா.

ஒருதிடர் தான்கதிக்க ணுய்க்குமெனச் சொல்ப
கூருதிடர் தானவன் காமர் குலத்தான்
பொருதிடர் தானவா பொறை வமர்த்தான்
மருதிடர் தானடிய வா.

(க)

வேற்றேலிவேண்டுறை.

கருங்கடலி னடுவணெழு கதிரெனக்கார் நிறத்துமணி
கதிர்ப்பக் காமர்

பெருங்கனக வரையெனச்செம் பொன்னாடை நான்றபுயம்
பிறங்கப் பாயல்

வென்றிவா ளரவமுந் தொடரமென் றுமரைத்
துன்றுமா மங்கையுந் தொடரவாய் விட்டெழீஇ
மன்றவே தங்களுந் தொடரவான் சுவையயிர்
தொன்றுசெந் தமிழ்தொட ரொருவர்பின் தொடர்தரச்
சென்றவன் திருவடி தேருவார் யாருமே.

(உ)

(க) கருதும் என்பதில் உம்மைதொக்கது. தானவன் - சந்
திரன். மருதிடந்தான் அடிஅவா கருதுங்கால் தான் கதிக்கண்
உய்க்கும் ஒருதிடம் என்க. (உ) கார் நிறம் - கரிய நிறமுடைய
திருவார்பு. மணி - கெள்ஸ்துபமணி. தமிழ்தொடர் ஒருவர் -
தமிழ்ப்பாகரமருனிய திருமழிசையாழ்வார்.

கலித்தாழிசை.

2
காமந்ரு விரைத்துளபக் கண்ணியனைப் புண்ணியனை
மாமகடன் கொழுநனை வழத்துவீர் மானுடர்காண்
மாமகடன் கொழுநனை வழத்துவீ ராமாகுந்
ருமரைப் பெருமுதலுஞ் சாரற் கரியகதி சார்வீரே. (ங)

ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கிவந்த
வஞ்சித்தாழிசை.

மாதர்களில் வருந்தாமே, போதமுறப் புரிந்திடுவீர்
சீதமலர்த் திருமார்பன், கோதறுசீர் குறிப்பீரே.
மங்கையரில் வருந்தாமே, பொங்கமுறப் புரிந்திடுவீர்
செங்கமலர்த் திருமார்பன், கொங்கலர்சீர் குறிப்பீரே.
வனிதையரின வுந்தாமே, புனிதமுறப் புரிந்திடுவீர்
கனிமொழிச்செந் திருமார்ப, னினியசீர் குறிப்பீரே. (ச)

ஒப்புமைபற்றிவந்த ஆறடித்தரவு

கோசகக்கலிப்பா.

2
வண்டாடு பூந்துளப மாலையனை வாளுகள்
கொண்டாடுஞ் சீர்த்தியனைக் கோவலர்தா டுத்தயிர்நெ
யுண்டாடு சீதரனை யொப்பிலா வற்புதனைக்
கண்டாடு மன்பருளங் காதலிக்கும் புண்ணியனைத்
தொண்டாடு வன்றியெனச் சொல்லித் துதிமுழக்கி
யொண்டாடு னைக்கொண் டியர்வீ ருலகீரே. (ரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியா சிரியவிருத்தம்.

மின்றிகழ்பிறழ்பற்குற்றம்விலாப்புடைவீங்கவுண்ண [தே
வென்றிகொள்செறுநர்ச்சாய்த்துவிருந்திடும்வெள்வேல்வேந்

(ங) தாமரைப்பெருமுதல் - தாமரைவாசியாகிய பிரமம்,
(ச) புரிதல்-விரும்பல். கொங்கு - ஈண்டுப்புதழ்மணம். (ரு) துவ
கிறித்தொண்டாக ஆள்கவென்று ஒளியதிருவடிகளைத் துதி
வாகக்கொண்டு உயர்வீரென்க. துணை - இரண்டெனவாய்ந்த

யொன்றியபுகழ்க்குசேலனுர்ப்புறஞ்சார்ந்தகாலை
நன்றியிக்குறுமச்சீதூர்நலப்பெருநகராயிற்றே. (க)

மற்படுகானமெல்லாமாடமாளிகையேயாகிச்
சொற்படுபுலவரானுஞ்சொலநகருஞ்சிறப்புவாய்ந்து
விற்படுமமரர்நாடுவீழ்ந்துமண்ணிறைகொண்டாற்போ
லற்படுத்தொளிர்ந்ததையனருளினிற்சிறந்ததுண்டோ. (எ)

இமைக்குமநகரங்காணாஉவெறுழ்வலிக்காதிமைந்தன்
சமைத்தவேற்றுச்சிருட்டிதனிற்றயித்தியரைச்சாயக்
குமைத்தரும்போகந்துய்த்துக்குலவுநநகர்க்குமாறு
வமைத்தபொன்னகரோவென்னவமரருண்மயங்கினாரே. (அ)

அறன்கடைநயக்கும்வெஞ்சூராரூயிர்சுவட்டிவாங்கித்
திறன்படுசுரர்கால்யாப்புச்செறிகழல்வித்துச்சீர்த்தி
நிறங்கிளர்வெள்வேலையனிறைகுடியேற்றுநாளிற்
பிறங்கியதுறக்கநாட்டின்பெற்றியநகரின்பெற்றி. (க)

அருநிதிதவமென்றராய்ந்தமைதரவீட்டியீட்டித்
தருநிதியனையகண்ணன்மன்னருள்பெற்றமேலோன்
பெருநிதிகரநோக்குற்பிறங்கியசெல்வம்வாய்ந்த
விருநிதிக்கிழவன்வாழ்க்கையெழினகர்சிற்றாராமால். (க0)

(க) செதுநர் - பகைவர். நன்றி - நன்மை. சீதூர்-சிறியபூர்.
(எ) மல்-வலிமை. இறைகொளல் - தங்கல். அல்படுத்த - இருளை
யழித்து. (அ) காதிமைந்தன் - விசுவாமித்திர முனிவர், அவர்
சமைத்த சிருட்டிதனிலமைத்த பொன்னகரோவென அந்தக
ரங்காணாஉ அமரர் மயங்கினாரென்பது; திரிசங்குவின்பொரு
ட்டித் தேவரொடுமுரணிப்படைத்தமையின் வேற்றுச்சிருட்டி
யெனப்பட்டது. தைத்தியர் - தித்யின்புதல்வராய அசுரர்.

(க) அறன்கடை - பாவம். கால்யாப்பு - காலிற் பணிக்கப்படு
வது (விலங்கு.) (க0) தவமே அருநிதி என்றது வேண்டியவே
ண்டியாங்கெய்தற் கேதுவாதலால் என்க. குசேவர் நகரத்திற்
குக் குபேர நகர் சிற்றாரா மென்றவாறு.

கயந்தருநடுவுள்ளானை நல்லறஞ்சூழ்ந்தாற்போலப்
பயங்கெழுநகரஞ்சூழ்ந்து பாசநீத்தறிவின்மேலா
புயர்ந்தவர்க்கினிது செய்தவுதவிபோலுயாந்துமிக்க
வயங்கொளப்பொலிந்தன்றெஞ்சாமஞ்சுருழிஞ்சிமாதோ. (கக)

3
கொன்பெறுமயிர் தங்கொள்ளைகொண்டுளார் நகரைமோதென்
2
திற்புறுகீரவாழியினியநீர்க்கடலையேவ
வன்புறுமதுவிதேவானவர்கரென்னச் சூழ்ந்து
மன்பெறப்பொருதல்போன்றத்கழிநீராமதிமோதல். (கஉ)

பற்பலவடுக்குமாடம்பரத்தவிண்டாங்கநோக்கி
பற்புறுநந்தம்பொன்னாடந்தரநிற்பலாலே
விற்படநிலத்தெவ்வேலைமீழ்மோவென்றுட்கொண்ட
கற்பகமாலைத்தேவர்கா தரமொழிந்ததன்றே. (கங)

பற்றையார்துயர்ந்தவோங்கற்பரிசன்னபைம்பொன்மாடத்
தெற்றையான்புனைவல்லவா னாற்றிருபுறநெருங்கிநிற்குங்
கற்றையார்ந்தெழுந்தமாடங்கவிழ்தரவொட்டாதென்ன
வொற்றையாருருளைத்தேரைநடத்துவோனுவகைபூத்தான். ()

இந்திரநீலமேடையெழுங்கதிர்க்கற்றைமீப்போய்க்
கந்தடுவெண்களிற்பைக்கருங்குளிருக்கநோக்கி

(கக) நடு - நடுநிலைமை. இஞ்சி சூழ்ந்து உயர்ந்து பொலித்
தன்று எனமுடிக்க. (கஉ) கோம் கழீரமென்பதன்றிரிபு. (பால்.)
(கங) வில்பட - ஒளிகெடும்படி. நோக்கி - நோக்கலாவென்னும்
வினைபெச்சத்திரிபு; நோக்கலால் ஒழிந்ததென்பது. வேலை - சம
யம். காதரம் - அச்சம். (கச) பற்றை - சிறுதுறு; செங்காந்
தன். எற்றை - எதனை. புனைவல் - அலங்கரித்துக் கூறுவன். அந்
தர மார்க்கத்தில் மாடநெருங்கிநிற்கலால் நமது தேரைக்கவிழ்
வீடாது என்று சூரியன் கனித்தானென்பது.

முந்தைநாட்சாபமீட்டுமுனைத்ததுகொல்லென்றஞ்சிச்
சின்னையுளாய்ந்துபின்னரிதுவெனத்தெளியுமாலோ. (௧௫)

வஞ்சிதுண்ணிதையினாமேன்மாடமேடையினிருந்து
வெஞ்சினப்புலவிமூளமணிவடம்வெறித்ததோளி
லஞ்சமூடலின்விண்மாதரெறிந்தமுத்தாரம்வீழ
விஞ்சைவல்லவனங்கேள்வனெனவுளம்வியந்துகொள்வாரா. ()

சுதைபயின்மாடந்தோறுஞ்சுடாமதிதவமுந்தோற்றங்
ருதைவரிச்சிலையைவாட்டுங்கோடியபுருவதுண்கூப்
புதையிகல்கண்ணினாரம்போருகமுகத்தைநேரத்
ததையுடற்களங்கந்தேய்த்துக்கழிப்பதுதகையுமன்றே. (௧௭)

மணிநிலாமுற்றமேவிமாதராவயங்குகண்கட்
கணிநிலாவுறுமைதிட்டவதிகமையுகிரிங்கோத்துத்
துணிநிலாவிசம்பிற்றுள்ளத்தெறித்திடுதோறுமாங்குத்
தணிநிலாமெய்யிற்சாரந்துதயங்கிடுங்களங்கமென்ன. (௧௮)

வெள்ளியமாடந்தோறும்விளங்கெழின்மணிப்பூணல்லா
ரள்ளொளிக்கற்றைவீசவணிந்துநிற்கின்றதோற்றங்
தெள்ளுவண்டிரைசுருட்டுஞ்சிறத்தபாற்கடலினாப்ப
ணெள்ளலிப்பவளவல்லியெழுந்துநின்றிடுதலேய்க்கும். (௧௯)

இரசித்தமைத்தமாடமெறிசெறிதிரைப்பாலாழி
வரவதன்மீதுதுஞ்சுமஞ்சுமாறடித்துமாவாம்
விரவுசெம்மேகங்கற்றைவிளங்கிடுசெம்பொருடை
யுரவுவெண்பிறைவெண்சங்கமுடுக்களச்சங்கீன்முத்தம். (௨௦)

(௧௫) முந்தைநாட்சாபம் - துருவாசராலடைந்தசாபம்; இத்
னைத் திருவிளையாடற்புராண முதலியவற்றினறிக (௧௬) விஞ்
சை-ஈண்டுமாயலித்தை (௧௭) குதை-நாண்பூட்டுமிடம் புதை-
அம்பு தகைதல் - ஒத்தல். மதி உராயுந்தோற்றம் மங்கையர்
முகத்தைநேர்த்திருத்த தன்களங்கத்தைத் தேய்த்துக்கழிப்பதொ
த்தும் என்பது. (௧௮) தணிதல் - குளிர் தல்; செழித்ததுமாம்.
(௨௦) வரம் - மேன்மை. தடித்து-யின்னல்.

வினங்கல்விண்ணுயர்ந்தமாடம்³வியன்கொடிமுடங்கலாங்க
 ணிலங்குறுமதியந்தேத்திறுன்மடமா தர்மஞ்ஞா
 கலங்கொளம்மதியங்கண்டுகைநிலாமணிபெய்தெண்ணீர்
 கலங்கலிலருவியீட்டங்கார்கடக்களினல்யானே. (உக)

அண்ணலங்களினல்யானே யார்ப்பும்வாம்பரிமுழக்கு
 மொண்ணலங்கொடிஞ்சித்திண்டேரோதையும்வயவரார்ப்பும்
 பண்ணலங்கனிந்ததிஞ்சொற்பாவையர்கலன்களார்ப்பு
 மண்ணலம்புனைந்தவாடைவாரிவாயடைக்குமாத்தோ. (உஉ)

மறைபயில்சிறுர்தங்கூட்டம்வயங்கியகிடையுமற்றைக்
 கறையறுகல்விசுற்றுகாமர்சாலையுங்கார்க்கூந்த
 னறையொழுகலங்கன்மாதர்நடனவில்சாலையும்பொன்
 னிறைபலவறமுமோங்குநெடியசாலையுளும்பல்ல. (உங)

பரிநிரைசெண்டுபோகும்பைம்பொன்வார்மறுகுரீன்கைக்
 கரிநிரைகடம்பெய்தேகுங்காமருமறுகுஞ்செம்பொன்
 விரிமணியுருளைத்திண்டேர்விரைந்துசென்மறுகும்வீர
 ரரியினமஞ்சவாளாட்டாடிமறுகும்பல்ல. (உச)

கழிந்தகாமுகர்தநெஞ்சங்கனிந்தசீரணங்கனார்பா
 லெழுந்துசெல்கதியுந்தோற்பத்துனைவினினேகும்பாய்மா
 வழிந்திடுநீர்மைமுட்டவாவுவவிண்ணும்வாயு
 வழந்துறச்செல்வமென்னாவறிதரத்தெருட்டல்போன்ற. (உரு)

விற்தவழ்குழியானைமிகப்பொழிதானம்பாய்ந்து
 மூற்றவும்வழுக்கலுற்றவீதியின்முனியுமுடற்
 பொற்றொடியவரெறிந்தமணிக்கலன்பொலிதலாலே
 யுற்றகால்வழுக்கிவித்தலொழிந்தனர்நடப்பார்யாரும். (உசு)

(உக) முடங்கல்-மூங்கில். (உங) தலிலல் - பழகுதல். (உசு) செண்டு - குதிரைதடைபின் பேதம்; இதனை வைபாவிப்பெயர். (உரு) பாய்மா நீர்வழித்திடும் மைமுட்டவாவுவன வசியுதனை மூங்கிழிப்பத விண்ணினுஞ் செல்வமெனத் தெருட்டல்பெயர். என்.க. (உசு) குழி - யானைமுகத்திடுபடம்.

கொன்னுனைமருப்பியாணைக்குழாம்பொழிதானம்வாவந்
துன்னுனைப்பரிவினாழி அலங்குமந்கரநின்றும்
பன்னுமண்ணுலகமெங்கும்பரத்தலால்வழுக்குமென்று
உன்னிலங்காரோபாமனடக்கின்றாதுறக்கவாணர். (௨௭)

நயக்குமாதாகடங்கூட்தற்கிடுநிறம்புகைவிண்மாதா
வயக்குமெய்குழத்தேனாக்காரமணமவாக்கியற்கையென்ப
ரிபற்கையைச்செயற்கையாகச்செயற்கையையியற்கையாக
மயக்குமற்றவரைக்கேட்கினிலக்கணவகையாமென்பாரா. (௨௮)

மங்கலப்பொலிவுமிக்க மடமாணிகையும்வாசத்
தொங்கலங்கூட்தனன் லாடதொகுதியும்விருந்தையூட்டும்
பொங்கியகளிப்புரீகைப்புகழ்ச்சியுல்லேரவாழ்த்தும்
டங்கமின்மக்கட்பேறும்பொயுமிக்கஃதம்மூதாரா. (௨௯)

பீண்புகைமிகுதியாலேடடாதழன்மிகுதிதானித்
துணைமதென்றுணாவார்போலச்சொற்றவிச்சிறப்பினாலே
மணமலிபுகழ்க்குசேலன்மனைச்சிறப்பினையுமோதி
யணவுறுமஃதெந்தென்றுவினவுந்கவீரசரேறே. (௩௦)

ஊர்ப்புறமரசாமுன்னோருடந்முறிதுத்தவேதச்
சீர்ப்புகழ்க்குசேலனென் னான்செய்மையேநகரநோக்கித்
தாரப்பொலிமாபச்சுண்ணன்றன்னருள்வலியாலின்னும்
பாரப்பனபலவுண்டென்னுப்படாந்தன்னாகிச்சென்று. (௩௧)

(௨௭) தன் உளை - தெருங்கிய பிடர்மயிர் (௨௮) மயக்கும
வர் - ஈண்டுப்புவவர், சொற்பொருளின் சம்பந்தங்குறிப்பது
இலக்கணை; அஃதாவது கங்கையின்க ணிடைச்சேரியென்னுங்
கால் கங்கையென்னுஞ் சொற்குப் பொருளாகிய வெள்ளத்தின்
நீர்ப்பத்தத்தானே கரையென்பதும் உணர்த்தாநிற்பது. (௨௯)
வீருத்த - புதுமை; அஃது ஒருபெயராய்ப் புதியவர்மேனின்
தது. மிகஃத இதில் ஆய்தம் விரித்தல்விகாரம். (௩௦) பணைத்
தலி - வினத்தல். புகைமிகுதியைக் கொண்டு தெருப்பின் மிகுதி
யை யுணர்வது அதுமானப்பிரமானமென்பர்.

பெருமதில்வாயிலெய்தப்பிறங்குமந்நகரத்துள்ளா
 ரருமைசால்களிப்புப்பொங்கவமைந்தகையுடைகளோடுந்
 திருமலிமங்கலங்கள்சிறப்புறவேந்திக்காரும்
 வெருவுபல்லியமியம்பவிரந்தெதிராகொள்ளவந்தாரா. (௩௨)

வாழ்ந்தனம்வாழ்ந்தேமென்னுமலாமுகங்கொடுமண்டேயத்
 தாழ்ந்தனாதேர்மேல்வந்தசாந்தனையந்தகாரம்
 போழ்ந்தொளிராசிவிகையேற்றிப்பொலங்குடைநீழல்செய்ய
 வாழ்ந்தவன்புடையராகியமைதரக்கொண்டுசெல்வாரா. (௩௩)

பல்லியமியம்பச்சில்லோரபைம்பொற்கார்க்கவாய்ச்சு
 சில்லியந்தடந்தோமுற்பல்சேனையுமிடைந்துகுழ
 னல்லியன்மங்கலங்கணன்மறையவாகன்பாட
 வல்லியங்கமலக்கண்ணற்கன்புளான்வீதிசார்த்தான். (௩௪)

இருபுறத்துள்ளமாடத்திலங்குசாளங்கடேறு
 மருவுறவதனம்வைத்துமங்கைமாரமகிழ்துரோக்கிப்
 பொருவிவிம்மறையோன்செய்தபுண்ணியமெற்றோவிர்த
 விருமைசால்சிறப்பையுற்றானென்றுபற்பலசொல்வாரரால். ()

கிள்ளுபுபற்றுதற்குங்கெழுமுறுதசையிலாமெய்
 யெள்ளுபுகழிக்குங்கீறலையையழங்குதையென்றுங்

(௩௨) மங்கலம் என்வகை:—அவை கண்ணாடி - விடை - தீபம்
 ஸ்ரீவத்ஸம் (பெண்குழந்தை இடைவில் வைத்திருப்பதாயனம்க்
 கும் பெண்வடிவம்) சாமரம்-வலம்புரிச்சங்கு-சுடஸ்திகம் (மண்
 டபவடிவம் அல்லது மேழிவடிவம்) பூர்ணகும்பம் என்பனவாம்
 அன்றி, கொடி - முரசு கண்ணாடி - பூர்ணகுடம் - மணி அல்லது
 இணைக்கயல் - நெய்த்தீபம் - அங்குசம்-அவரியுமாம்; திருதிறனா
 வதைத் திருவிளையாடல் திருமணப்படலம் துள - கசக-வது செ
 ய்புள்களானும், கந்தபுராணம் திருக்கலியாணப்படலம் “திரு
 வதைப்படுமென்வகை மங்கலம்” என்னும் கச-வது செய்யுளா
 றுமுணர்சு. (௩௪) சிலி - தேருருள். அல்லி - அகவிரிதழ்.

கொள்ளுபுதிரிவோனம்மாகுனிசிலைமா ரனாப்புந்
தள்ளுபுபழிக்குமெய்யன்சார்ந்தனன்பாரீரென்பார். (௩௬)

கந்தமூலம்புசித்துங்கான்முதலிடம்வதித்தம்
பந்தமதொழித்துஞ்சாலப்பண்ணுவர் தவம்பல்லோர்க
டீந்துநேரொசிமருங்குந்ருமவார்கருங்குழாலே
யிந்தமாமறையோன்றன்பேறியாவேரபெற்றாரென்பார். (௩௭)

அருமைசாலம்விருத்தியாகுகவென்றுமென்று
பெருமறைமுழங்குமன்பேபேரம்பற்பனாரு
மொருமையன்பினிலுநுந்நிவர்தனனுதன்விருத்தி
யிருமையிச்செல்வங்கள்மீரினானுமென்பெறுமோவென்பார். (௩௮)

ஏவரெவ்வுயிரிடத்துமிலங்கருள்செலுத்திசிப்போர்
தேவரிலுயர்ந்தோரன்னோரெனயறைசெப்புமாற்றான்
மூவரும்புகழ்க்குசேலன்முத்திவுடைமைக்கிந்தப்
பூவருமுயர்வோலின்னும்பொலிவுவேறுண்டாலென்பார். (௩௯)

மனமொழிகாயமென்னவகுத்திடுகரணமூன்றுங்
கனம்விளர்ப்பெனக்கறுத்தகண்ணன்றனடிக்கேயாக்கித்
தினமுநன்னெறியினிற்சூஞ்செயிரிலாச்சீர்த்தியானிப்
பனவனுக்கிதுவோசெல்வம்பகரரிதினுமுண்டென்பார். (௪௦)

(௩௬) கொள்ளு - கிள்ளி. கிறல் - கிழிவு. (௩௭) கந்தம் - கிழ
ங்கு. மூலம் - வேர். தந்து - தூலிழை. கருங்குழால் - விளியேற்ற
அன்மொழித்தொகை. (௩௮) அறம்விருத்தியாகுக என்றது
ஐர்த்தியுத்தி (தர்மோவர்த்ததி வர்த்ததி) - தருமம் மிக்க விரு
த்தியைத் தருகிறது என்றவாக்கியக்கருத்தது. (௩௯) உதன் -
இதில் உகரம் சுட்டி. மறைசெப்புதலாவது - யாத் ஐர்த்தியு
த்தியை (யதோதர்மஸ்ததோஜயம்) - எங்கு (சகலபூதங்களுக்கும்
இதத்தைவிளக்கும்) தருமருணமுண்டோ அங்குஜயமிருக்கிறது
என்பது. பூவரும் - பூமிபிழைண்டாகும். (௪௦) கனம் - மேகம்.

புயனிகாவண்ணத்தண்ணல்பொருவிடம்போருக்கக்
 ணயனுறச்செல்லுமாதே நன்றிருமகளுஞ்செல்வாள்
 பயனுறிப்பனவன்மேல்பாடவைமிக்காயிற்றந்தச்
 செயலினுக்கேற்குமாறத்திருவுமவ்துற்றாளென்பார். (சக)

பைத்தகானகம்வதிந்தும்பருப்பத்குக்கைவதிந்து
 மெத்துணைநற்றவங்கரியற்றிநன்குயார்தாரேனார்
 தத்துரீருடைமண்ணுறந்தன்மைவந்துற்றதானின்
 மெத்தியமனத்தராகிவிரும்பிடாயாவரென்பார். (சஉ)

குமைத்தபற்றிகந்தாரேனங்கடவுளாற்கொடுக்கப்பட்ட
 தமைத்திடுநன்றேயாகவல்லதுதீங்கேயாக
 விமைத்திடுமளவேபாகவெக்காலுமாகவின்றேன்
 சமைத்தமென்மொழியீசற்றுத்தள்ளுவாருளரோவென்பார். (சஉ)

கரிசறுமனைவிபல்கால்வேண்டிடக்கண்ணன்பாற்சென்
 றுரியவன்போடுந்தன்னுலுதவியதளித்துக்கண்டு
 வரிசைகண்மிதப்பப்பெற்றுவளாடெருந்திருவும்பெற்றிப்
 பரிசவந்தன்னம்போல்வாராபாக்கியமனையானென்பார். (சச)

சான்றவாதிருவுற்றலுத்தகுதியின்மிடியுற்றலு
 மான்றதநீரமைகுன்றாரடல்வலிச்சனகனென்பார் [த
 னேன்றசெந்தன்மைவெம்மையிடைச்சமங்கொண்டாற்போல
 தோன்றுவாமயக்கம்பூனாதுடியிடைமடவீரேயார். (சடு)

பற்றறத்துறந்தோனுக்கிப்படாபெருந்திருவும
 முற்றிழையவாமுயக்குந்நுகொலென்பார்முன்னா

(சக) இஃதனை "அணங்கனையாரிதயமுத்தம் மருட்டுகொழுநரித
 யமுமொன்றகுத்தானே" என்னும் திருவாரூர் நாகம்மணிமரண
 யரிதும் உணர்க. (சடு) இதன் கருத்தை "வெறுப்பில்சத்தன
 மும்பெயலாய்ப்புரி" என்பதனுமுணர்க. (சொளத்திபுரணம்)
 கண்ணப்பச்சருக்கம் (கஉக)

றுவதீ.] வைகுந்தமடைந்தவத்தியாயம். க௭௩

கற்றவச்சிவனரென்பானயந்தருமிளமைவாய்த்துப்
பொற்றொடிப்போகும்பன்னாட்புரித்திருந்திலேனாவென்பா. ()

கோச்சகக்கலிப்பா. 3

என்றுரைத்தசுகமுனிவனிணையடித்தாமரைவணங்கித்
துன்றலாத்தாரதுயல்வருதிண்டோள்வேந்தன்சிவனரெனு
மின்றவத்தன்யாரிளமையெங்ஙனடைந்தான்மடவான்
மன்றலுற்றதேவ்வாறுவகுத்துரைத்தியெனவுரைப்பான். (சஎ)
பேருலகுகொண்டாடும்பிருகுவெனும்பெருந்தவத்தோன்
சீருறுநற்றிருமைந்தன்சிவனரெனும்பெயருடையான்
ஒருருவப்பூண்மாபாதயங்கிமயகிரிப்பாலோ
வாருலவைப்பூங்கானம்வதித்துவம்புரிந்தனனே. (சஅ)

பற்பலநாளிருக்கையெழாப்பரிசுருந்துதவம்புரியும்
பொற்புறுமாதவனுடம்பைப்புற்றுமடியததன்மேற்
கற்புமுதற்கொடிபடர்ந்துகாமருபல்லரும்பீன்று
சொற்பெறுமாமலாபரப்பித்துதைந்தனவாலந்நாளில். (சக)

நையாதிவ்வுலகுயிர்க்கணடோறுமருள்சுரப்போன்
பொய்யாதிசுடிந்ததவப்புனிதரடிமுடிக்கொள்வோன்
மெய்யாதிநற்குணங்கள்விரும்பியடைதரப்பொலிவோன்
சையாதியெனுநாமத்தரித்தவொருதாராவேந்தன். (ரு0)

அன்னவன்றன்மகள்வானத்தணங்கினாக்குமணங்கனையாள்
கொன்னவில்வேல்விழியினுள்கோதறுதேமொழியினு
மின்னுறுங்குழலினுள்சுகன்னியெனும்பெயருடையான்
மன்னுசிலதியரோடும்பூக்கொய்வானவ்வனம்வந்தான். (ருக)

பூங்கியர்கடற்குழப்பாங்கெங்குந்தவமலாந்த
பூங்கொம்பாபோனடந்துபொலிவிடைப்பன்மலர்கொய்வா

(சஅ) திக்தையைப் பாகவதம் சையாதிகதைபுரைத்த அத்
திபாபத்தம், புவாரூர்ப்புராணம் தித்திரனருச்சினச் சருக்கத்
தங் காண்க.

டேங்குறவெள்ளெனட்டூத்துத்திகழ்முல்லுக்குழப்பட்ட
டாங்குயாவன்மீகங்கண்டாவத்தின்வந்தித்தாள். (௫௨)

மாதாநறுங்கொடிபடாவன்மீகத்துள்ளிருப்பதுதான்
யாததனையறிவாமென்றில்லிவழிநோக்குதலுந்
தீதகனற்றவப்பெரியோன்செப்பவிழிதோன்றவிதும்
பூதுடையளாகியிதுடொன்வண்டோவெனநினைந்து. (௫௩)

ஒருசிறிபதிரணமெடுத்துதச்சு விச்சுள்நிடலு
மருவுபெருந்தவயோகங்கழிதரவிம்மணிப்புற்றி
னருகுறவந்தியாரிதுசெய்தாரநிலலொட்பாத்தான்
கருறுமென்குழலானைக்கண்ணுற்றான்மாதவனே. (௫௪)

தாமரையில்வாமுமொருதையலோவயிராணி
மாமகளோவிரகியோமற்றிவளென்றுளநினைத்தான்
காமனுமாங்குந்தறித்துகழைகுழைத்துரான்பூட்டித்
தேமலாவாளிகளடலவுஞ்சித்திருள்மேன்மேலும். (௫௫)

பொங்கியெழுபெருங்காமப்புலிங்கத்தக்கொழுந்தோடி
மங்குதலிலாதழற்றவாற்றானுய்மாதவத்தோன்
றங்கியபுற்றுச்சிதாந்துதரைவீழக்கரநீட்டிக்
கொங்கலாமென்குழன்மடவாள்கோற்றொடிக்கைபற்றினன். ()

வெருக்கொண்டுபதைததைத்துவிதிரத்துதறிக்கரம்பறித்துக்
குருக்கொண்டசிலம்பலம்பக்கோலவளையும்புலம்பத்
தருக்கென்றுமவிந்தவிடைத்தயங்குமேகலையரற்றப் [யே.
டொருக்கென்றுபாங்கியாபாற்போய்விழுந்தாள்பொற்கொடி.

(௫௨) வன்மீகம் - புந்று (௫௩) இல்லி - துவாரம். (௫௪) திர
ணம் - துரும்பு. (௫௫) மலர் வாளிகள்:—தாமரை மா. அசோகு
முல்லை நீலம் என ஐவகைப்படுதலின் பலவென்றார். (௫௬) புலி
ங்கம் - திப்பொறி. (௫௭) மேகலை - இடைபிலனியும் ஓசை
இதுபோலவன காஞ்சி கலாபம் விரிசெகை என்பன. இவற்றினை
இவ்வத்தியாயத்தின் அச - வது செய்யுளானுணர்ந்து.

வாய்புலர்ந்துகண்சாம்பிமயங்கினுள்செயனோக்கிப்
டாயவனத்தென்கண்டோபயந்தாண்மற்றிவளென்று
தேயுமிடைப்பாங்கியர்கள்சிவிறியால்வீசியுடற்
றோய்புழுதிதுடைத்துமிகவுபசரிப்பத்துயாதீர்ந்தாள். (௫௮)

அன்னபொழுதடற்பரியூர்ந்தரசன்சையாதியென்பான்
பொன்னனையமனைவியாநாலாயிரவர்புடைகுழ
மின்னவிதர்ப்பூஞ்சோலைவிநோதநிமித்தமதாகத்
துன்னினுன்பரிமிழிந்துகுழும்வளம்பார்த்துவப்பான். (௫௯)

மன்புற்றினின்றுவெளிவந்துநின்றான்மனைக்காணாஉ
வன்புற்றுக்கொண்டாடியடிபணிந்தானுருநோக்கி
யின்புற்றமிழியிடைகீர்வாரவிதுசெய்தவரெவ்
வன்புற்றமனைத்தரெனவனமுழுதுமாராய்வான். (௬௦)

இலகுபெரும்பாங்கியரோடிருந்தமகடனைக்கண்டா
னலகிறவமுனிக்கிடுக்கணர்செய்தீரெனக்கேட்டான்
சிலதியர்யாஞ்செய்திலோமென்றொழிந்தார்செய்தமக
ணிலவுறவந்தடிவணங்கிடுகழந்தனவெலாமுரைப்ப. (௬௧)

என்செய்தாய்பேதாயென்றிரங்கிவிரைந்தாங்கெய்தி
மன்செய்தமுனிவனடிவணங்கியடியேன்புதல்வி
புன்செய்கைதனைப்பொறுக்கவேண்டுமென்புகன்றிரப்ப
நன்செய்கையுன்செய்கையென்றுநவில்வான்முனிவன். (௬௨)

இப்பொழுதேயுன்மகனையெழின்மன்மன்முடித்தெனக்குத்
தப்பறநீதருவாயேற்பொறுத்திடுவன்றாராயேல்
வெப்புறுமென்சாபத்தால்வீழிடுநின்குலமென்ற
னெப்பின்புகழ்மன்னவனுமுடன்பட்டான்மகக்கொடைக்கு. ()

தன்முகடங்கறிசைதிசையுத்தியாவரையும்வரவழைத்துத்
தன்முகடங்கறிசைதிசையுத்தியாவரையும்வரவழைத்துத்

கணிதமில்வண் புகழ்மன்னன் கலியாணவீணை முடித்து
மணிநகைவாய்ப்பசுங்கொடியையமா தவன்கைக்கொடுத்தனனே.

சீலமிகுசிவனரெனூந்திருமுனிவன்சுகனியெனும்
கோலமடவரற்கூடிக்கொடுந்துயர்நீத்துளங்களித்தா
னேலநறுங்குமுன்மாதுமிருங்கற்பிற்சிற்றந்தனளாய்ச்
சாலவுமெய்ப்பணியெவையுந்தலைக்கொண்டுவாழ்ந்திருநாள். ()

ஆன்மசிற்றப்பவ்வனத்திலசுவினிடேதவாகளொருநாட்
டோன்றினர்களெதிர்நிற்குஞ்சுகனிதிருவுருக்கண்டு
மான்றவுளத்தினராகிமாரவேள்கணக்கிலக்கா
யூன்றுபெருங்காமத்தினுள்ளுடைந்துமொழிவாரால். (சுசு)

கற்பகத்தின் பூங்கொம்பேகாமருபூம்பசுங்கொடியே
பொற்பவிருமதிக்கொழந்தேபொலியிரதச்செங்கரும்பே
சொற்பெறுநிற்பெறுதந்தையாவன்மணித்தாமுறுவல்
விற்புருவப்பைங்கிளரிநின்பெயர்யாதுவிளம்புவையால். (சுஎ)

அமரருடம்பிணிதவிர்க்குமசுவினிடேதவர்கள்யாங்கள்
சமரமிகுவேளாற்றறவிந்த்தெமையாளென்றிரப்பத்
தமரமிகுகருங்கழற்காற்றரியலர்கூற்றெனப்பொலிவேற்
பமரமிகுதார்ப்பெருமான்பாராள்சையாதிமகள். (சுஅ)

என்பெயர்யாதெனிற்குகனியிருந்தவத்துமேலானாய்
மன்பெறுமாமுனிசிவனர்மனைக்கிழத்தியாதலினும்
கொன்பெறுநம்முளத்தெண்ணங்கூடாதிவ்வாறுநினைந்
தென்பெறவல்லீர்போமென்மெறித்தெறிந்துபேசினளால். ()
புறவடிநோக்குபுமொழிந்தபொன்னையாள்சொற்கேளா
விறவுளதன்மையராகியெழிற்பொலிவுமிகவாய்த்த

(சுச) முடங்கல் - ஓலைச்சுருள்; (மணவோலை.) கைக்கொடுத்தல் - பாணிக்கிரகணஞ் செய்வித்தல். (சுசு) அச்சுவினிடேதவநீர் - சருடனு மோருபிருமாயிருக்கும் தேவவைத்தியர்.

வறவடிவத்தெம்போகம்போலரைநீரையமைந்த
துறவிதரும்போகமோசுகன்னிக்குத்தக்கதே. ௨௬௩௩ம் (௭௦)

மலர்பொதுளித்தீர்த்தத்துன்மகிழ்நும்பாழும்படியிற்
சூலவுவனப்புறவாய்த்துக்குலையாதவிளமையொடு
நிலவுவமவ்வுருமூன்றினினக்கியைந்தசீருருவைத்
திலகதுதன்மடமாதேசேர்ந்துதழுவிக்கோடி. (௭௧)

என்றுரைத்தவார்த்தைதனக்கிலவவாய்நெகிழாளாய்ச்
சென்றுமகிழ்நன்குரைப்பத்திரைமூப்பிவையாலே
துன்றியெழுவருத்தமிறத்தொலையாதவிளமைபெற
என்றியலுங்காரியமென்றுளத்தோந்தானற்றவனும். (௭௨)

மங்கைதிருமுகடீநாக்கிமற்றவர்கொற்குடம்படெனப்
பங்கமறுதவன்மனையெழுன்போக்கிப்பின்படர்ந்தா
னங்கவருமகிழ்ந்துமுனிவரனெடுமத்தடம்படிந்து
பொங்குமிளமையும்வனப்பும்பொலிவுற்றாரெளிவந்தார். ()

செங்கதிரோனுதயமெனத்திகழ்மூவருருநோக்கி
மங்கையர்குளாமணிதான்வெழுறொழிதரவேன் [ங்
பொங்கியல்கற்பினுக்கென்னுப்பொருக்கெனத்தன்மகிழ்நனூ
கொங்கைநெழுங்குறத்தழுவிக்கொண்டுகிழ்சூர்ந்தனளே. ()

மாதவனுங்களிசூர்ந்துமனஞ்சமழ்ப்பமுகஞ்சாம்பிப்
போதவருர்க்கடலமுந்தும்புலவரிருவரைநோக்கி
மேதகையீர்மூப்பகன்றுவிரும்பிளமைபெறப்புகிந்த
வேதமினல்லுதவியைநானென்றுமறவேனென்றான். (௭௫)

அருள்செய்மகமொன்றியற்றியவிப்பாகம்பகிர்ந்தளித்துப்
பொருள்செய்வார்மனமகிழ்ப்பொலிவித்துப்போக்கியபின்

(௭௦) இறவு - இறத்தல். தக்கதே என்பது தக்கதன்மென்பது.
தொன்றிற்றது. (௭௧) இத்தீர்த்தத்தை வரித்தி தீர்த்த மென்
பார். (௭௨) நெழுங்கல்-அழுந்துதல். (௭௫) அச்சுவினி தேவரை
பிழுவவென்றது தேவருக்கம் நகல் கலத்தவராதலாலென்து.

மெருள்செயுளமுனிவேந்தன்சீரவேந்தன்டயந்தவிருண்
மருள்செய்குழலொடுகூடிவாழ்ந்திருந்தானதுநிற்க. (எசு)

மாதர்பலரிவ்வாறுவகுத்துரைப்பமணிச்சிவிகை
மீதுபுரந்தரனுலவும்விழவுமிகச்சமழ்ப்படைப
வாதரவிற்பல்லோருமகமகிழ்ச்சியுறச்சென்று
தாதவிழ்தாமரைமார்பன்றன்மனைவாயிலையடைந்தான். (எஎ)

எழுதீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிநத்தம்.

வாயிலை யடைந்த மறைக்குலத் தலைவன், மாமணி பானரின்
றிழித்து, மேயதன் முன்னர்க் கந்தைபோற் றுவார மிக்கிற்
றிலைக்குடி றிரிந்து, தூயசெம் பொன்னு லமைத்திடப் பட்ட
சுடர்ப்பெரு மாளிகை யாகிப், பாயபல் வளனு ரிறைதரப்
பொலியும் பண்பிசை நோக்கின னின்றான். (எஅ)

மனைக்குரி மரபிற் றனக்கினை யில்லா மடநடைக் கற்புடை
யாட்டி, கனைக்குமொண் முகிலைக் கிழித்தெழு செங்கேழ்க்
கதிரெனக் கவின்குடி யிருந்த, நனைக்குழ லணிசெம் மணித்த
கட்டணியு நாடுமிந் திரவிலம் மங்கு, நனைக்குழு முற்றுச் சூ
ழ்த்தெனப் பலவீத் தன்னுந் தோடையலும் பொலிய. ()

அம்முகி னின்று வழுக்கியோர் மின்ன லவிர்பிறை மேற்கி
டர் தாங்குத், தெம்முனை மழுங்க வளையும்விற் புருவச் செம்
பொன்செய் பட்டமுங் கதிர்கள், விம்முமப் பிறையி னுரோ
கணி யுள்வாய் வீற்றிருந் தெனவியன் கற்றை, பம்முமொள்
வயிரப் பொட்டுமற் றணிந்த பல்கதிர்ப் பணிகளும் விளங்க. ()

(எசு) இம்முனிவரார்தான் இவருக்கு யாகத்தில் அவிர்ப்பாக
மேற்பட்டதென்பர். மருள்செய்குழல் - அன்மொழித் தொகை.
(எசு) கற்புடையாட்டி பொலிய விளங்க பொலிய ஒளிர ஒழிந்த
போர்ப்ப நடந்துவந்தான் என - அடு - ல் முடிக்க. வீ - முனி.
தகட்டணி - சடைப்பிலை யென்னும்அணி.

இலவித முள்வாய்க் கற்பின தழும்பை யிணைத்தென வாய
கத் திணைந்து, நிலவுபல் லழகைக் காணநிற் பதுபோ னிற்கு
மூக் கணிப்பரு முத்து, மலரிதழ்ச் செந்தா மரைகொலிம் முக
மென் றறிதரக் கதிரிரண் டிருபாற், குலவவுற் றிருந்தா லென
ச்செவி யணிந்த குருமணி யோலையும் பொலிய. (அக)

வலம்புரிக் கழுத்தைக் கண்டமென் றடுத்த மாதருஞ் சொ
லாவகை மறைத்த, நலம்புரி பதக்கங் கோத்தபன் மணிச்சின்
னல்லணி கருமெழில் வாய்த்த, பொலங்கெழு குவட்டிற் பன்
னிற வருவி பொலிந்தெனக் கொங்கைமேற் றதும்பு, மிலங்கு
வெண் டரளம் பவளமா ணிக்க மெரிபொன்மா லையுணி
யொளிர. (அஉ)

தோளடி நிலையி லரதநத் தொடியுஞ் சுடர்தரு முன்கைவெ
ள் வளையும், வாள்விர் வயிர கடகமுஞ் செம்பொ னிடைக்கி
டை வைத்தசெந் துப்பு, நீள்சுடர்த் தொடரு மமைந்தகு டக
மு நிரைவிர றொறுமெழு கதிரை, யாள்சுடர் மணிவைத் தி
ழைத்தவா ழிகளு மந்தகா ரங்குடி யோட்ட. (அங)

பெருவிலைச் செம்பட் டுடுத்திய விடையிற் கவ்விய வொட்
டியா ணமும்பே, ருருவவெண் கோவைக் காஞ்சியுஞ் செங்கே
ழுமிழெழு கோவைமே கலையும், பொருவறு மீரெட் டிரட்டிய
கோவை புரிகலா பமும்விரி சிகையு, மருவுசெம் பரிதி மின்
மினியாக வழங்கொளி திசையெலாம் போர்ப்ப. (அச)

காலணி செம்பொற் சதங்கையற் தொடருங் கதிர்மணித்
தண்டையுஞ் சிலம்புஞ், சாலவு மொளிர்த்து கலின்கலி னென்
னத் தழைந்தழைந் கற்பகக் கொம்ப, ராலென நடந்து மங்கல
தேந்தி யளவறு யாங்கிய ராய, கோலமா மடவார் சூழ்ந்தனர்
நடப்பக் கொழுநனை யெதிர்கொள்வான் வந்தாள். (அரு)

வந்தனை புரிந்து பைம்மொனா தனத்தின் மீகிழ்நனை நிறுத்தி
யுண் மகிழ்ந்து, சந்தமென் மடவார் செம்மணிச் சிரகத் தண்
புனல் வாக்கிடத் தன்பொற், செந்தளிர்க் கரத்தாற் நிறுவடி
விளக்கிச் சிறந்தவெண் பட்டினு லொற்றிக், கந்தரல் வருக்கம்
பூசிமென் மலராற் கட்டிய மாலையுஞ் சாத்தி. (அசு)

விரைகெழு தூமந் தவழ்தரக் கோட்டி, மிளிர்நரு விளக்க
மூங் காட்டிக், கரையில்பன் மணிநீ ராஞ்சனம் வளைத்துக் கடி
திரு பாலினு மெறிந்து, புரையில்லந் புடையாள் வணங்கின
ணிப்பப், புயலெனப் பல்லியங் குளிற) வரையெனப் பணைத்
துக் கதிரொளி மழுக்கு மாளிகைக் கெழுத்தரு ளினனே. ()

இரசிதக் குவையுங் காஞ்சனக் குவையு மிலகுறு செம்மணிக்
குவையுந், தரளவெண் குவையும் வச்சிரக் குவையுஞ் சாற்றரு
மரசுதக் குவையும், பரவிய கிரணச் செந்துகிர்க் குவையும்
பாயமே தகப்பெருங் குவையு, மரதந வகையின் மற்றுள கு
வையு மறைதொறுங் கிடப்பன கண்டான். (அஅ)

பொற்கலப் பேழை மணிக்கலப் பேழை புரையில்வெண்
பொற்கலப் பேழை, விற்படு விசேடக் கலனிறை பேழை மே
விய விருபத்தேழ்மகாரு, மற்புற வணியத் தனித்தனி வகுத்த
வணிகலப் பேழைபன் னிறத்த, சொற்பெறு விலைப்பட்ட டிக்
கிய பேழை தொகையிலா திருப்பன கண்டான். (அக)

குருமலர் செம்பொற் கலமெதிர் வைத்துக், கோதறு வெள்
னிய மூரல், பருகுத்த் கமைந்த வின்சவைக் குழம்புப், பால்
விரா யுபசரித் தூட்டத், திருகுபு வேண்டா வென்மருமதனைத்
திருயிப்பா ராதுசெல் குருநு, மருகிய பசியு மில்லையென் மரு
மா, யணிமகார் செருக்குதல் கண்டான். (க௦)

(அஎ) குளிறல் - ஒவித்தல். (அஅ) இரசிதம் - வெள்ளி.

காஞ்சனம் - பொன். மேதகம் - கோமேதகம்.

றவது.] வைகுந்தமடைந்தவத்தியாயம். கசக

வயிரவொண் சுட்டி துதன்மிசைப் பொலிய மார்பிடை யை
ம்படை விளங்கக், கயில்செறி தொடருங் கடகமுங் கரத்திற்
காதினம் பொற்குழை தயங்கச், செயிற்று பொன்ன ணை
மிசைக் கதிர்ப்பச் சிறுசிலம் பழகளிற் கவினப், பயிறரு மைந்
தர் கலகல கலெனப் பண்பினின் றுடுதல் கண்டான். (கக)

தளவுரும் டுனைய சரிசில்வா லரியுந் தயங்குசெம் பொன்னி
றப் பருப்பும், வளமிகு குழையாக், கறிகளுங் குறைத்த மாண்
கறிக் குப்பையு மந்நைக், கிளாரு முபக ரணங்களு முலோக
மேழினுங் கெழுமுடிச் செய்த, டளகறு கலங்கள் பல்லவு மடு
மிற்ப பரப்பெலாம் பொலிவன் சண்டான். (கஉ)

கலநிலைத்துறை.

கரையில்ப் பவளஞ்சென் றுலாய்நோக்குமக்காலைப்
புரையில்சற்புடைமனை வியார்விரையமுன்போந்து
விரைநறுஞ்செழுந்தயிலக்காட்பிடுபெனுள்விரும்ப
வுரைநிறுதிருநானஞ்செய்தருளுமென்றுரைப்ப. (கக)

அங்கொராதனமிட்டனளொருத்திவந்ததன்மேற்
றுங்குமாமதைத்தலைமையோனிருந்தனன் றுனைந்தோர்
மந்தை பொன்செய்தவள்ளத்துத்தைவுமுன்வைத்தாள்
செங்கைபற்றியோர்நங்கைபொன்சிவிறியைவீச. (கச)

மாந்தளிர்க்கரத்தந்நறுந்தயிலத்தைவாக்கிப்
பூந்தடங்களுமாடக்கொடிசென்னியிழ்சி

(கக) ஐம்படை - விஷ்ணுவக்ருரிய டஞ்சாயுதங்களையும் கர
வற்பொருட்டிப் பொன்வட்டத்தகட்டவெழுதப் பூசித்தனியும்
ஓரணி. கயில் - கழறணக்கடைப்புணர்வு. உலோகம் ஏழ்:-
பொன் வெள்ளி செம்பு திரும்பு ஈயம் வெண்கலம் தரூ. அழி
யில் - பாசனாலை. (கக) விரும்ப தானஞ்செய்தருளுமெனக்
கட்டுக. இடுபு - வினையெச்சம். உள் - உள்ளம்.

பு - வினையெச்சம் கட்டுக

வாய்ந்தவங்கத்துமப்பினள்வயங்குடாசனங்க
னாய்ந்தநீர்நிதையாடிடம்புசுட்டினனம்.

(கரு)

ஆங்குமாதர்களுமுமினெய்யகற்றிவெப்படுநீர்
பாங்கின்வாக்கிடமுழ்கிமெய்யீரமுட்பாற்றி
யோங்குவேறுடையுமிநியதிக்கடனுவகை
தேங்குமாமுடித்தனன்புசுட்டினனந்தேனத்து.

(கக)

இந்திரன்நிசைநோக்கினனாயுந் திருட்டா
னந்தரம்பையம்பேரிருபாசலையக்க
முந்திரிந்தவாய்வலம்படமுன்புபோகட்டா
சின்தையன்பொடுகரகநீர்புரோக்கித்தத்திருத்தி.

(கங)

நிலவுமெய்ப்பணிமாதாரெடுத்தக்கைரிட்டக்
கலவமாமயிற்சாயலங்கற்புடைமனையார்
குலவுதன்கையாற்குய்கமழ்கருனைநல்லையல்
பலவுமின்புவிவீரவிடாப்பாயதிங்கறியும்.

(கஅ)

அறையைநேர்த்ததியையவியளாவியகறியு
முறையின்புற்றவேவாதடுமுதிர்கவைக்கறியும்
குறைவிப்புன்னிலப்பறொடுகூட்டியகறியு
நிறையுமெய்ப்பசையருநிகரதுபுளிங்கறியும்.

(கக)

கதிக்குமற்றையகறிகளுடையகறியு
முதிக்குநோலையுமடையுமற்றுள்ளசிற்றணவும்

(கரு) பாசனம் - பாத்ந்தம் (கக) தேனத்து - தேயத்து
என்பதன் மறஉ என்ப. தேயம் - இடம். (கங) இந்திரநிசை -
கிழக்கு; நித்திரை உணவு என்னெய் செளனம் இவைகொள்
ளற்கு ஈது உரியதிசை யென்பர். இலை அனந்தவாய் வலம்பட
வமைத்தல் வேண்டுமென்பதை அப்பூதிநாயனார் புராணத்தினு
முணர்க. (கக) அறைநேர்த்தி - பாதையொத்துறைந்ததயீர்,
ஐயவி - கடுகு.

றவது] வைகுந்தமடைந்தவத்தியாயம்.

கசுந

விதிக்குஞ்சித்திரவனங்களுமேவுபாளிதமுப்
பதிக்குமஃ பொட்டுேரிஸேபுதைபடப்படைத்து.

(க00)

முல்லையிலே சிகாதருமூரலுப்படைத்து
வல்லபொன் னிட்பட்டுப்படுதிரயாயும்தைத்து
நல்லவானடெய்க்குடங்கவிழ்த்திவ்வகையட்ட
வெல்லையிடமதைவாக்குமைந்தருக்கும்பாங்கியுற்றி. (க0க)

உவந்துமுன்னாநீன் றுண்கமாவென்றுடசரிப்பத்
தவந்தழைத்தமாமதையவன்ருசுவனவுண்ணு
விவார்தவாசையின்விலாப்புடைவீங்கவுண்டெழுந்த
நிவந்தவேதியாருழாத்தொடுமெழுந்தவணீந்தி. (க0உ)

வளங்கொணீரில்வாய்ப்பூசினனியதியின்வகையுந்
களங்கமின்மதையவரொடுமியற்றினன்கத்த
தளங்கொள்பூந்தொடைவரைகெழுபாகடைதளங்கி
விளங்குமன்னாமுன்யாவாக்குமிவ்வகைவரும்பி. (க0ங)

விருந்துசெய்தனன்சாந்தம்பூப்பாசுவெள்ளிலையுந்
திருந்தநல்கினனவரவரிடம்புகச்செலுத்திப
பொருந்துமிவ்வகைப்போகத்திந்சிதசுளுன்போகத்
கருந்துழாய்கமழ்சேவடி கமழ்தருமுளத்தான். (க0ச)

ஒருதினத்தினிலுவளகவரைப்பிணையுற்றுக்
கருதமக்களுமனைவியுமுறவகைகழிப்பி
யிருகவாடத்தைதுக்குபுதாழக்கோலிறுக்கி
மருவொருத்தனாயிருந்தனனின்னவலிப்பான். (க0ரு)

(க00) நோலை - ஒருவிதசிறுமுண்ட. பானிதம் - பாற்சோறு.
(க0க) வீ - அரும்பு (க0உ) உண்க. உண்ணக்கடவீர். மா
என்பது வியங்கோளசைச்சொல். (க0டு) தூக்கல் - மூடல், வலி
த்தல் - நினைத்தல்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிறுத்தம்.

இம்மைதனின்மற்றிருமடொருளையீட்டல்காத்தலிழத்தலென
வெம்மைபுரிமூவகைத்துயரும்வினையாநிச்சும்பாவத்தா
லம்மைநிரையத்துயருமுறுமந்தோசீசீயிப்பொருளைச்
செம்மைபுடையோர்வேண்டுமெனச்சிந்தித்திடுவரோமறந்தும்

ஊழின்வலியாப்பெருஞ்செல்வமுநினுங்காலமுண்டாக
வாழுங்கருத்தராய்த்துணிவுற்றடங்கத்துறப்பரநிஷ்டையோர்
தாமுமருள்பொயொழிதலன்றித்தகுமிம்மையிர்கரணமூன்று
வாழியிலக்கிச்சிதறுமைமருவப்பெறும்பேரின்பத்தால். [ம்

உடன்முற்பொநிகடமக்குரியஆறுமுதலைப்புலங்களையு
மடனற்றொழில்ப்புலனிமித்தமாகப்படைத்தவனைத்தினையும்[ம்
விடன்மிக்கதுவாஸெவற்றினுக்கும்குறிப்பிச்சிலவுள்ளனவேனு
படருமனமற்றவ்வழியேடயக்குமளவில்பவத்தொடர்ச்சி. ()

பருவத் திடச்செய் பவத்தொடர்ச்சி பாற்றத் துணர்ந்த பண்
பினர்ந்து, மருவின் திரிய வுணர்விடும் வழங்கும் பிராண
வாயுவொடு, மொருவில் காழ வுனைவுனைவி ளெடுங் கூடு மன
வுடம்பு, முருவ வுடம்பு மிகையானுற் றொடர்ப்பா டின்னு மு
ளவேகொல். (க0க)

தான்ல்லுடையானென்றுந்தன்னேடுகிரமையல்லாமை
யீனமுறுப்பொருளனைத்துமென்னென்றுமுறநினைத்து

(க0க) இதுமுதல் (க)செய்யுள்கள் குறளின் துவக்ககா
ரக்கருத்தாதலோர்க் இது "யாதனியாதனின்" என்னுந் திருக்
குறளின் உரைப்பொருட்டு. (க0௪) இது "வேண்டினுண்டா
வத்தறக்க" என்றதன் உரைப்பொருட்டு. உண்டாகத் தறப்
பதென்க. (க0௫) இதில், எவற்றினுக்கும் எப்பதுவரை "அட
ல்வேண்டும்" என்றநுக்குறளும்; மற்றது "இயல்பாரும்" எந்த
திருக்குறளும் ஏப்பிட்டிஉரைதோக்குக. (க0௬) இது, "மற்றதத்
தொடர்ப்பாடெவன்" என்ற திருக்குறளின் உரைக்கருத்தது.

மானவயாபற்றினுக்கே துமயக்கமதனைமாய்ப்பவனே
வானவருஞ்செல்லருமூலகம்புகுவானென்னுமறைநூல்கள். ()

பற்றலாகாவிருவேறுபற்றையிறுகப்பற்றினரைப்
பற்றலாகாவெனவஞாக்கள்பரிந்துகண்ணோட்டஞ்செயுமே
பற்றவெல்லாமறத்துறத்தபண்பினோரேதலைப்பட்டா
பற்றலுடையாரெஞ்ஞான் நங்காண்பாராநிலையிலல்லவையும்.

பொருவிநேவுமிருபயனும்பொய்பா தனுமதுபிறப்பு
மருவுமுயலின்கோடாமைமயிராக்கம்பலம்விண்மலரெனுநா
லொருவுமதியற்றும்பற்றலுறுமஞ்ஞானம்விபரீத
மிருவும்பிறப்பினெஞ்ஞான் தும்தனாலொழிதலின்பமே. (ககஉ)
ப்கருந்தெய்வமம்மைவினைப்பயனுண்டோலின் றோவென்னும்
புகாகொண்டிடுசங்கையினீங்கிப்பொலியுஞ்ஞானவனுபவத்தா
னிகரினுண்மையறிந்திடுதனீஞ்ஞந்தொறும்வ்வனுபவம்
திகிலில்பழையவுலகவாசாரஞானமிரிந்திடுமே. (ககங)

(கக0) இது, “யானெனதென்னும்” என்ற திருக்குறளின்
உரைத்திரும் (ககக) பற்றத்தகாத உட்பற்று புறப்பற்றுக்களை
இறுகப்பற்றினவரைப் பிறவித்துன்பங்கள் யாம் இவரைப்பற்ற
லாகாவென விரும்பிக் கண்ணோட்டஞ் செய்யுமோ? (செய்யாந
தனவாய் இறுகப்பற்றி விட்டகலா) ஆகவின்; பற்றுபுள்ளனை
யாவும் முற்றத்துறத்த குணமுடையவரே வீட்டினைத் தலைப்
பட்டவராவர்; அவ்வாறன்றிப் பற்றுதலுடையார் என்றும்
பிறத்திறத்து வருகின்ற நிலையாமைபலவுமேகாண்பார். எ-று.
இது, “பற்றிவிடா” “தலைப்பட்டார்” “பற்றற்றகண்ணே”
என்ற திருக்குறள்களின் பொருளது. (ககஉ) இது முதல் ஆறு
செய்யுள்கள் மெய்யுணர்நல் அதிகாரக் கருத்தாதலிடுக.—இது,
“பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்னுமனும்” “இருணிங்கி
வின்பும்பயக்கும்” என்ற திருக்குறள்களின் உரைப்பொருட்டி.
(ககங) இது, “ஐயத்தினீங்கி” என்பது முதலிய திருக்குறள்
களின் உரைப்பொருட்டி.

முதல்வெம் பவத்துக் கெனுமடமை முற்று மொழியச் செ
ம்பொருளைச், சுதமென் புதற நினைத்தலே தூய சமாதி யென்
பாரவ், விதநின் நிழற்பன் னாளுடலை விடுங்கால் வேறெண்
கலவாது,, மதமொன் றுறவே றெண்கலப்பின் வருமே யீதற்
குத் தகுபிறப்பு. (ககச)

அன்றே யுள்ள வலித்தையென லஞ்ஞா னம்பல் விதமதித்
தியா, னென்றே யெழுத லகங்கார, மிதுவேண் டிவதென் றெ
ழுதலவா,, சென்றே யதுபற் றுதலாகை, மறுப்பிற் சேறல் சின
மைந்து, நின்றே கிடனோ யொழியுமென நிகழ்த்தா நிற்கு நிர
ம்பியதூல். (ககரு)

எல்லா வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்று மெழுமைப் பவமு மீன்றிடும்
வித், தொல்லா வவாவே யப்பவத்தி னுறுதான் பறிந்தோ னுதி
யாமை, யல்லான் மற்றும் வேண்டுமோ வேண்டா னால் வுதி
யாமை, சொல்லார் திலங்கும் வேண்டாமை தன்னை வேண்
டத் துணைவின்வரும். (ககசு)

அன்றோவன்றோவேண்டாமையன்னமேன்மைப்பெருஞ்செல்
மென்றோகாணப்படுமீண்டுமின்றுகேட்கப்படுஞ்சிறப்பின் [வ
யின்னாராண்மும், தொப்பதின்னாலெனின்வ்விழுச்செல்வந்
தன்னுதரவிற்பெறுவார்க்குச்சாற்றுமுவமையுளதேகொல். ()

(ககச) இது, “பிறப்பென்னும்பேதைமை” “சார்புணர்ந்
து” என்றிருக்குறள்களினுரைப்பொருட்-டு. முதல் - முதற்கார
ணம். சுதம் - கேடு. (ககரு) இது, “காமம் வெகுளி மயக்கம்”
என்னுத் திருக்குற னுரைப்பொருட்-டு. (ககசு) இது முதல்
(ச) செய்யுள்கள் அவாவறுத்த லதிகாரக் கருத்தாதலறிவு:—
இது, “அவாவென்ப வெல்லா முயிர்க்கும்” “வேண்டுகோல் கே
ண்டும் பிறவாகை” என்ற திருக்குறள்களின் உரைப்பொருட்-டு.

(ககஎ) இது, “வேண்டாமையன்ன” என்னுத்திருக்குறளின்
தீதிறம். அன்றோ அன்றோ - இரக்கக்குறிப்படுக்கு, நன்றி, இவ்
வுலகம், துன்பு - அவ்வுலகம்.

அற்றனென் றுசொலப்படுவா னுசையற்றனெருவனே
மற்றதரவினஃதொன் றும்வைத்துப்பிறவே துக்களெலாஞ்
செற்றனென்னுமவையாக்குஞ்செயிர் த்துன்பகன்றனேயன்றி
யுற்றாவணங்குமவன்போலவொழிந்தான்கொல்லோவுறுபிறவி

மெய்யையுணர் தன் முடிவாகவேண்டங்களுவியெலாம்பெற்றுச்
செய்யமுத்தியடைவதற்குச்சிறந்துளானேமறவிவழிப்
பையறுழைத்துபவமீட்டும்பாப்த்திக்கெடுக்கவல்லதவா
வையவதனுக்குளநங்கியஞ்சிக்கா த்தலறிஞாதொழில். (ககக),

ஆதலாலிம்மனைவாழ்க்கையகத்தேயிருந்துமுத்திதனைப் [பைக்
போதவடையத்துணிவதுதான்புணையாஞ்சுதுயில்பொருப்
காதன்மிகுதியாற்பெபாத்துக்கத்துத்தரங்கக்கடலிடையிட்
டேதமகலவதுபற்றியொருவன்கீரையேறுதல்போலும்.(கஉ௦)

மனையிற் பெருஞ்செல் வத்துமைவோன், மருவு தியான முற
ச்சிறிது, நினையிற், காண வருவாரை ரோசென் மழைத்துத் தழு
விடவும், வினையத் தினும்வினே தத்தினும், விருப்பிப் பேசிட
வுமவர்க, ணினையப் பட்ட தளித்தி' வும், பொழுது கழியு, நினை
ப்பழியும். (கஉக)

ஞன்றும் பெறுத லிலொனினு முற்ற பெருஞ்செல் வத்தினர்
பாற், சென்று கொளுநட் புடையரெனத் தேயஞ் சொலற்கே
சிலர்ஞழ்வார், மன்ற வென்ற யினுமொர்பயன் வழங்க லாகு
மெனமூட, துன்று நறுநெய்க் குடத்தெனும்பு குழ்தல் போ
லுஞ் சிலர்ஞழ்வார். (கஉஉ)

பொறையின் றேனும் பொறையுடையாய் புகழின் றேனும்,
புகழுடையாய், நிறையின் றேனு நிறையுடையாய் நீதி யுடையா

(கக௮) இது, "அற்றவரென்பாரவாவற்றார்" என்ற திருக்கு
றையைப் பொருட்டி. (கக௯) இது, "அஞ்சவதோருமறனே"
என்ற திருக்குறையைப்பொருட்டி. (கஉ௦) பொருப்பைப் புண
யா கரையேறுதல் போலும் எனமுடிக்க.

யின்றெனும், னுறையின் றெனும் னுறையுடையா யென்று
குழவர் கேட்டவர்க, ளுறையின் றனர்பல் லோருநமக் கமைந்த
வெலாமென் றகங்களிப்பர். (கஉ௩)

கரியிற்மெய்வசிந்தனையுங்கழிந்தேநிற்குமதுகழிய
வளியிற்சிந்ததல்லறமுமகன்றேநிற்குமஃதகல [ம்
வொளியிற்நிடவந்திருளடைந்தாங்குடற்றும்பாவம்வந்தடையு
விளியிற்சொடியநிரையமெலாம்புகுந்துகிடக்கும்வேலையிக்கும்.

அந்தநிரையக்கொடுந்துன்பமாரோபடுவாரினைத்திடினும்
வெந்துபுழுங்காரின்துளமேவுமவைக்குக்காரணமிப்
பந்தமுறுக்குஞ்செல்வமெனப்பயந்தானுயின்னனநினைந்தா,
னிந்தவருத்தமிதத்துதிப்பேனெம்பிரானையெனத்துதிப்பான்.

மச்சாவதாரம்.

எழுசீர்க்கழிதெழலடியாசிரியவிருத்தம்.

எழுதரு மறையைக் கவர்த்தன னாகி யெறிதிரைக் கடல்
புகுந் தொளித்த, முழுவலிச் சோம காசுர னுயிரை முனைகெ
ழு மீனமாய்ச் சவட்டிப், பழுதிலம் மறையை யுலகிடை விரித்
துப் பளகறுத் துயிரெலாம் புரந்தாய், கொழுதிவண் பிழக்கு
நறுந்துழாய்ப் படலைக் கொற்றவ நின்னடி போற்றி. (கஉ௬)

கூர்மாவதாரம்.

எறிசெறி தரங்கப் பாற்கட னடுவ னெறுழ்வரை மத்தென
க் கூட்டித், தறியென மதியை நாட்டிவெண் பிறைப்பற் றழல்
விழி யரவநாண் பூட்டி, மறிதொழின் மறியச் சுரர்கடை கா
லம் மந்தரங் கடலமூர் தாது, முறிவின்மோட் டாமை யுருக்
கொடு பரித்த முன்னவ நின்னடி போற்றி. (கஉ௭)

(கஉ௬) இதுமுதல் கூறப்படும் தசாவதார விபவங்களும்

பாகவதத்திலும் இராமாயணத்திலும் தெனிக.

றவது.] வைகுந்தமடைந்தவத்தியாயம். ௧௪௯

வராகாவதாரம்.

மலர்தலைப் புவியைப் பாயலாச் சுருட்டி மயங்குபா தலத் திடைக் கார்த, விலகுபொற் கண்ண னுயிர்குழிப் பதற்கு மி மைப்பினப் புவிவிரிப் பதற்கு, நிலவுவெண் பிறைக்கோட் டடல்வலிக் கேழ் னிமிருநுக் கொண்டவெம் பெரும, வலர்மகள் குழுகொண் டிறைமறு மார்பத் தச்சுத நின்னடி போற்றி. ()

நாசங்காவதாரம்.

மலைத்தட நிறத்து முன்னவ னுயிரை மாட்டிய பழிகொளக் கருதி, யலைத்தட றெலைத்துச் சுரர்முதல் யார்க்கு மச்சுறுத் திட்டது மன்றிப், புலைத்தொழி லுணர்வாற் தன்பெயர் வருத் திப் போற்றவும் புரிந்தபொல் லானைக், கொலைத் தொழில் புரி யத் தூண்கிழித் தெழுந்த கோளரி நின்னடி போற்றி. (௧௨௯)

வாமனுவதாரம்.

பெருகிய தவத்துக் காசிப னதிதி பிறங்குறு தந்தைதா யா கத், திருகறத் தோன்றி மமதையிற் படிந்த திறல்கெழு மாவ லி பாற்சென், துருகிய மனத்தின் மூவடி மண்கொண் டோ ரடிக் கிடம்பெறு மையினான், மருவவன் சிரத்தில் வைத்துயிர் புரந்த வாமன நின்னடி போற்றி. (௧௩௦)

பரசுராமாவதாரம்.

மாணுடைச் சமதக் கினியிரே னுகைக்கு மகனெனத் தோ ன்றிமா மறையோர்ப், பேணுடைத் துலக நடைநெறி யிகந்து பெயர்ப்பருஞ் செருக்கினின் மூழ்குங், கோணுடைக் குரிசிற் குலமறச் சவட்டிக் குலவுமம் மறையவர்ப் புரந்த, வேணுடை ப் பரசு ராமவைம் படைக்கை யிறைபவ நின்னடி போற்றி. ()

(௧௨௮) பொற்கண்ணன் - இரணியாகுடன். (௧௨௯) பொ ல்லானென்றது - ஈண்டு இரணியன். (௧௩௦) உயிர் புரந்தமை மரவலியைச் சுதலலோகத்தில் இன்னுயிருக்கப் பணித்தமை. (௧௩௧) குரிசில் என்றது - கார்த்தயவீரியனை.

ஸ்ரீராமாவதாரம்.

தடநெடு மாட மாளிகை யயோத்தித் தசரதன் கோசலை ம
கவா, வடல்கெழு பாயல் சங்குசக் கரமுந் தம்பிய ராயடி பர
வத், திடனுறத் தோன்றிக் கடுந்தொழி லரக்கி சேயொடு மிற
ச்சிலை வாங்கி, மடனிகு முனிவன் மகத்தினைக் காத்தோர் மா
துகல் லுருவினை யகற்றி. (கருஉ)

பெருவள மிதிலை நகரகம் புகுந்து பெயர்க்கருந் கார்முக
மிறுத்துக், குருமலர் நிறையப் பூத்தகொம் பன்ன கோதை
யை மணந்துமீட் டயோத்தித், திருநக ரடைந்து தாயுரை தா
ங்கித் தேவியுந் தம்பியுந் தொடர, மருவிய களிப்பி னந்நகர்
நீங்கி மாண்பினோர் கிராதனை ஁ட்டு. (கருந)

தவப்பெரு முனிவர் குடிகொளும் பன்ன சாலைகள் கடந்து
வின் டடவ, நவப்புறு குடுமிச் சித்திர கூட மடைந்தவ ணை
யத்தி னிறுத்த, கவந்திமிக் குடைய பரதனுக் கினிய கழறிப்
பா துகைகொடுத் தனுப்பி, யுவப்புற வெவருந் தண்டகம் புகுந்
தன் குடன்றெழு விராதனை மாட்டி. (கருச)

திகழ்சர பங்கன் கருத்தினை முடித்துச் செந்தமிழ் மணங்க
மழ் செவ்வாய்ப், புகழ்முனி யிருக்கை யடைந்தவ னொருவிப்
பொலிபஞ்ச வடித்தல மடையா, விகழ்வறு மெருவை யிறைக்

(கருஉ) தசரதன் - பத்துத்திக்குகளிலும் திரதத்தை நடத்தி
வல்லவனென்னுந் காரணப்பெயர். அரக்கி - தாடகை. சேய் -
சுபாரு மாரீசர்கள். முனிவன் - விசுவாமித்திரர். மாதா - அகவிதை.

(கருந) கார்முகம் - திரியப்பகமென்னும் வில்; இது தேவரா
தனெனுமரசன் வீரபத்திரக்கடவுள்பாற்பெற்றது. கோதை -
சிறை (சினையாகுபெயர்.) கிராதன் - சிறுங்கபேரபுரத்தலைவனு
ருடன். (கருச) இனிய - வினைக்குறிப்புப்பெயர். பாதுகை - முர
வடி. விராதன் - குபேரசரபத்தால் அரக்கனை தும்புகுடுவன்
னுந் கத்தருவன்.

றவது.] வைகுந்தமடைந்தவத்தியாயம்.

கடுக

குள மகிழ்வித் திராவணம் கிளையவன் கலாங்கன், டகழ்தரப் போந்த கரன்முத லோரை யுதொழிற் கூற்றுண நல்கி. ()

மாயையி னடைந்த வுழையுயிரி போக்கி மாதிரைக் கவர்ந் தெழு மரக்கன், பாயவொள் வாளாம் சிறையறுப் புண்ட பட ர்புகழ்த் தாதையைக் கண்டு, மேயபல் கடனும் விதியுளி முடி த்து விலக்கருந் கொடுத்தொழிற் கவந்த, ஞாயவம் றொலைத்துச் சவரிபூ சனையொண் டகன்றுபோய் மதங்கவெற் படைந்து. ()

கதிரவன் பயந்த மதலையை நட்டுக் கனந்தவழ் மராமரந் து னைத்து, முதிரொளிக் குலிசப் படையினான் மகனை முனிந்தட ல் புரிந்துல கடங்க, வதிந்தரத் திரியுஞ் சேனைத்ம் குழ வனும னு லறிவதை யறிந்திட், டெதிரறு கடற்க னெருசரம் புகுத் தி யியங்குற நடவையுண் டாக்கி. (கந௭)

இலங்கையுட் புகுந்து தசமுக னவனுக் கிளவல்விண் ணிறை யவன் பகைமும், பொலங்குழன் மைந்தர் மற்றையோ ரையும் வெம் போர்க்களத் தவித்துவீ டீன்றகு, நலங்கெழு முரிமை

(கந௮) முனி - அகத்தியர். பஞ்சவடி - ஐந்து வடங்கள் நிற வப்பெற்ற ஓர் இடம்; வடம் - ஆல். எருவையிறை - அருணன் புத்திரரான சடாயு சம்பாதியருள் சடாயு. இளையவன் - ரூர்ப் பணைக. (கந௯) உழை - மாரீசனாகிய மாயமான். சடாயுவை த் தாதை என்றது-தமது தாதைபால் நண்புழண்டிருந்த காரணம்பற்றி உபசரித்தமுறை. கவந்தன் - இந்திரனது வச்சிரத் தால் உள்ளமுத்திய தலையையுடைய ஆரக்கன்; கவந்தம் - தலை யில்லாவுடற்றுறை. சவரி - இராமருக்குக் கனிவகைகளருத்தி முத்தியடைந்தவன். (கந௭) கதிரவன் மதலை - சுக்கிரீபன்; குலி சப்படையினன்மகன் - இந்திரபுத்திரனானவரால். இயங்குற - நடக்க. நடவை - வழி. (கந௮) இளவல் - கும்பகர்ணன். விண்ணி றையவன்பகை - இந்திரனினித்து. மைந்தர் - அதிகாயன் அகநு குமாரன், கும்பன் நிகும்பன் முதலியோர்.

யரசளித் துலகி னுட்டுகற் பரசியை மீட்டு, நிலம்புக ழயோத் தி யடைந்தர சளித்த விராகவ நின்னடி போற்றி. (௧௩௮)

பலாமாவதாரம்.

மல்லலம் புவனம் புகழ்வச தேவன் மயிலியற் றேவகி பிற ருக், கொல்லரும்வனப்பி னுரோகணி யிவர்கட் கொருமக வா வவ தரித்துக், கொல்லுமா குறித்த பிரஸம்பன் முதலோர்க் கூற்றுணக் கொடுத்துயிர் புரக்குந், சொல்லருஞ் சீர்த்திப் பளிக்குரு வமைந்த னாயவ நின்னடி போற்றி. (௧௩௯)

கிநஷ்ணுவதாரம்.

பாவடிக் களிற்றுப் படையுடைக் கஞ்சன் பரித்தறை மது ரைமா நகரி, லாவணித் திங்க ளள்ளிருட் பக்கத் தட்டமி தனி லருங் கற்பின், மாவகிர்க் கருங்கட் டேவகி வயிறு வாய்த்திட க் காற்செறி கழன்று, மேஷுப் பணிந்த புகழ்வச தேவன் மென்மலர்த் தடங்கர மடைந்து. (௧௪௦)

காவல்செய் புதவும் யமுனை யு நடவை கடிதினி திருளிடை யுதவக், கோவலர் பாடி நந்தகோன் மனையிற் கோதில்கற் ப சோதையின் றெடுத்த, மாவலர் கதுப்பின் மாயைதான் பிறந் த மனையுறப் போக்குபு புருந்து, தாவரு மகிழ்ச்சி யாவரு ம டையத் தடையற வளர்தரு நாளில். (௧௪௧)

மாயையி னறிந்த மாதூலன் விடுக்க வந்தபூ தனையுயிர் சவ ட்டிப், பாயமென் சுவைய பண்ணிகா ரம்பெய் பண்டிநுண் டிகள்பட வுதைத்து, வாயுவிற் சுழன்று கொண்டுசெ லரக்கன்

(௧௩௯) திருநாயருக்கவதரித்ததென்றது:— தேவகியின்வயி றிலில் மூன்றாமாதங்கருவாயிருந்து பின்பு உரோகணியின் கருப் பத்தில் மாயையினமர்ந்து உற்பவித்தமையாலென்க. (௧௪௦) காற் செறி - விலங்கு. (௧௪௧) புதவு - கடிவு. புதவும் யமுனை யும் நடவையுதவ மனையிற்ப்புருந்து என இயையும். (௧௪௨) பண் டி என்றது சகடாசுரனை. அரக்கன் - திருனாவர்த்தன்.

றவது.] வைகுந்தமடைந்தவத்தியாயம். கருந

மாய்தர நிலத்திடை வீழ்த்தி, யாய்தொடிப் புகழ்த்தாய் காணிய தன்னு ளடங்கலுங் காட்டுபு மறைத்து. (கசஉ)

நந்தகோன் றடக்கை பற்றுபு குறுத்தாள் பெயர்த்துமென் மெலநடர் துலவிச், சந்தமார் தாதை சொற்படி வந்த வேதியன் றருபெயர் பெற்றுச், செந்துவர்க் கனிவா யன்னைபா லருந்தச் சேர்த்துபு வெண்டயி ருடைக்கு, மந்தவே லையின்பால் பொங்குபு வழித லாற்றுவா னகன்றமை நோக்கி. (கசங)

அவ்விடத் திருந்த வெண்டயிர்க் குழிசி யனைத்தையு மத்தி னு லுடைத்துச், செவ்விய வளையைத் திரட்டியுண் டடுத்த செழுமனைப் புகுந்துறி வெண்ணெய், வவ்வுதற் குரன்மே னின்றுகன் மோதி வாய்ப்பெய்து பூசைக்குங் கொடுத்துக், கொவ்வையங் கனிவா யன்னைமென் றும்பாற் குழிசெறி கறையொடு பிணிப்பு. (கசச)

மருதிரண் டொடிய வீரத்திடைத் தவழ்ந்து மற்றது மாற்றிய பின்னர்க், கருதுறு பிருந்தா வனமடைந் துகளும் கற்றின மேய்த்திடு நாளி, லொருகருங் கன்று கொடுவிள வெறிந் தந் குற்றபுள் வாய்கிழித் தரவப், பெருகிய சாபந் தொலைத்திடைச் சிறார்கள் பெட்புற வாற்றுண வுண்டு. (கசரு)

4-11 மலர்மகன் கவர்த்த கற்றினஞ் சிறுவர் மாயையிற் பண்டுபோலாக்கிக், கலவிய விடரீ ருண்டுட றுறந்த வுயிர்களுய்ந் திடக் கடைக் கண்பார்த், தலகிறீக் கொடுமைக் கட்செவிப் பணத்தி

(கசந) வேதியன் - கார்க்கமுனிவர். (கசச) பூசை - பூனை.

(கசரு) மருதாக விருந்தவர் - நளகூபரமணிக் கிரீவர். கற்றினம் - கன்றுக்கட்டம்; வலித்தல் விகாரம். கன்றுவழுவாக இருந்தவன் - வச்சாசுரன். புள் - கொக்குவழுவாய்வந்த பகாசுரன். அரமொயிருந்தவன் - அகாசுரன். ஆற்றின - கட்டமுது.

வடித்தல நிறுத்துபு நடித்துக், குலவுறு தந்தை யாய்ச்சிறுர்
தம்மை வளைவனக் கொழுத்தழ லயின்று. (கசக)

புனிதிலா முறுவ லாய்ச்சியர் மயங்கப் பவளவாய் வேய்ங்
குழல் வைத்துக், கனிநலத் தவநீ ராட்டயர் காலைக் கலையெ
லாங் கவர்ந்தினார்க் குருந்தி, னினிதுற வேறிக் கறாமிசை யிவ
ர்த்தோர்க் கெடுத்தெடுத் தந்துகி லீந்து, நனிமலர்ச் சோலை
யகம்புற முருவம் பலகொடன் னவநல முண்டு. (கசஎ)

தவம்பயின் முனிவர் பன்னிய ரளித்த சமைத்தவின் சுவை
யுண வினையுண், நிவந்துவா சவன்கொள் பூசையைத் தான்கொ
ண் நிறுமழை வகாக்கொடு தடுத்துச், சிவந்தகண் ணசுரன் கொ
டுசெலுந் தந்தை திருமுற மீட்டுமற் றவனு, நிவந்தவண் டர்
களுந் காணவை குந்தங் காட்டுபு ஞ்ஞலென மறைத்து. (க)

இரும்பசுக் காவல் செய்யுமா வயினல் லிராதைதன் னெழி
னலங் கவர்ந்து, விரும்புபன் மாதர் குழாத்தொடும் பாடி மே
வுபு தந்தையைக் கவரு, மரும்புபல் லரவைக் கான்மிதித் தக
ற்றி யமைதரு கானமீட் டடைந்து, வரும்பெருஞ் சங்க சூட
னை மாய்த்து மணியினை முன்னவற் களித்து. (கசக)

நாரத முனிவன் சொற்கொடு கஞ்சன் செலுத்திட நண்ணிய
கேசி, யார்தரு மற்றே ருயிர்குடித் தன்னு னமர்தரு மதுரை
யை யடைந்து, சார்தரு மீரங் கொல்லியைத் தடியா வெழில்
கலன் றந்தவற் குதவி, யீர்மதுக் கண்ணி யன்புட னளித்தாற்
கினியத னின்பவீ டளித்து. (கரு0)

(கசக) கற்றினம் சிறுவர் - கன்றினத்தையும் சிறுவரையும்
என்க. கட்செவி - காணிந்தன். (கசஅ) அசுரன் - வருணதே
சன் என்பவன். (கசக) அரவு - முனிவரை பிழைந்து பாம்புவ
டிவுற்ற சுதரிசனன். சங்கசூடன் - குபேரனது சிதேதென்.
மணி - அவன் சிரசிலிருந்தமணி. (கரு0) கேசி - குதிரைவடிவரக்
வந்த அரக்கன். மாலை கொடுத்தவனை ஸுதாமன் என்பர்.

றவதி.] வைகுந்தமடைந்தவத்தியாயம். கடுகி

சாந்தநன் களித்த கூனியை யணங்காச் சமைத்துடன் வேத் தவை புகுந்து, காந்தெரி கவிழ்க்குங் கட்கடைக் களிது கல்லி திணியு மல்லா, நாந்தக வாண்மைக் கஞ்சனை முன்னோர் நடுங்கியுள் ளுயிராவிடக் கடிந்து, வாய்ந்தநன் பெருஞ்சீ ருக்கிக் கேனற் கரசுரி மைத்திடம் வகுத்து. (சடுக)

தந்தையுண் மகிழ்ந்து தூங்கடி முதலாஞ் சடங்குக ளியற்று வித் திடலு, மைத்துடை யுணாச்சிச் சாந்திபற் சார்த்து மறை முதற் கலையெலா முணாந்து, வெந்திற லவுணன் வனாநிறங் கிழித்து விரிக்ஞாச் சங்கமொன் றெடுத்த, முந்தைநா ளிறந்த மதலையை மீட்டா சாரியன் தேவிமுன் வைத்து. (கடுஉ)

கோவியாத் தேற்ற வுத்தவற் போக்கிக் கூனிதன் னிளநல னுகாந்திட், டேவியல் சாபத் திரிதராட் டிரன்பா லிலகும்க் குருநனைப் போக்கி, மாவியற் றுனைச் சராசந்த னோட மண்ட மா பதினெழு முறைசெப், தோவியப் புரிசை மதுகையை முனிவ னுத்துகா லயவனன் வளைப்ப. (கடுங்)

ஆரதிபாப் புணரி நடுவண்வண் டெவனா யணிகக ரொன்றுன தாக்கிப், போரினுக் காற்றான் போல்வினார் தோடிப் பொங்கு சீர் முசுருந்த னுறங்கு, மோவனாக் குகையுட் புகுந்தவ னுற் றெவ் வுடல்பொடிப் பித்துமுன் னவனோ, டோகெழு மதுகை நின்றவண் டெவனாக் கேகுழிச் சராசந்தன் வளைப்ப. (கடுச)

(சடுக) கூனி - இவன் குப்பை தைகவக்கை சைரந்திரி என் றுங் கூறுவர். (சடுஉ) தூங்கடி - பூணதூவணியுமணம். அவு ணன் - பாஞ்சுசுணன். (சடுங்) சாபம் - வில். சராசந்தன் - கம் ஸன் மனைவியராகிய அஸ்தி பிராஸ்தி என்பவரின் தந்தை. தாந தமுனிவரால் தூண்டிச் செலுத்தப்பட்ட காலயவனன் என்க; இவன் யவனென்னு மிலேச்சவரசன் கர்க்க முனிவர்பாக் பெற்றுக்கொண்ட புத்திரன். (சடுச) முசுருந்தன் - மாந்தாதா னின் குமாரன்; முசு முக முடையவன்; முசு - ஒருவகைக்குறங்கு. தெவ் - (முற்கூறிய காலயவனென்னும்) பகைவன்.

அவற்குமஞ் சினன்போன் முன்னொடு மாங்கோ ரணிவனா
விவாந்தழல் சூழக், கவற்சியின் றுகி வீனாந்துகுப் புற்றுக் கடி
மதிற் றுவனாயை யடைந்து, நவத்தளிப் பொழில்சூழ் விதர்ப
காட் டரச னங்கைமுன் னோனுனாக் கஞ்சி, நிவப்புற விடுத்த
துதுகண் டாங்கு ஞெனோலெனத் தேர்மிசைச் சென்று. (கடுரு)

வரந்தரு கவுரி திருவடி வணங்கி மாமலர்ச் சோலையி னின்ற,
பரந்தபே ருண்கட் கன்னியைக் கவாந்து பகைத்தமன் னவர்
களை யோட்டி, யரந்தடி றெடுவே லுருக்குமன் குடுமி யரிந்து
வண் டுவனாயை யடைந்து, சுரந்தரு னுருக்கு மீணிபெறு மை
ந்தன் றொடுகடன் மீன்வயி றடைந்து. (கடுசு)

இரதியைச் சாரந்து வளர்ந்தவ ணலனுண் டேற்றிகற் சம்ப
தற் றொலைத்துத், குரவலா குழலி யொடுதுவா ரகையிற் புகுந்
திடப் பெருமகிழ் கூாந்து, பரவுசத் திராசித் திரவிபாற் பெறு
பொன் பயந்திடு மணிபிர சேனன், கரமல ரளிப்பக் கோளரி
கவரப் பின்னரோர் கரடிகைக் கவாந்து. (கடுஎ)

பிலத்திடை யடைந்து மகடியி லிடத்து வைத்திடப் பெரும்
பழி தனக்கு, நிலத்திடை வருத னோக்கியப் பிலத்தை நோந்து
சாம் பவனொடு பொருதி, வெலத்தகு வாகை யொடுமவன்
மகளை மணியினைக் கைக்கொடு மீன்டு, வலத்தவ னாய சத்திரா
சித்துக் கம்மணி ல்கிட மகிழ்ந்து. (கடுஅ)

(கடுரு) தங்கை - ஈண்டு உருக்குமணீதேவி. முன்னோன் - அவர்
தமையனான உருக்குமி. (கடுசு) தடிதல் - ஈண்டு அராவல். மை
ந்தன் - மன்மதாம்சமாயுதித்த பிரத்யுமனன் (கடுஎ) இரதி
என்றது-இரதியம்சமாய் சம்பரனுக்கு மனையியாயிருந்த மாயா
வதி. பொன்பயந்திடுமணி - சூரியனிடம் பெற்ற சிமந்தமணி.

பிரசேனன் - சத்ரீஜித்துவின் தம்பி. கரடி - ஜாம்பவன்.

(கடுஅ) மகள் - ஜாம்பவதி; இரண்டாவது தேவி.

றவது.] வைகுந்தமடைந்தவத்தியாயம். கருள

எழினலங் கனிந்த சத்திய பாமை தனைமணி யொடுமுவங்
தீயக், கழிமுகிழ் சிறந்து மணியையம் மாமன் கையளித் தறன்
மகள் முதலோ, ரொழிவுறத் துயர மன்னவர் பாற்சென்
றுறையுநான் மாமனைக் கடிந்தான், கழிவில் மணிகைக் கொ
ள்சத தனுவா வாருயி ரிறத்தொலைத் தகற்றி. (கருக)

மழைவளஞ் சுரப்ப வக்குரு ரன்செம் மணியொடு வந்துகண்
டிடலுந், தழைமுகிழ் சிறந்தம் மணியினை யவற்கே தருசெழும்
பொற்றிர ளெல்லா, முழைமரு ணயனச் சத்திய பாமைக்
குதவுக வென்றினி தளித்து, விழைகள்வார் கூந்தற் சுபத்தி
ரை தன்னை மேகவா கனன்மகற் கீந்து. (கரு௦)

எரிமணி மாட விந்திரப் பிரத்த மெய்துபு தனஞ்சய னோடு,
மரில்படு காளில் வேட்டமா டிடுங்கா லமிழ்தென வின்னிசை
பாடும், வரிநெடுந் தடங்கட் காளிந்தி யின்ப மருவிவண் டிவ
ளையை யடைந்து, விரிபெரும் புகழ்சா லவந்திம னளித்த
மித்திர விந்தையைக் கவர்ந்து. (கருக)

அரவுயர் கொடியோ னாதியோ ருள்ள மச்சுற வில்வளைத்
தமர்த்துப், புரவுபுண் டியருங் கோசலத் தரசன் போர்விடை
யேழையுந் தழுவித், குரவுவார் கூந்தற் சத்தியை மணந்து

(கருக) சத்தியபாமை - சத்திராஜித்துவின் மகள்; மூன்றந்
தேவி. அறன் மகள் - இயம புத்திரனான தருமராசன். சதத
துவா - சத்தியபாமையைத் தனக்குத்தரவிலையென்று சத்திரா
ஜித்துவினிடம் பகைகொண்ட ஓரசான். (கரு௦) அவற்கே
அளித்து என இயையும். மேகவாகனன்மகன் - அருச்சுனன்.

(கருக) அரில் - தூறு; மூங்கிலுமாம். வரி - வண்டு; இரே
கையுமாம். காளிந்தி - சூரியன்மகள்; நான்காந்தேவி. மித்ர
விந்தை - ஐந்தாவது தேவி. (கரு௨) சத்தி - ஆறாவது தேவி.
மேகயத்தரசன் - சுதகீர்த்தியென்பவன். புத்திரவிந்தை - ஏழா
வது தேவி.

சூலவறு கேகயத் தரசு, ஐரவனத் தவனாய் மன்றல்செய் தளி
ப்ப வுற்றபத் திரைநல நுகர்ந்து. (௧௬௨)

இலங்குமத் திரத்திற் கயற்குறி தப்பா தெய்திலக் கணைம
னம் புணர்ந்து, வலங்கொளு நரகம் கொன்றுவச் சிரத்தோன்
மனக்குறை முடித்தினி தருளிப், பிலங்கொளாங் கிருந்த வொ
ருபதி னாற யிரமட வார்பெரும் போகந், துலங்குற விரும்பிச்
சுத்திய பாமை தொழுதிட வைந்தரு நல்கி. (௧௬௩)

ஆம்பலங் குதலை வாய்மொழி மைந்த ரளவிலர் தோன்றி
டக் களித்துத், தேம்பலின் மைந்தன் மகர்சிற்ற புரிந்த திற
வினன் கைத்தலஞ் சிதைத்துக், கோம்பியாய்க் கிடந்தோன்
பாதகந் தவிர்த்துக் சூலவிய காசிமன் னனையும், பாம்பணப்
பரன்யா னேயெனத் தோன்றும் பவுண்டர வாசுதே வனையும்.

உயிர்குடித் தந்த வாரண வாசி யொன்னலன் மகன்விடு
பூதந், செயிருமத் துரந்து சுயோதனன் கன்னி செழுநல நுக
ர்ந்திருட் கவர்ந்த, வயிரவாட் சாம்பன் சிறையைமுன் னோன்
(௧௬௪) இலக்கண - மத்திரதேயவரசன் மகன் ; எட்டாவது
தேவி. நரகன் - பிராக்ஜோதிஷ பட்டணத்தரசன். வச்சிரத்
தோன் மனக்குறை :—அதிதியின் காதணியை நரகன் கவர்ந்த
குறை. பதினாயிரமடவார்-நரகன் காவலிப்பட்டிருந்து தம்மை
க்காதலித்த மங்கையர். ஐந்தரு - மந்தாரம், பாரிஜாதம், சந்
தானம், தேவதாரு, கற்பகம் என்னும் தேவதருக்கள்.

(௧௬௫) ஆம்பல்வாய் குதலைமொழி என்க ; ஆம்பல்- ஓர் ப
ண்ணுமாம். மைந்தன் மகன் - பிரத்யும்நன்மகனான அதிருத்தன்.
நிறவினன் - வானாகரன். கோம்பியாய்க்கிடந்தோன் - இகழ்வு
வாழ்வுமீச நிருகுவென்னும் வேந்தன் ; கோம்பி - பச்சோந்தி.
(௧௬௬) வாரணவாசி யொன்னலன் மகன்-சுதக்ஷணன். சுயோ
தனன் கன்னி-இலக்கண. சாம்பன் - ஜாம்பவதியென்னு மனை
வியின் மகன். யாழ் முனிவன் - மத்தியாகழை யேந்தியநாரதரீ

றவது.] வைகுந்தமடைந்தவத்தியாயம். கடுகூ

போய் மீட்டுவர் திடமகிழ் சிறந்து, பயிலும்யாழ் முனிவன்
கண்டிடப் பதினா ழுயிரர் திருவுருக் காட்டி. (ககூரு)

மல்லுயா திணிதோட் சராசர்த னுடலம் வகொந்திடு கான்
மக னறியப், புல்லினைக் கிழித்துப் டற்பனாள் வருந்து புரவலா
சிறைவிடு வித்து, நல்லற மைந்த னிராசுரு யத்தி னடைபிறழ்
சேதிபற் றடிந்து, வல்லசா லுவனைத் தந்தவக் கிரனை வலங்
கெழு படையொடுஞ் செகுத்து. (ககூசு)

விறன்மிகு விசயன் வாவுமான் றடந்தோட் பாகனாப் நடத்
திவீ மென்முற், நிறன்மிகு வேந்த னாவரான் மடியச் செய்து
பூ பாரமுங் கழிப்பி, யறன்மகற் கரசு நல்கியென் கந்தை யக
ம்பொதி யவலுந்தின் றளித்த, நிறன்மிகு கமலக் கண்ணுடைக்
கண்ண நின்மல நின்னடி போற்றி. (ககூஎ)

கலிகாவதாரம்.

இமையவா துதிக்கப், படியிடைப பரியா யினீவரு மெம்பி
ரான் போற்றி, யமைதரு மறையுங் காணொண்ப் பொருளா,
யகிலமு மாயவ போற்றி, யிமையள வினிற்கை வரைமுறை
யிடச்சென், தினிதருள் சுரந்தவ போற்றி, கமைதரு மன்ப டொ
ண்ணியாங் களிக்குங் கமலேநா யகவடி போற்றி. (ககூஅ)

எனத்துதி முழக்கிக், கண்கணி ரும்ப, விருகரஞ் சென்னி
மேற் குவியக், கனத்திரு மறைநா லுணாச்சிமிக் குடைய கா
மரு குசேலமா முனிவ, னுனற்கரி யவனென் றனக்கினி தருள
வுறுங்கொலோ வென்றுநெக் குருகி, மனக்கசி வுறுங்கான்,
மனத்தினுங் கடுகி மாமறைப் பிரான்வெளி வருமால். (ககூகூ)

(ககூசு) ஜராஸந்தன் - கிரிவிரஜ நகரவரசன். கால்மகன் -
வீமன். புரவலர் - ஜராஸந்தன் சிறைவைத்த ௨௦,௦௦௦ அரசர்
கூள். சேதிபன் - சிசுபாலன். (ககூஅ) பூரிஜாய் வருதல் - கற்

கியவதாரம். கைவரை - கஜேந்திரன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியா சிரியவிநத்தம்.

பொன்னாரு மணிமகுடம் பசியவரை முகட்டெழுசெம் பொன்னை யேய்ப்ப, மின்னாரு மிருசெவியின் மணிமகர குண்டலம்வில் வீசி யாட, வொன்னாந்த முயிர்குடிக்கு மெறுழ்வலித்தோ ளங்கதச்செவ் வொளிமே லோங்கத், தென்னார்க் கதிர்கீழும் பாய்ந்ததென வுத்தரியந் திகழா நிற்க. (கஎ0)

காமருநன் னெறிநடப்ப வறந்தழைப்ப வெவ்வுயிருங் களிப்பின் மேவ, மாமறையை வடித்துவிரித் தினிதுரைத்த திருமலர்ச்செவ் வாய்க்குண் டாய, தோமறுவண் பெரும்புகழிற் .சிறிதுவெளிப் பட்டுலவு தோற்ற மேய்ப்ப, வேமமுறு குறுமூரல் வெள்ளென்று சிறிதரும்பி யிலகா நிற்க. (கஎக)

கொங்கவிழு நறுமலர்கொண் டருச்சித்து முளநினைந்துங் குடந்தம் பட்டுப், பங்கமறு பஃதுதிகண் முழக்கியும்வ் வாறு வழி படலோ வாது, கங்குல்பக னிற்போர்க ணனிமூழ்கி யின் டடையக் கமலக் கண்கள், பொங்குமருட் பெருவெள்ளந் தினாயெறிந்து கரைபுரளப் பொழியா நிற்க. (கஎஉ)

தங்கள்குலம் விளக்கியபே ரிருங்கருணை தெரிந்துவகை தழைப்ப நானு, மங்குதலி லிவன்பாலே யுறைவமெனப் பகலிரவு மருவந் தோன்றுந், செங்கதிரும் வெண்கதிரும் வலத்துமிடத் தினுமமர்ந்த செவ்வி யேய்ப்பப், பொங்குகதிர்த் திகிரியுஞ்சங் கமுமிருகைத் தலத்துநனி பொலியா நிற்க. (கஎங)

மன்பதைகண் முறையிடா தஞ்சலென வெடுத்தபயம் வழங்குங் கையுந், கொன்பரவு முலகமெலா முள்ளமுயோர் புறத்

(கஎ0) பொன் - சூரியன். மகரகுண்டலம் - சுறவு முகமமை யச்சமைத்த காதணி. அங்கதம் - தோளணி. தென் - அழகு. உத்தரியம் - மேலணியும் உடை; கீழணியும் உடையை அந்த ஶயமெனப் (கஎக) வெள்ளெனல் - வெண்மையாதல். (கஎங)

தங்கள் என்றது சூரிய சந்திரர்களை.

றவது.] வைகுந்தமடைந்தவத்தியாயம். ௧௬௧

துறநீன் குளிர்பூர் தாளி, லன்புறுக வெனவரதங் காட்டுமொரு
திருக்கையும் போது பூத்த, தென்பரவு நன்பவள வம்புயமு
ஞ் சமழ்ப்பவெழில் சிறவா நிற்க. (௧௭௪)

³அரியதவங் குயின்²றுநெடுங்⁴ காலம்வுயி றுளைந்தீன்ற வணங்
கையீந்து, விரியதிர்வெண் டிசைத்திருப்பாற் கடல்ளித்த வரி
சையைப்பால் விலகா ராலுந், தெரியவருஞ் சிற்றிடையத் திரு
வுறையு ளமைத்தல்பெருஞ் சோத்தி யென்று, கரியநிறத் திடை
யமைத்த கவுத்துவமா மணிக்கற்றை கஞலா நிற்க. (௧௭௫)

ஆடமைத்தோட் செங்கனிவாய்க் கருங்கூந்த லயிலனுக்கி
யம்ப லைக்கு, மோடரிக்கட் டிருமடந்தை மணிகாலும் வெயில்
வருத்த முறாதொ துங்க, நீடமைத்த விளஞ்சோலை யெனத்த
ழைந்து மணங்கான்று நிலவு மென்பூர், தோடமைத்த பசுந்
துளபத் தொடையலனிக் குலமுணத்தேன் றுளியா நிற்க. ()

நிலங்காவ லொருவன்விடு களியானைக் கோட்டினுக்கு நிற
மு மெண்ணி, லலங்கார மடமாத ருழுதுழக்கிக் கலக்கியம
ராட வுய்க்கு, மிலங்கா ர மணிந்துபுனைத் திறுகியண்ணைத் தெ
ழுந்தமுலை யிருங்கோட் டிற்குங், கலங்காத நிறப்பிரதா பம்
போலச் செஞ்சாந்து கஞலா நிற்க. (௧௭௭)

(௧௭௪) உலகமெலாம் உள்ளடியின் ஓர்புறத்தி லடங்கும்படி
நீண்டதாள் என்பது. கையும் கையும் சிறவாநிற்க என்பது.

(௧௭௫) பால்விலகார் - பக்கத்திருந்து விலகாதவர். வரிசை
யையமைத்தல் என இயையும். (௧௭௬) அனுக்கல் - கீழ்ப்படுத்
தல். (௧௭௭) கஞ்சன்விடு யானைக்கோட்டினுக்கும் மாதர் உய்க்
கும் முலைக்கோட்டினுக்கும் என்க. பிரதாபம் - வெற்றியாற்
றென்றங் கீர்த்தி. இதைச் செத்திறமாகக் கூறுதல் கவிமரபு.

திருவரையிற் கொய்துவிரித் தலங்காரம் பெறவுதித்த செம்
பொ னுடை, யுருகெழுசெங் கதிருதர பந்தனம்பொன் னிரட்
டைநா னொளிரா நிற்க, விருபுடையுங் கருங்குழல்வெண் ணைகை
ச்செவ்வாய்த் தேவியரெண் மர்களுஞ் சூழக், கருமுகிலொன்
றொளிர்மின்னம் காடுவளா யெதிர்காட்சி கதியா நிற்க. (கௌஅ)

வயங்கெழுதுந் துபியைந்துங், காருநெடுங் கடலுமென வாய்
விட் டார்ப்பு, நயங்கெழுபூ மழையமரர் பொழிதரவிண் ணர
மகளிர் நடியா நிற்க, மயங்கெழுநல் லறந்தழைப்ப, வுலகுசூது
சலிப்புவெளி வந்து நின்றான், பயங்கெழுமா மறைப்பொரு
ளா யம்மறைக்கு மெட்டாத படிவத் தண்ணல். (கௌக)

மேற்படி வேறு.

காண்டலும்விரைந்தெழுந்துகரையுடைத்தெழுநீ த்தம்போன்,
மாண்டதாய்வரவுகண்டமழவிளங்கோ தனம்போற்,
நூண்டு தன்மனமும்பிர்த்ததுணைவினிகே டியன்பு
பூண்டவர்க்குரியதாண்மேற்பொள்ளெனவீழ்ந்தெழுந்து. ()

முடிமிசைக்கரங்கூப்பாமும்முறைபிர தக்கிணஞ்செய்
தடிமிசையன்புபொங்கவானந்தக்கண்ணீர்வாரப்
படிமிசைக்கிடத்துந்தண்டின்பரிசெனமீட்டுமவீழ்ந்து
நொடிமிசையெழுந்துதுள்ளினோற்றுளோம்யாமேயென்று. ()

சூசனைகிறப்பிற்செய்துபொருந்துபாத்தியமுனீந்து
நேசமிக்கூறிப்பொங்கநேர்நின்றுகுடந்தம்பட்டு
வாசனங்கங்கைபங்கண்வதியிழும்வந்ததொத்த
தாசறுநினைதுகாட்சியையவென்றினையசொல்வான். (கஅஉ)

(கௌஅ) கொய்தல்-குஞ்சமாகச் சுருக்கல். கதித்தல் - ஒத்தல்.
(கௌக) மயம் - அழகு. பயம் - பயன். (கஅ௦) கோதனம் -
பசு. (கஅக) கூப்பா - கூப்பி; (செய்யாவாய்பாடி.) (கஅஉ)
பங்கள் - முடவள்.

றவதி.] வைகுந்தமடைந்தவத்தியாயம். ௧௬௬

2

அறமிகுதலங்கள்சார்ந்துமாரணியங்கள்சார்ந்து,
நிறமிகுவரைகள்சார்ந்துநெடியநாளிருந்தாணின்றி,
மறமிகுபொறியைவாட்டிவளாதவம்புரிவார்க்குன்றிப்,
புறமிகும்பாவியேற்குங்கிடைத்ததேபுகழ்சால்காட்சி. (௧௮௩)

இலகுநான்மறைகளோலமோலமென்றெண்ணினோள்க
ளலறிவாயினேத்துங்காண்டற்கரியநின்னரியகாட்சி
கலகமார்வினைக்கோட்பட்டுக்கலங்குபுமருளின்மூழ்கும்
புலனிலாயானுங்காணக்கிடைத்ததுபுதுமையை. (௧௮௪)

என்றினிதருளிச்செய்யவெழுந்தருள்வான்கொலென்று
பொன்றவிறவத்தின்மேலாய்ப்புண்ணியம்பழுத்தமேலோர்
துன்றிநிற்கின்றரெல்லாநிற்கவுள்ளகத்தாய்தன்மை [தே.
கொன்றிலேற்பொருளாக்கொண்டகருணையக்குறிக்கொண

பழையநான்மறையுமோர்ந்தபங்கயத்தவனுங்காணத்
தழையுமிக்காட்சிகாணப்பெற்றுளத்தன்மைபூண்டோர்
விழையுமோரின்பம்பெற்றேன்விருப்பினிபெறலென்பாலென்
மழைபெறும்பொருளுமுண்டோவையத்துவாழ்வார்மாட்டி. (1)

தழலராத்தலையிலவைத்துநடித்தும்வெஞ்சுகடுதைத்து
நிழலில்காண்டதுமுன்னம்பழக்கினின்பொற்றோ
யழல்செயுமடியெனஞ்சத்தமைத்திடுநிமித்தங்கொல்லோ
கழறராவினையினேன்றிறந்தனன்கடவுளே. (௧௮௭)

புன்றொழிலடியேனுள்ளம்போருகப்பாதம்வைப்பிற்
கனறுதலின்றிமுன்னைப்பழக்கத்தாற்கலங்காதாற்று

(௧௮௬) நிறம் - ஒளி. புறமிகும் பாவியேன் - அகத்தேயன்றிப்
புறத்தும் பாவத்தாற் சூழப்பட்டவன். (௧௮௪) ஓலம் - முறை
ப்பாட்டுமொழி. (௧௮௫) தாய்து அன்மை - சுத்தமில்லாமை;
(பிமை.) (௧௮௭) கழல்தரவினை - விலகாதவினை,

மென்றளிாமேனிப்பூமேல்விளங்கிழைத்தாயர்கைகட்
கொன் றுமப்பா தவெப்பமுறுமெனவஞ்சுகின்றேன். (௧௮௮)

என்றுபற்பலவும்பேசியிருந்தழலிட்டவெண்ணெ
யொன்றியகருங்கென்னவுள்ளநெக்குருகநேர
நின்றவந்தண்ணைநோக்கிநெடியமால்கருணை பூத்து,
வென்றிமாதவத்தேரேமேவேட்டதென்னுவநியென்றான். (1)

அடியனெனையுந்தேனென்னுவங்கைகளிரண்டும்சூப்பி
முடியிசையேற்றிநின்றபூத்தநிவுடையோர்கொள்ளாக்
கொடியவிச்செல்வமொன்றேகுணிப்பரும்பவத்திற்கேது,
புடியறவாயிலின்பம்பயப்படுத்திடுணையுமின்றால். (௧௯0)

மனமொழியுடலமென்னவகுத்திகரணமூன்றுந்
தினமுநின்றிருவடிக்கேசெலுத்துநாயடியேனிர்தக்
கனவெனுஞ்செல்வத்தாழ்ந்தோகளித்துநாள்கழியாநிற்ப
னுனதடியவர்பூந்தாளிலுறப்பணிந்துயர்தனிங்கி. (௧௯௧)

முன்னரேவெறுத்துவேண்டாவிதுவெனமுனிந்துசெல்வம்
பின்னர்கைக்கொள்வேனாகிற்பேரநிவுடையனன்றே
யன்னதுமன்றிக்கொண்டவிரதமுமழித்தானானே
ன்னன்றெஞ்சுடையநீரார்நகைக்குநாணுநின்றேன். (௧௯௨)

உடலமுக்ககற்றத்தாரீரும்மவனள்ளல்வாரி
யிடனுறப்பூசிக்கொள்வான்கொல்லிருகாலும்பாத்த [யப்
தொடர்செய்பொன்னிகளஞ்சிக்கத்துணிந்தவனிரும்பாற்செய்
படுபெருநிகளம்பூண்டுகொள்வனோபாரிடத்து. (௧௯௩)

(௧௮௮) ஆற்றம் - பொறுக்கும்.

(௧௮௯) தழவிவிட்ட வெண்ணெயும் கருங்கல் என்னும்படி
அதனினும் உச்சமுருக என்பது. தவல் தி - சொல்லுதி.
(௧௯0) குணிப்பு - மதிப்பு. புடி - ஒப்பு. (௧௯௧) சீத்தல்
சீத்தல். நிகளம் - விலங்கு.

ஆதலாலேயவிர்தவரித்தியச்செல்வம்வேண்டேன்,
மேதகமுன்னிருந்தமிழையேதயின்னும்வேண்டும்,
காதலிளமியார்வேண்டுங்காரியமளித்துக்காக்கு,
நீதையபுரிந்தென்னுள்ளக்கருத்தினைநிரப்புகென்றான். (ககசு)

அல்கலிலன்பன்வார்த்தையனைத்தையுஞ்செவிமடுத்தது
மல்குமாமதைகட்கெட்டாமாயவன்முறுவல்பூத்துப்
பல்குநன்பொருள்வேண்டாதுபயனின்றிக்கழிந்ததீய
நல்குரவளித்தியென்றகாரணநலிற்றுக்கென்றான். (ககரு)

தெள்ளுகாரணந்தான்முன்னர்ச்செய்தவிண்ணப்பத்தாலே
வெள்ளிடைவிலங்கல்போலவிளங்குபுகிடந்ததைய
வுள்ளதன்முதலயாவுமியல்பினினுணராரிற்கும்
வள்ளனியறியான்போலவினாவுதன்மாட்சித்தேதேயோ. (ககசு)

செய்யநின்றதித்தியானஞ்செய்துநாள்கழியாநிம்பேற்
கையவீதிடையுறுகியடைந்ததிங்கிதனைப்போற்றிப்
பொய்ப்பிவஞ்சவாழ்க்கைப்புலைத்தொழிற்பாரம்பூண்டு
ரைபடுமுள்ளத்தேனாய்நாடொறுங்கழிதனன்றோ. (கக௭)

1
எம்பிரான்கருணைசெய்கவென்றிரந்தடியில்வீழ்ந்தான்
2
வெம்புறேல்கவலையெல்லாம்வித்தியென்றுடலந்தைவர்
தும்பராரக்கரியவன்பமுறுவையென்றுரைக்கலுற்றான்
தும்பிகாஹழக்கமட்டுத்துளித்திடுந்துளபத்தாரான். (ககஅ)

2.
திருவந்களித்ததுனைச்சேர்ந்தவாரிமித்தங்கண்டா,
யொருவினின்னுளம்போலன்னுள்ளமும்துறவிறேறேயோ,
முருவிநிற்சார்ந்தார்துன்பின்வயங்குதலழகிதாமோ,
பொருவிலாமுனிவரேறேயென்தெண்ணிப்புந்திமாழ்கேல். (1)

(ககசு) விலங்கல் - மலை. (கக௭) பங்ஞ்சம் - பிரபஞ்சமெ
ன்னும் வடசொற்றிரிப்பு. (ககஅ) தைவரல் - தடவல்.

மெய்ப்பொருளுணர்ந்தனயோர்மேலியெங்குறைவரேனும்
பொய்ப்பொருள்பற்றுவாரோபொய்ப்பொருளேனும்வந்து
கைப்படப்பற்றுங்கொல்லோவ்வரையுதசத்துக்கண்டாய்
வைப்பெனநமதுபுசைவாஞ்சித்துவயங்குமேலோய். (௨௦௦)

நின்னையச்செல்வமென்னோசெய்யுநேரதகத்தோடு
பன்னுமந்திரமுள்ளாரைப்பாம்பின்வாய்விடமென்செய்யு
மன்னுசெங்கதிரோன்றன்னையமயங்கிருட்குழாமென்செய்யு
முன்னிலைதவறாதென்றுமொருபடித்தாய்நிம்பாயால். (௨௦௧)

சாற்றுமெய்யறிவினோர்கடகுதொழிலியற்றுங்காலை
மாற்றுதலின்றூப்த்தாந்தாமரையிலேநீர்போனிற்பர்
போற்றுநின்றனக்கிப்பந்தம்பொருந்தாதுபன்னாள்வாழ்வுத்
தீற்றுநம்முலகஞ்சார்ந்தின்பெய்திடவரந்தந்தேமால். (௨௦௨)

திகழ்தரவிருத்திமீட்டுஞ்செல்வம்வேண்டுவதின்மென்னிற்,
புகழ்தருந்தங்காதற்பொன்னையிகழ்ந்தோனாது,
யிகழ்வினுக்கஞ்சியன்னாளிரிதரவிரிவம்யாழ்,
மகழ்வினைத்தவத்தின்மேலோயமுத்திடிவ்வுரையையுள்ளம். ()

என்றவன்மருதவண்ணமினையபல்வார்த்தைதகடறி,
யொன்றரும்பேறுநல்கிமறைந்தன்னுவண்ப்பாகன்,
வென்றியங்கழற்கால்வேந்தேமேதினியிடத்தியார்க்கேனு
மன்றவுண்டாகுந்தெய்வவலிக்கெதிர்வலியுமுண்டோ. (௨௦௪)
பாம்பண்ப்பள்ளிமேவும்பண்ணவன்மறைதலோடு
தேம்பலிற்றவிர்தசுந்தைத்தெய்வமாமுனிவர்கோமா

(௨௦௪) அதகம் - மருந்து. (௨௦௬) வினையகழ்தவம் என இயை
க்க. (௨௦௪) உவணம் - சருடன்.

றவது.] வைகுந்தமடைந்தவத்தியாயம். கசுள

னோம்படைப்பெருமானுள்ளமுற்றதிவ்வாறோவென்று
கூம்பலிற்பெயராக்கையனாய்க்கனிகூர்ந்திருந்தான். (௨௦௫)

நீருதப்பயின் றுமுள்ளநீருறுக்கிடையேபோலப்,
பாருறவுற்றுஞ்சற்றும்பற்றிலாநாகியன்பர்க்
கேருறவாயகண்ணனிணையடிக்குறவுபூண்டு,
தாருறவுற்றதோளாய்சாலநாகழியவாழ்ந்தான். (௨௦௬)

ஒப்பிலாமுனிவன்பின்னரொருதினம்வானநாடா
வெப்பிலாக்கற்பகப்பூவிரைகெழுமாரிபெய்ய,
வைப்பின்மெய்யடியார்க்காயவைகுந்தவுலகஞ்சாரந்து,
திப்பியவுருவமாயன்சேவைசெய்தின்புற்றானே. (௨௦௭)

நூ ற் ப ய ன்.

எதிர்பொருமரசரேறேயிக்ககையெழுதிவைப்போர்
பொதிதருமன்பிற்கேட்போர்பூசிப்போரபடிப்போர்யாருங்
கதிதருசெல்வம்பெற்றுக்கான்முனைபல்கவாழ்ந்து
மதிநலம்படைத்துப்பின்னர்வான்கதியடைந்துவாழ்வாரா. ()

நூ ன் று டி வு.

கவிவிருத்தம்.

என்றுரைத்தமுனிவனிணையடி
யொன்றுமன்பின்வணங்கியுவந்தெழீஇத்
துன்றுமிக்ககைகேட்டின்பந்தோய்ந்தனன்
மன்றவென்றுரைத்தான்புவிமன்னவன். (௨௦௯)

(௨௦௮) ஒம்படை - காவல். (௨௦௯) கிடை - சடை.

வாழ்த்து.

மன்னுமாமறைவாழிமறையவர்
பன்னுமான்முகில்வாழிநற்பார்த்திபர்
மின்னுநீதியும்வாழிமிருகல
மென்னுமிக்கதையின்றமிழ்வாழியே.

(௨௧0)

முன்றவது

குசேலர் செல்வதுகாந்து வைகுந்தமடைந்த வத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - என்க.

குசேலோபாக்கியானம்
முற்றிற்று.

குசேலமுனிவர் தீருவடிகளே காணம்.

பரிசோதனபத்திரம்.

—000000—

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ	உச	ரரிவி	ரிரவி
கஉ	உ௩	பயில்கா	பயில்காவு
கச	உச	கருத்து	கருத்தது
ஷெ	உ௫	தக்ஷிணக்கினி	தக்ஷிணக்கினி
கஅ	உ௩	குவாரா	குமவரே
கக	உ௫	ஆத்வத்	ஆத்மவத்
உக	க௭	தொக்கிற்று ;	தொக்க
ஷெ	உக	ஸத்தமேகோ	ஸத்தமேகோ
ஷெ	உஅ	பிராம்ஸம்	பிராம்ஸம்
உ௩	உ௭	படிக்கின்றி	படிக்கின்றி
உச	உ௩	னனொன்பது	னனொன்பது
உஅ	உ௬	ஜானாஸ்	ஜானாஸ்
ச௩	உக	காமியம்	காமிகம்
சச	உ௬	முதனிலைத்	முதனிலை
ச௬	கஉ	நானி	நனி
ஷெ	கஅ	விழி	வழி
ச௭	உஉ	கல் ;	கல்லித்தபாலை நில
௫௦	உ௭	அழித்தலை	அழித்தலை [ம்;
௫ச	௩௦	தங்கல்	அடை தல்
௫அ	உ௦	முன்னிரண்டடி	முன்னடி
௬௦	உ௬	பத்தது	பதித்தது
௬க	உ௬	ஏா	ஏாதல்.
௭௩	க௩	பின்னோதன்	பின்னோதன்
ஷெ	கஅ	தூலங்காரம்	தூலங்காரம்
௭ச	௫	ருள்ளும்	றுள்ளும்

பக்கம்.	வ ரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭அ	௨அ	பதினாயிரம்	பதினாயிரம்
௮௨	௨ச	மற்றய	மற்றைய
௮ச	௨க	பிராம்ஹ	பிராஹ்ம
௯௭	௨ரு	என்று,,	,,என்று
௧௧௬	௨ரு	சித்தித்து	சிந்தித்து
௧௨௦	௨அ	யாகர	யகர
௧௨௭	ச	வெறித்த	வெறுத்த
௧௪௧	௨ச	உலோகம்	(௬௨) உலோகம்
௧௪௪	௨அ	தொடர்பா	தொடர்ப்பா
௧௪௬	௨ச	ஆறு	நாறு
௧௪௬	௨ரு	முயிரக்கும்	வயிர்க்கும்
௧௪௬	௨அ	காரத்தய	காரத்த
௧௬௧	௧௬	பணகை	பணகை
௧௬௮	௧௬	பதினாயிர	பதினாயிர

அமைத்துக்கொள்ளல்.

சுசு-வது பக்கம் ௨௬-வதுவரியில் இராகுவென்னு மிடத் தில் கேதுவுமாமெனவும், ௬௦-௨௦-ல், வலையம் கம் என்ப தை அலை அம் கம் எனப்பிரித்து, அலைகளைபுடைய அழகிய சலமெனவும், ௬௬ - ௨௬-ல் பரிக்காரரென்புழி இவர் யா னைப் பாதுகாப்பின்பொருட்டி இருபக்கத்தும் வரும் குத் துக்கோற்காரரெனவும், ௬௭-௨௬-ல், பண்மை - அழகின் றன்மை யென்புழி அதற்குரியசெய்யுளை மயங்குபு அண்மை யெனப்பிரித்து, மயங்கி அண்மைக்கணெனவும், உருக்கு மிணி யெனற்பாலது உருக்குமணியென்றே பெரிதும் மரீஇவழங்குகின்றதெனவும் அமைத்துக்கொள்க.

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

